

การศึกษาวิเคราะห์หลักอรรถศาสตร์ในสุเราะฮ์ซุหมัร
Analytical Study the Principle of al-Tauhid in Surah al-Zumar

บุหลัน แอนิม
Bulan Aenim

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาอิสลามศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Islamic Studies
Prince of Songkla University

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาวิเคราะห์หลักอัตเตาฮีดในสุเราะฮ์อัซซุหม์
ผู้เขียน	นางสาวบุหลิน์ แอนิม
สาขาวิชา	อิสลามศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....

.....ประธานกรรมการ

(ดร.อับดุลฮาดี สะบูดิง)

(รองศาสตราจารย์ ดร.อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต)

.....กรรมการ

(ดร.อับดุลฮาดี สะบูดิง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อับดุลเลาะ การ์รีนา)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลกาเร็ม સામંગ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา

.....

(ศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ ฟ้ารุ่งแสง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มี
ส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร.อัปดุลฮาดี สะบูดิง)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(นางสาวบุหลิน แอนิม)
นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อนและ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวบุหลิน์ แอนิม)

นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาวิเคราะห์หลักอรรถศาสตร์ในสุเราะฮ์อัซซุมร์
ผู้เขียน	นางสาวบุหลิน แอนิม
สาขาวิชา	อิสลามศึกษา
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความหมายและความสำคัญของอรรถศาสตร์ 2) ศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์ อัซซุมร์ 3) ศึกษาวิเคราะห์หลักอรรถศาสตร์ในสุเราะฮ์ อัซซุมร์ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงเอกสารและศึกษาข้อมูลจากอัลกุรอาน อัลฮะดีษ และเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักอรรถศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หลักการตีฟีร หลักการฮะดีษ และทัศนะอุละมาอ์ อะฮ์ลุลอัซสุนนะฮ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. อรรถศาสตร์คือ การให้ความเป็นหนึ่งเดียวแก่อัลลอฮ์ ﷻ ในความเป็นพระเจ้าองค์เดียวแห่งสากลโลก (อรรูปูบียะฮ์) การที่บ่าวกระทำงานต่างๆเพื่อเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียว (อัลอูลูฮียะฮ์) และการศรัทธามั่นว่าพระองค์ทรงมีพระนามต่างๆ อันวิจิตรและคุณลักษณะต่างๆ อันสูงส่ง (อัลอัสมาอ์วัศศิฟัต) อรรถศาสตร์เป็นสิ่งสำคัญมากที่มุสลิมจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้า เป็นหัวใจที่สำคัญที่สุด เพื่อสร้างหลักความเชื่อและความเข้าใจที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต หากเรามีหลักความเชื่อและการปฏิบัติที่ผิดไปจากอัลกุรอานและอัลฮะดีษ แน่นอนเขาผู้นั้นย่อมล้มเหลวในการมีชีวิตในโลกนี้และโลกหน้า

2. สุเราะฮ์อัซซุมร์ประทานลงมา ณ นครมักกะฮ์ หลังจากสุเราะฮ์สะบะอ์ มี 75 อายะฮ์ เป็นสุเราะฮ์ที่กล่าวถึงหลักอรรถศาสตร์อย่างละเอียดเกือบเป็นแกนหลักของสุเราะฮ์ เนื้อหาของสุเราะฮ์อธิบายถึงการเรียกร้องสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ ด้วยความบริสุทธิ์ใจปราศจากการตั้งภาคี การพิจารณาใคร่ครวญถึงหลักฐานและข้อพิสูจน์ต่างๆในการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆและทรงบริหารจัดการทั้งหมด แสดงถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ด้วยอำนาจและเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ตลอดจนผลตอบแทนของผู้ที่ยำเกรงและผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันกิยามะฮ์ด้วยความยุติธรรม

3. การศึกษาวิเคราะห์หลักอรรถศาสตร์ในสุเราะฮ์อัซซุมร์ เป็นการศึกษาถึงความ เป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ﷻ ทั้งสามด้าน อรรูปูบียะฮ์ อัลอูลูฮียะฮ์ อัลอัสมาอ์วัศศิฟัต พบว่าแท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ คือพระเจ้าองค์เดียวแห่งสากลโลกพระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทรงควบคุมดูแลบริหารกิจการทั้งหลาย พระองค์คือผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพภักดี การอิบาดะฮ์ทั้งหมดต้องมีเจตนามุ่งสู่พระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ต้องหลีกเลี่ยงจากการตั้งภาคี เพราะมีเช่นนั้นงานทั้งหลายของเขาก็จะสูญเปล่า พระองค์คือผู้ทรงมีพระนามต่างๆอันสวยงาม และคุณลักษณะต่างๆที่สูงส่ง ผู้ทรงอำนาจ ทรงปรีชาญาณอันยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงเต็มไปด้วยความเมตตา การให้อภัยโทษสำหรับปวงบ่าวของพระองค์ ซึ่งไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ การศึกษาวิเคราะห์หลักอรรถศาสตร์ในสุเราะฮ์นี้สามารถสร้างความเข้าใจถึงหลักอรรถศาสตร์ได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่หลักความเชื่อและการ

ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องที่จะเป็นสาเหตุให้เขาได้ดำเนินอยู่บนแนวทางแห่งความสำเร็จทั้งในดุนยาและ
อาคิเราะฮฺ

Prince of Songkla University
Pattani Campus

Thesis Title	Analytical Study the Principle of al-Tauhīd in Surah al-Zumar
Author	Miss Bulan Ae-nim
Major Program	Islamic Studies
Academic Year	2017

ABSTRACT

The aims of this research to 1) study the meaning and importance of al-Tauhīd 2) study the background and importance of Sarah al- Zumar 3) Analytical study the principle of al-Tauhīd in Sarah al- Zumar, by using document research method and studying data from al-Quran al-Hadith, documents and related researches with the Principle of al- Tauhīd, The analyzing data by using the principle of Tafsir, principle of Hadith and opinions of ‘Ulama’ Ahl al-Sunnah.

The results of the research

1) al-Tauhīd is to believe in the unity of Allah as the lord of the universe (al-Rububiyah), to worship and obey just only one God, Allah (al-Uluhiyyah), and to believe in the beautiful names of Allah, and His almighty attributes (al-Asma’ wa al-Sifat), al-Tauhīd of Allah is important for all Muslims to study, and it is the heart to build the true belief principles for the life. If someone has the wrong belief principles and the practices that are not correspondent to al-Quran and al-Hadith, he or she will surely fail in his this world and hereafter day life.

2) Surah al-Zumar was revealed at Mecca after Saba’ chapter, containing 75 verses, relating the Principles of al-Tauhīd in detail that is almost to be the main concept of the chapter. The content of the chapter calls people for the worship of Allah purely without partnership, the deliberation and consideration about the evidence and proof of creation and management of Allah for all creatures that shows his great power, and the just reward for believers and penalty for disbelievers in hereafter day.

3) Analytical study the Principles of al-Tauhd in Surah al-Zumar is a 3-side unity study, al-Rububiyah, al-Uluhiyyah and al-Asma’ wa al-Sifat. The results of the study discovers that Allah is only one lord who creates all of the things in this world, in the sky and on the earth, He is only one who manages all affairs, He is who deserves the obedience and worship purely without partnership, and otherwise, all of the worship will fail, and He is who has all beautiful names and almighty attributes, He is who has the great power, who has great mercy, and who gives

forgiveness for his servants that is nobody likes him. This analysis study gives the clear understanding the Principles of al-Tauhīd that leads to the true faith and practice that makes him can live on the righteous and successful path in this world and hereafter day peacefully.

*Prince of Songkla University
Pattani Campus*

دراسة تحليلية لأصول التوحيد في سورة الزمر.

بؤلن إينيم

الدراسات الإسلامية .

1438 هـ

موضوع البحث

الباحثة

التخصص

العام الجامعي

مستخلص البحث

يهدف هذا البحث إلى (1) دراسة مفهوم التوحيد وأهميته. (2) دراسة نشأة وأهمية سورة الزمر. (3) دراسة تحليلية لأصول التوحيد في سورة الزمر. مستعينا فيها بمنهج البحث الذي يتمثل في دراسة المصادر العلمية من القرآن والسنة والرسائل والبحوث العلمية الموثقة لأصول التوحيد ، وتحليل المعلومات باستخدام قواعد أصول التفسير والأحاديث وآراء علماء أهل السنة.

والنتائج التي توصل إليها الباحثة:

(1) التوحيد هو إفراد الله بأفعاله منها الخلق والرزق والسيادة والإنعام والإماتة والإحياء وهذا يسمى توحيد الربوبية ، وكذلك التوحيد هو إفراد الله بالعبادة وحده وهذا يسمى توحيد الألوهية ، والتوحيد هو إثبات ما أثبتته الله لنفسه وأثبتته له رسوله صلى الله عليه وسلم وهذا يسمى توحيد الأسماء والصفات.

(2) سورة الزمر هي السورة التي نزلت في مكة بعد سورة سبأ ، ولها خمس وسبعون آية ، وهي إحدى السورة المكية التي تحدثت عن أصول التوحيد بشكل تفصيلي حتى تصير كأنها موضوع أساسي ، ، وكذلك تشتمل موضوعات هذه السورة على الدعوة إلى عبادة الله وحده، والتبرؤ من الأنداد والشركاء من دونه والتأمل والنظر في الدلائل التي تدل على وحدانية الله تعالى وقدرته وعظمته من الخلق والإنشاء والإماتة والإحياء والتدبير.

(3) أن دراسة تحليلية لأصول التوحيد في سورة الزمر هي التي تتمثل في دراسة وبحوث توحيد الله بأنواعه الثلاثة : توحيد الربوبية وتوحيد الألوهية وتوحيد الأسماء والصفات، ومن خلالها تبين لنا أن الله هو الإله الواحد المدبر الذي خلق كل شئ في السماوات والأرض وما بينهما وأنه هو المتفرد بالعبادة وحده ، يصرف جميع العبادة لله وإخلاصها له وحده لا شريك له وإلا فينقص عمله ، وكذلك أن الله له الأسماء الحسنى والصفات العليا وله القدرة التامة ، وأنه ذو الرحمة الواسعة والمغفرة لعباده ، وليس كمثل شئ من المخلوقات .

وبما أن دراسة تحليلية لأصول التوحيد في سورة الزمر تتوصل بها إلى فهم أصول التوحيد والعقيدة الصحيحة بصورة واضحة لا غموض فيها , فيترتب على ذلك السير والسلوك على طريق الفلاح والنجاح في الدنيا والآخرة.

Prince of Songkla University
Pattani Campus

กิตติกรรมประกาศ

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก ขออัลลอฮ์ ﷻ ทรงประทานพรแด่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ผู้เป็นศาสดาอันประเสริฐสุดแห่งบรรดาเราะซูล และทรงประทานความความสันติสุขแด่วงศ์วานและบรรดาสหายของท่าน

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยอำนาจของอัลลอฮ์ ﷻ และด้วยความกรุณาช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.อับดุลฮาดี สะบูดิงที่ได้สละเวลาให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องทุกอย่าง คอยชี้แนะระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้องและเสนอแนวคิดที่สำคัญในการเขียนวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อับดุลเลาะ การีนาที่ได้สละเวลาอันมีค่า คอยให้คำแนะนำแนวทางในการเขียนวิทยานิพนธ์และคำปรึกษามาตั้งแต่ต้น ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร. อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต รองศาสตราจารย์ ดร.อับดุลเลาะ การีนา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลกาติม สาแมง ที่ได้ให้เกียรติเป็นกรรมการสอบ ได้สละเวลาอันมีค่าในการอ่าน ตรวจสอบและให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณบรรดาคณาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน คณาจารย์คณะวิทยาลัยอิสลามศึกษาที่ได้ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการศึกษาอิสลามศึกษา ซึ่งถือเป็นวิทยาทานอันทรงค่า ความสำเร็จที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยต้องขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง ขออัลลอฮ์ ﷻ ทรงตอบแทนผลบุญและความดีงามให้แก่พวกเขาทั้งหลายทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัว พี่น้อง และญาติๆเป็นอย่างยิ่งที่คอยให้กำลังใจคอยช่วยเหลือทุกอย่างและเฝ้าถามความคืบหน้าในการเขียนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ตลอดจนขอขอบคุณแต่ทุกๆท่านที่มีส่วนร่วมในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขออัลลอฮ์ ﷻ ทรงประทานความสำเร็จ ความสิริมงคล และขอพระองค์ทรงตอบแทนความดีงามแก่ผู้วิจัยและบุคคลดังกล่าวด้วยเทอญ อามีน

บุหลัน แอนิม

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	(5)
ABSTRACT.....	(7)
مستخلص.....	(9)
กิตติกรรมประกาศ.....	(11)
สารบัญ.....	(12)
ตารางปริวรรตอักษรอาหรับ-ไทย.....	(15)
ตารางปริวรรตอักษรอาหรับ-อังกฤษ.....	(17)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา.....	1
1.2 อักษรอาหรับ อักษรอาหรับ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
1.3 วัตถุประสงค์.....	13
1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย.....	13
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	13
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	14
1.7 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	14
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	15
1.9 วิธีดำเนินการวิจัย.....	16
บทที่ 2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอัตเตาฮีด.....	18
2.1 ความหมายของอัตเตาฮีด.....	18
2.1.1 ความหมายของอัตเตาฮีดเชิงภาษาศาสตร์.....	18
2.1.2 ความหมายของอัตเตาฮีดเชิงวิชาการ.....	19
2.2 การจำแนกประเภทอัตเตาฮีด.....	20
2.2.1 กลุ่มอุละมาฮ์ที่แบ่งออกเป็น 2 ประเภท.....	20
2.2.2 กลุ่มอุละมาฮ์ที่แบ่งออกเป็น 3 ประเภท.....	21
2.2.3 สาเหตุของการแบ่งประเภทของอัตเตาฮีดที่แตกต่างกัน.....	21
2.3 ความหมายของเตาฮีดฮัจญะฮ์.....	22
2.3.1 ความหมายของเตาฮีดฮัจญะฮ์เชิงภาษาศาสตร์.....	22
2.3.2 ความหมายของเตาฮีดฮัจญะฮ์เชิงวิชาการ.....	23
2.3.3 หลักฐานต่างๆจากอักษรอาหรับและอักษรอาหรับที่บ่งชี้ถึงเตาฮีดฮัจญะฮ์.....	23
2.4 ความหมายของเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์.....	27
2.4.1 ความหมายของเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์เชิงภาษาศาสตร์.....	27
2.4.2 ความหมายของเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์เชิงวิชาการ.....	28
2.4.3 หลักฐานต่างๆจากอักษรอาหรับและอักษรอาหรับที่บ่งชี้ถึงเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์.....	28

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.5 ความหมายของเตาฮีตอัลล์สมาอ์วัตศิฟาต.....	32
2.5.1 ความหมายของเตาฮีตอัลล์สมาอ์วัตศิฟาตเชิงภาษาศาสตร์	32
2.5.2 ความหมายของเตาฮีตอัลล์สมาอ์วัตศิฟาตเชิงวิชาการ	32
2.5.3 หลักฐานต่างๆจากอัลกุรอานและอัลชะดิษที่บ่งชี้ถึงเตาฮีตอัลล์สมาอ์วัตศิฟาต	33
2.6 ประวัติความเป็นมาของอัดเตาฮีต	35
2.6.1 ประวัติความเป็นมาของเตาฮีตในยุคของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ	35
2.6.2 ประวัติความเป็นมาของเตาฮีตในยุคของเศาะหาบะฮ์	36
2.6.3 ประวัติความเป็นมาของเตาฮีตในยุคของตะบิอินและอัดบาอตาบิอิน	40
2.7 ความสำคัญของอัดเตาฮีต	41
2.8 ความประเสริฐของอัดเตาฮีต	57
2.9 อะกีตะฮุสลามิยะฮฺบนรากฐานของอัดเตาฮีต	75
2.9.1 ความหมายของอะกีตะฮุ	75
2.9.1.1 อะกีตะฮุตามหลักภาษา	75
2.9.1.2 อะกีตะฮุตามหลักวิชาการ.....	76
2.9.2 เป้าหมายของการมีอะกีตะฮุสลามิยะฮุ	77
2.9.3 ผลของการมีอะกีตะฮุสลามิยะฮฺบนรากฐานอัดเตาฮีต.....	82
บทที่ 3 ความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์ซุหม์ร	87
3.1 การตั้งชื่อสุเราะฮ์	87
3.2 สาเหตุของการประทานอายะฮ์อัลกุรอาน.....	91
3.3 ข้อดีจากการรู้ถึงสาเหตุแห่งการประทานอายะฮ์อัลกุรอาน	94
3.4 สาเหตุของการประทานอายะฮ์บางอายะฮ์ในสุเราะฮ์ซุหม์ร.....	96
3.5 ความประเสริฐของสุเราะฮ์ซุหม์ร	101
3.6 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ซุหม์รกับสุเราะฮ์ก่อนและหลัง	104
3.6.1 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ซุหม์รกับสุเราะฮ์ก่อน (ศอด)	104
3.6.2 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ซุหม์รกับสุเราะฮ์หลัง (ฆอฟิร)	111
3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายะฮ์ในสุเราะฮ์ซุหม์ร.....	119
3.8 เนื้อหาสรุปของสุเราะฮ์	137
3.9 การเริ่มต้นสุเราะฮ์และการจบท้ายสุเราะฮ์	138
3.10 การกล่าวถึงหลักอัดเตาฮีตในสุเราะฮ์ซุหม์ร	138
3.9.1 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีตอ์รรูบูบิยะฮุ	138
3.9.2 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีตอัลลุคฺฮุบิยะฮุ.....	142
3.9.3 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีตอัลล์สมาอ์วัตศิฟาต.....	145

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 การศึกษาวิเคราะห์หลักการอัตเตาฮีดในสุเราะฮ์อ์ซุหม์ร	149
4.1 ศึกษาวิเคราะห์อายะฮ์ต่างๆเกี่ยวกับเตาฮีดอ์รรูปูบียะฮ์ในสุเราะฮ์อ์ซุหม์ร	149
4.1.1 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีดอ์รรูปูบียะฮ์เกี่ยวกับการสร้างสรรค์สิ่งทั้งหลาย.	149
4.1.2 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีดอ์รรูปูบียะฮ์เกี่ยวกับการสร้างมนุษย์ สิ่งมีชีวิต... ..	155
4.1.3 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีดอ์รรูปูบียะฮ์เกี่ยวกับพระองค์ คือผู้ทรงประทาน ปัจจัยยังชีพให้แก่มนุษย์	158
4.1.4 ได้กล่าวถึงอัลลอฮ์คือผู้ทรงสามารถกำหนดความเป็นและความตาย.....	162
4.2. ศึกษาวิเคราะห์อายะฮ์ต่างๆเกี่ยวกับเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ในสุเราะฮ์อ์ซุหม์ร	165
4.2.1 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์เกี่ยวกับการเรียกร้องสู่การเคารพ สักการะอิบาตะฮ์ต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง	165
4.2.2 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์เกี่ยวกับการเคารพสักการะของบ่าวต่อ พระองค์โดยมีการตั้งภาคีต่อพระองค์.....	167
4.3. ศึกษาวิเคราะห์อายะฮ์ต่างๆเกี่ยวกับเตาฮีดอัลอัสมาอ์วศิฟาทในสุเราะฮ์อ์ซุหม์ร	181
4.3.1 ได้พูดเกี่ยวกับพระนามต่างๆของอัลลอฮ์.....	182
4.3.2 การศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆของอัลลอฮ์.....	191
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	208
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	210
5.2 อภิปรายผล	219
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	226
บรรณานุกรม.....	227
ภาคผนวก.....	239
ภาคผนวก ก นิพนธ์ต้นฉบับ	240
ประวัติผู้เขียน	263

ตารางเปรียบเทียบอักษรอาหรับ-ไทย
วิทยาลัยอิสลามศึกษา ฉบับปรับปรุง2558

พยัญชนะอาหรับ	คำอ่าน	พยัญชนะไทย
ء ، أ	อลีฟ/ฮัมซะฮฺ	อ ในกรณีเป็นพยัญชนะไทยและ ฮ ในกรณีเป็นตัวสะกดสุดท้าย
ب	บ่า	บ
ت	ต่า	ต
ث	ซ่า	ซ
ج	ญีม	ญ (จญ์ ในกรณีเป็นตัวสะกด)
ح	ฮ่า	ฮ
خ	คอ	ค
د	ดาล	ด
ذ	ซาล	ซ
ر	รอ	ร
ز	ซัย	ซ
س	ซีน	ส มีข้อยกเว้นเช่น อีซา มูซา ยาซีน เป็นต้น
ش	ชีน	ช
ص	ศอด	ศ
ض	ฎอด	ฎ
ط	ฏอ	ฏ
ظ	ศอ	ศ
ع	อัยน	อ
غ	ฮัยน	ฮ
ف	ฟา	ฟ
ق	กอฟ	ก
ك	กาฟ	ก

พยัญชนะอาหรับ	คำอ่าน	พยัญชนะไทย
ل	ลาม	ล
م	มีม	ม
ن	นูน	น
هـ	ฮาฮ์	ฮ ในกรณีเป็นพยัญชนะและ ฮ์ ในกรณีเป็นตัวสะกดตัวสุดท้าย ฮ์
و	วาว	ว
ي	ยาฮ์	ย
الفتحة	อัลฟัตสะฮะฮฺ อ่านสระข้างบน	- (ในกรณีมีตัวสะกด เช่น มัรวาน อาดัม ฯ) ะ, -ะฮะ อี (ในกรณีมีตัวสะกด ละสระในบาง กรณี เช่น อะลี บะนี ฯ)
الكسرة	อัลกัศเราะฮะฮฺ อ่านสระข้างล่าง	-
الضمة	อัสสุลุมมะฮะฮฺ อ่านสระข้างหน้า	◌ِ
الفتحة الممدودة	อัลฟัตสะฮะฮฺ อัลมัมดูตะฮฺ	◌َ (อ ในกรณีมีตัวสะกด เช่น อัลฟา รอบา)
الكسرة الممدودة	อัลกัศเราะฮะฮฺ อัลมัมดูตะฮฺ	◌ِ
الضمة الممدودة	อัสสุลุมมะฮะฮฺ อัลมัมดูตะฮฺ	◌ِ
ال- الشمسية	อลีฟ ลาม อัจซิมชียะฮะฮฺ	อัล-ตามด้วยพยัญชนะตัวแรกของคำต่อไป เช่น อัดดีน, อัสสุลุมมะฮะฮฺ
ال- القمرية	อะลีฟ ลาม อัลเกาะมะรียะฮะฮฺ	อัล ตามด้วยคำต่อไปโดยไม่ต้องเว้น วรรคเช่น อัลกุรอาน, อัลลอฮฺ, อัลอิสลาม ฯ
ة	ตาลีฟ รุฎฎะฮะฮฺ	ฮ์ เป็นเสียงเดียวกับ ฮฺ กรณีอ่านหยุดเป็นเสียง ฮ์ กรณีอ่านต่อเนื่องเป็นเสียง ต
ي	ยาฮ์ มุค็อฟพะพะฮะฮฺ	อ่านและสะกดตามการเขียน เช่น ฟี
ي	ยาฮ์ นิสบะฮะฮฺ หรือ ยาฮ์ มุซัดตะตะฮะฮฺ	สะกดยาฮ์สองตัว เช่น ยยะ อัจชะฟีอียะฮะฮฺ

ตารางเปรียบเทียบอักษรอาหรับ-อังกฤษ
ของห้องสมุดรัฐสภาอเมริกา

พยัญชนะอาหรับ	คำอ่าน	พยัญชนะอังกฤษ
أ	อลีฟ	a
ب	บ่า	b
ء	ฮัมซะฮฺ	'a, 'i, 'u
ت	ต่า	t
ث	ซ่า	th
ج	จีม	j
ح	हाँ	h
خ	คอ	kh
د	ดัล	d
ذ	ซาล	dh
ر	ร่อ	r
ز	ซาย	z
س	ซีน	s
ش	ชีน	sh
ص	ศอด	ṣ
ض	ฎอด	ḍ
ط	ฏอ	ṭ
ظ	ซอ	ẓ
ع	อัยน	'a, 'i, 'u
غ	ฆอยน	gh
ف	ฟา	f
ق	กอฟ	q
ك	กาฟ	k

พยัญชนะอาหรับ	คำอ่าน	พยัญชนะอังกฤษ
ل	ลาม	l
م	มีม	m
ن	นูน	n
هـ	ฮ่าฮ์	h
و	วาว	w
ي	ยาฮ์	y
ة ، ة	ตาฮ์	h,t
(الفتحة)	ا , آ , ء	a ,ay, aw
(الفتحة الممدودة)	ا	ā
(الكسرة)	ـ	i
(الكسرة الممدودة)	ـ	ī
(الضمة)	ـ	u
(الضمة الممدودة)	ـ	ū
ال- الشمسية		al- (al-Tirmidhiy)
ال- القمرية		al- (al-'Islāmiyah)
الكسرة المشددة		iyy
الضمة المشددة		uww

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

อิสลามในฐานะศาสนาแห่งพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงประทานให้แก่มนุษยชาติทุกยุค ทุกสมัย และเป็นศาสนาเดียวที่อัลลอฮ์ ﷻ ให้การยอมรับดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾

(آل عمران: 19)

ความว่า: “แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์ นั้นคือ อัลอิสลามและบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์มิได้ขัดแย้งกันนอกจากหลังจากที่ได้มีความรู้มายังพวกเขาเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากความอิจฉาริษยาระหว่างพวกเขาเอง และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์แล้วไซ้ร้แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ”

(อาล อิมรอน: 19)

ศาสนาอิสลามได้ถือกำเนิดขึ้นมาเพื่อประกาศหลักคำสอนที่สำคัญบนพื้นฐานของหลักศรัทธา อาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า จุดเริ่มต้นของศาสนาอิสลามคือการทำความรู้จักและศรัทธาในพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ นั้นเอง

อายะฮ์อัลกุรอานที่ได้ประทานลงมาในช่วงแรกๆ ของการเผยแผ่อิสลามนั้น จะเน้นประเด็นที่เกี่ยวกับหลักการศรัทธาเกือบทั้งสิ้น จุดประสงค์เพื่อเป็นการตอกย้ำให้มนุษย์มีความเชื่อและศรัทธาต่อพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ โดยที่อิสลามมิให้เหตุผลทางปัญญาหรือข้อโต้แย้งอื่นๆ มากนักในการพิสูจน์สถานภาพความมีอยู่ของพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ และคุณลักษณะแห่งความเกรียงไกรของพระองค์ ในฐานะความจริงสูงสุด นอกจากเรียกร้องเชิญชวนให้มนุษยชาติเชื่อและศรัทธามั่นในพระเจ้าองค์เดียว ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง ผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง ผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก

ดังนั้นการเรียนรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตของมวลมนุษยชาติและเป็นการเรียนรู้ที่เลิศที่สุดในวิทยาการอิสลามและการรู้จักพระเจ้าจะไม่สมบูรณ์เว้นแต่ต้องเข้าใจหลักอัสเตอฮีด ซึ่งเป็นการเรียนรู้ในเรื่องของ พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ พระนามและคุณลักษณะของพระองค์ และ หลักการเคารพสักการะต่อพระองค์ สำหรับแนวทางที่จะทำให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งคือ การเข้าใจอัลกุรอาน และอัลฮะดีษอย่างถูกต้อง พระองค์ได้ทรงประทานความสมบูรณ์ของศาสนาในทุกด้าน

ดั่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ﴾

(المائدة: 3)

ความว่า: “วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งศาสนาของพวก
เจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณาเมตตาของ
ข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว ผู้ใดได้รับ
ความคับขันในความหิวโหย โดยมีใช่เป็นผู้จงใจกระทำบาปแล้วไซ้
แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ ”

(อัลมาอิดะฮฺ: 3)

อัลกุรอานอายะฮ์นี้ได้ชี้ให้เห็นความสมบูรณ์ของศาสนาอิสลามในทุกด้านตลอดจน
หลักการศรัทธาหรือหลักปฏิบัติ เพราะฉะนั้นการที่จะเข้าใจหลักศรัทธาให้ดีนั้นต้องศึกษาอัลกุรอาน
และอัลฮะดีษ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ บรรดาเศาะฮาบะฮ์ ตลอดจนอุละมาอ์สะลัฟ¹ และ เคาะลัฟ² ได้ย้
เน้นในเรื่องอะกีดะฮ์เป็นพิเศษ โดยมีได้ลละการกิจในการเรียกร้องไปสู่อะกีดะฮ์ที่ถูกต้อง

อิสลามเป็นศาสนาสำหรับมนุษยชาติทุกยุคทุกสมัยโดยมีศาสนทูตของอัลลอฮ์
ﷻ ตั้งแต่ท่านแรกจนกระทั่งท่านสุดท้ายก็ต่างเรียกร้องไปสู่หลักการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริง

ดั่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ
فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسَبِّرُوا فِي
الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ﴾

(النحل: 36)

ความว่า: “และโดยแน่นอน เราได้ส่งเราะสุลมาในทุก ประชาชาติ
(โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงให้
ห่างจากพวกเจว็ด ดังนั้น ในหมู่พวกเขามีผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทาง
ให้ และในหมู่พวกเขามีผู้ที่การหลงผิดคู่ควรแก่เขาฉะนั้น พวกเจ้า
จงตระเวนไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าบั้นปลายของผู้ปฏิเสธนั้นเป็น
เช่นใด”

(อันนะฮล: 36)

¹ หมายถึง สมัยก่อน คือ มุสลิมที่มีชีวิตอยู่ในช่วง 300ปี แรกแห่งอิญญะเราะฮ์ศักราชประกอบด้วยรุ่นเศาะฮาบะฮ์ รุ่นตาบิอูนีฮ์ และ
รุ่นอับตบาอิตาอีน ยึดปฏิบัติตามอัลกุรอานและฮัสนุนะฮ์ในทุกๆเรื่องของศาสนาอิสลาม ตามความสามารถของแต่ละคน

² หมายถึง สมัยหลัง คือ มุสลิมที่มีชีวิตอยู่หลังจาก 300 ปีแห่งอิญญะเราะฮ์ศักราช จะยึดปฏิบัติตามอัลกุรอานและฮัสนุนะฮ์ในทุกๆเรื่อง
ของศาสนาอิสลาม หรือบางเรื่อง ตามความสามารถของแต่ละคน

ด้วยเหตุนี้บรรดาเราะสุลที่ถูกแต่งตั้งจากพระองค์จึงมีหน้าที่หลักสำคัญคือการ
เรียกร้องเชิญชวนมนุษย์สู่การเชื่อในความเป็นเอกะของพระองค์อย่างแท้จริง ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

(الأنبياء: 25)

ความว่า: “และเราได้ส่งเราะสุลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้
วะฮีย์³แก่เขาว่าแท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากข้า ดังนั้น
พวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า”

(อัลอันบิยาอ์: 25)

การเรียกร้องสู่หลักอัตเตอาฮีดจึงเป็นหน้าที่สำคัญที่สุดในการเคารพภักดีพระผู้เป็นเจ้าของ
ซึ่งมีมาโดยตลอด ตั้งแต่สมัยของบรรดาเราะสุล จนกระทั่งปัจจุบัน ในสมัยของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ
และบรรดาเศาะฮาบะฮ์หลักการและแนวทางในเรื่องของอัตเตอาฮีดนั้นเป็นหนึ่งเดียว หลังจากท่านนบี
มุฮัมมัด ﷺ ได้เสียชีวิตความวุ่นวายพิศมัย ต่างๆได้เกิดขึ้นแก่สังคมมุสลิมในต้นศตวรรษที่ 12
อิญญ์เราะฮ์ หรือปลายศตวรรษที่ 17 ศาสนาและศีลธรรมของโลกมุสลิมเสื่อมโทรมมากที่สุดเป็น
ประวัติการณ์ กล่าวคือมุสลิมในยุคนี้ต่างพากันละทิ้งศาสนาและหลักความเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮ์
ﷻ (มรียัม ญะมีละฮ์, 2524: 9) มุสลิมมีการหลงใหลคลั่งไคล้ในเรื่องไสยศาสตร์ และความมั่งงาย
ต่างๆ มีการอุทิศสิ่งใหม่ๆขึ้นมามากมาย เช่น การเคารพบูชาสุสาน การวิงวอนขอความช่วยเหลือจาก
ผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์ ﷻ เป็นต้น

การเรียนรู้และเรียกร้องสู่หลักอัตเตอาฮีดเป็นงานที่สำคัญยิ่งสำหรับมุสลิมทุกคนที่
จำต้องปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาอูลมะมา⁴ทั้งหลายเพราะเขาคือ ผู้รับมรดกจากบรรดานบี
ทั้งหลาย ดังที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า

((وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ))

(أخرجه أبو داود، 1973: 3641)

ความว่า: “แท้จริงบรรดาอูลมะมาคือผู้รับมรดกสืบทอดจาก
บรรดานบี”

(บันทึกโดย Abu Dawūd , 1973: 3641)

หลักการศรัทธา และอะกีดะฮ์เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เป็นรากฐานของการดำเนินชีวิตของ
มุสลิม ที่จะต้องยอมรับและให้การสักการะภักดีต่อพระองค์ ดำรงชีวิตที่ต้องเปี่ยมไปด้วยหลักศรัทธาที่
ฝังแน่นในจิตใจและปฏิบัติออกมาด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์

³วะฮีย์ หมายถึง สาส์นของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ทรงประทานแก่ศาสนทูตของพระองค์ผ่านญิบรีล หรือโดยการดลใจ

⁴อูลมะมา หมายถึง ประชาชนหรือผู้ที่มีความรู้ในวิทยาการอิสลามและนำมาปฏิบัติหากปราศจากการปฏิบัติอิสลามไม่ถือว่าเป็นอูลมะมา

ปัจจุบันสังคมมุสลิมเผชิญกับปัญหาต่างๆมากมายไม่ว่าเป็นปัญหาด้านความเชื่อ การศรัทธาที่ปะปนไปด้วยการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ﷻ และแนวคิดที่ก่อเกิดเป็นลัทธิต่างๆมากมายเกิดขึ้น โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักการอิสลามอย่างแท้จริง ตลอดจนการดำเนินชีวิตของมุสลิมที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของหลักอัสเศาะอีดที่ถูกต้องและห่างไกลจากหลักอัสเศาะอีดนั่นเอง

จากสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นกับสังคมมุสลิมปัจจุบัน ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับสังคมมุสลิมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวคือ 1. มุสลิมจำนวนมากยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านหลักการศรัทธาที่ถูกต้องโดยเฉพาะหลักอัสเศาะอีด ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดความเชื่อ ความมกมาย ไสยศาสตร์ และการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ﷻ 2. มุสลิมจำนวนมากได้กระทำการสิ่งที่ไม่สุจริตกรรมต่างๆมากมายเกิดขึ้นในศาสนาโดยปราศจากตัวบทหลักฐานจึงเป็นสาเหตุทำให้สิ่งดังกล่าวได้แพร่หลายไปในสังคมมุสลิม 3. มีลัทธิต่างๆ เกิดขึ้นมากมายที่เกิดจากการใช้แนวคิดต่างๆของบุคคลที่ไม่สอดคล้องกับแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และเศาะฮาบะฮ์เช่นลัทธิชีอะฮ์ เป็นต้น 4. มุสลิมจำนวนมากไม่ยอมที่ห่างไกลจากการศึกษาทำความเข้าใจตัวบทอัลกุรอานและอัลฮะดีษเกี่ยวกับหลักอัสเศาะอีด โดยเฉพาะตัวบทอัลกุรอานจึงเป็นสาเหตุทำให้มุสลิมห่างไกลจากแนวทางที่ถูกต้อง และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของหลักอัสเศาะอีด

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวถึงหลักอัสเศาะอีดไว้ในอัลกุรอานหลายซูเราะฮ์ และหนึ่งในซูเราะฮ์ที่กล่าวถึงหลักอัสเศาะอีด เช่นเดียวกับซูเราะฮ์อื่นๆ คือ ซูเราะฮ์อัซซุหม์ร ซึ่งเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ ที่กล่าวถึงหลักอัสเศาะอีดอย่างละเอียด จนกระทั่งเกือบจะเป็นแกนหลักของซูเราะฮ์นี้ เพราะมันเป็นรากฐานของการอีมาน รากฐานของการศรัทธาที่ถูกต้องและเป็นรากฐานของการทำงานที่ดีที่มีความสำคัญที่มุสลิมจะต้องศึกษา และทำความเข้าใจ เพื่อนำมาปฏิบัติเป็นแนวทางที่ถูกต้อง (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ ประเทศไทย. 2542: 1167)

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องหลักอัสเศาะอีด และจากเท่าที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าตามความสามารถยังไม่พบมีการวิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์หลักอัสเศาะอีดในซูเราะฮ์อัซซุหม์ร จึงเป็นสาเหตุทำให้ผู้วิจัยเลือกซูเราะฮ์อัซซุหม์ร มาเป็นหัวข้อในการศึกษาวิเคราะห์หลักอัสเศาะอีดในครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการยึดมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริง และจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้มุสลิมหันตระหนักถึงความสำคัญของหลักอัสเศาะอีดมากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องต่อไป

1.2 อัลกุรอาน อัลฮะดีษ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.1 อัลกุรอาน

จากการศึกษาคัมภีร์อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับหลักอัสเศาะอีดนั้น พบว่า: ในอัลกุรอาน อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวถึงหลักการศรัทธาและหลักอัสเศาะอีดไว้เป็นหลักสำคัญซึ่งถูกกล่าวโดยทั่วไปของอัลกุรอานเกือบทุกซูเราะฮ์สำหรับผู้วิจัยจะนำเสนอบางอายะฮ์ที่พูดถึงหลักอัสเศาะอีดดังต่อไปนี้

1.อัลกุรอานเกี่ยวข้องกับการศรัทธา

1.1 การศรัทธาต่อกฎกำหนดสถานะที่บ่งบอกถึงการสร้างทุกอย่างสิ่งนั้นอัลลอฮ์ทรงกำหนดให้เป็นไปตามกฎสถานะ ดังที่ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمِمَّا يَخْتِذُ أَلَدًا وَمِمَّا يَكُنُ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾

(الفرقان: 2)

ความว่า: “สำหรับพระองค์เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้นไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ ในการครอบครองอำนาจ และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสถานะ”

(อัลฟุรคอน: 2)

อัลบะฆะวะวีย์⁵ (al-Baghawī, 1993: 6/71) อายะฮ์นี้ได้อธิบายว่า: “อัลลอฮ์ได้กำหนดทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอาณูล (อายุขัย) และริซกี (เครื่องยังชีพ) ซึ่งกฎสถานะทั้งหมดดำเนินไปตามครรลองที่อัลลอฮ์ได้วางไว้”

1.2 พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย และทรงเป็นผู้บริหารจัดการทั้งหมด ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّكَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾

(النحل: 12)

ความว่า: “และพระองค์ทรงให้กลางคืนและกลางวันและดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า และหมู่ดาวถูกใช้ให้เป็นประโยชน์โดยพระบัญชาของพระองค์ แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นสัญญาณมากมาย สำหรับกลุ่มชนที่ใช้ปัญญา”

(อันนะฮล: 12)

อิบนุกะษีร⁶ (Ibn Kathir, 1983: 2/564) อธิบายอายะฮ์ดังกล่าวว่า: “อัลลอฮ์ให้บ่าวของพระองค์พิจารณาถึงโครงการต่างๆที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่เป็นประโยชน์แก่เขาทั้งกลางวันและ

⁵ อัลบะฆะวะวีย์ ชื่อเต็ม อัลหุสัยน เบน มัสอูด เบน มุฮัมมัด อัลฟุรรออ์ถูกตั้งฉายานามว่า มุฮยิสสุนนะฮ์ ซึ่งเป็นนักปราชญ์สาขาฟิกฮ์สาขาหะดีษและสาขาตัฟซีร์ ชื่อของท่านถูกอ้างอิงถึงคำว่า “บะฆะว” ซึ่งเป็นชื่อหมู่บ้านหนึ่งในครุอซาน เสียชีวิตในปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราชที่ 510

⁶ อิบนุกะษีร มีชื่อเต็มว่า อิสมาอิล เบน อุมร์ เบน กะษีร เบน คัร็อ อัลกุเราะซีย อบูลฟิตาอ์เป็นนักท่องจำกุรอาน นักประวัติศาสตร์ นักอรรถาธิบายอัลกุรอานและเป็นนักปราชญ์ที่เชี่ยวชาญในด้านภาษาอาหรับ ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหะดีษ และอัลกุรอานเกิดในปี ฮ. ศ. 701

กลางคืน ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์หมุนโคจรสลับกัน ดวงดาวต่างๆประกายแสง และยานพาหนะต้องการแสงสว่างจากท้องฟ้า นำทางจากความมืดมิดและทุกอย่างดำเนินไปตามบัญชาของอัลลอฮ์ ﷻ ที่กำหนดไว้ไม่มีขาดตกบกพร่อง ทั้งหมดอยู่ภายใต้อำนาจ การปกครอง และความสามารถของพระองค์ทั้งสิ้น”

2. อายะฮ์ที่เกี่ยวข้องกับหลักอะกีดะฮ์อิตเตฮ์ดีต ความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮ์ ﷻ

2.1 การเป็นพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก และการเคารพภักดีแต่พระองค์เดียวในการประกอบอิบาดะฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴾

(المزمل : 9)

ความว่า: “ พระเจ้าแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงยึดพระองค์ให้เป็นผู้คุ้มครองเถิด ”

(อัลมุซซัหมิล: 9)

อายะฮ์ข้างต้นได้บอกถึงหลักอิตเตฮ์ดีต สองประการคือ ประการแรก เตาฮีด อรรูบูปิยะฮ์ การอภิบาลของอัลลอฮ์ ﷻ ประการที่สอง เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ การอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ครอบครองทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงยึดมั่นต่อพระองค์เถิด

2.2 การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ พระเจ้าองค์เดียว และไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์แต่อย่างใด ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾

(النساء: بعض من آية 36)

ความว่า: “ และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิดและอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์”

(อันนิสาฮ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 36)

อิบนุกะซีร (Ibn kathir,1983: 1/493) อธิบายอายะฮ์ดังกล่าวว่า: “อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสั่งใช้ให้บ่าวของพระองค์เคารพสักการะต่อพระองค์เพียงองค์เดียวอย่างได้ตั้งภาคีต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ และความโปรดปรานจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทั้งหมด และสภาพการณ์ต่างๆ ดังนั้นคู่ควรแก่พระองค์ที่จะสักการะต่อพระองค์เพียงองค์เดียวอย่างได้นำสิ่งถูกสร้างใดๆมาเทียบเคียงกับพระองค์”

3. อายะฮ์ที่เกี่ยวกับการปฏิเสธความเสมอเหมือนของพระองค์กับสิ่งถูกสร้าง ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾
(الشورى: 11)

ความว่า: “พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินพระองค์ทรงทำให้มีคู่ครองแก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้าเอง และจากปศุสัตว์ ทรงให้มีคู่ผู้เมีย ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงแพร่พันธุ์พวกเจ้าให้มากมาย ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์ผู้ทรงได้ยินผู้ทรงเห็น”

(อัลซุรเราะฮ์: 11)

อัลกัจอนนูญีย⁷ (al-Qannujī, 1999: 5/46) ได้กล่าว “อายะฮ์นี้ชี้ให้เห็นถึงการปฏิเสธความเสมอเหมือนทุกสิ่งทุกอย่างกับอัลลอฮ์ ﷻ อีกทั้งปฏิเสธแนวความคิดของมุญัสสิมะฮ์⁸”

พระองค์ทรงบอกถึงคุณลักษณะของพระองค์ว่า : พระองค์ผู้ทรงได้ยินและผู้ทรงเห็น ทุกครั้งที่พระองค์ทรงกล่าวถึงการได้ยิน การเห็น พระหัตถ์ การสถิต และอื่นๆที่ปรากฏอยู่ในอัลกุรอานและอัลฮะดีษซึ่งเป็นการยืนยันต่อคุณลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น โดยไม่ได้อยู่บนพื้นฐานการเสมอเหมือนกับสรรพสิ่งต่างๆ ที่นอกเหนือจากอัลลอฮ์ ﷻ

1.2.2 อัลฮะดีษ

จากการศึกษาอัลฮะดีษที่เกี่ยวข้องกับหลักอัตเตาฮีด มีฮะดีษจำนวนหนึ่งที่กล่าวถึงเรื่องดังกล่าวได้ขยายความอัลกุรอานให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

1. ฮะดีษชี้ให้เห็นถึงจุดกำเนิดของอิมานที่มาจากการศรัทธาที่มั่นคงดำรงไว้ในจิตใจของผู้ที่ศรัทธาท่านเราะฮ์สูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتَّى يُؤْمِنَ بِأَرْبَعٍ: يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ بَعَثَنِي بِالْحَقِّ، وَيُؤْمِنُ بِالْمَوْتِ، وَبِالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَيُؤْمِنُ بِالْقَدَرِ))
(أخرجه الترمذي، 1975: 2145)

ความว่า: “จากท่านอลีกล่าวว่าคุณเราะฮ์สูล ﷺ กล่าวว่า บ่าวจะไม่ศรัทธาจนกระทั่งเขาได้ทำสี่อย่าง การปฏิเสธความเสมอเหมือนว่าไม่มีพระเจ้าอื่น

⁷อัลกัจอนนูญีย ชื่อเต็มว่า ศิดดีก เบ็น หะสัน เบ็น อลี อัลหุสัยนีย อัลกัจอนนูญีย อัลบะคุอริย ท่านเป็นนักปราชญ์ผู้หนึ่งที่อาศัยอยู่ในประเทศอินเดีย ที่มาจาก ชาวกัจอนนูญ

⁸ มุญัสสิมะฮ์ หมายถึง พวกที่เชื่อว่า อัลลอฮ์ ทรงมีรูปร่าง เสมือนกับสิ่งที่ถูกสร้าง (มัลลูก)

ใดที่ควรเคารพสักการะโดยแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ ﷻ และศรัทธาว่าฉัน เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ﷻ ได้รับการแต่งตั้งโดยแท้จริงและเชื่อในความตายและการฟื้นคืนชีพหลังจากความตายและศรัทธาต่อการกำหนดกฎสภาวะ”

(บันทึกโดย al- Tirmidhiy ,1975: 2145)¹⁰

2. ฮะดีษชี้ให้เห็นถึงหลักการเรียกร้องเชิญชวนสู่อัลลอฮ์ ﷻ ((سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ: لَمَّا بَعَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ إِلَى نَحْوِ أَهْلِ الْيَمَنِ قَالَ لَهُ: «إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَيَّ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُؤَخِّدُوا اللَّهَ تَعَالَى» (أخرجه البخاري، د.ت.: 1372)

ความว่า: “จากอิบนุอับบาส¹¹กล่าวเล่าว่า เมื่อท่านเราะฮ์มูล ﷺ ส่งมุอาซไปที่เยเมนท่านได้กล่าวกับเขาว่า ที่ท่านไปนั้นไปหาชนชาติชาวคัมภีร์สิ่งแรกที่จะต้องทำคือการเรียกร้องพวกเขาไปสู่ความเป็นหนึ่งเดียวแห่งอัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงสูงส่ง”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy.n.d.: 1372)

3. การกล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ยิ่งใหญ่ และปฏิเสธการเสมอเหมือน ((عن بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَقَدْ سَأَلَ اللَّهُ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ، الَّذِي إِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ، وَإِذَا دُعِيَ بِهِ أُجَابَ» (أخرجه أبو داود، د.ت.: 1493)

ความว่า: “จากบุรียัดอะฮ์¹²เล่าว่า จากบิดาของเขา กล่าวว่่า ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เคยได้ยินชายคนหนึ่งกล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์ ﷻ ฉันขอต่อ

⁹ อลี เบ็ญญ อับดุลลิล เป็นคอลีฟะฮ์คนที่ 4 เป็นลูกพี่ลูกน้องและเป็นลูกเขยของท่านนบีอีกทั้งยังเป็นคนแรกที่เข้ารับอิสลามในขณะอายุยังเยาว์วัย เสียชีวิตเมื่อเดือนรอมฎอนปี ญ 40/ คศ 629 ในขณะมีอายุได้ 63 ปี

¹⁰ ซัยยิด อัลบานีย์ ระบุไว้ในสุนันอัตติรมิซีย์ว่า เป็นหะดีษเศาะหี้หฺ (al-Al bani, 2008. : 485)

¹¹ อิบนุอับบาส ชื่อเต็มว่า อับดุลลอฮ์ บิน อับบาส เป็น อัลมุฏอลิบ อัลกุเราะซีย์ อัลฮาซิมีย เป็นศอฮาบะฮ์ผู้ทรงเกียรติ เกิดเมื่อปีที่ 3 ก่อนอิญญเราะฮ์ศักราช ณ นครมักกะ เดิมโตมาเป็นผู้ใช้ชีวิตกับท่านนบี uryางานอดิษจำนวนมากจากท่านนบี เสียชีวิตในปีอิญญเราะฮ์ที่ 68

¹² บุรียัดอะฮ์มีชื่อเต็มว่า บุรียัดอะฮ์ บิน หุศอยบ เป็นอับดุลลอฮ์ บินฮาริส อัลฮัสละมีย เป็นเศาะหาบะฮ์รุ่นแรกๆที่เข้ารับอิสลามก่อนสงครามบัตร์และไม่ได้เข้าร่วมสงครามในครั้งนั้นแต่ได้เข้าร่วมในสงครามค็อยบัตร์

พระองค์ เพราะพระองค์เท่านั้นคือผู้ทรงเอกะผู้ทรงเป็นที่พึง
พระองค์ไม่ประสูติและไม่ทรงถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือน
พระองค์ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่าแท้จริงเขาได้ขอต่ออัลลอฮ์ ﷻ
ด้วยพระนามที่ยิ่งใหญ่เมื่อถูกขอความช่วยเหลือก็จะประทานให้
และเมื่อถูกวอนขอก็จะทรงตอบรับ”

(บันทึกโดย Abu Dawūd, n.d.: 1493)¹³

1.2.3 เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องหลักการเตาฮีดผู้วิจัยขอ
ยกตัวอย่างหนังสือที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาและอธิบายในครั้งนี้พอสังเขป

มุฮัมมัด เป็น อับดุลวะฮฮาบ (Muhammad ibn Abdul – Wahhab.1991) ท่าน
เสียชีวิตในปี ฮ.ศ. 1206 ได้เขียนหนังสือชื่อ “ Kitab al- Tawhid ” (كتاب التوحيد) หนังสือของท่าน
ครอบคลุมเนื้อหาสาระที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่อง อะกีดะฮ์ เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคนจะต้องศึกษาและ
นำมายึดมั่นปฏิบัติ ซึ่งท่านได้กล่าวพร้อมกับหลักฐานตัวบทอ้างอิงจากอัลกุรอาน อัลฮะดีษ และคำ
กล่าวของบรรดาอุละมาฮ์สะลัฟพอสังเขปเพื่อใช้ในการอธิบายและวิเคราะห์หลักฐานต่างๆที่ได้
สนับสนุนทัศนะของผู้แต่งด้วยความเข้าใจที่ลึกซึ้งและมีความโดดเด่นมากยิ่งขึ้น

อิมามฎะฮาวีย (Ibn Abi al- Izz, Ali ibn’ Ali ibn Muhammad.1997) ได้เขียน
หนังสือ “Sharh al-‘Aqidah al-Tahawiyah ” (شرح العقيدة الطحاوية) ได้กล่าวถึงหลักการยึดมั่น
(อะกีดะฮ์) ของอะฮ์ลุลสุนนะฮ์ วะลญะมาอะฮ์ ซึ่งเน้นหนักในด้านหลักการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ﷻ
ด้านการเคารพสักการะภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ และด้านพระนาม คุณลักษณะของพระองค์ที่ยึดแนวทาง
ของสะลัฟ ให้การยอมรับโดยปราศจากการบิดเบือนการตีความใดๆและกล่าวถึงหลักอะกีดะฮ์ด้าน
อื่นๆหลักการศรัทธาต่างๆ เป็นต้น

มรวาน สะมะฮูน. ม.ป.ป. ได้เขียนหนังสือ “99 พระนามของอัลลอฮ์” หนังสือเล่มนี้
อธิบายถึงความหมายพระนามของอัลลอฮ์ ﷻ และหลักฐานที่มีปรากฏในอัลกุรอาน ถ้อยคำเตาฮีดที่
ปรากฏในอัลกุรอาน และประโยชน์จากการศึกษาหนังสือเล่มนี้จะทำให้ท่านมีความเข้าใจและทราบถึง
ความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ จากการพิจารณาหลักฐานจากอัลกุรอานมากยิ่งขึ้น

อุมร์ สุไลมาน อัลอัชกอ.1995.(Umar Sulaiman) ได้เขียนหนังสือชื่อ “al-‘Aqidah
fi Allah” (العقيدة في الله) เป็นหนังสือที่เขียนเกี่ยวกับอะกีดะฮ์ตามแนวทางของสะลัฟโดยอ้างหลักฐาน
จากอัลกุรอานและอัลฮะดีษ เนื้อหาประกอบด้วย การมีอยู่ของพระเจ้า การรู้จักพระเจ้า การรู้จักพระ
นามและคุณลักษณะของพระเจ้า การให้เอกภาพต่อพระองค์ในการอิบาดะฮ์ การปฏิเสธศรัทธาจาก
การตั้งภาคีต่อพระองค์ และประวัติความเป็นมาของอะกีดะฮ์เตาฮีด

¹³ ซัยค้อล อัลบานียฺ ระบุว่า เป็นหะดีษเศาะหีหฺ (al-Al bani,nd. : 2/673)

อับดุลลอฮฺ บินอับดุลหะมิด อัลอะชะรี .2556. ได้เขียนหนังสือเรื่อง “หลักการยึดมั่นของอัส-สะละฟุศคอแลห์” ซึ่งได้ประมวลองค์ความรู้ต่างๆทางด้านหลักการยึดมั่น (อะกีดะฮ) ของชนยุคสะละฟุศคอแลห์ เอกลักษณ์ของอะกีดะฮอะฮ์ลุลสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ หลักการอิมานศรัทธาต่างๆตามแนวทางของอัส-สะละฟุศคอแลห์

และผู้วิจัยจะใช้หนังสืออธิบายอัลกุรอานเกี่ยวกับอะกีดะฮเตาฮีดดังต่อไปนี้พอสังเขป

อิบนุ กะซีร (Ibn Kathir, Abi- al-Fida' lamail ibn 'Kathir.1983) เจ้าของหนังสือ “Tafsir al-Qur'an al- Azim” (تفسير القرآن العظيم)เป็นที่รู้จักในนาม ตัฟซีร์ อิบนุกะซีร เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอะดีซ ตัฟซีร์ และประวัติศาสตร์เสียชีวิตในปี ฮ.ศ.774 ตัฟซีร์ เล่มนี้เป็นตัฟซีร์ที่โด่งดังเป็นที่รู้จักในบรรดาอุลมะมาอ์ แนวทางการอธิบายอายะฮ์อัลกุรอาน ด้วยการหยิบยกอายะฮ์ขึ้นมาแล้วอธิบายด้วยถ้อยคำที่เข้าใจง่ายหลังจากนั้นรวบรวมอายะฮ์ที่มีความหมายทำนองเดียวกันมาอธิบายพร้อมอธิบายความหมายคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน ที่สำคัญการอธิบายของท่านจะเป็นการอธิบายโดยวิธีแบบ มะอ์ซูร เน้นความถูกต้องของสายรายงาน

อิมาม อัลญะบะรี (al-Tabari, Abi Ja 'far Muhammad ibn Jarir.1987) เจ้าของหนังสือ “Jami 'al-Bayan 'An Ta'wil Aayi al-Qur'an”เป็นที่รู้จักในนาม ตัฟซีร์ อัลญะบะรี ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านตัฟซีร์ อะดีซ และประวัติศาสตร์ เสียชีวิตในปี ฮ.ศ.310 เป็นบุคคลแรกที่ทำให้คำอธิบายอัลกุรอานที่ละคำอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในเรื่องอะกีดะฮ ท่านยึดหลักการถ่ายทอดมาจากท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ และเศาะฮาบะฮ์

อัล บะฆะวี (al- Baghwi, Abi Muhammad al- Husain ibn Mas.1993) เจ้าของหนังสือ “Ma 'alim al- Tanzil” เป็นที่รู้จักในนาม ตัฟซีร์อัลบะฆะวี ท่านเป็นนักปราชญ์ที่มีความชำนาญทางด้านวิชาตัฟซีร์ เสียชีวิตในปี ฮ.ศ.774 ตัฟซีร์ของท่านเน้นสาเหตุและเงื่อนไขของการประทานอายะฮ์แต่ละอายะฮ์ ซึ่งผู้วิจัยเน้นในส่วนของอายะฮ์ที่เกี่ยวข้องกับอะกีดะฮเพื่อให้ทราบถึงความต้องการของอายะฮ์

จากข้อมูลเอกสาร(หนังสือ)ที่ผู้วิจัยได้ศึกษามานี้มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษา งานวิจัยของผู้วิจัยพบว่า บรรดานักวิชาการได้กล่าวเน้นย้ำถึงเรื่องหลักการอะกีดะฮ หลักการเตาฮีด หลักการศรัทธายึดมั่นของอะฮ์ลุล อัสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮ์ตามแนวทางของสะละฟุศคอแลห์ รวมถึงหนังสือตัฟซีร์ของอิบนุกะซีร อิมามอัลญะบะรี ที่มีการใช้สำนวนอธิบายที่เข้าใจง่าย มาเป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยได้นำมาอธิบายถึงเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์หลักอัสเตฮีด ในสุเราะฮ์อัลฮุมรฺในครั้งนี้

1.2.3.2 วิชยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

จากการศึกษาเอกสารที่เป็นวิชยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ พบว่ามีการศึกษา หัวข้อ ดังนี้

ชัยฟูตติน หะยียูไซยะ(2552) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์อะกีดะฮอิสลามียะฮ์ในสุเราะฮ์อัลฟุรกอณ” เป็นวิชยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ศึกษาพบว่า สุเราะฮ์อัลฟุรกอณเป็นสุเราะฮ์หนึ่งที่มีหลักการเกี่ยวกับการยึดมั่นในอิสลามซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของศาสนาอิสลามซึ่งได้วางอยู่บนรากฐานอะกีดะฮอันมั่นคง เนื้อหาของสุเราะฮ์ส่วน

ใหญ่จะเน้นหนักในเรื่องการสร้างปัจเจกบุคคลและสังคมให้มีอะกีตะฮุสลามียะฮฺที่มาจากอัลลอฮ์ ﷻ ประกอบด้วย อะกีตะฮุเตาฮีดซึ่งครอบคลุมการให้ความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮ์ ﷻ ในเตาฮีด อรรูบูบียะฮฺ เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ และเตาฮีดอัลอัสมَاء์ วัศฟีฟาต อะกีตะฮุอิมานซึ่งครอบคลุมหลักการอิมานทั้งหกประการ และอะกีตะฮุชริกซึ่งทำให้เตาฮีดเป็นโมฆะนั้นคือการชริกใหญ่ การเข้าใจอะกีตะฮุสลามที่ถูกต้องจะนำไปสู่แนวทางในการยึดมั่นพร้อมทั้งนำไปสู่การปฏิบัติที่ดีตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติอิสลาม

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวพบว่า มีความแตกต่างกับงานวิจัยของผู้วิจัยที่กำลังศึกษาวิจัยคือ จะกล่าวเน้นถึงความสำคัญของหลักอัตเตาฮีดที่ถูกต้องซึ่งอยู่ภายใต้กรอบของอะกีตะฮุสลามียะฮฺ กรณีศึกษาในสุเราะฮ์ซุซุมัร

อิสมาแอ สะอิด (2547) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง “แนวคิดของซัยยิดกุฎุบเกี่ยวกับเอกภาพของอัลลอฮ์ในหนังสือ ตัฟซีร ฟิ ซิลาล อัลกุรอาน” เป็นวิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ศึกษาพบว่าแนวคิดของซัยยิดกุฎุบเกี่ยวกับเตาฮีดอรรูบูบียะฮฺ มีความโดดเด่นมากโดยเฉพาะการนำเสนอหลักฐานการมีของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขาสามารถเชื่อมโยงตัวบทอัลกุรอานกับปรากฏการณ์ธรรมชาติได้เป็นอย่างดี

แนวคิดซัยยิดกุฎุบเกี่ยวกับพระนามอันวิจิตรของอัลลอฮ์ ﷻ สอดคล้องกับแนวคิดของสะลัฟ คือยอมรับพระนามของพระองค์ตามที่พระองค์ทรงกำหนดไว้แต่ที่พระองค์เองโดยไม่มีการบิดเบือนพระนามของพระองค์แต่อย่างใด แนวคิดของซัยยิดกุฎุบเกี่ยวกับเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺหรือเตาฮีดอัลอิบาดะฮ์สอดคล้องกับแนวคิดของสะลัฟคือยอมรับและให้ความสำคัญกับเอกภาพแต่อัลลอฮ์ ﷻ ด้วยการกระทำของบ่าวโดยอยู่บนพื้นฐานแห่งการสวามิภักดิ์แนวคิดของเขาเกี่ยวกับเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺที่โดดเด่นมาก ได้แก่การที่เขารวมเอาคิลาฟะฮ์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ

นุมาน สะอะ (2550) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง “แนวทางของเชคมุหัมมัด เป็นอับดุลวะฮฮาบในการอธิบายหลักเตาฮีด” เป็นวิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ศึกษาพบว่า ความหมายของเตาฮีดตามแนวทางของเชคคือการให้ความเป็นเอกะต่ออัลลอฮ์ ﷻ ด้วยการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์เพียงองค์เดียวและเชคแบ่งเตาฮีดออกเป็น 3 ประเภทคือ เตาฮีดอรรูบูบียะฮฺ เตาฮีดอัลอัสมَاء์ วัศฟีฟาต และเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ แนวทางการอธิบายเตาฮีดอรรูบูบียะฮ์ของเชคคือ การใช้หลักการรู้จักอัลลอฮ์ ﷻ โดยใช้หลักการสังเกตต่างๆของพระองค์ และแนวทางการอธิบายเตาฮีดอัลอัสมَاء์ วัศฟีฟาตของเชค สอดคล้องกับแนวทางของอูลามาอ์ อะฮ์ลอัลสุนนะฮ์ทุกประการ กล่าวคือเชคได้ยืนยันกล่าวถึงพระนามและคุณลักษณะต่างๆของพระองค์ที่ได้ปรากฏในอัลกุรอานและอัซสุนนะฮ์ที่เศาะฮิฮ์โดยไม่มีการตีความไม่มีการตัดทอนความหมายไม่มีการเทียบเคียงกับอัลลอฮ์ ﷻ แต่อย่างใดศรัทธาและเชื่อมั่นโดยไม่มีข้อเคลือบแคลงใจแต่อย่างใดส่วนแนวทางของเชคในการอธิบายเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ถือได้ว่ามีความโดดเด่นมากเป็นพิเศษโดยเฉพาะการนำเสนอเรื่องที่ตรงกันข้ามกับเตาฮีดอูลูฮียะฮ์คือชริก

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของอิสมาแอ สะอิด ที่เกี่ยวกับแนวทางของเชคมุหัมมัด เป็น อับดุลวะฮฮาบ และนุมาน สะอะ เกี่ยวกับแนวคิดของซัยยิดกุฎุบในการอธิบายหลักอัตเตาฮีด พบว่า มีความแตกต่างกับงานวิจัยของผู้วิจัยที่กำลังศึกษาวิจัยคือ จะไม่ศึกษาแนวทาง

เฉพาะของท่านทั้งหมดแต่จะเน้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักเตาฮีดในสุเราะฮ์อัซซุมร์ที่ผู้วิจัยจะทำการศึกษา

อาเซ็ม อัชชะรีฟ (2548) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์หลักการศรัทธาในอิสลาม จากประวัติของชาวถ้ำในคัมภีร์อัลกุรอาน” เป็นวิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ศึกษาพบว่า เรื่องราวของชาวถ้ำเป็นเรื่องที่ครอบคลุมถึงหลักการศรัทธาในด้าน อรั-รूपียยะฮฺ อัล-อูลูฮียยะฮฺ และอัลอัสมาอ์ วัศศิฟาต เรื่องของพวกเขาเป็นเรื่องการศรัทธายึดมั่นที่ถูกต้อง และเสียสละเพื่อศาสนา ส่วนเรื่องการจัดภาคีที่เป็นเรื่องขัดแย้งกับการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ ﷻ ชาวถ้ำได้อ้างว่านบีมูซา ﷺ และมารดาของท่านเป็นพระเจ้านอกจากอัลลอฮฺ ﷻ ไม่ใช่การกราบไหว้บูชาเจ็ดต่างๆ ตามที่บรรดานักอรรถาธิบายคัมภีร์อัลกุรอานได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับพระเจ้าต่างๆ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวพบว่า มีความแตกต่างกับงานวิจัยของผู้วิจัยที่กำลังศึกษาวิจัยคือจะกล่าวถึงหลักการศรัทธาเตาฮีด อรั-รूपียยะฮฺ เตาฮีด อัลอูลูฮียยะฮฺ เตาฮีดอัลอัสมาอ์วัศศิฟาต เฉพาะที่ไม่ได้เกี่ยวข้องถึงกลุ่มชนใดในเรื่องของความเชื่อ และหลักการยึดมั่น

ก้อหรี บุตรหล่า (2549) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้ศรัทธาในสุเราะฮ์ อัลมูมิnun อายะฮ์ที่ 1-9 เป็นวิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ศึกษาพบว่า คุณลักษณะของผู้ศรัทธาที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ในตอนต้นสุเราะฮ์อัลมูมิnunมีอยู่ 6 ประการด้วยกันคือ 1. มีสมาธิในการละหมาด 2. ละทิ้งสิ่งไร้สาระต่างๆ 3. จ่ายซะกาต 4. รักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์ 5. เอาใจใส่ต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมายและรักษาสัญญา 6. ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด ผลตอบแทนของบุคคลที่ปฏิบัติตามคุณลักษณะทั้งหกประการจะได้รับผลตอบแทนจากอัลลอฮฺ ﷻ คือสวรรค์ หากบุคคลใดปฏิบัติตรงกันข้ามในวันโลกหน้าเขาจะกลับไปยังอัลลอฮฺ ﷻ ในสภาพที่ขาดทุน

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวพบว่า มีความแตกต่างกับงานวิจัยของผู้วิจัยที่กำลังศึกษาวิจัยคือ จะกล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาหลักการเตาฮีดในการสร้างคุณลักษณะของผู้ศรัทธาและการดำเนินชีวิตที่อยู่บนพื้นฐานของหลักเตาฮีดที่ถูกต้อง

มูฮัมมัด รุยานี บากา (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮฺในสุเราะฮ์ อัลอิกลาศ” เป็นวิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาปรัชญา ปัตตานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า สาเหตุที่อิสลามกำหนดให้มุสลิมศึกษาเรื่องการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ﷻ เพราะว่าจะปกป้องแนวคิดของมุสลิมจากการตั้งภาคีกับพระองค์ให้มีแนวคิดที่ถูกต้องตามหลักการของอิสลามคือศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียวผู้เป็นพระเจ้าของสากลโลก ในทางตรงกันข้ามหากผู้ใดไม่ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ﷻ แล้ว การศรัทธาของเขาจะไม่ถูกต้อง

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวพบว่า มีความแตกต่างกับงานวิจัยของผู้วิจัยที่กำลังศึกษาวิจัยคือ จะกล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาหลักการเตาฮีดทั้งสามประเภท โดยเฉพาะด้านการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้มุสลิมอยู่บนหลักอะกีดะฮ์ที่ถูกต้องห่างไกลจากการตั้งภาคีต่อพระองค์

สรุปจากการศึกษาเอกสารวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นพบว่า งานวิจัยของชัยพฤติน หะยิโยไซะ งานวิจัยของก้อหรี บุตรหล้า และงานวิจัยของมูหามัด รุยานี บากา ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์หลักอะเกีตะฮันน์โดยกล่าวว่า มันเป็นรากฐานในการสร้างปัจเจกบุคคลและสังคมตลอดจนการดำเนินชีวิตอยู่บนหลักการอัตเตอาฮีดที่ถูกต้องในการปฏิบัติและให้ห่างไกลจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ส่วนงานวิจัยของอิสมาแอ สะออิ งานวิจัยของนุมาน สะอะ และงานวิจัยของ อาเซ็ม อัสซะรีฟ ได้ทำการศึกษาอธิบายถึงหลักการอัตเตอาฮีดตามแนวทางของนักปราชญ์ คือท่าน ชัยยิดกุฎบ แนวทางของเชคมุหัมมัด เบ็น อับดุลวะฮฮาบ ที่มีความโดดเด่นในการอธิบายต่างๆของหลักอัตเตอาฮีด

ซึ่งจะมีความแตกต่างกับงานวิจัยที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาวิจัยอยู่กล่าวคือจะศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์หลักการอัตเตอาฮีดในสุเราะฮ์อัสซุมร์ ที่มาจากการวิเคราะห์หลักฐานอัลกุรอาน และอัลฮะดีษเป็นส่วนสำคัญ ตามแนวทางของสะละฟุศคอและที่ตลอดจนแนวทางของบรรดาอุละมาอ์ ต่างๆและผู้วิจัยไม่พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการศึกษาวิเคราะห์หลักอัตเตอาฮีดในสุเราะฮ์อัสซุมร์แต่อย่างใด

1.3 วัตถุประสงค์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 1.3.1 เพื่อศึกษาความหมาย และความสำคัญของหลักอัตเตอาฮีด
- 1.3.2 เพื่อศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์อัสซุมร์
- 1.3.3 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ หลักอัตเตอาฮีด ในสุเราะฮ์อัสซุมร์

1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

- 1.4.1 ได้ทราบถึงความหมายและความสำคัญ เกี่ยวกับหลักอัตเตอาฮีด
- 1.4.2 ได้ทราบถึงแนวคิดของอุละมาอ์ต่างๆและแนวทางการอธิบายหลักอัตเตอาฮีด
- 1.4.3 ได้ทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์อัสซุมร์
- 1.4.4 ได้ทราบถึงรายละเอียดของหลักอัตเตอาฮีดในสุเราะฮ์อัสซุมร์
- 1.4.5 สามารถนำข้อมูลจากการวิจัย ครั้งนี้เพื่อประโยชน์ของสังคมมุสลิม

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาหลักอัตเตอาฮีดในสุเราะฮ์อัสซุมร์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

- 1.5.1 สุเราะฮ์อัสซุมร์มีจำนวนทั้งหมด 75 อายะฮฺ อายะฮฺที่กล่าวถึงเรื่องอะเกีตะฮฺเตอาฮีดจำนวน 38 อายะฮฺ ซึ่งจะเป็นหัวข้อที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้

1.5.2 จากจำนวน 38 อายะฮ์ที่อธิบายเตาฮีดสามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภท ประกอบด้วย เตาฮีดอรรูบูบียะฮฺ เตาฮีดอัลลูลูฮียะฮฺ และเตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัศศิฟาต

1.5.3 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ ความหมายและความสำคัญของเตาฮีด ความประเสริฐของเตาฮีด บนความจำเป็นของมุสลิมจะต้องทำการศึกษาเรื่องดังกล่าว

1.5.4 ศึกษาเกี่ยวกับสุเราะฮ์อ์ซุหม์รประกอบด้วยความเป็นมา และความสำคัญของสุเราะฮ์และศึกษาเนื้อหาของอัลกุรอานที่เกี่ยวกับหลักอ้อตเตาฮีดในสุเราะฮ์นี้

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

1.6.1 การแปลความหมายอัลกุรอานเป็นภาษาไทยผู้วิจัยจะยึดคัมภีร์อัลกุรอาน พร้อมความหมายเป็นภาษาไทย ของสมาคมนักเรียนเก้ออาหรับ ซึ่งจัดพิมพ์และเผยแพร่โดยศูนย์ กษัตริย์ ฟ้าฮัด เพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน แห่งนครมะดีนะฮ์ ฮ.ศ. 1419

1.6.2 การอ้างอิงตัวบทอัลกุรอานจะใช้มาตรฐานการอ้างอิงโดยระบุชื่อสุเราะฮ์และ ลำดับอายะฮ์ไว้ด้านล่างทุกๆตัวบทของเนื้อหาและหากอายะฮ์ใดผู้วิจัยนำมากล่าวเพียงส่วนหนึ่งก็จะ ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นส่วนหนึ่งจากอายะฮ์

1.6.3 การอ้างอิงอัลฮะดีษผู้วิจัยจะอ้างอิงตัวบทอัลฮะดีษ และคำแปลพร้อมระบุ ชื่อผู้บันทึกอัลฮะดีษ ปีที่พิมพ์ และหมายเลขอัลฮะดีษ

1.6.4 การอธิบายศัพท์ที่เห็นว่าสำคัญและเข้าใจยากผู้วิจัยจะอธิบายไว้ในเชิงอรรถ

1.6.5 ข้อมูลที่ได้จากหนังสือหรือเอกสารต่างๆ ผู้วิจัยจะอ้างอิงด้วยการเขียนนาม ปี โดยมีชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ และเลขหน้าที่ใช้ในการอ้างอิงในเครื่องหมายวงเล็บ

1.6.6 การเขียนประวัติของบุคคลต่างๆที่ปรากฏในงานวิจัยผู้วิจัยจะเขียนประวัติมา พอสังเขป

1.6.7 การเทียบอักษรภาษาอาหรับและศัพท์ด้านอิสลามศึกษา อ้างอิงจากตาราง เทียบพยัญชนะอาหรับ ไทยของวิทยาลัยอิสลามศึกษา ฉบับปรับปรุง 2558

1.6.8 การแปลหนังสือและเอกสารที่เป็นภาษาอาหรับมาเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยแปล ความหมายโดยคงรักษาความหมายของข้อความเดิมไว้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

1.7 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์บางอย่างดังต่อไปนี้

1.7.1 อ่านว่า สุบฮานะฮฺวะตะอาลา เป็นคำสรรเสริญต่อเอกองค์อัลลอฮ์แปลว่า อัลลอฮ์ผู้มหาบริสุทธิ์

1.7.2 อ่านว่า ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลม เป็นพรภาวนาที่ชาวมุสลิม กล่าวแต่ ท่านนบีมุฮัมมัด ซึ่งมีความหมายว่าขออัลลอฮ์โปรดประทานพรและความสันติสุขแก่ท่านด้วยเทอญ

1.7.3 อ่านว่า เราะฎียัลลอฮฺ อันฮฺ เป็นพรภาวนาที่ชาวมุสลิมกล่าวแต่บรรดา เคาเศฮาบะฮ์แปลว่า ขออัลลอฮ์ ทรงยอมรับในตัวของเขาเถิด

1.7.4 **﴿﴾** อ่านว่า อะลัยอิสลาม เป็นพรภาวนาที่ชาวมุสลิมกล่าวแต่่นปีท่านอื่นๆ ซึ่งมีความหมายว่า ขออัลลอฮทรงประทานความสันติสุขแต่ท่านด้วยเทอญ

1.7.5 วงเล็บดอกไม้ **﴿.....﴾** คือสัญลักษณ์ที่ใช้กับอายะฮอัลกุรอาน

1.7.6 วงเล็บคู่ **((.....))** คือสัญลักษณ์ที่ใช้กับสำนวนของอัลฮะดีษ

1.7.7 สัญลักษณ์ "....." สัญลักษณ์ที่ใช้กับคำพูดของนักปราชญ์ และความหมายของอัลกุรอานและอัลฮะดีษ

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศัพท์ต่างๆที่เฉพาะและบางคำอาจมีการทับศัพท์ภาษาสำหรับคำที่ใช้บ่อยๆดังนี้

1.8.1 เตาฮีด หมายถึงเอกภาพแห่งองค์อัลลอฮ **﴿﴾**

1.8.2 เตาฮีดอรรูปูบียะฮ หมายถึงความศรัทธามั่นในเอกองค์อัลลอฮ **﴿﴾** ผู้ทรงสร้างและอภิบาลสรรพสิ่งในจักรวาล ขณะเดียวกันก็ปฏิเสธทั้งในเชิงวาจา และ การปฏิบัติว่า ไม่มีผู้อภิบาลอื่นใดนอกจากพระองค์อัลลอฮ

1.8.3 เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ หมายถึงความศรัทธามั่นในพระองค์อัลลอฮ **﴿﴾** ในฐานะพระเจ้าผู้ทรงเอกะ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ **﴿﴾** พระองค์อัลลอฮ **﴿﴾** คือพระเจ้าที่เป็นเจ้าที่แท้จริงที่สมควรได้รับการกราบไหว้และภักดี

1.8.4 เตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัศฟีฟาท หมายถึงความศรัทธาในเอกภาพแห่งพระนามและคุณลักษณะอันประเสริฐสมบูรณ์ของพระองค์หมายถึงความศรัทธามั่นในเอกองค์อัลลอฮ **﴿﴾** ผู้ทรงมีพระนาม และ คุณลักษณะอันประเสริฐยิ่ง พร้อมปฏิเสธคุณลักษณะด้อยทั้งหมดซึ่งมีอาจมี หรือไม่มีสมควรมีในพระองค์

1.8.5 อะกีดะฮ หมายถึงสิ่งต่างๆที่จิตใจพึงศรัทธามั่นส่งผลทำให้จิตใจรู้สึกสงบก่อให้เกิดความมั่นใจอย่างเข้มแข็งปราศจากความกังวลหรือสงสัยกลางแคลงใจใดๆ

1.8.6 อัลกุรอาน หมายถึงพระดำรัสของเอกองค์อัลลอฮ **﴿﴾**

1.8.7 อัลฮะดีษ หมายถึงคำพูด การกระทำตลอดจนการยอมรับของท่านปมูฮัมมัด **﴿﴾**

1.8.8 สูเราะฮ หมายถึงบทต่างๆในอัลกุรอาน ซึ่งมีทั้งสิ้น 114 บท และ สูเราะฮ อัจซุมร์ เป็นสูเราะฮที่ 39 จากจำนวนสูเราะฮทั้งหมดของอัลกุรอาน

1.8.9 อายะฮ หมายถึงโองการต่างๆของอัลกุรอานที่พระองค์อัลลอฮ **﴿﴾** ได้ประทานลงมาแก่ศาสนทูตของพระองค์คืออนปมูฮัมมัด **﴿﴾** ซึ่งมีทั้งหมดประมาณ 6236 อายะฮ ตามทัศนะของอิบนุ อับบาส

1.9 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1.9.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยหัวข้อเรื่อง “ การศึกษาวิเคราะห์หลักอรรถศาสตร์ในสุเราะฮ์อซซุหม์ ” เป็นงานวิจัยเชิงพรรณนาโดยเก็บข้อมูลจากเอกสารด้านอะกิดะฮ์หรือเตาฮีดของอุละมาอ์อะฮ์ลุลอัสสุนนะฮ์ อะลล์ญะมาอะฮ์มุตะกอดดีมูน มุตะอัคคิรูนตลอดจนอุละมาอ์มูอาคิรูน

1.9.2 แหล่งข้อมูล

ข้อมูลวิจัยเอามาจากการศึกษาวิจัยเอกสารได้แก่ เอกสาร 3 แหล่งที่สำคัญ

1.9.2.1 เอกสารปฐมภูมิ

1. หนังสืออัตตัฟสีร์ ที่ระบุอายุเฮตต่างๆเกี่ยวกับหลักอรรถศาสตร์ เช่นตัฟสีร์ อัลกุรอาน อัลอะซีม ของอิบนุกะซีร์ ตัฟสีร์ญามีอ์ อัลบะยาน อัน ตะอวีล อัลกุรอาน ของอิมาม อัญญาอะบารีย

2. หนังสืออัลฮะดีษที่ระบุตัวบทฮะดีษเกี่ยวกับหลักอรรถศาสตร์จาก กุตุบ 9 เล่ม เช่นเศาะฮี้ฮอัลบุคอรีย เศาะฮี้ฮมุสลิม สุนันอบูดาวูด สุนันอัตติรมิซีย

3. หนังสืออะกิดะฮ์ที่เกี่ยวกับหลักอรรถศาสตร์ เช่น อะกิดะฮ์อัญญาอะบารีย

1.9.2.2 เอกสารทุติยภูมิ

1. หนังสืออธิบายอัลกุรอานที่ขยายความอายะฮ์อัลกุรอานที่มีอยู่ในสุเราะฮ์อซซุหม์ หรืออายะฮ์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือฟัตฮ อัลมะญีด

2. หนังสืออธิบายอัลฮะดีษที่อธิบายเกี่ยวกับหลักอรรถศาสตร์ ทั้ง 3 ประเภทในสุเราะฮ์อซซุหม์ เช่น หนังสือฟัตฮ อัลบารีย

3. หนังสืออรรถศาสตร์หรือหนังสืออะกิดะฮ์ต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษาหลักอรรถศาสตร์ ทั้งที่เป็นภาษาอาหรับและภาษาไทย เช่น หนังสือหลักการยึดมั่นของอัสสะละฟุศคอและห์ หนังสือ 99 พระนามของอัลลอฮ์

1.9.2.3 เอกสารตติยภูมิ

1. หนังสือพจนานุกรมอธิบายศัพท์ภาษาอาหรับที่เป็นภาษาอาหรับและภาษาไทย

2. หนังสือการใช้ศัพท์เทคนิคต่างๆ ทางวิชาการเช่นด้านอะกิดะฮ์

1.9.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์และแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ศึกษาพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานจากฉบับที่มีความหมายภาษาไทย รวบรวมและ เรียบเรียงอายะฮ์อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับหลัก อรรถศาสตร์ ทั้ง 3 ประเภท อันประกอบด้วย เตาฮีด อรรูบูบียะฮ์ เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ และเตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัตถุประสงค์ พอสั่งเขปเป็นขอบเขตในการศึกษาแต่ละเรื่อง

2. ศึกษาและรวบรวมชะดีย์ที่เกี่ยวข้องกับหลักอัสเตฮาด จากหนังสือชะดีย์ ผู้วิจัยจะยึดถือชะดีย์ทั้ง 9 เล่ม ที่เป็นที่ยุ้จักและมีชื่อเสียงได้แก่ เศาะฮิฮ์อัลบุดอรีฮ์ เศาะฮิฮ์มุสลิม สุนันอบูดาวูด สุนันอัตติรมิซีย์ สุนันอันนะสาอีย์ สุนันอิบนุมาญะฮ์ สุนันอัตตารีมีฮ์ มุวัฏฏะฮ์ของ อิมามมาลิก มุสนัดของอิมามอะฮมัด

3. ศึกษาและรวบรวมหนังสืออ้างอิงตำราที่เขียนโดยอุละมาอ์ที่เป็นที่ยอมรับ โดยทั่วไปโดยเฉพาะอุลามาร์อะฮุล อัสนุนะฮ์ วัอะลญะมาอะฮ์ทั้งมุตะกอดดีน (อุละมาอ์ที่มีชีวิตอยู่ในช่วง 300 ปีแรกแห่งฮิจญ์เราะฮ์ศักราช) และอุละมาอ์มุตะอัคคิรูน (อุละมาอ์ที่มีชีวิตอยู่หลังจาก 300 ปีแห่งฮิจญ์เราะฮ์ศักราช) ตลอดจนอุลามาร์ปัจจุบันที่อธิบายเรื่องของ หลักอัสเตฮาดที่สอดคล้องกับแนวทางของชะลัฟ

4. รวบรวมทัศนะอุละมาอ์ตัฟสีร์บิลมะฮ์ซูลและทัศนะของอุละมาอ์ชะดีย์ และอะกีตะฮ์

1.9.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยคือแบบบันทึกซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลเอกสารและข้อมูลเนื้อหาของแต่ละหัวข้อ

1.9.5 การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลที่ได้ออกมาแยกแยะจัดเก็บเป็นหมวดหมู่และดำเนินที่ละขั้นตอนตามหัวข้อวิจัย

1.9.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้หลักการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์อายุฮะดีษอัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหลักอัสเตฮาดทั้ง 3 ประเภท คือ เตฮาดิฮ์อัรรูปียะฮ์ เตฮาดิฮ์อัลอุลูฮียะฮ์ และเตฮาดิฮ์อัลอัสมَاء์ วัตศิฟَات ที่นำมาใช้เป็นหลักฐานโดยใช้การอธิบายจากหนังสือตัฟสีร์บิลมะฮ์ซูล หมายถึงการอธิบายอัลกุรอานโดยการยึดเอาหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดในการอธิบาย และจากคำอธิบายของบรรดานักวิชาการด้านตัฟสีร์

2. การวิเคราะห์ชะดีย์โดยยึดหลักการของมุคฏะฮะฮ์ชะดีย์กวั่นชะดีย์ใน เศาะฮิฮ์ อัลบุดอรีฮ์และมุสลิม

3. ผู้วิจัยจะยึดชะดีย์เศาะฮิฮ์และชะสันเป็นหลักฐานสำคัญในการอธิบายเพื่อยืนยันความถูกต้องส่วนชะดีย์ฎะฮิฟและชะดีย์เมาฎูอะฮ์จะไม่ใช้ในการอ้างอิงไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

4. วิเคราะห์ทัศนะต่างๆของอุละมาอ์ โดยใช้หลักเกณฑ์คือใช้ทัศนะของอุละมาอ์ ที่มีเห็นตรงกันหรือ มีเพียงทัศนะเดียวผู้วิจัยจะถือว่าเป็นทัศนะที่ถูกต้องส่วนทัศนะที่แตกต่างหรือขัดแย้งกันจะพิจารณาที่ทัศนะที่ใกล้เคียงกับหลักฐานอัลกุรอานและอัลชะดีย์ที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ของอายะฮ์มากที่สุด

บทที่ 2

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอิตเตฮีด

2.1 ความหมายของเตาฮีด

2.1.1 ความหมายของเตาฮีดเชิงภาษาศาสตร์

คำว่า เตาฮีด (تَوْحِيدًا) เป็นภาษาอาหรับมาจากรากศัพท์ของคำว่า وَحَدَّ (อ่านว่า วะฮะดะ) يُوحِدُ (อ่านว่า ยูวะฮิดุ) تَوْحِيدًا (อ่านว่า เตาฮีดัน) หมายถึง ความเป็นเอกะ หรือการยืนยันในความเป็นหนึ่งเดียว โดยเฉพาะ “ฮาล์” (ح) ถูกเพิ่มจากอักษร “ฮาล์” มาเป็นสองพยัญชนะในคำเดียวกัน เป็น “วะฮะดะ” คำภาษาอาหรับว่า “วะฮะดะ อัจชะยะ เตาฮีดัน” ก็จะให้ความหมายว่า ทำให้สิ่งหนึ่งนั้นเป็นหนึ่งเดียว หรือว่าขาดสิ่งหนึ่งในความเป็นเอกะ (al-Fairuz Abadi, 1996: 414)

ดังคำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿ أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴾

(5: ص)

ความว่า: “เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียว กระนั้นหรือ? แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดจริงๆ”

(ศอด: 5)

และคำว่า التَّوْحِيدُ (อ่านว่า อิตเตฮีดุ) ในภาษาอาหรับที่มีอักษรอลิฟกับลามอยู่ นำหน้าจะหมายถึงศรัทธาว่าอัลลอฮ์ ﷻ คือผู้ทรงเอกะโดยไม่มีการตั้งภาคีใดๆร่วมทั้งสิ้น (Ibrahim Mustafā , 1977: 1016)

อบูกอเซ็ม อัตตัยมีย¹ (Abu Qasim al-Taimiy, 1999: 1/332) กล่าวว่า: “ชาวอาหรับกล่าวว่า คำว่า وَحِدًا ، وَاحِدٌ ، وَأَحَدٌ มีความหมายเหมือนกันคือ ความเป็นหนึ่ง ดังนั้น อัลลอฮ์ ﷻ คือผู้ทรงเอกะ กล่าวคือเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่มีภาคีในทุกรูปแบบและในทุกสถานการณ์”

อัศสะฟารินีย² (al-Safariniy, 2002: 1/22) กล่าวว่า: “เตาฮีด คือการขาดไปถึงความเป็นหนึ่งของอัลลอฮ์ ﷻ มิใช่ทำให้อัลลอฮ์ ﷻ เป็นหนึ่ง ดังนั้นความหมายของเตาฮีดต่ออัลลอฮ์ ﷻ คือการขาดไปถึงความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮ์ ﷻ มิใช่การทำให้อัลลอฮ์ ﷻ เป็นหนึ่ง เพราะความเป็น

¹ ท่านอิสมาแอล เป็น มุฮัมมัด เป็น อาลี อัลศบาหานีย ถูกฆานานามว่า กิวามุสสุนนะฮฺ หมายถึงผู้ที่ปกป้องสุนนะฮฺ เกิดเมื่อ ฮ.ศ. 475 เสียชีวิต เมื่อปีฮ.ศ. 535 (al-Zerkly, 1992 : 1/323)

² ท่านมุฮัมมัด เป็น อะหมัด เป็น สาลิม อัศสะฟารินีย เกิดเมื่อ ฮ.ศ. 1114 เสียชีวิตเมื่อ ฮ.ศ. 1188 (al-Zerkly, 1992 : 1/323)

หนึ่งของอัลลอฮ์³เป็นคุณลักษณะเฉพาะของพระองค์ มิใช่ใครมาทำให้เป็นหนึ่งได้” พระองค์ทรงเป็นหนึ่งตั้งแต่ดั้งเดิมและจะเป็นหนึ่งตลอดไป

อัลอุษัยมีน³(al-Uṣaimīn, 1996: 39)ได้ให้ความหมายทางภาษาศาสตร์ของเตาฮีดว่า:
 “เตาฮีดหมายถึงการให้ความเป็นเอกะ และการให้ความเป็นเอกะนี้จะไม่เกิดขึ้นนอกจากจะต้องมีปฏิเสธและยืนยันหยัดด้วยกันกล่าวคือ การปฏิเสธในอำนาจทั้งหมดที่นอกเหนือจากผู้ทรงเอกะ และยืนยันหยัดในอำนาจของผู้ทรงเอกะเท่านั้น ดังเช่นที่เรากล่าวไว้ว่า : ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพสักคีนอกจากพระองค์อัลลอฮ์³ เท่านั้นแล้วเกิดการปฏิเสธการเคารพสักคีนอกเหนือจากผู้อื่นที่นอกเหนือจากพระองค์อัลลอฮ์³ผู้ทรงสูงส่งและยืนยันหยัดในการเคารพสักคีนอกเหนือจากพระองค์อัลลอฮ์³เพียงองค์เดียวเท่านั้น”

เมื่อคำว่าเตาฮีดถูกเชื่อมโยงเข้ากับอัลลอฮ์³ที่เรียกว่า“เตาฮีดดูลลอฮ์”จะให้ความหมายว่าการตระหนักถึง หรือการดำรงรักษาไว้ซึ่งเอกภาพของอัลลอฮ์³ในทุกแง่มุมของชีวิตมนุษย์ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม (บิลาล ฟิลิปส์, 2547: 17)

ดังนั้นคำว่าเตาฮีดในเชิงภาษาศาสตร์ ซึ่งโดยรวมแล้วแสดงถึงความเป็นหนึ่งเดียว เอกะโดดเดี่ยวของพระองค์ และปฏิเสธการมีส่วนร่วมของผู้อื่น (Ibn Manzūr, 1995: 15/233)

2.1.2 ความหมายของเตาฮีดเชิงวิชาการ

ความหมายของเตาฮีดนั้นมีมากมายและแตกต่างกันตามทัศนะนักวิชาการแต่ละกลุ่ม ให้ความหมายสำหรับแนวทางของอะฮ์ลิสสุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์ได้ให้ความหมายของเตาฮีดดังต่อไปนี้

อิบน์คุซัยมะฮ์⁴ (Ibn Khuzaimah, 1994: 2/701) ให้ความหมายของคำว่าเตาฮีดคือ คำกล่าวที่ว่า: لا إله إلا الله (อ่านว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์) หมายถึงไม่มีผู้ใดที่คู่ควรแก่การอิบาดะฮ์อย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์³ คำกล่าวของท่านสอดคล้องกับ ฮะดีษของท่านเราะสูล³ ที่กล่าวว่า:

((يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ شَعِيرَةٌ مِنْ))

((حَبِيرٌ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 44)

ความว่า: “เขาจะออกจากนรกผู้ที่กล่าวปฏิญาณว่าลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์) และปรากฏว่าในหัวใจของเขา มีความดี (การศรัทธา) แม้น้ำหนักเท่าเมล็ดข้าวฟ่าง”

(บันทึกโดย al- Bukhariy ,n.d.: 44)

³ มุหัมมัด บิน คอลิฮ์ บิน มุหัมมัด บิน อัลอุษัยมีนอัตตะมีมียี เกิดเมื่อปี ฮ.ศ. 1347 เสียชีวิตเมื่อปี ฮ.ศ. 1421. (al-Zirikly, 2002: 3/240)

⁴ มุฮัมมัด บิน อิสฮาก บิน คุซัยมะฮ์ บิน มุฮัมมัด บิน คอลิฮ์ บิน บักร์ อันนัยสาบุรีย เกิดเมื่อปี ฮ. ศ.223 เสียชีวิตเมื่อปี ฮ.ศ. 311. (al-Zirikly, 2002 : 6/29)

อัลอัศเกาะลานี⁵ (al-Asqalani, n.d.: 13/345) ให้ความหมายเตาฮีดว่า: “คือการรู้จักอัลลอฮ์ ﷻ ว่าพระองค์ผู้ทรงเอกะ”

อูปกอเส็ม อัตตัยมี (Abu Qasim al-Taimi, 1999: 1/306) ให้ความหมายเตาฮีดคือ “การให้ความเป็นเอกะต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงผู้เดียวโดยไม่มีภาคีหรือเสมือนผู้ใดในความเป็นองค์ของพระองค์และคุณลักษณะของพระองค์”

อัซสะฟารินี (al-Safarini, 2002: 1/6) ให้ความหมายของเตาฮีดว่า: “เตาฮีดคือการให้ความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮ์ ﷻ ด้วยการอิบาดะฮ์พร้อมกับยึดมั่นความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์ในความเป็นตัวตนของพระองค์ คุณลักษณะของพระองค์และการกระทำต่างๆของพระองค์”

อัลอุซัยมีน (al-Usimin, 1999: 1/8) ให้ความหมายของเตาฮีดว่า: “เตาฮีดหมายถึงการให้ความเป็นเอกะแก่อัลลอฮ์ ﷻ ด้วยกับคุณลักษณะเฉพาะของพระองค์ในเรื่องของ อรรูบียะฮ์ อัลอูลูฮียะฮ์ และอัลอัสมาว์วัตศิฟาท”

จากความหมายของเตาฮีดที่กล่าวมาข้างต้น แม้จะมีความหมายแตกต่างกันในเรื่องของสำนวนแต่มีความหมายเดียวกันคือ การศรัทธาว่าอัลลอฮ์ ﷻ คือผู้ทรงเอกะ โดยไม่มีภาคีใดๆร่วมในอำนาจการบริหารจัดการของพระองค์ที่มีต่อสรรพสิ่งทั้งหมด และไม่มีสิ่งใดเสมือนหรือคล้ายคลึงกับตัวตน หรือคุณลักษณะของพระองค์ อีกทั้งไม่มีสิ่งใดที่คู่ควรหรือเหมาะสมที่จะได้รับการเคารพบูชาในฐานะพระเจ้านอกจากพระองค์เท่านั้น

นี่คือความหมายทางวิชาการของคำว่า “เตาฮีด” ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความหมายทางภาษาจะเห็นได้ว่าความหมายทางวิชาการจะมีความหมายเฉพาะเจาะจงกว่าความหมายทางภาษา ซึ่ง ผู้วิจัยเห็นว่าความหมายของเตาฮีดที่เหมาะสมมากที่สุดต้องครอบคลุมถึงเตาฮีดทั้ง 3 ประเภทคือ เตาฮีดอรรูบียะฮ์ เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ และเตาฮีดอัลอัสมาว์วัตศิฟาท โดยที่ทั้ง 3 ด้านเกี่ยวพันกันอยู่ไม่สามารถจะแยกจากกันได้

2.2 การจำแนกประเภทเตาฮีด

บรรดาอุละมาอ์ได้แบ่งประเภทของเตาฮีดโดยมีความแตกต่างกัน บางกลุ่มได้แบ่งเตาฮีดออกเป็น 2 ประเภท และบางกลุ่มได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งการแบ่งประเภทของเตาฮีดแม้จะมีความแตกต่างกันแต่มีความหมายเดียวกัน คือการเข้าใจและรู้จักอัลลอฮ์ ﷻ อย่างลึกซึ้ง อันเนื่องจากรื่องการแบ่งประเภทของเตาฮีดไม่ได้มีตัวบทจากอัลกุรอานและอัลฮะดีษระบุไว้อย่างชัดเจน ถึงแม้ว่าเนื้อหาและความหมายของประเภทของเตาฮีดได้ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานและอัลฮะดีษ มากมายก็ตาม

2.2.1 กลุ่มอุละมาอ์ที่แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

ตามทัศนะของอุละมาอ์ที่แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เตาฮีดอัลมะอริฟะฮ์ วัลอิษบาด และเตาฮีดอฎฎะอ์ วัลกอบศุด หรือ เตาฮีดอัลเกาว์ลี และเตาฮีดอัลอะมะลี เป็นการแบ่ง

⁵ ท่านคืออะฮมัด บิน อะลี บิน มุฮัมมัด บินสะญูร อัลกันนานี เกิดเมื่อปี ฮ.ศ. 773 เสียชีวิตเมื่อปี ฮ.ศ. 852. (al-Zirikly, 2002 : 6/29)

ของอุละมาอ์ สะลัฟมันฮะญี⁶ และเป็นทัศนะที่สนับสนุนโดย อิบน์ก็อยยิม และ อิบน์ตุย์มียะฮฺ (al-Tamīmī, 1999: 38-39)

2.2.2 กลุ่มอุละมาอ์ที่แบ่งออกเป็น 3 ประเภท

ตามทัศนะของอุละมาอ์สะลัฟส่วนใหญ่แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ 1. เตฮาฮิด อัรรูบูบียะฮฺ 2. เตฮาฮิดอัลอูลูฮียะฮฺ 3. เตฮาฮิดอัลอัสมาอ์วัตศิฟาท เป็นทัศนะของอิมามอบูหะนีฟะฮฺ , อิมามอัชชาฟีอี, อัลกอฎี อิบญุสุบ, อิบน์บัฏฏอฮฺ, อัลอักบรี, อิบน์มันดะฮฺ, อิบน์ญะร็ีร์, อัลญะฮะบะรี (al-Abbād, 1997: 34-45) และเชคมุหัมมัด บิน อับดุลวะฮฮาบ

2.2.3 สาเหตุของการแบ่งประเภทของเตฮาฮิดที่แตกต่างกัน ในบรรดาอุละมาอ์สะลัฟ เนื่องจากสาเหตุ 2 ประการ

1. เกิดจากมุมมองที่แตกต่างกัน

กล่าวคือ การแบ่งเตฮาฮิดเป็น 2 ประเภท มองจากความเป็นบ่าวที่จำเป็นต้องปฏิบัติ และเคารพสักการะต่อพระองค์ คือเตฮาฮิด อัลมะอริฟะฮฺ วัลอิษบาด หรือ เตฮาฮิดอัลญะฮะลิบ วัลกอศด ส่วนการแบ่งเตฮาฮิดเป็น 3 ประเภท มองจากความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ﷻที่บ่าวทั้งหลายจำเป็นต้องเคารพสักการะต่อพระองค์ คือเตฮาฮิดอัรรูบูบียะฮฺ เตฮาฮิดอัลอูลูฮียะฮฺ เตฮาฮิดอัลอัสมาอ์วัตศิฟาท

2. เกิดจากการใช้สำนวนที่แตกต่างกัน

กล่าวคือ มีการใช้สำนวนที่แตกต่างกันในความหมายที่เหมือนกันเช่น บางท่านใช้คำว่าเตฮาฮิดอัรรูบูบียะฮฺ บางท่านใช้คำว่าเตฮาฮิดอัลเคาะบะรียะฮฺ เพราะคือ สิ่งที่เราต้องเรียนรู้เกี่ยวกับพระองค์อัลลอฮ์ﷻโดยอาศัยความรู้ที่มีในอัลกุรอานและอัลฮะดีษ

อย่างไรก็ตามถึงแม้บรรดาอุละมาอ์จะแบ่งประเภทของเตฮาฮิดมีความแตกต่างกันแต่อยู่ในความหมายเดียวกันมิได้ขัดแย้งกันแต่อย่างใดทั้งนี้ถือว่าทัศนะทั้งสองถูกต้องตามหลักฐานที่ปรากฏในอัลกุรอานและอัลฮะดีษ

และมีอุละมาอ์บางท่านได้แบ่งประเภทของเตฮาฮิดออกเหมือนแนวทางของสะลัฟแต่มีความแตกต่างกันในด้านเนื้อหาและความหมายเช่น

แนวทางของอะชาอีเราะฮฺ แนวทางของอัลมาตุรีตียะฮฺเหมือนกันคือ แบ่งเตฮาฮิดออกเป็น 3 ประเภท คือ เตฮาฮิดษาด, เตฮาฮิดอัฟอาล, เตฮาฮิดศิฟาท.

และแนวทางของมูตะฮิละฮฺกับเคาะวาริจญ์ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภทเช่นกันแต่มีความหมายต่างกันชัดเจนกับแนวทางสุนนะฮฺสะลัฟ คือ 1. อัลลอฮ์ﷻทรงไม่ซับซ้อน 2. อัลลอฮ์ﷻทรงเป็นมาตั้งแต่เดิม 3. อัลลอฮ์ﷻทรงเป็นหนึ่งเดียวในเรื่องเกี่ยวกับคิฟะฮฺที่เหมาะสมกับพระองค์ (Qādī al-Jabbār, n.d.: 1/241)

และแนวทางของญะฮะมียะฮฺไม่มีการแบ่งเตฮาฮิดแต่อย่างใดแต่มีการเชื่อว่าเตฮาฮิดมี 3 ประเภท เหมือนกับความเชื่อของนัศรอเนียนียะฮฺที่ว่าพระเจ้ามี 3 องค์

⁶ อุละมาอ์ สะลัฟมันฮะญี หมายถึง ผู้รู้หรือนักวิชาการอิสลาม ซึ่งเกิดในยุคหลังจาก 300 ปีแรก ที่เจริญรอยตามแนวทางของท่านเราะฮูลุﷺ และเศาะฮาบะฮฺในการอธิบายหลักอะกิดะฮฺและเตฮาฮิดในยุค 300 ปีแรก

2.3 ความหมายของเตาฮีดอรรูปูบียะฮ

2.3.1 ความหมายของเตาฮีดอรรูปูบียะฮเชิงภาษาศาสตร์

คำว่า รูปูบียะฮ (**رُبُوبِيَّةٌ**) เป็นคำภาษาอาหรับมีรากศัพท์มาจากคำว่า ร็อบบะ (**رَبٌّ**) เป็นอาการนามที่มีความหมายเป็นประธาน (al-Aṣfahāniy, 1999:199)

อัลอันบารี⁷(al-Anbārī) ให้ความหมายคำว่า ร็อบบุน (**رَبٌّ**) ออกเป็น 3 ประการคือ

1. อัลมาลิก (**الْمَالِكُ**) หมายถึง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ
2. อัสนัยยิต อัลมุฏออ (**السَّيِّدُ الْمُطَّاعُ**) หมายถึง เจ้านายที่ต้องเชื่อฟัง
3. อัลมุศลิส (**المُصْلِحُ**) หมายถึง ผู้ปรับปรุงแก้ไข (Khalid Muḥammad Nūr, 1995: 215)

คำว่า ร็อบบุน (**رَبٌّ**) ยังมีความหมายรวมถึงดังต่อไปนี้

- 1.อัลมาลิก (**الْمَالِكُ**) หมายถึง ผู้ครอบครอง ผู้เป็นเจ้าของ
- 2.อัสนัยยิต (**السَّيِّدُ**) หมายถึง เจ้านาย
- 3.อัลมุดับบิร (**المُدَبِّرُ**) หมายถึง ผู้บริหารจัดการ
- 4.อัลมูร็อบบีย (**المُرَبِّبُ**) หมายถึง ผู้อบรมดูแล
- 5.อัลมุนอิม (**المُنْعِمُ**) หมายถึง ผู้ประทานความโปรดปราน ผู้เกื้อกูล (ibn Manzūr, 1995: 1/546)

1995: 1/546)

และคำว่า ร็อบบุน ยังมีความหมายถึง อัลมุศลิสลิซซัยฮ์ หมายถึง ผู้ปรับปรุงแก้ไขสิ่งนั้นๆ (ibn Fāris,1991: 2/381)

อัญญาอะบะรี (al-Tabarī,1997: 92)กล่าวว่า:“บางที่อาจมีความหมายนอกเหนือจากความหมายดังกล่าวแต่ก็ไม่พ้นจะทวนกลับไปสู่ความหมายทั้งสาม (ผู้ครอบครองเจ้านายที่ได้รับการรักดี และปรับปรุงแก้ไข”

อัลมุกริซีย⁸ (al-Mukrizī, 2003: 31) ได้ให้ความหมายของคำว่า ร็อบบุน คือ “ผู้ทรงสร้างป่าวของพระองค์ผู้ทรงให้การเลี้ยงดูอบรมและประทานสิ่งดีๆต่างๆไม่ว่าการสร้างหรือการประทานสิ่งยังชีพ หรือการให้ปลอดภัยและรอดพ้นจากภัยต่างๆและการประทานสิ่งดีๆทั้งโลกนี้และโลกหน้า”

ความหมายทั้งหมดข้างต้นจะพาดพิงถึงอัลลอฮ **ﷻ** เพียงองค์เดียวเท่านั้นเชค अबดุลวะฮฮาบ กล่าวว่า: “เมื่อมีคนถามว่าผู้ใดคือพระเจ้าของท่าน? ท่านจงตอบว่า (**رَبِّي**) พระเจ้าของ

⁷ ท่านคือ มุหัมหมัด เป็น อัลกอเซ็ม เป็น มุหัมมัด เป็น บัซซาร เป็น อัลอันบารีย เกิดเมื่อปี ฮ.ศ. 271 เสียชีวิตเมื่อปี ฮ.ศ. 328 (al-Zereky, 1992 : 6/334)

⁸ ท่านคืออะหมัด เป็น อาลี เป็น अबดุลกอเดร ออบบาส อัลหุสัยนีย อัลอุบัยดีย อัลมุกริซีย เกิดเมื่อ ฮ.ศ. 766 เสียชีวิต ฮ.ศ.845 (al-Zereky,1992 : 1/ 117)

ฉันทคือผู้ทรงดูแลฉันและสรรพสิ่งทุกอย่างด้วยความโปรดปรานของพระองค์” (Ibn‘Abdulwahhab, 1992: 5)

2.3.2. ความหมายของเตาฮีดอ์รูบูบียะฮฺ เชิงวิชาการ

อัลอุษัยมีน (al-Uṣaimīn, 1999: 1/9-10) ได้ให้ความหมายของเตาฮีดอ์รูบูบียะฮฺ (الرُّبُوبِيَّةُ) หมายถึง: “การให้ความเป็นหนึ่งเดียวต่ออัลลอฮฺﷻ ด้วยการเป็นผู้ทรงสร้าง เป็นผู้ทรงครอบครองและเป็นผู้ทรงบริหาร”

อัลหะกะมี (al-Hakamī, 1999: 1/55) ได้ให้ความหมายของเตาฮีดอ์รูบูบียะฮฺ หมายถึง: “การยอมรับอย่างแน่นอนว่าอัลลอฮฺﷻคือพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงอภิบาลทุกสรรพสิ่ง พระองค์คือผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้กำเนิดชีวิตและผู้ทรงให้ตาย ผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ โดยไม่มีหุ้นส่วนใดๆ ร่วมกับพระองค์ในการเป็นพระเจ้า ไม่มีสิ่งที่พึ่งพาใดๆ นอกจากพระองค์ ไม่มีผู้ใดสามารถขัดขวางความประสงค์ของพระองค์ และไม่มีผู้ใดสามารถกำหนดิเตียนการบัญชาการของพระองค์ ไม่มีผู้ใดสามารถเปรียบเทียบหรือเสมอเหมือนพระองค์ และจะไม่มีผู้ใดขัดแย้งกับความเป็นพระเจ้าของพระองค์”

และพระองค์คือผู้ทรงให้คุณและให้โทษ เป็นผู้เดียวที่ทรงตอบรับคำวิงวอนของปวงบ่าวในยามเดือดร้อน ทุกกิจการงานทั้งหลายเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น ความดีทั้งหมดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่มีการตั้งภาคีใดๆ ในการเป็นพระเจ้าของพระองค์ (Sulaiman, 2000: 1/17)

เตาฮีดอ์รูบูบียะฮฺจากความหมายข้างต้นเป็นการยืนยันถึงความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮฺﷻในฐานะพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบริหารทุกสรรพสิ่ง พระองค์คือผู้ทรงให้และทรงยับยั้งทุกสิ่งทุกอย่าง ด้วยความสามารถของพระองค์โดยไม่มีผู้ใดมีความสามารถหรือเทียบเท่า หรือหุ้นส่วนใดๆ กับพระองค์ อิบน์ตุย์มียะฮฺกล่าวว่า: การให้เอกภาพแก่พระผู้เป็นเจ้าคือสิ่งที่แน่นอนด้วยหนทางของศาสนา ธรรมชาติของมนุษย์ ความจำเป็นของสติปัญญา ความแน่นอนของคำอ้าง การเห็นพ้องกันของประชาชาติและอื่นๆ จากบรรดาหลักฐาน

2.3.3 หลักฐานต่างๆ จากอัลกุรอานและอัลหะดีษที่บ่งชี้ถึงเตาฮีดอ์รูบูบียะฮฺ

2.3.3.1 หลักฐานจากอัลกุรอาน

จากการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่าจำนวนอายะฮฺที่พูดถึงเกี่ยวกับเตาฮีดอ์รูบูบียะฮฺมีจำนวนมากมายในอัลกุรอาน ผู้วิจัยได้หยิบยกมาเพียงบางส่วน

1. อัลลอฮฺﷻคือ พระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก ดังที่อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

(الفاتحة: 2)

ความว่า: “การสรรเสริญทั้งหลายนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก”

(อัลฟาติฮะฮฺ: 2)

2. อัลลอฮ์ﷻคือ ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า
 ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

(الحشر: 24)

ความว่า: “พระองค์คือ อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้บังเกิด ผู้ทรง
 ทำให้เป็นรูปร่าง สำหรับพระองค์คือพระนามทั้งหลายอันสวยงาม
 ไพเราะ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดี
 พระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อัลฮัซร: 24)

3. อัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงเป็นกรรมสิทธิ์ในการครอบครองบริหารจัดการสิ่งที่ถูกสร้าง
 ทั้งหมด ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
 فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾

(الفرقان: 2)

ความว่า: “สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้าและ
 แผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับ
 พระองค์นั้น ไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ และ
 พระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎ
 สภาวะ”

(อัลฟรกอ: 2)

4. อัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพให้แก่พวกเจ้า ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾

(الذاريات: 58)

ความว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์ คือผู้ประทานปัจจัยยังชีพอันมากมาย
 ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคง”

(อัซซารียาต: 58)

5. อัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงให้มีชีวิตและความตาย ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْعَفُورُ﴾

(الملك: 2)

ความว่า: “พระผู้ทรงให้มีความตายและให้มีความเป็น เพื่อจะทดสอบพวกเจ้าว่า ผู้ใดบ้างในหมู่พวกเจ้าที่มีผลงานดียิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัยเสมอ”

(อัลมุลก: 2)

นอกจากอายะฮ์ที่ได้กล่าวมาข้างต้นยังมีอายะฮ์อื่นๆอีกมากมายที่กล่าวเกี่ยวกับเตาฮีดฮ์อรรูบูบียะฮ์แต่ไม่ได้นำเสนอ

ดังนั้นความหมายของเตาฮีดฮ์อรรูบูบียะฮ์เป็นการอธิบายถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของอัลลอฮ์ﷻ ทั้งสิ้นจากความหมายที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และเช่นเดียวกันเตาฮีดฮ์อรรูบูบียะฮ์เป็นสิ่งที่ยอมรับจากสัญญาติญาณของมนุษย์โดยกำเนิดแต่การยอมรับในเตาฮีดฮ์อรรูบูบียะฮ์เพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้พวกเขาเหล่านั้นเป็นมุสลิมได้อย่างแท้จริงเพราะพวกเขายังคงตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ﷻควบคู่กับพระองค์และจนกว่าพวกเขาจะศรัทธาต่อเตาฮีดฮ์อัลลูลูฮียะฮ์

อัลลอฮ์ﷻได้ตรัสถึง การยอมรับของพวกเขาเกี่ยวกับเตาฮีดฮ์อรรูบูบียะฮ์ดังต่อไปนี้

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَّى يُؤْفَكُونَ﴾

(الزخرف: 87)

ความว่า: “และถ้าพวกเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกเขาแน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮ์ แล้วทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น”

(อซซุครุฟ: 87)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสอีกว่า

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

(يونس: 31)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้าและแผ่นดินแก่พวกท่าน หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมองเห็น และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตาย และเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า อัลลอฮ์ ดังนั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ”

(ยูนุส: 31)

2.3.3.2 หลักฐานจากอัลอะดีษ

นอกจากอายะฮ์อัลกุรอานได้กล่าวถึงเตาฮีดอรรูปูบียะฮ์แล้วยังมีกล่าวไว้ในอัลอะดีษ เช่นกัน ดังอะดีษต่อไปนี้

1. จากอิบนุ อับบาส ได้รายงานจากท่านเราะสูลﷺ กล่าวว่า

((اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ... اللَّهُمَّ لَكَ أَسَلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ... فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 7499)

ความว่า: “โอ้อัลลอฮ์ﷻ สำหรับพระองค์เท่านั้นควรแก่การสรรเสริญ พระองค์คือแสงสว่างแห่งฟากฟ้า พื้นแผ่นดิน และสำหรับพระองค์เท่านั้นที่ควรแก่การสรรเสริญ พระองค์คือผู้พิทักษ์และปกป้องฟากฟ้า แผ่นดิน และสำหรับพระองค์เท่านั้นที่ควรแก่การสรรเสริญพระองค์คือผู้อภิบาลฟากฟ้าและแผ่นดินและผู้ให้อาศัยอยู่กับมัน โอ้อัลลอฮ์ﷻ สำหรับพระองค์เท่านั้นที่ฉันยอมจำนน ด้วยกับพระองค์เท่านั้นที่ฉันศรัทธาและสำหรับพระองค์เท่านั้นที่ฉันขอมอบหมายและยังพระองค์เท่านั้นที่ฉันกลับไป... ดังนั้นพระองค์โปรดอภัยโทษให้แก่ฉันสิ่งที่ฉันได้ทำผ่านมาแล้วและสิ่งที่ฉันจะทำขึ้นภายภาคหน้าและสิ่งที่ฉันซ่อนเร้นและสิ่งที่ฉันเปิดเผย พระองค์คือพระเจ้าของฉันไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์”

(บันทึกโดย al- Bukhārī, n.d.: 7499)

2. จากอิบนุ อับบาส กล่าวว่า: ท่านเราะสูลﷺ ได้สั่งเสียแก่เขาโดยท่านกล่าวว่า

((يَا غَلَامُ إِنِّي أَعَلِمْتُكَ كَلِمَاتٍ، أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، زُفِعَتِ الْأَفْلامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ))

(أخرجه الترمذي، 1975: 2516)

ความว่า: “ไอ้เด็กน้อยแท้จริงฉันจะสอนเจ้าให้ทราบถึงคำพูดต่างๆ เจ้าจงดูแลรักษาปกป้องอัลลอฮฺﷻ พระองค์จะทรงดูแลรักษาปกป้องเจ้า และเจ้าจงดูแลรักษาปกป้องอัลลอฮฺﷻ เจ้าจะพบว่าพระองค์ทรงทำให้ท่านมีเกียรติมีความรุ่งโรจน์ เมื่อเจ้าจะขอตั้งนั้นจงขอต่ออัลลอฮฺﷻ และเมื่อเจ้าขอความช่วยเหลือตั้งนั้นจงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺﷻ และพึงรู้เถิดว่าถ้าหากประชาชาตินั้นตกลงร่วมมือกันที่จะทำประโยชน์ให้แก่เจ้าด้วยสิ่งใดๆ พวกเขาจะไม่สามารถให้ประโยชน์แก่เจ้าได้เว้นแต่ด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺﷻ ทรงกำหนดไว้แล้วให้แก่เจ้า และถ้าหากพวกเขาตกลงร่วมมือกันที่จะทำร้ายเจ้าด้วยสิ่งใดๆ พวกเขาจะไม่สามารถทำร้ายเจ้าได้ เว้นแต่ด้วยสิ่งที่อัลลอฮฺﷻ ทรงกำหนดให้เกิดกับเจ้า ปากกาถูกยกแล้วและบันทึกก็แห้งแล้ว”

(บันทึกโดย al-Tirmidhī, 1975: 2516)

3. ท่านอียาฏ บิน อิมาร ได้รายงานจากท่านเราะสูลﷺ กล่าวไว้ในชะติษกุศลีว่า

((وَأَيُّ خَلْقٍ عِبَادِي خُفَاءَ كُلِّهُمْ، وَإِنَّهُمْ أَتَمُّهُمْ الشَّيَاطِينِ فَاجْتَانْتَهُمْ عَنِ دِينِهِمْ))

(أخرجه مسلم، د.ت.: 2865)

ความว่า: “แท้จริงข้า (อัลลอฮฺ) ได้สร้างบ่าวของข้าทั้งหมดบนพื้นฐานแห่งความบริสุทธิ์ (ยอมรับในศาสนาแห่งอัลลอฮฺ) และชัยฏอนได้ปกปิดพวกเขาจากศาสนา”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 2865)

2.4 ความหมายของเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ

2.4.1 ความหมายของเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ เชิงภาษาศาสตร์

คำว่า (أَلُوْهُيَّةٌ) เป็นคำที่มาจากภาษาอาหรับมีรากศัพท์มาจากคำว่า “อะลิฮะ” (أَلِي) เป็นอาการนามที่มีความหมายว่าเคารพสักการะ เป็นคำที่พาดพิงถึงคำว่า “อิลาฮฺ” (إِلٰه) พหูพจน์ของคำว่า อาลิฮะตุณ (أَلِهَاتٌ) คำว่า อิลาฮฺอยู่ในมาตราฟิอาลุน (فِعَالٌ) ให้ความหมายเป็น มัฟอูลุน เป็นกรรม ดังนั้นคำว่า อิลาฮฺ จึงหมายถึง มะอ์ลูลุฮฺ (مَوْءُولٌ) ซึ่งให้ความหมาย มะอูบุดุน (مَعْبُودٌ) คือ สิ่งที่ถูกเคารพสักการะ และทุกสิ่งที่ถูกนำมาสักการะบูชา ก็คือ อิลาฮฺ (พระเจ้า) สำหรับผู้นั้น ดังนั้นคำว่า อิลาฮฺ เป็นชื่อที่ถูกใช้เรียกกับทุกสิ่งที่ถูกสักการะบูชา (al-Fairūz Abadi, 1996: 1603) ดังนั้นเตาฮีด อัลอูลูฮียะฮฺ หมายถึงเอกภาพแห่งพระองค์อัลลอฮฺﷻ ในด้านการเคารพภักดีต่อพระองค์

2.4.2 ความหมายของเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ เจริงวิชาการ

เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ หมายถึง การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺﷻด้วยการกระทำของบ่าว ซึ่งชอบด้วยบัญญัติศาสนา โดยอยู่บนพื้นฐานของการเคารพภักดี หรือการกราบไหว้ที่บริสุทธิ์ใจ ทั้งภายนอกและภายในกล่าวคือ การแสดงออก และเจตจำนงที่ครอบคลุมถึงความยำเกรง ความหวัง การวิงวอนขอพร การมอบหมาย การยอมจำนนตน (al-Fauzān, 1999: 47)

อัสสะอดีย (al-Sa'adiy, 2002: 40) ได้ให้ความหมายเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ คือ “การให้ความเป็นหนึ่งเดียวแก่อัลลอฮฺﷻด้วยการทำอิบาดะฮฺ และท่านอุษัยมีนได้ให้ความหมายเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ เช่นเดียวกับอัสสะอดี” (al-Uthimin, 1999: 1/14)

อัลคัมัยยิส (al-Khumaiyis, n.d.: 327) ได้ให้ความหมายของเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺคือ “การรู้และการยอมรับว่าพระองค์อัลลอฮฺﷻนั้นเป็นที่เคารพภักดีของสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย พร้อมทั้งเอกภาพและบริสุทธิ์ใจในการอิบาดะฮฺต่อพระองค์อัลลอฮฺﷻเพียงองค์เดียวเท่านั้น”

เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าเตาฮีดอัลอิบาดะฮฺหมายถึง การเคารพภักดี เนื่องจากบ่าวจะต้องเป็นผู้ที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺﷻเพียงองค์เดียวเท่านั้น

อิบนุตัยมียะฮฺ (ibn Taimiyah, n.d.: 39-40) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ เพราะว่าการทำอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺﷻองค์เดียวคือเป้าหมายอันสูงสุด ซึ่งเป็นสิ่งที่รักโปรดปรานสำหรับพระองค์ และจะเป็นที่ยอมรับจากพระองค์ และความประสงค์ของพระองค์ที่ทรงสร้างสรรค์สิ่งทั้งหลายบนโลกนี้

ทุกๆปีและทุกๆเราะฮฺสูตต่างเรียกร้องไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจห้ามจากการตั้งภาคีนี้คือเป้าหมายของการส่งบรรดาเราะฮฺสูตเพื่อเป้าหมาย คือการให้ความเป็นหนึ่งเดียวกับอัลลอฮฺﷻในการอิบาดะฮฺต่อพระองค์และห้ามจากทุกๆประเภท ที่เป็นการปฏิเสธความเสียหาย และการฝ่าฝืน เป็นต้น (ibn Taimiyah, 2000: 1/39)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ คือเป้าหมายที่สูงสุดในการสร้างสรรค์สิ่งทั้งมวลเพื่อเป็นการเรียกร้องไปสู่การเคารพภักดี การอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺﷻเพียงองค์เดียวเท่านั้น

2.4.3 หลักฐานต่างๆจากอัลกุรอานและอัลหะดีษที่บ่งชี้ถึงเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ

2.4.3.1 หลักฐานจากอัลกุรอาน

จากการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่าจำนวนอายะฮฺที่พูดถึงเกี่ยวกับเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺมีจำนวนมากมายในอัลกุรอานผู้วิจัยได้หยิบยกมาเพียงบางส่วน

1. เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ คือเป้าหมายของการสร้างญินและมนุษย์เพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺﷻเพียงองค์เดียว ดังที่อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

(الذاريات: 56)

ความว่า: “และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า”

(อัลษะฮารียาต: 56)

2. เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ คือสิ่งที่บรรดาเราะสุล^ﷺของพระองค์เริ่มต้นเรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ไปสู่การเคารพภักดีต่อพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺ^ﷻตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

(النحل: 36)

ความว่า: “และโดยแน่นอน เราได้ส่งเราะสุลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮฺ และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจว็ด”

(อันนะฮล: 36)

3. เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺคือการทำให้อิบาดะฮฺทุกรูปแบบต้องมุ่งสู่พระเจ้าองค์เดียวคืออัลลอฮฺ^ﷻ ดังที่อัลลอฮฺ^ﷻตรัสว่า

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

(الفاتحة: 5)

ความว่า: “เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์เคารพอิบาดะฮฺ และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ขอความช่วยเหลือ”

(อัลฟาติฮะฮฺ: 5)

และต้องให้การอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ^ﷻเพียงองค์เดียวทั้งด้วยอวัยวะและจิตใจต่อพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺ^ﷻตรัสว่า

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

(الأنعام: 162)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการอิบาดะฮฺของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของฉัน นั้นเพื่ออัลลอฮฺผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น”

(อัลอันอาม: 162)

4. เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺคือการให้อิบาดะฮฺต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจปราศจากการตั้งภาคีใดๆคู่เคียงกับพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺ^ﷻตรัสว่า

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ خُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ

﴿وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾

(البينة: 5)

ความว่า: “และพวกเขาไม่ได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้ที่มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง และดำรงการละหมาด และจ่ายซะกาต และนั่นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม”

(อัลบัยยีนะฮะ: 5)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสอีกว่า

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾

(النساء: بعض من آية 36)

ความว่า: “และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์”

(อันนิสาอ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 36)

5. เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์คือเตาฮีดที่อัลลอฮ์ﷻ มะลาอิกะฮ์ และบรรดาอูละมาอ์เป็นพยาน ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

(آل عمران: 18)

ความว่า: “อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และมะลาอิกะฮ์ และผู้มีความรู้ในฐานะดาร์งไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ นอกจากพระองค์ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น”

(อาล อิมรอน: 18)

2.4.3.2 หลักฐานจากอัลฮะดีษ

นอกจากอายะฮ์อัลกุรอานได้กล่าวถึงเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์แล้ว ยังกล่าวไว้ในอัลฮะดีษเช่นกัน ดังฮะดีษต่อไปนี้

1. ท่านอบีฮุร็อยเราะฮ์ﷺ กล่าวว่า อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

((أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ، مَنْ عَمَلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي، تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ))

(أخرجه مسلم، د.ت.: 2985)

ความว่า: “ข้าคือผู้ที่เหนือกว่าภาคีใดๆจากการตั้งภาคี ผู้ใดที่ปฏิบัติกิจการหนึ่งกิจการใดโดยมีภาคีอื่นจากข้ามาร่วมมีหุ้นส่วนกับข้า ข้าจะละทิ้งการปฏิบัติกิจการงานของเขา และผู้ร่วมภาคีของเขา”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 2985)

2. ท่านอับดุลลอฮ์ رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะสูล ﷺ กล่าวว่า

((مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدَاءَ النَّارِ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 4497)

ความว่า: “ผู้ใดที่เสียชีวิตในขณะที่เขาวิงวอนต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ﷻ โดยเท่าเทียมพระองค์เขาจะต้องเข้านรก”

(บันทึกโดย al- Bukhārī, n.d.: 4497)

3. ท่านอิบนุ อุมร์ กล่าวว่า ท่านเราะสูล ﷺ กล่าวว่า

((أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 25)

ความว่า: “ฉันถูกบัญชาให้ทำสงครามกับมวลมนุษยชนกว่าพวกเขาจะปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ﷻ และแท้จริงมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ﷻ และพวกเขาได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และการชำระซะกาต”

(บันทึกโดย al- Bukhārī, n.d.: 25)

4. ท่านอปีสะอีด กล่าวว่า ท่านเราะสูล ﷺ กล่าวกับบรรดาเศาะฮาบะฮ์ว่า

((أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخَوْفُ عَلَيْكُمْ مِنَ الْمَسِيحِ عِنْدِي « قَالَ: قُلْنَا:

بَلَى، قَالَ: " الشِّرْكُ الْخَفِيُّ: أَنْ يُفْؤَمَ الرَّجُلُ يَعْمَلُ لِمَكَانٍ رَجُلٍ))

(أخرجه أحمد، 2001: 11252)

ความว่า: “ฟังให้ดี ฉันจะบอกพวกท่านทั้งหลายด้วยกับสิ่งที่ฉันกลัวว่าจะเกิดขึ้นกับพวกท่านมากยิ่งขึ้นกว่ากลัวมะสือเสียอีก ท่านกล่าวว่า: พวกเราได้กล่าวว่า: โอ้ ใช่ครับ ท่านได้กล่าวว่า: คือ ชิริกเคาะฟี(เล็ก) เช่น ชายคนนั้นได้ลุกขึ้นปฏิบัติกิจการหนึ่ง(ละหมาด)สำหรับสถานที่หนึ่งที่มีชายคนหนึ่ง (มีคนอยู่)”

(บันทึกโดย Ahmad, 2001: 11252)

2.5 ความหมายของเตาฮีดอัลฮัสมาอ์วัตศิฟาต

2.5.1 ความหมายของเตาฮีดอัลฮัสมาอ์วัตศิฟาตเชิงภาษาศาสตร์

คำว่า เตาฮีดอัลฮัสมาอ์ วัตศิฟาต มาจากคำภาษาอาหรับสองคำด้วยกัน คือมาจาก คำว่า อัลฮัสมาอ์ *ءلسم* และคำว่า ศิฟาต *صفا* คำว่า อัลฮัสมาอ์ *ءلسم* เป็นพหูพจน์ของคำว่า อิสมุณ *اسم* แปลว่า นาม ตามหลักไวยากรณ์นั้นหมายถึง คำที่ให้ความหมายในตัวมันเองโดยไม่ผูกพันกับเวลา (al-Jurjānī, 1996: 46) ส่วนคำว่า ศิฟาต *صفا* เป็นพหูพจน์ของคำว่า ศิพะฮุ *صفة* แปลว่า คุณลักษณะ หมายถึง สิ่งที่ดำรงอยู่กับชาติ (ตัวตน) ที่สามารถจำแนกความแตกต่างจากสิ่งอื่นที่มีตัวตนที่เป็นนามธรรม หรือเป็นกริยา หรือคำว่าศิพะฮุหมายถึง คำนามที่บ่งบอกถึงสภาพบางอย่างของตัวตน เช่น ยาว สั้น ฉลาด เขลา เป็นต้น เป็นสัญลักษณ์ที่จำเป็นต้องอยู่กับตัวตน (al-Tamīmī, 1996: 34)

2.5.2 ความหมายของเตาฮีดอัลฮัสมาอ์ วัตศิฟาตเชิงวิชาการ

อັตตะมีมี (al-Tamīmī, 1999: 29) ได้ให้ความหมายของเตาฮีดอัลฮัสมาอ์ วัตศิฟาต ว่า “คือการศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์ด้วยพระนามที่ประเสริฐยิ่งและคุณลักษณะที่สูงส่งยิ่งของพระองค์ ตามที่ปรากฏในอัลกุรอานและอัลฮะดีษ ศรัทธาในความหมายและเนื้อหาของทั้งสอง ตลอดจนสุกุ่มบทบัญญัติต่างๆของทั้งสอง”

อัลอุษัยมีน (al-Uthaimīn, 2005: 40) ได้ให้ความหมายของเตาฮีดอัลฮัสมาอ์ วัตศิฟาตว่า “คือการให้ความเป็นหนึ่งเดียวต่ออัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ให้พระนามและคุณลักษณะต่อตัวของพระองค์เองไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานและอัลฮะดีษของท่านเราะสูล กล่าวคือ การยืนยันในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงยืนยันและปฏิเสธในสิ่งที่พระองค์ทรงปฏิเสธโดยไม่มี การเปลี่ยนแปลง ไม่มี การปฏิเสธไม่มี การคลางแคลงใจ และไม่มี การเปรียบเทียบ”

เตาฮีดอัลฮัสมาอ์ วัตศิฟาตหมายถึง การยึดมั่นต่อพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ที่มีอยู่ในอัลกุรอานและอัลฮะดีษของท่านเราะสูล ที่ถูกต้อง ตามความหมายที่ปรากฏ โดยไม่ปฏิเสธ ไม่แปรความหมายหรือตีความหมายไปเป็นอย่างอื่น ไม่นำไปเปรียบเทียบ เสมอ เหมือนกับลักษณะของสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหลาย ไม่มีการตัดทอนหรือต่อเติมพระนามและคุณลักษณะของพระองค์

อิมามอะบูฮะนีฟะฮุ กล่าวว่า : “ไม่เป็นการบังควรที่บุคคลหนึ่งจะพูดถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกี่ยวกับตัวตนของอัลลอฮ์ แต่ทว่าเขาจงให้ลักษณะพระองค์ตามที่พระองค์ได้ให้ลักษณะตัวของพระองค์เอง และเขาอย่าได้กล่าวสิ่งหนึ่งสิ่งใดในเรื่องนั้นด้วยความคิดเห็นของตัวเอง ความจำเริญ ยิ่งเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงเป็นองค์อภิบาลโลกทั้งหลาย” (al-Atharī, 2001: 62)

อิมามนะอีม บิน ฮัมมาด กล่าวว่า ผู้ใดเปรียบเทียบอัลลอฮ์เหมือนกับมัลคูลของพระองค์ เขาผู้นั้นย่อมตกเป็นกาเฟร และผู้ใดที่ปฏิเสธสิ่งที่พระองค์ได้ให้ลักษณะต่อตัวของพระองค์เอง เขาผู้นั้นก็ตกเป็นการเฟร ส่วนสิ่งที่พระองค์หรือเราะสูลของพระองค์ได้ให้ลักษณะต่อตัวของพระองค์ นั้นมิใช่การเปรียบเทียบเสมอเหมือน (al-Dhahabī, 1991: 184)

อิมามอัชชาฟีอี ได้ยืนยันอย่างเป็นทางการเป็นมติเอกฉันท์ของอะฮ์ลุลสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ คือแท้จริงสำหรับอัลลอฮ์ﷻนั้นทรงมีพระนามต่างๆซึ่งกล่าวพระนามนั้นด้วยพระองค์เองและบรรดาพระนามต่างๆเหล่านี้ทั้งหมดคือบรรดาพระนามอันวิจิตรสวยงามดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ كَانُوا يُدْعُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيُخْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

(الأعراف: 180)

ความว่า: “และอัลลอฮ์นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวกเจ้าจงเรียกหาพระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเถิด และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เฉ ในบรรดาพระนามของพระองค์เถิด พวกเขาเหล่านั้นจะถูกตอบแทนในสิ่งที่พวกเขากระทำ”

(อัลอะอรอฟ: 180)

อิมามอัชชาฟีอี ได้กล่าวในบทนำในหนังสืออรรถาธิบายว่า “บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ﷻซึ่งพระองค์ทรงมีคุณลักษณะดังที่พระองค์ทรงให้คุณลักษณะกับพระองค์เอง และเนื่องจากคุณลักษณะที่สิ่งถูกสร้างของพระองค์ให้มันกับพระองค์” (al-Shafi‘iy, 2005: 49)

การให้เอกภาพในเรื่องพระนามและคุณลักษณะต่างๆของพระองค์และมันคือการศรัทธาต่อทุกสิ่งทีปรากฏในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ﷻที่มีเกียรติและสุนนะฮฺที่ถูกต้องมาจากท่านเราะสูลﷺแห่งอัลลอฮ์ﷻเกี่ยวกับพระนามและลักษณะต่างๆของพระองค์และการนำเอามันมาระบอบอกแต่อัลลอฮ์ﷻตามรูปแบบที่สมควรกับพระองค์โดยไม่มีการบิดเบือน ไม่มีการเฉไฉ ไม่มีการถามหาวิธีและไม่มีการถามหาตัวอย่าง (อัลคูลอะชีซ อิบน์ บ้าซ, 1424: 6)

ในหลักการยึดมั่นต่อพระนามและคุณลักษณะต่างๆของพระองค์นั้น ชาวอะฮ์ลุลสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ พวกเขาได้ศรัทธาด้วยกับพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ﷻที่มีอยู่ในตัวบทบัญญัติ ดังนั้นพวกเขาได้ให้คุณลักษณะของพระองค์ตามที่พระองค์ให้คุณลักษณะของตัวเองและด้วยกับคุณลักษณะของพระองค์ที่ท่านเราะสูลﷺได้ให้ไว้โดยความหมายที่ปรากฏโดยไม่ตีความเป็นอย่างอื่น ไม่เปรียบเทียบไม่ถามถึงวิธีการ พวกเขาได้ศรัทธาต่อคุณลักษณะต่างๆอย่างแท้จริงที่คู่ควรกับพระองค์ไม่มีการทำให้เสมอเหมือนของคุณลักษณะของสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย (Abdullah bin Abd al-Āziz, n.d.: 1/96)

2.5.3 หลักรฐานต่างๆจากอัลกุรอานและอัลอะฮ์ดีษที่บ่งชี้ถึงเตาฮีดอัลอัสมาว์ วัตศิฟาต

2.5.3.1 หลักรฐานจากอัลกุรอาน

จากการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่าจำนวนอายะฮฺที่พูดถึงเกี่ยวกับเตาฮีด อัลอัสมาว์ วัตศิฟาตมีจำนวนมากมายในอัลกุรอานผู้วิจัยได้หยิบยกมาเพียงบางส่วน

1. พระองค์ทรงยืนยันถึงตัวตนของพระองค์ไม่ทรงเสมอเหมือนสิ่งใดดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

(الشورى: 11)

ความว่า: “ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น”

(อซซุรอ: 11)

2. พระองค์ทรงมีบรรดาพระนามอันวิจิตรสวยงามดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾

(طه: 8)

ความว่า: “อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ทนนอกจากพระองค์ สำหรับพระองค์นั้นทรงพระนามอันสวยงาม”

(ฎอฮา: 8)

และอัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

(الحشر: 24)

ความว่า: “พระองค์คือ อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้บังเกิด ผู้ทรงทำให้เป็นรูปร่าง สำหรับพระองค์คือพระนามทั้งหลายอันสวยงาม ไพเราะ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อัลฮัซร: 24)

2.5.3.2 หลักฐานจากอัลฮะดีษ

นอกจากอายะฮ์อัลกุรอานได้กล่าวถึงเตาฮีดฮีดอัสมาอ์วัตศิฟาตแล้วยังกล่าวไว้ในฮะดีษเช่นกัน ดังฮะดีษต่อไปนี้

1. ท่านอะบาน บิน อุสมาน กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านอุสมาน บิน อฟฟาน กล่าวว่า ท่านเราะสูลﷺ กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตรัสว่า

((عَنْ أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَمَّانَ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ فِي صَبَاحٍ كُلِّ يَوْمٍ وَمَسَاءٍ كُلِّ لَيْلَةٍ: بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَيَضُرَّهُ شَيْءٌ))

(أخرجه الترمذي، 1975: 3388)

ความว่า: “ไม่มีบ่าวคนใดที่กล่าวในตอนเช้าทุกวันและตอนเย็นทุกคำคืน ด้วยพระนามของอัลลอฮฺﷻ ไม่มีอันตรายใดๆในแผ่นดินและชั้นฟ้ากับการกล่าวพระนามของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ได้ยินและทรงรอบรู้ กล่าวสามครั้ง ดังนั้นเขาจะไม่ได้รับอันตรายใดๆเลย”

(บันทึกโดย al-Tirmidhī, 1975: 3388)

2. ท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺﷺ กล่าวว่า ท่านเราะสูลﷺ กล่าวว่า
 ((عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ((إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مِائَةٌ إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ))

(أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ، د.ت.: 7392)

ความว่า: “แท้จริงสำหรับอัลลอฮฺﷻ นั้นมีเก้าสิบเก้าพระนามคือหนึ่งร้อยเว้นแต่หนึ่ง ผู้ใดได้ท่องจำและเข้าใจผู้นั้นได้เข้าสวรรค์”

(บันทึกโดย al-Bukhārī, n.d.: 7392)

3. ท่านญะรீร อิบน์ อับดุลลอฮฺ กล่าวว่า ท่านเราะสูลﷺ ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของความเมตตาปราณีของอัลลอฮฺﷻ ดังต่อไปนี้

((عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ))

(أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ، د.ت.: 7376)

ความว่า: “อัลลอฮฺﷻ จะไม่ทรงเมตตาปราณีผู้ที่ไม่ทรงเมตตาปราณีมนุษย์”

(บันทึกโดย al-Bukhārī, n.d.: 7376)

2.6 ประวัติความเป็นมาของอัตเตาฮีด

2.6.1 ประวัติความเป็นมาของอัตเตาฮีดในยุคของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ

หลักอัตเตาฮีดในยุคสมัยของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ นับว่าเป็นยุคที่มีความถูกต้องที่สุดสมบูรณ์ที่สุด เนื่องจากเป็นยุคที่ไม่มีแนวคิดต่างๆเกิดขึ้นหรือมีปัญหาต่างๆเกิดขึ้นในเรื่องของความเชื่อหลักศรัทธา และถึงแม้ว่าในบางครั้งจะมีแนวความคิดเริ่มเบี่ยงเบนเกิดขึ้นบ้างก็ตาม แต่ไม่ทำให้ความเข้าใจหลักอัตเตาฮีดต้องผิดไปจากความเป็นจริงยังคงไว้ซึ่งความเป็นเอกภาพของอัลลอฮฺ ﷻ เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น เช่นเดียวกันบรรดาเศาะฮาบะฮฺก็มีความเข้าใจเป็นอย่างดี ลึกซึ้งถึงหลักอัตเตาฮีดที่ได้รับถ่ายทอดมาจากท่านนบี ﷺ พวกเขาไม่ได้เฝ้าถามหรือสงสัยใดๆหรือเกิดคำถามใดๆเลยที่เกี่ยวกับหลักอัตเตาฮีด แม้กระทั่งในเรื่องของพระนามคุณลักษณะต่างๆของพระองค์ว่ามี

ลักษณะเป็นอย่างไรพระองค์ทรงประทับอยู่ ณ ที่แห่งหนใด แต่พวกเขาก็เชื่อมั่นและศรัทธาตามที่อัลกุรอานและท่านนบี ﷺ ได้สั่งสอนเอาไว้

ท่านมาลิก บิน อนัส (Malik Ibn Anas) กล่าวว่า “เป็นสิ่งที่เป็นไปได้เลย สำหรับใครสักคนที่จะกล่าวและคาดเดาว่าท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ไม่ได้สอนแต่ฮิดแก่ประชาชาติของท่านทั้งๆที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ นั้นได้สอนแก่กระทั่งการชำระล้างด้วยก้อนหิน (อิสติญาอ์) แก่ประชาชาติของท่าน” al-Burrak, 1997: 27)

อัลมุกริซียี (al-Mukrizi, 2002: 3/309-310) อธิบายถึงรายละเอียดเกี่ยวกับหลักฮิดในยุคนั้นว่า “พึงทราบเถิดว่าหลังจากที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งเป็นชาวอาหรับมาเป็นท่านศาสนทูตเพื่อมนุษยชาติ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ﷻ ด้วยกับสิ่งที่พระองค์ทรงอธิบายไว้ด้วยกับตัวของพระองค์เองในอัลกุรอาน และด้วยกับวะฮีย์ที่ท่านได้รับจากอัลลอฮ์ ﷻ ไม่เคยมีผู้ใดเลยจากชาวอาหรับที่ถามถึงรายละเอียดในเรื่องดังกล่าว”

จากคำอธิบายข้างต้นเป็นหลักฐานยืนยันว่าแท้จริงหลักฮิดในยุคนั้นของ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ นั้นเป็นหลักฮิดที่ถูกต้องที่สุด มีความบริสุทธิ์ปราศจากข้อครหาแคลงข้อสงสัยใดๆเพราะเหล่าบรรดาเศาะฮาบะฮ์ที่ใกล้ชิดกับท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ พวกเขาเชื่อมั่นและศรัทธา น้อมรับตามคำบัญชาของอัลลอฮ์ ﷻ และคำสั่งใช้ของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นหรือไม่ก็ตาม จะเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับสติปัญญาหรือไม่ก็ตามแต่พวกเขาก็เชื่อมั่น ศรัทธาตามที่ปรากฏในอัลกุรอานและอัสนนะฮ์ของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ทุกประการ

2.6.2 ประวัติความเป็นมาของฮิดในยุคนั้นของเศาะฮาบะฮ์

ในยุคนั้นของเศาะฮาบะฮ์หลักฮิดเริ่มมีการเบี่ยงเบนเกิดขึ้น เริ่มมีปัญหาคความวุ่นวายเกิดขึ้นตามมาหลังจากที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้เสียชีวิตลง เป็นความขัดแย้งที่ไม่เกี่ยวกับหลักฮิดโดยตรงแต่มีผลส่งหลักฮิดฮิดเช่น มุสลิมบางคนในสมัยเคาะลีฟะฮ์ท่านอับูบักร์ ﷺ ได้ตักศาสนา และออกนอกแนวทางอิสลามเนื่องจากไม่ยอมจ่ายชะกาต จนกระทั่งนำไปสู่สงคราม และเกิดฟิฏนะฮ์(ความวุ่นวาย) เกิดขึ้นคือมีการลอบสังหารเคาะลีฟะฮ์อุษมาน บิน อ์ฟฟาน ด้วยน้ำมือของกลุ่ม สะบะอียะฮ์ ยิ่งกว่านั้นในยุคนั้นของท่านเคาะลีฟะฮ์อลี บิน อปีฏอลิบ ﷺ พวกนอกรีตได้ขยายอิทธิพลไปตามหัวเมืองต่างๆคือกลุ่มเคาะวาริจญ์ ซึ่งพวกเขามีแนวทางที่เบี่ยงเบนอย่างเห็นได้ชัดในด้านหลักศรัทธาและความเชื่อบางกลุ่มในพวกเขาเชื่อว่าท่าน อลี บิน อปีฏอลิบ ﷺ เป็นพระเจ้า จนในที่สุดท่านอลี บิน อปีฏอลิบได้จัดการกับกลุ่มนอกรีตนี้ด้วยการจับเผา เป็นต้น (al-Rumiy, Baltājiy, n.d.: 5/223)

ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวไว้ในฮะดีษบทหนึ่งกับบรรดาเศาะฮาบะฮ์ก่อนที่ท่านจะเสียชีวิตท่านได้กล่าวว่า

((فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ يَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، وَإِيَّاكُمْ وَمُخَدَّاتِ الْأُمُورِ
فَإِنَّهَا ضَالَّةٌ فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ
الْمُهَدِّينَ، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ))

(أخرجه الترمذي، 1975: 2676)

ความว่า: “ดังนั้น แท้จริงผู้ใดในหมู่ของพวกเจ้าที่มีชีวิตต่อไปหลังจากฉัน พวกเขาจะพบกับความแตกแยกมากมายและเมื่อเป็นเช่นนั้นพวกเจ้าจงพึงระวังสิ่งอูฐที่ทั้งหลายเพราะสิ่งอูฐทั้งหลายนั้นคือสิ่งที่หลงทาง ดังนั้นผู้ใดในหมู่ของพวกเจ้าพบเจอกับเรื่องดังกล่าวเขาจะต้องยึดมั่นกับสุนนะฮ์ของฉันและสุนนะฮ์เคาะลีฟะฮ์ที่ได้รับทางนำพวกเจ้าจงขม้มันด้วยฟันกราม”

(บันทึกโดย al-Tirmidhī, 1975: 2676)

จากอะดิษข้างต้นท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้บอกไว้ถึงความขัดแย้งจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนหลังจากที่ท่านจากไป ดังนั้นให้ประชาชาติของท่านยึดมั่นต่อหลักการศรัทธา หลักความเชื่อมั่นที่ถูกต้องตามแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และแนวทางของเศาะฮาบะฮ์ตลอดจนแนวทางของเคาะลีฟะฮ์ผู้ทรงได้รับการชี้แนะบรรดาเศาะฮาบะฮ์คือบรรดาผู้ที่ดีที่สุด อยู่ในศตวรรษที่ดีที่สุด ดังอะดิษของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่

((خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ))

(أخرجه مسلم، د.ت.: 2533)

ความว่า: “มนุษย์ที่ดีที่สุดคือมนุษย์ที่อยู่ในศตวรรษของฉันและรองลงมาคือศตวรรษถัดไปและรองลงมาคือศตวรรษที่ถัดไป”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 2533)

หลักเตาฮีดในยุคเศาะฮาบะฮ์เป็นหลักเตาฮีดที่อยู่บนหลักการที่ต้องครบถ้วนตามแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ยังไม่มีการใช้แนวทางที่เบี่ยงเบนที่แตกต่างไปจากแนวทางของท่านซึ่งพวกเขาได้ยึดมั่นตามแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ดังที่พวกเขาได้รับการอบรมสั่งสอนจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ (al-Turki, 1993: 28)

อัลลาละกาอี⁹ (al-Lalakāi) กล่าวว่า “ในยุคของเศาะฮาบะฮ์และบรรดาอูละมาอ์ อัศศอลิฮ์ที่มาจากเศาะฮาบะฮ์ทั้งหลายนั้นอะกีดะฮ์ของพวกเขายังคงไว้ซึ่งความสมบูรณ์ทุกประการ

⁹ อิบะตุลลอฮ์ บิน อัลอะสัน บิน มันศูร อีรรอซี อัญญาอะบะรี อัลลาละกาอี มีชื่อเล่นว่า อบูอัลกอสิม เสียชีวิตเมื่อปี ฮ.ศ.41845 (al-Zereky, 1411 : 1/ 79)

จนกระทั่งเกิดการเบี่ยงเบนในเรื่องดังกล่าวขึ้น ซึ่งไม่เคยได้ยินมาก่อนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคต้นๆ ของราชวงศ์มรวานียะฮุ ซึ่งเริ่มมีการขัดแย้งกันขึ้นในเรื่องการศรัทธาต่อภคสมภาวะของอัลลอฮ์ (al-Turkī, 1993: 31)

จากฮะดีษและคำอธิบายดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าบรรดาเศาะฮาบะฮ์นั้นพวกเขาได้มีหลักอะกีดะฮ์ที่ถูกต้องที่สุด ที่ดำเนินรอยตามท่านเราะสูลﷺ พวกเขาได้ยึดมั่นต่อหลักคำสอนของท่านอย่างแน่วแน่

และอัลลอฮ์ﷻ ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของพวกเขาไว้ในอัลกุรอานดังต่อไปนี้

﴿إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾

(المؤمنون: 57-60)

ความว่า: “แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเขาเป็นผู้มีจิตใจยำเกรงเนื่องจากความกลัวต่อพระเจ้าของพวกเขา และบรรดาผู้ที่พวกเขาศรัทธาต่อสัญญาณต่างๆแห่งพระเจ้าของพวกเขา และบรรดาผู้ที่พวกเขาไม่ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา และบรรดาผู้ที่บริจาคสิ่งที่พวกเขาได้มาโดยที่จิตใจของเขาเปี่ยมได้ด้วยความหวั่นเกรงว่า แท้จริงพวกเขาต้องกลับไปหาพระเจ้าของพวกเขา”

(อัลมูมินูน: 57-60)

อิบน์กะษีร (Ibn-Kathir, 1981: 568) ได้อธิบายว่า “พวกเขาคือผู้ที่กระทำความดีเป็นผู้ที่เชื่อมั่นและประกอบกิจการงานที่ดีทั้งหลายเนื่องจากมีความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ﷻ พวกเขาคือผู้ที่ศรัทธาต่อโอองการต่างๆของอัลลอฮ์ﷻ ทั้งด้านจักรวาลและบทบัญญัติ และพวกเขาจะไม่เคารพสักดิ์สิ่งใด นอกจากอัลลอฮ์ﷻ พวกเขาคือผู้ที่ให้บริจาคเนื่องจากความเกรงกลัวว่ากิจการงานของเขาจะไม่ถูกตอบรับและเกรงกลัวว่าจะถูกตัดขาดในวันกียามะฮ์เนื่องจากเงื่อนไขของการให้บริจาค”

และอัลลอฮ์ﷻ ตรัสไว้อีกว่า

﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

(آل عمران: بعض من آية 7)

ความว่า: “และไม่มีใครรู้ในการตีความโองการนั้นได้นอกจากอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่มั่นคงในความรู้เท่านั้นโดยที่พวกเขาจะกล่าวว่า พวกเราศรัทธาต่อโองการนั้น ทั้งหมดนั้นมาจากที่ที่พระผู้เป็นเจ้าของเราทั้งสิ้น และไม่มีใครที่จะได้รับคำตักเตือนนอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น”

(อาล อิมรอน: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 7)

ดังกล่าวนี้ไม่มีผู้ใดที่มีพื้นฐานความรู้อย่างมั่นคง เกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆของพระองค์ (ศิฟะฮ) และความมุ่งหมายในบทบัญญัติของพระองค์ตลอดจนมีความรู้เกี่ยวกับหลักภาษาที่เป็นไวยากรณ์ของพระองค์อย่างกว้างขวางด้วยนอกจากพระองค์เท่านั้น แต่พวกเขาน้อมรับศรัทธาและปฏิบัติคำสั่งสอนที่มาจากอัลกุรอานและอัสสุนนะฮฺของท่านนบีมุฮัมมัดﷺ

ส่วนหนึ่งจากคำกล่าวของเศาะฮาบะฮฺที่ยืนยันถึงหลักความเชื่อเรื่องอัตเตฮะฮิดของท่านที่ถูกต้องตามแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัดﷺ

คำกล่าวของท่านอิบนุอับบาสﷺ เกี่ยวกับอัตเตฮะฮิด ท่านกล่าวว่า
(فكروا في كل شيء ولا تفكروا في ذات الله، فإن بين السموات

إلى كرسية سبعة آلاف نور، وهو فوق ذلك سبحانه وتعالى))

ความว่า: “พวกท่านจงคิดในทุกๆสิ่งและพวกท่านอย่าได้คิดในตัวตนของอัลลอฮฺ ดังนั้นแท้จริงระหว่างบรรดาชั้นฟ้าทั้งหลายไปยังเก้าอี้ของพระองค์มีเจ็ดพันรัศมี และอัลลอฮฺﷻ ทรงอยู่เหนือดังกล่าว”

(al-Dhahabī, 1999: 2/134)

และคำกล่าวของท่านอุมมุสะลามะฮฺ(ภรรยาของท่านนบีมุฮัมมัดﷺ) เกี่ยวกับเตฮะฮิดอัลอัสมาอ์ วัศซิฟَات (พระนามและคุณลักษณะต่างๆของอัลลอฮฺﷻ เช่นกันว่า

((الاستواء غير مجهول، والكيف غير معقول، والإقرار به إيمان واجب

والجحود به كفر))

ความว่า: “คุณลักษณะของอัลลอฮฺ อัลอิสติวอาอ์ (ทรงสถิต) นั้นไม่ใช่สิ่งที่ไม่รู้ และวิธีการ(รายละเอียด) นั้นเป็นสิ่งที่สติปัญญาไม่สามารถเข้าใจ และการยอมรับมันนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องศรัทธาและการปฏิเสธไม่ยอมรับด้วยกับมันนั้นเป็นการกัฟร (ปฏิเสธ)”

(ibn Mandāt, 1998: 302-303)

ท่านอิมาม มาลิก ได้กล่าวว่า “อัลอิสติวอาอ์นั้นเป็นสิ่งที่ทราบกันดี แต่มันเป็นอย่างไรนั้นไม่เป็นที่รู้จัก การศรัทธาต่อสิ่งนี้จำเป็นอย่างยิ่ง และการถามถึงสิ่งนี้เป็นบิตอะฮฺ” (al-Dhahabiy, 1991: 141)

จากตัวบทอัลกุรอานและอัลฮะดีษข้างต้นเป็นสิ่งที่บ่งชี้และยืนยันให้เห็นว่าเตฮะฮิดในยุคเศาะฮาบะฮฺนั้นดำเนินตามแนวทางและคำสั่งสอนเช่นเดียวกับยุคของท่านนบีมุฮัมมัดﷺ พวกเขาน้อมรับต่อการศรัทธาและเชื่อมั่นต่อสิ่งดังกล่าวโดยปราศจากความอยากรู้อยากเห็นไปจากคำสั่งใช้ของอัลลอฮฺﷻ และท่านนบีมุฮัมมัดﷺ แต่ประการใด

2.6.3 ประวัติความเป็นมาของเตาฮีดในยุคของตาบิอินและอัครบอตาบิอิน

เตาฮีดในยุคสมัยหลังจากบรรดาเศาะฮาบะฮ์นั้นคือยุคของตาบิอิน ซึ่งหลังจากที่บรรดาเศาะฮาบะฮ์ได้เสียชีวิตไปผู้ที่สืบทอดเจตนาธรรมต่อคือบรรดาตาบิอิน ซึ่งพวกเขาได้มีชีวิตอยู่ร่วมกับบรรดาเศาะฮาบะฮ์ (al-Suyūṭī, 1996: 134) พวกเขาได้ดำรงไว้ซึ่งหลักเตาฮีดตามแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ตามแนวทางของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ แม้จะมีแนวคิดที่เบี่ยงเบนในเรื่องศาสนาเกิดขึ้นมากมายก็ตาม เช่นกลุ่มคอวาริจญ์ กลุ่มมัจอะตะซียะฮ์ กลุ่มญะฮ์มิยะฮ์ กลุ่มอะซาอิเราะฮ์และกลุ่ม รอฟิฎฎะฮ์ เป็นต้น ซึ่งกลุ่มต่างๆที่เกิดขึ้นล้วนแต่มีแนวคิดที่เริ่มเบี่ยงเบนในหลักเตาฮีด โดยเฉพาะในเรื่องของพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ เช่นกลุ่มญะฮ์มิยะฮ์ได้เผยแพร่ความเชื่อที่ว่าอัลกุรอานเป็นมัดคูลุก(สิ่งถูกสร้าง) เป็นกลุ่มแรกที่ได้กล่าวถึงเรื่องดังกล่าว (al-Ruhilī, 1422: 1/153)

และเช่นเดียวกันกลุ่มมัจอะตะซียะฮ์พวกเขาได้นำคำพูดมาจากกลุ่มญะฮ์มิยะฮ์ด้วยการปฏิเสธคุณลักษณะต่างๆของพระองค์และคำพูดของพวกเขาที่ว่าอัลกุรอานเป็นสิ่งถูกสร้างและปฏิเสธการเห็นอัลลอฮ์ ﷻ ในวันอาคีเราะฮ์ (Hasan, 1994: 257)

ท่านอิมามอะฮ์มัด บินฮันบัล ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “ผู้ใดที่กล่าวว่า อัลกุรอานเป็นมัดคูลุก แท้จริงเขาคือผู้ที่ปฏิเสธ และผู้ใดที่ไม่แน่ใจในความเป็นผู้ปฏิเสธของผู้ที่กล่าวในลักษณะดังกล่าว เขาคือผู้ที่ปฏิเสธเช่นกัน” (al-Ruhilī, 1422: 1/155)

และท่านยังได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อุศูลอัสนนะฮ์”ของท่าน อีกว่า: และผู้หยุดอยู่เกี่ยวกับอัลกุรอาน ดังนั้นเขากล่าวว่าฉันไม่รู้ว่าเป็นสิ่งถูกสร้างหรือไม่ใช่สิ่งถูกสร้าง แท้จริงดังนั้นเขาคือเจ้าของบิดอะฮ์ เช่นเดียวกับผู้ที่กล่าวว่ามันเป็นสิ่งถูกสร้าง และที่แท้มันคือคำพูดของอัลลอฮ์ ﷻ ไม่ใช่สิ่งถูกสร้าง (Ahmad bin Hanbal, 1411: 1/22)

พวกเขาปฏิเสธคุณลักษณะและพระนามที่แท้จริงทั้งหมดโดยถือว่าพระนามของอัลลอฮ์ ﷻ เป็นเชิงอุปมา (มะญาซ) เพราะมีฉะนั้นก็จะเหมือนกับมนุษย์และสิ่งที่ถูกสร้าง ทั้งหลาย (Awajī, 1996: 2/800)

ถึงแม้หลักเตาฮีดในยุคนี้เริ่มจะมีแนวทางที่เบี่ยงเบนเกิดขึ้นมากมายแต่ก็ยังคงเป็นที่ยืนยันจากคำกล่าวของตาบิอินบางท่าน ที่บ่งบอกถึงหลักเตาฮีดที่ดำเนินตามแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และสอดคล้องกับเตาฮีดในยุคของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เช่นกัน

คำกล่าวของท่านอิมามอัลเอาซาลี¹⁰เพื่อยืนยันถึงหลักเตาฮีดที่ถูกต้องหลังจากที่แนวคิดของกลุ่มญะฮ์มิยะฮ์ได้เผยแพร่ออกไปท่านกล่าวว่า

((كنا والتابعون متوافرون، نقول: إن الله فوق عرشه، ونؤمن بما وردت

به السنة من صفاته))

ความว่า: “พวกเราและบรรดาตาบิอินทั้งหลายที่มีอยู่กันมากมายต่างกล่าวว่าแท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์และพวกเราศรัทธากับทุกคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ﷻ ที่มาจากสุนนะฮ์”

(al-Dhahabī, 1999: 2/175-176)

¹⁰อับดุลรอฮมาน บิน อัมร อัลเอาซาลี เสียชีวิตเมื่อปี ฮ.ศ. 157(al-Asqalani, 1995:593)

คำกล่าวอิมามอะบูฮะนีฟะฮ์เกี่ยวกับคุณลักษณะของอัลลอฮ์ﷻ ท่านได้กล่าวว่า
 ((لا ينبغي لأحد أن ينطق في ذات الله بشيء؛ بل يصفه بما وصف به

نفسه، ولا يقول فيه برأيه شيئاً؛ تبارك الله تعالى رب العالمين))

ความว่า: “ไม่เป็นการบังควรที่คนหนึ่งจะพูดถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกี่ยวกับ
 ตัวตนของอัลลอฮ์ﷻ แต่เขาจงให้ลักษณะพระองค์ตามที่พระองค์ให้
 ลักษณะตัวของพระองค์เอง และเขาอย่าได้กล่าวสิ่งหนึ่งสิ่งใดในเรื่อง
 นั้นด้วยความคิดของตัวเอง ความจำเริญยังเป็นของอัลลอฮ์ﷻ ผู้ทรง
 สูงส่ง ผู้ทรงเป็นองค์อภิบาลแห่งสากลโลก”

(al-Atharī, 2001: 62)

และอิมามอะบูฮะนีฟะฮ์ได้กล่าวเกี่ยวกับคุณลักษณะการสัจย์ของอัลลอฮ์ﷻ อีกว่า

((من قال لا اعرف ربي في السماء أو في الأرض فقد كفر))

ความว่า: “ผู้ใดที่กล่าวว่า ฉันไม่ทราบพระเจ้าของฉันอยู่บน
 พากฟ้าหรือบนพื้นดินแท้จริงเขาได้ปฏิเสธแล้ว”

(al-Dhhabī, 1999: 2/178)

ท่าน อิมามนะอิม บิน ฮัมมาด¹¹ กล่าวว่า “ผู้ใดเปรียบอัลลอฮ์ﷻ เหมือนกับมัลลुक
 ของพระองค์ เขาผู้นั้นย่อมตกเป็นกาเฟร และผู้ใดที่ปฏิเสธสิ่งที่พระองค์ได้ให้ลักษณะต่อตัวของ
 พระองค์เอง เขาผู้นั้นก็ตกเป็นกาเฟร ส่วนสิ่งที่พระองค์หรือเราะสุลﷺ ของพระองค์ได้ให้ลักษณะต่อตัว
 ของพระองค์ นั้นมิใช่การเปรียบเสมอเหมือน” (al-Dhhabī, 1991: 184)

จากหลักฐานดังกล่าวเป็นการยืนยันถึงหลักเตาฮีดของตาบิอินที่สอดคล้องกับหลัก
 เตาฮีดของเศาะฮาบะฮ์และของท่านนบีมุฮัมมัดﷺ โดยที่พวกเขาไม่ยอมรับและเชื่อมั่นไม่มีข้อสงสัยใดๆใน
 เรื่องที่เกี่ยวกับหลักเตาฮีด ถึงแม้จะมีแนวคิดต่างๆมากมายที่บกพร่องเกิดขึ้นก็ตาม

2.7 ความสำคัญของอัตเตาฮีด

อัตเตาฮีดนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่มุสลิมจะต้องเรียนรู้และมีหลักความเชื่อที่ถูกต้อง
 เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตที่เขาผู้นั้นจำเป็นต้องดำเนินตามบทบัญญัติของอัลลอฮ์ﷻ และ
 แบบอย่างของท่านเราะสุลﷺ ซึ่งเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุด หากเขาผู้นั้นมีหลักความเชื่อความศรัทธาที่ผิด
 ไปจากอัลกุรอานและอัลฮะดีษแน่นอนเขาผู้นั้นย่อมล้มเหลวในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และโลกหน้า ซึ่ง
 ในอัลกุรอานและอัลฮะดีษมีหลักฐานมากมายที่พูดถึงหลักอัตเตาฮีดและความสำคัญของอัตเตาฮีด
 และผู้วิจัยจะกล่าวถึงความสำคัญของอัตเตาฮีดดังต่อไปนี้

¹¹ นะอิม บิน ฮัมมาด อัลเคาะซาอีย์ เป็นอาจารย์ของอิมามอัลบุคอรี เกิดในปี ฮ.ศ.146 และเสียชีวิตในปี ฮ.ศ. 229

2.7.1 อัตเตาฮีดคือเป้าหมายแรกที่อัลลอฮฺทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายและเป็นสิ่งแรกที่มุสลิมจะต้องเรียนรู้และปฏิบัติ

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبَكُمْ وَمَتَوَاكُم﴾

(محمد: 19)

ความว่า: “ฉะนั้นพึงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากอัลลอฮฺ และจงขอร้องโทษต่อความผิดเพื่อตัวเจ้า และเพื่อบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และอัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่งถึงพฤติกรรมของพวกเจ้าและที่พำนักของพวกเจ้า”

(มุฮัมมัด: 19)

อัญญาบะรี (al-Tabari, 2000: 508) ได้กล่าวอธิบายว่า: “อัลลอฮฺตรัสแก่ท่านนบีมุฮัมมัดว่าพึงรู้เถิดโอ้มุฮัมมัด แท้จริงไม่มีผู้ใดที่สมควรแก่การถูกเคารพสักการะสำหรับเขาหรือเป็นที่อนุญาตสำหรับท่าน และสำหรับสรรพสิ่งทั้งหลาย นอกจากพระองค์อัลลอฮฺ เพราะพระองค์คือผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย เป็นผู้ทรงกรรมสิทธิ์ในทุกสิ่งทุกอย่าง และพระองค์จะทรงให้การตอบแทนแก่เขา พระองค์คือพระเจ้าไม่มีสิ่งใดนอกเหนือจากพระองค์”

ดังที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

(الذاريات: 56)

ความว่า: “และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า”

(อัซซารียาต: 56)

และนี่คือเป้าหมายที่อัลลอฮฺทรงสร้างญินและมนุษย์ และส่งบรรดาเราะสุลมาเพื่อเรียกร้องไปสู่พระองค์ การอิวาดะฮฺต่อพระองค์ รวมไปถึงซึ่งการรู้จักพระองค์ ความรักต่อพระองค์ การยอมรับพระองค์ และการผินหลังให้กับสิ่งอื่นนอกจากพระองค์

จากอายะฮฺและคำอธิบายดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่าถึงการทำความรู้จักเกี่ยวกับพระองค์ แท้จริงอิวาดะฮฺของเขาคงจะไม่สมบูรณ์นอกจากต้องทำความรู้จักพระองค์อัลลอฮฺ และบ่าวจะต้องเพิ่มการทำความรู้จักเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าของเขา การอิวาดะฮฺของเขาคงจะสมบูรณ์ ดังกล่าวนี้คือเป้าหมายที่พระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งสองมา ผู้ใดที่เชื่อฟังต่อพระองค์เขาจะได้รับรางวัลตอบแทนอย่างดีงาม และผู้ใดฝ่าฝืนต่อพระองค์เขาจะได้รับการลงโทษอย่างสาหัส

ไม่มีผู้ได้รับการเคารพภักดีโดยเที่ยงแท้ นอกจากอัลลอฮฺﷻเท่านั้นดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้รับการเคารพภักดีนอกเหนือจากอัลลอฮฺﷻจะเป็นมนุษย์ มะลัก ญิน หรืออื่นจากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่ได้รับการเคารพภักดีที่ไม่เที่ยงแท้ และผู้ที่ได้รับการเคารพภักดีที่เที่ยงแท้เท่านั้นคืออัลลอฮฺﷻองค์เดียวเท่านั้น (อับดุลอะซีซ อิบน์ บ้าซ. 1409: 11)

ซึ่งเหตุผลหลักที่พระองค์ทรงสร้างมาเพื่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺﷻเพียงองค์เดียวไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์และแท้จริงพวกเขาไม่ได้ถูกสร้างมาอย่างไรเป้าหมายแต่พวกเขาถูกสร้างมาเพื่อคำสั่งใช้อันยิ่งใหญ่ การขอดูอาของพวกเขา ความเกรงกลัวของพวกเขา ความหวังของพวกเขาการละหมาดของพวกเขา การถือศีลอดของพวกเขา การเชือดของพวกเขา การบอบานของพวกเขาและอื่นๆอีกเป็นต้น ต้องเพื่อพระองค์เท่านั้น เมื่อท่านทราบว่าแท้จริงพระองค์ทรงสร้างท่านมาเพื่ออิบาดะฮ์ต่อพระองค์ ดังนั้นพึงรู้เถิดอิบาดะฮ์จะไม่ถูกเรียกว่าอิบาดะฮ์เว้นแต่จะต้องมีหลักเตาฮีดร่วมอยู่ด้วยเช่นเดียวกับการละหมาดจะไม่ถูกต้องนอกจากจะต้องมีความสะอาด และเมื่อการตั้งภาคีเกิดขึ้นอิบาดะฮ์ของเขาก็เป็นโมฆะ เช่นเดียวกันในเรื่องของความสะอาดเมื่อสิ่งสกปรกเกิดขึ้นก็ใช้ไม่ได้

อะฮมัด บิน รุสลัน (Ahmad bin Ruslan) กล่าวว่า “สิ่งแรกที่วาญิบสำหรับมุสลิมต้องเรียนรู้คือการรู้จักอัลลอฮฺﷻทั้งนี้เนื่องจากว่าการปฏิบัติศาสนกิจต่างๆไม่ว่าจะเป็นวาญิบหรือสุนนะฮ์จะไม่ได้รับการตอบรับ เป็นโมฆะหากยังไม่รู้จักพระองค์” (al-Ramliy, 1994: 12)

อัลลาละกาอีย¹²(al-Lalaka'iy, 2003: 1/19) กล่าวว่า: “ดังนั้นแท้จริงสิ่งที่จำเป็นยิ่งสำหรับมนุษยชาติคือการรู้จักและการยึดมั่นในเรื่องของศาสนาและสิ่งที่อัลลอฮฺﷻทรงบัญญัติไว้แก่ปวงบ่าวของพระองค์การเข้าใจเตาฮีดและคุณลักษณะของพระองค์”

อิบนุอับบาสได้กล่าวว่า: แท้จริงท่านเราะฮ์สุล ﷺ เมื่อท่านส่งท่านมูอาซ บินญะบัลไปยังประเทศเยเมนท่านได้กล่าวว่า

((إِنَّكَ تَقْدَمُ عَلَى قَوْمٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوجِّدُوا اللَّهَ تَعَالَى))

(أُخْرِجَهُ الْبُخَارِيُّ، د.ت. : 7372)

ความว่า: “แท้จริงท่านต้องนำไปยังกลุ่มชนหนึ่งจากชาวคัมภีร์ ดังนั้นจงทำให้สิ่งแรกที่ท่านต้องเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาไปสู่การให้ความเป็นหนึ่งเดียวต่ออัลลอฮฺﷻเท่านั้น”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy.n.d.: 7372)

ในฮะดีษอีกสำนวนหนึ่งว่า ท่านมูอาซ บิน ญะบัล กล่าวว่า แท้จริงท่านเราะฮ์สุล ﷺ ได้ส่งฉันมา ท่านได้กล่าวว่า

((إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ وَابِّي رَسُولُ اللَّهِ))

(أُخْرِجَهُ مُسْلِمٌ، د.ت. : 19)

¹² ท่านคืออิบาดุลลอฮฺ บิน อัลหะสัน บิน มันศูร อัญญาอะบะรีย อัรรอซีย เสียชีวิตเมื่อปี ฮ.ศ. 418 (al-Zereky,1992:8/71)

ความว่า: “แท้จริงท่านได้มายังกลุ่มชนหนึ่งจากชาวคัมภีร์ตั้งนั้นจงเรียกร่องเชิญชวนพวกเขาไปสู่การปฏิญาณตนว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ﷻ และแท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ ﷻ”

(บันทึกโดย Muslim. n.d.: 19)

อิบนุ อะบี อัลอิซ อัลฮะนะฟี กล่าวว่า: “สิ่งที่ถูกต้อง สิ่งแรกที่จำเป็นสำหรับมุสลิม (ผู้ที่ถูกบังคับ) คือ การกล่าวปฏิญาณตนว่าแท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ﷻ ไม่ต้องพิจารณาไม่ต้องสงสัยเหมือนกับคำพูดของบางคนที่ถูกดำเนิน ยิงไปกว่านั้นบรรดาผู้นำสลัฟเห็นพ้องต้องกันว่า สิ่งแรกที่ถูกต้องใช้กับบ่าวของพระองค์คือ การกล่าวคำปฏิญาณทั้งสองว่า (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ﷻ และแท้จริงท่านนบีมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ) และเห็นพ้องต้องกันอีกว่า ผู้ใดได้ทำการปฏิญาณตนก่อน การบรรลุนิติภาวะ เขาผู้นั้นไม่จำเป็นต้องทำใหม่อีกแล้วสำหรับเขา” (ibn Abī al-‘i,z,1984: 78)

ดังนั้นชี้ให้เห็นว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการรู้จักพระเจ้า และศรัทธาต่อพระองค์ก่อนที่ จะรู้จักสิ่งถูกสร้างทั้งหมด เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับมุสลิมทุกคนในการดำเนินชีวิตอยู่ของเขาในโลกนี้ เพราะการรู้จักอัลลอฮฺ ﷻ และการยอมรับในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียวนั้นคือ แก่นแท้และจุดสูงสุดของเตาฮีด หากเขาไม่เรียนรู้เรื่องพระเจ้าไม่รู้จักผู้สร้างไม่รู้จักเราะสูลของพระองค์ การมีชีวิตอยู่และการปฏิบัติกรงานทั้งหลายก็จะขาดทุนทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

2.7.2 เตาฮีด เป็นหลักธรรมชาติของอัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมชาติของมนุษย์ที่พระองค์สร้างขึ้น

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

(الرอม: 30)

ความว่า: “ดังนั้น เจ้าจงผินหน้าของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้ (โดยเป็น) ธรรมชาติของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮฺ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรงแต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้”

(อรรูม: 30)

การผินหน้าสู่ศาสนา คืออัลอิสลาม อัลอีมาน และ อัลอิฮซาน เขาจะต้องผินหน้าสู่พระองค์ ด้วยกับหัวใจของท่าน ด้วยกับเป้าหมายของท่าน และด้วยกับร่างกายของท่านไปสู่การดำรงไว้ซึ่งบทบัญญัติต่างๆของศาสนาที่ปรากฏชัดแจ้ง เช่นการละหมาด การชำระชะกาต การถือศีลอด

การประกอบพิธีหัจญ์และอื่นๆ และบทบัญญัติต่างๆที่อยู่ภายในไม่ปรากฏชัดแจ้งเช่น ความรัก ความกลัว ความหวัง และความดีต่างๆในบทบัญญัติที่ปรากฏชัดแจ้งและไม่ปรากฏชัดแจ้ง

แท้จริงท่านจะต้องเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻ เสมือนท่านเห็นพระองค์ถึงแม้ว่าท่านจะไม่เห็นพระองค์แต่พระองค์ทรงเห็นท่าน ถูกจำกัดไว้เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่จะต้องยืนหยัดและผินหน้าสู่พระองค์ เพราะแท้จริงการยอมรับของใบหน้า เป็นการปฏิบัติตามที่มาจากกรยอมรับของหัวใจ และจากทั้งสองอย่างนี้เป็นการดำเนินไปของร่างกาย ดังกล่าวนี้นี้เป็นศาสนาที่เที่ยงแท้ การน้อมรับต่ออัลลอฮ์ﷻ และผินหลังจากสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ และคำสั่งนี้ซึ่งเราได้สั่งใช้ท่านด้วยกับคำกล่าวที่ว่า เป็นธรรมชาติของอัลลอฮ์ﷻ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา และสิ่งที่ดีและสิ่งที่น่ารังเกียจถูกวางไว้ในสติปัญญาของพวกเขา

ดังนั้นข้อบทบัญญัติทั้งหมดทั้งที่ปรากฏชัดแจ้งและไม่ปรากฏชัดแจ้ง แน่นอนอัลลอฮ์ﷻ ได้ทรงกำหนดไว้ในหัวใจของการสร้างทุกอย่างอย่างมีการเอนเอียงไปสู่ดังกล่าว ทรงกำหนดในหัวใจของพวกเขา ความรักแห่งสัจธรรมคุณงามความดี นี่คือหลักธรรมชาติอันแท้จริง ผู้ใดที่ออกรากรากฐานนี้ โดยที่เขาผินหลังจากธรรมชาติของเขาจะเกิดความเสียหาย

ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ ได้กล่าวว่า

((كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَدُّ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يُنَصِّرَانِهِ، أَوْ

يُجَسِّسَانِهِ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 100)

ความว่า: “เด็กทุกคนถูกกำเนิดมาบนความบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อแม่ของเขาทำให้เขาเป็นยิว และเป็นคริสต์ และเป็น พวกบูชาไฟ”

(บันทึกโดย al-Bukhārī.n.d.: 1385)

และจิตวิญญาณโดยธรรมชาติของเขา ความดีงามของเขา เมื่อเขาถูกทอดทิ้ง ปรากฏว่าเขายอมรับต่ออัลลอฮ์ﷻ ด้วยกับความเป็นพระเจ้า เป็นผู้ที่มีความรักต่ออัลลอฮ์ﷻ ท่านจะต้องเคารพภักดีต่อพระองค์โดยที่สิ่งหนึ่งสิ่งใดจะไม่เป็นภาคีกับพระองค์ แต่ทว่าความเสียหายโดยธรรมชาติและการหันเหโดยธรรมชาติจากสิ่งดังกล่าว เกิดจากมารร้ายที่มาจากมนุษย์และญินได้เข้ามาแทรกแซง บางส่วนจากพวกเขาไปสู่บางอย่างของการยับยั้งคำพูด ดังนั้นเตาฮีดคือจุดศูนย์กลางในธรรมชาติและที่ตั้งภาคีคือตัวทำลายและเข้ามาแทรกแซงในธรรมชาติ (Fauzān, 1999: 1/20-21)

แท้จริงอัลลอฮ์ﷻ ทรงทำให้ธรรมชาติของหัวใจ ยอมรับต่อความสัจจริง ยึดมั่นต่อความจริง และความสงบนิ่งของหัวใจ เป็นที่พิศพิ้ง และความรักหัวใจ และธรรมชาติของหัวใจหยุดยั้งจากการโกหก สิ่งที่ไม่ดี ความไม่สงบนิ่งหัวใจ และหากว่าธรรมชาติยังคงอยู่ในสภาพนี้ เมื่อมีอิทธิพลต่อความสัจจริง และเมื่อมีที่พิศพิ้ง เว้นแต่ต้องไปสู่พระองค์ และจะไม่เกิดความสงบนิ่งของหัวใจเว้นแต่ด้วยกับพระองค์ และจะไม่เกิดความรักในหัวใจอื่นๆจากนี้ (Ibn-Qaiyim, 1996: 437)

แท้จริงธรรมชาติของบ่าวของพระองค์คือ การดำรงไว้ซึ่งการผินหน้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้ คือการอิบาคะฮ์ต่อพระองค์โดยไม่ตั้งภาคีใดๆต่อพระองค์ ดังนั้นการดำเนินไปตามธรรมชาติที่มั่นคงที่มีความเป็นกลางสอดคล้องกับหัวใจ และปล่อยทิ้งไปตามธรรมชาติจากความมีดมนอันยิ่งใหญ่

ที่พวกเขาได้ปฏิบัติตามพวกฟองของเขาและอารมณ์ของพวกเขาโดยปราศจากความรู้ และเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับประชาชาตินี้และการสร้างนี้คือ ความถูกต้องของการสร้าง จากความเข้มแข็งและการยึดมั่นด้วยการพิจารณาถึงสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติ จากสิ่งที่ต้องมีความรู้และการปฏิบัติ นี่คือความสมบูรณ์ของศาสนาด้วยกับธรรมชาติที่สมบูรณ์ ด้วยกับบทบัญญัติที่ถูกประทานลงมาจากอัลกุรอาน เช่นเดียวกับน้ำที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาจากฟากฟ้า และเช่นเดียวกันตัวอย่างในเรื่องดังกล่าวระบุไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานและอัลฮะดีษ ผู้ใดที่พวกเขาหันเหออกจากธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงไปตามหัวใจที่ไม่มั่นคงของเขา พวกเขาคือผู้ที่หัวใจของพวกเขาป่วยและแข็งกระด้าง แน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาเพื่อเป็นการรักษาสิ่งที่อยู่ในทรวงอก เมื่อมนุษย์ได้อ่านอัลกุรอานหัวใจของเขาจะพิจารณาใคร่ครวญ แท้จริงมันจะรักษาหัวใจผู้ที่ป่วย (al-Uthaimin , n.d.: 371)

อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า

﴿وُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾

(الإسراء: 82)

ความว่า: “และเราได้ให้ส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานลงมาซึ่งเป็นการบำบัดและความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา และมันมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรม นอกจากการขาดทุนเท่านั้น”

(อัลอิสรอ: 82)

และปรากฏว่าการตั้งภาคีเป็นที่โมฆะ และความน่าเกลียดของมันเป็นที่รู้จักด้วยกับธรรมชาติอันบริสุทธิ์และสติปัญญาอันถูกต้อง และความรู้ด้วยความน่าเกลียด เลวทรามจะปรากฏชัดขึ้น จากความรู้ด้วยความน่าเกลียด นอกเหนือจากพฤติกรรมที่น่าเกลียด ความเลวทรามต่างๆ

2.7.3 เตาฮีดเป็นเป้าหมายแรกของการตะอวะฮฺเรียกร้องเชิญชวนของบรรดาเราะฮูลในทุกๆยุคสมัย

การเรียกร้องมนุษยชาติสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์องค์เดียวเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่อัลลอฮ์ ทรงแต่งตั้งและส่งบรรดาเราะฮูลของพระองค์มาเพื่อให้ดำรงไว้ซึ่งคำกล่าวที่ว่า (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์และไม่มีภาคีใดๆสำหรับพระองค์) การเรียกร้องสู่หลักเตาฮีดทั้งสิ้น

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

(الأنبياء: 25)

ความว่า: “และเราได้ส่งเราะฮูลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่าแท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้แน่นอนนอกจากข้าดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า”

(อัลอันบิยา: 25)

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ เป็นหลักฐานทางด้านสติปัญญาที่ยืนยันว่าไม่มี
 ्हุ่นส่วนใดกับพระองค์และเป็นการถ่ายทอดจากบรรดาเราะสุลทั้งหมดนั้น มีจริง คือพวกเขาได้
 เรียกร้องไปสู่พระองค์ เป็นหลักฐานทางด้านสติปัญญาและหลักฐานทางด้าน การถ่ายทอดจากบรรดา
 เราะสุล

อัลกุฎฎีบีย (al-qurtubiy, 1964: 280) อธิบายอายะฮ์ดังกล่าวว่า: “ประเด็นนี้ใน
 คัมภีร์โศลัฎที่ถูกระทานลงมา ในคัมภีร์อัลกุรอาน หรือ ในคัมภีร์ต่างๆที่ถูกระทานลงมาแก่บรรดาน
 บิอื่นจากนี้ (นี่คือข้อตักเตือนผู้ที่อยู่พร้อมกันฉัน) ด้วยกับความบริสุทธิ์ใจของอัลเตอาฮิด ในคัมภีร์อัลกุ
 รอาน (และนี่คือข้อตักเตือนผู้ที่อยู่ก่อนหน้าฉัน) ในคัมภีร์เตารอตและคัมภีร์อินญิล และสิ่งที่อัลลอฮ์
 ﷻทรงประทานลงมาจากคัมภีร์ต่างๆ ดังนั้นพวกเขาจึงพิจารณา ในคัมภีร์หนึ่งจากคัมภีร์ทั้งหลายนี้
 แท้จริงอัลลอฮ์ﷻได้ทรงสั่งใช้ให้ยึดถือพระเจ้าอื่นนอกเหนือจากพระองค์หรือ ดังนั้นบทบัญญัติต่างๆ
 ไม่ได้มีความแตกต่างหากเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหลักอัลเตอาฮิด แท้จริงสิ่งที่ได้แตกต่างกันคือในคำสั่งใช้
 และคำสั่งห้ามต่างๆ ท่านเกาะตาอะฮ์ได้กล่าวว่า บนิคนหนึ่งไม่ได้ถูกส่งลงมาเว้นแต่ด้วยกับอัลเตอาฮิด
 และบทบัญญัติมีความแตกต่างกันในคัมภีร์เตารอต คัมภีร์อินญิล คัมภีร์อัลกุรอาน และทุกๆดังกล่าว
 นั้นต้องมีความอิกลาศ (บริสุทธิ์ใจ) และอัลเตอาฮิด”

จากโองการและคำอธิบายดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นว่า ในทุกๆนบีอัลลอฮ์ﷻได้ส่งมาเพื่อ
 เรียกร้องเชิญไปสู่การอิบาดะฮ์ต่อพระองค์เพียงองค์เดียวและไม่ตั้งภาคีใดๆกับพระองค์ และหลัก
 ธรรมชาตักก็เป็นพยานถึงดังกล่าวเช่นเดียวกัน บรรดาผู้ที่ตั้งภาคีทั้งหลายไม่มีหลักฐานใดๆสำหรับพวก
 เขาและหลักฐานทั้งหลายของพวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์ﷻ ความกริ้วโกรธมีแก่พวกเขา สำหรับพวกเขาจะ
 ได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ ได้ใช้เวลาจำนวน 13 ปีที่นครมักกะฮ์ในการเรียกร้องเชิญชวน
 สู่อัลเตอาฮิดและรากฐานของอะกีดะฮ์ก่อนที่สั่งสอนเรื่องบทบัญญัติต่างๆ ก่อนที่ท่านจะอพยพมาสู่นคร
 มดีนะฮ์เช่นเดียวกับบรรดาเราะสุลﷺที่มาก่อนหน้าท่าน ก็ต่างเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลเตอาฮิดเช่นกัน
 ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

(النحل: بعض من آية 36)

ความว่า: “และโดยแน่นอน เราได้ส่งเราะสุลมาในทุกประชาชาติ
 (โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงให้
 ห่างจากพวกเจว็ด”

(อันนะฮล: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 36)

อิบนุกะซีร์ (Ibn kathir, 1993: 2/741) อธิบายอายะฮ์ดังกล่าวว่า: “และอัลลอฮ์
 ﷻได้ส่งเราะสุลลงมาทุกๆประชาชาติ ทุกศตวรรษ ทุกกลุ่มชาติพันธ์ บรรดาเราะสุลซึ่งทั้งหมดทำ
 หน้าที่อย่างเดียวกันคือการเรียกร้องเชิญชวนให้มนุษย์ทั้งหมดเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻ และห้ามปราม
 จากการทำอิบาดะฮ์หรือเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ﷻ”

และนี่คือสิทธิที่สูงส่งและมีความยิ่งใหญ่ คือสิทธิต่ออัลลอฮ์ﷻที่บ่าวจะต้องเคารพสักการะต่อพระองค์โดยไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ และหลังจากนั้นคือสิทธิต่อสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย อัลลอฮ์ﷻได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานหลายอายะฮ์ถึงการเรียกร้องเชิญชวนของบรรดาเราะสูลของพระองค์สู่หลักเตาฮีดดังต่อไปนี้

1) ท่านนบีนูฮ عليه السلام ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾

(الأعراف: 59)

ความว่า: “และแท้จริงเราได้ส่งนูฮไปยังประชาชาติของเขา แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ได้รับการเคารพสักการะใดๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน”

(อัลอะฮรอฟ: 59)

2) ท่านนบียูซุฟ عليه السلام ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

(الأعراف: 65)

ความว่า: “และยังประชาชาติฮาดนั้น เราได้ส่งฮูด ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้สมควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ พวกท่านไม่ยำเกรงดอกหรือ”

(อัลอะฮรอฟ: 65)

3) ท่านนบีสอลิฮ عليه السلام ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾

(الأعراف: بعض من آية 73)

ความว่า: “และยังประชาชาติษะมุदनนั้น เราได้ส่งสอลิฮซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่าโอ้ประชาชาติของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้สมควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์”

(อัลอะฮรอฟ: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 73)

4) ท่านนบิซุอัยบ رضي الله عنه ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَالِى مَدِينِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾

(الأعراف: بعض من آية 85)

ความว่า: “และยังประชาชาติมดยันนั้น เราได้ส่งซุอัยบ ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่าโอ้ประชาชาติของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะสำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์”

(อัลอะอรอฟ: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 85)

5) ท่านนบิมุฮัมมัด ﷺ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

(الأنبياء: 25)

ความว่า: “และเราได้ส่งเราะสุลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเรา ได้วะฮีย์แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้น พวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า”

(อัลอันบิยาฮ์: 25)

จากอายะฮ์ต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นอัลลอฮ์ ﷻ ทรงแต่งตั้งและส่งบรรดาเราะสุลของพระองค์มาในทุกยุคสมัยตั้งแต่บรรดานบีก่อนๆจนกระทั่งนบิซุอัยบ رضي الله عنه มีเป้าหมายเดียวกันคือการเรียกร้องเชิญชวนมนุษยชาติไปสู่อัตเตอาฮีด การศรัทธาในความเป็นเอกะของพระองค์ อัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว พระองค์คือผู้ที่ควรแก่การเคารพภักดีในทุกสภาพ ทุกสถานการณ์และนี่คือเป้าหมายหลักของการเรียกร้องเชิญชวนของบรรดาเราะสุลทั้งหลาย คือเป้าหมายที่พระองค์ทรงสร้างมนุษย์และสรรพสิ่งทั้งมวล

ดังนั้นสิ่งที่สำคัญยิ่งสำหรับมุสลิมคือการมีหลักอะกีดะฮ์เตอาฮีดที่ถูกต้อง และการปลุกฝังเรื่องอะกีดะฮ์เตอาฮีดให้มั่นคง พร้อมทั้งเผยแพร่หลักอัตเตอาฮีดที่ถูกต้องต่อจากบรรดาเราะสุลให้ดำรงอยู่ตลอดไป

2.7.4 เตอาฮีดคือเป้าหมายที่ประธานคัมภีร์มา

การที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประธานคัมภีร์ของพระองค์ลงมาโดยผ่านการเรียกร้องเชิญชวน การเผยแพร่ของบรรดาเราะสุลของพระองค์เป้าหมายที่สำคัญคือ เตอาฮีด การเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียว และเพื่อที่จะเป็นทางนำให้กับมนุษย์ เป็นบทบัญญัติที่ครบถ้วนสมบูรณ์ซึ่งได้รวบรวมทุกเรื่องราวและทรงแจกแจงไว้อย่างชัดเจนแล้ว

อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿الرِّكَابُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ أَلَّا تَعْبُدُوا
إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾

(هود: 1-2)

ความว่า: “อะลีฟ ลาม รอ คัมภีร์ที่โองการทั้งหลายของมันถูกทำให้รัดกุมมีระเบียบ แล้วถูกจำแนกเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ เพื่อพวกท่านจะได้ไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์มายังพวกท่าน เพื่อเป็นผู้ตักเตือนและผู้แจ้งข่าว”

(ฮูด: 1-2)

อัลสะอดีย (al-Sa‘diy, 2000: 376) อธิบายอายะฮ์ดังกล่าวว่า: “นี่คือคัมภีร์หนึ่งที่มีความยิ่งใหญ่และถูกประทานลงอย่างมีเกียรติ มีความหนักแน่น สวยงาม ชำครวต่าง ๆ มีความจริงจัง คำสั่งใช้และคำสั่งห้ามต่างๆ มีความเที่ยงธรรม มีความถูกต้องชัดเจนทั้งสำนวนและความหมาย และได้จำแนกแจกแจงชนิดต่างๆ ไว้ ทุกสิ่งทุกอย่างได้วางไว้ในตำแหน่งของมัน ไม่มีคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามใด เว้นแต่ด้วยกับสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ด้วยกับอิกมะฮ์ (วิทยปัญญา) ของมัน ชำครวที่ประจักษ์และซ่อนเร้น ข้อตัดสินมาจากอัลลอฮ์ﷻ ดังนั้นจะไม่มีคำถามที่มาจากนี้ จากความยิ่งใหญ่ ความสูงส่งและถูกรวมไว้ถึงความสมบูรณ์ของอิกมะฮ์ (วิทยปัญญา) และความกว้างขวางของความเมตตา”

แท้จริงสิ่งที่อัลลอฮ์ﷻทรงประทานลงมาคัมภีร์ของพระองค์ เพื่อที่พวกท่านจะต้องไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ﷻ เพื่อความบริสุทธิ์ใจทั้งหมดของศาสนาเพื่ออัลลอฮ์ﷻเท่านั้น และสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งถูกสร้างจะไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ﷻคือพระเจ้าของพวกท่านทั้งหลายและเป็นข้อเตือนใจผู้ที่ฝ่าฝืนด้วยการลงโทษในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์และเป็นข่าวดีสำหรับผู้ที่เชื่อฟังอัลลอฮ์ﷻด้วยผลบุญในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์

อายะฮ์อันมีเกียรตินี้ได้ชี้ให้เห็นถึงความชัดเจนถึงอิกมะฮ์ (วิทยปัญญา) อันยิ่งใหญ่ที่ประทานอัลกุรอานมา เพื่อที่เขาจะเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻองค์เดียว โดยไม่ตั้งภาคีใดๆต่อพระองค์ในการทำอิบาดะฮ์ต่างๆ

มุฮัมมัด อัลอะมีน (Muhammad al amīn, 1995: 169) กล่าวว่าคือ “มีความถูกต้องชัดเจน ในอายะฮ์ต่างๆของคัมภีร์นี้ ได้ถูกจำแนกเรื่องต่างๆอย่างชัดเจนจากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เพื่อที่เขาจะเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻองค์เดียว”

อิบนุกะษีร์ (ibn kathīr, 1999: 303) กล่าวว่า: “อัลกุรอานนี้ มีความรัดกุม มีการจำแนกเรื่องต่างๆอย่างชัดเจน ได้ถูกประทานลงมาเพื่ออิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ﷻองค์เดียวไม่ตั้งภาคีใดๆต่อพระองค์”

อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

(الأنبياء: 25)

ความว่า: “และเราได้ส่งเราะสุลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า”

(อัลอันบิยาฮ์: 25)

และอัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

(النحل: 36)

ความว่า: “และโดยแน่นอน เราได้ส่งเราะสุลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮฺ และจงหลีกเลี่ยงห่างจากพวกเจว็ด”

(อันนะฮล: 36)

อิบนุตัยมียะฮฺ (ibn Taimiyah, 1995: 397) กล่าวว่า: “และการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮฺﷻองค์เดียวคือรากฐานของศาสนาและคือเตาฮีด ซึ่งอัลลอฮฺﷻได้ส่งบรรดาเราะสุลมายังเขาและประธานคัมภีร์มายังเขาเช่นกัน”

จากอายะฮ์และคำอธิบายดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าแท้จริงทุกๆบรรดาเราะสุลที่ถูกส่งมาล้วนถูกบัญชาให้พวกเขาเรียกร้องไปสู่การอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮฺﷻเพียงองค์เดียวเท่านั้น

2.7.5 เตาฮีดเป็นคุณสมบัติสำคัญที่จะทำให้อิบาดะฮ์ได้รับการตอบรับจากอัลลอฮฺﷻ

การปฏิบัติการทำงานทั้งหลายของบ่าวของพระองค์ ต้องมีเจตนาทำไปเพื่อใคร ทุกคนต้องตั้งคำถาม เพราะนั่นย่อมแสดงให้เห็นว่าเขามีเป้าหมายในการกระทำของเขา พร้อมทั้งมีความบริสุทธิ์ใจจริงๆในการกระทำของเขาถึงจะได้รับการตอบแทนการมีหลักเตาฮีดนั่นเอง คือเป้าหมายที่เขาจะกระทำอิบาดะฮ์ทั้งหลายเพื่อพระองค์อัลลอฮฺﷻเพียงองค์เดียวโดยไม่มีภาคีใดๆกับพระองค์ เพราะหากเขากระทำอิบาดะฮ์ไปเพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺﷻแน่นอนการกระทำของเขาก็จะสูญเปล่า

การทำงานต่างๆไม่ถูกต้องเว้นแต่ต้องมีเตาฮีด ดังนั้นรากฐานของการทำงานทั้งหลายถูกสร้างมาบนหลักการนั้น เมื่อไหร่ที่เขาไม่พบสิ่งนั้น การงานก็จะไร้ประโยชน์เป็นโมฆะ การอิบาดะฮ์ก็จะต้องหากมีการตั้งภาศิร่วมอยู่ด้วย

และอัลลอฮฺตรัสว่า

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّٰ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ
يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

(الكهف: 110)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริง ฉันเป็นเพียงสามัญชนคน
หนึ่งเยี่ยงพวกท่าน มีวะฮีย์แก่ฉันว่า แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้น
คือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้เป็นเจ้าของเขา ก็
ให้เขาประกอบการทำงานที่ดี และอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพ
ภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาเลย”

(อัลกะฮฟ: 110)

อิบนุตัยมียะฮฺ (ibn Taimiyah, n.d.: 58) กล่าวว่า: “การอิบาดะฮฺของผู้ที่ตั้งภาคี
ซึ่งพวกเขาทำให้มีหุ้นส่วนกับอัลลอฮฺ สิ่งหนึ่งสิ่งใดจะไม่ถูกตอบรับจากเขา ณ ที่อัลลอฮฺ แต่ทว่า
ทุกๆอิบาดะฮฺที่ตั้งภาคีของเขาจะไม่ถูกทำให้เป็นอิบาดะฮฺสำหรับพวกเขาต่างหาก”

และอัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ خُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾

(البينة: 5)

ความว่า: “และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อ
เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์
เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรงและดำรงการละหมาด และจ่าย
ซะกาต และนั่นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม”

(อัลบัยยีนะฮฺ: 5)

อัสสะฮะดียฺ (al-Sa'diy, 2000: 1/931) ได้อธิบายว่า: “แท้จริงอัลลอฮฺได้ทรง
ประทานคัมภีร์ต่างๆมา มันคือรากฐานเดียวกัน และได้ทรงประทานศาสนาให้แก่ชาวคัมภีร์ (ชาวยิว
และ ชาวคริสเตียน) มันคือศาสนาเดียวกัน และพระองค์ก็ไม่ได้สั่งใช้พวกเขาอื่นใดเลย นอกจากเพื่อ
เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ และจุดประสงค์หลักของการอิบาดะฮฺต่างๆก็เช่นเดียวกันทั้งภายในและ
ภายนอก ก็เพื่อพระองค์เท่านั้น ด้วยกับความบริสุทธิ์ใจต่อศาสนาของพระองค์มิใช่เพื่อศาสนาอื่นใด
เลยที่ขัดแย้งต่อหลักอิตเตฮีดเช่นเดียวกับอิบาดะฮฺทั้งสองก็เช่นกันคือการละหมาด การชำระซะกาต
ล้วนอยู่บนแนวทางของศาสนา ต้องมีองค์ประกอบหลักคือการมีหลักอิตเตฮีด และการมีความ
บริสุทธิ์ใจต่อศาสนาของพระองค์ มีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น”

และอัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 2)

ความว่า: “แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม
ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺโดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจใน
ศาสนาต่อพระองค์”

(อฺซุซุมัร: 2)

อิบน์ุกอยยิม¹³ (ibn-Qaiyim,1990: 203) ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเตาฮีด
กับความบริสุทธิ์ใจที่ไม่อาจจะแยกออกจากกันได้ว่า: “อิคลาศและเตาฮีดเปรียบเสมือนหัวใจของต้นไม้
ส่วนการปฏิบัติอะมาล (การงาน) ต่างๆเปรียบเสมือนกิ่งก้านต่างๆของต้นไม้ และผลของมันคือชีวิตที่ดี
ในโลกนี้และความโปรดปรานอันนิรันดร์ในสวนสวรรค์”

ดังนั้นการมีเตาฮีดที่เข้มแข็งพร้อมทั้งมีความบริสุทธิ์ต่ออัลลอฮฺﷻเป็นเงื่อนไขสำคัญ
ประการหนึ่งที่จะทำให้อิวาตะฮฺของเขาถูกตอบรับจากอัลลอฮฺﷻถ้าหากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไป แน่แน่นอน
การอิวาตะฮฺของเขาก็จะเป็นโมฆะทั้งหมด

2.7.6 เตาฮีดคือสิ่งที่มาแบ่งแยกผู้ที่ศรัทธาและปฏิเสธ

อัลลอฮฺﷻทรงสร้างมนุษย์ทั้งหลายมาในโลกนี้ทั้งบรรดาผู้ที่ศรัทธาและปฏิเสธ
ศรัทธาต่อพระองค์ และพระองค์ทรงประทานพวกเขาไปพร้อมกับสติปัญญาเพื่อการพิจารณา
ไตร่ตรองสิ่งที่ถูก ผิด ความดี ความชั่ว และปฏิบัติตัวของพวกเขา ผู้ที่ศรัทธาเขาจะอิมานศรัทธา
ต่ออัลลอฮฺﷻเลือกคบค้าสมาคมเป็นมิตรกับผู้ที่อิมานซึ่งแตกต่างกับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาพวกเขาให้ความ
รักใคร่เป็นมิตรกับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺﷻ

อัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ
فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا
إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

(مجادلة: 22)

¹³ ท่านมุฮัมมัด บิน อับย บักรฺ บิน สะอัด อัลซุรฮีย เกิดเมื่อปี ฮ.ศ. 691 เสียชีวิตเมื่อปี ฮ.ศ. 751(al-Zereky,1992:6/56)

ความว่า: “เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวัน
 ปรโลก รักใคร่ชอบพอผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์
 ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อของพวกเขาหรือลูกหลานของพวกเขา
 หรือพี่น้องของพวกเขา หรือเครือญาติของพวกเขาก็ตาม ชน
 เหล่านั้นอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการศรัทธาไว้ในจิตใจของพวกเขา
 และได้ทรงเสริมพวกเขาให้มีพลังมากขึ้นด้วยการสนับสนุนของ
 พระองค์ และจะทรงให้พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์หลากหลาย มี
 แม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์ โดยเป็นผู้
 พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อพวกเขาและ
 พวกเขาที่ยินดีปรีดาต่อพระองค์ ชนเหล่านั้นคือพรรคของอัลลอฮ์
 พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบ
 ความสำเร็จ”

(มูญาตะละฮะฮ์: 22)

อัสซะอดีฮ์ (al-Sa’idi, 2000: 1/848) อธิบายอายะฮ์นี้ว่า: “ดังกล่าวนี้เขาจะไม่ถูก
 รวมไว้ ดังนั้นบ่าวจะไม่เป็นผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคีเราะฮ์อย่างแท้จริงเว้นแต่เขาเป็นผู้
 ปฏิบัติตามสอดคล้องกับอีมานของเขาและสิ่งที่จำเป็นสำหรับเขา จากความรักที่มีต่อผู้ที่ดำรงไว้ซึ่ง
 อีมานและปกป้องช่วยเหลือเขา และการลดละจากผู้ที่ไม่ดำรงไว้ซึ่งอีมานและการคบค้าสมาคมกับเขา
 ถึงแม้ว่าจะเป็นคนใกล้ชิดของเขา นี่คือการอีมานอย่างแท้จริงผลของมันจะได้พบเจอและคือเป้าหมาย
 ของการอีมาน และผู้ที่มีลักษณะเช่นนี้พวกเขาคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงบันทึกอีมานในหัวใจของพวกเขา
 คือทรงสลักไว้ในหัวใจของเขาให้เขามั่นคงและเพาะปลูกไว้ในหัวใจของเขา พวกเขาจะไม่หวั่นไหว
 ความคลุมเครือ ความสงสัยใดๆไม่มีในหัวใจของพวกเขา และพวกเขาคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงทำให้หัวใจ
 ของพวกเขามีความเข้มแข็งด้วยกับจิตวิญญาณจากอีมานนั้นคือด้วยกับวะฮยู ด้วยกับการรู้จักผูกผัน
 กับพระเจ้า การทำความดีกับพระเจ้าและพวกเขาคือผู้ที่ถูกทำให้มีชีวิตที่ดีในโลกนี้และได้รับสวน
 สวรรค์ในโลกหน้า ซึ่งในนั้นทุกๆสิ่งที่ตัวเขาปรารถนาเขาจะได้สัมผัสกับดวงตาของเขาและได้เลือก
 ความประเสริฐอย่างมากและยิ่งใหญ่จะได้แก่พวกเขา และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้ความพอพระทัยแก่
 พวกเขาพระองค์จะไม่ทรงโกรธพวกเขาเด็ดขาด และพวกเขาก็พอใจต่อพระเจ้าของพวกเขาในสิ่งที่
 พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากความประเสริฐต่างๆ และความสมบูรณ์ของผลบุญต่างๆ และ
 ความสูงส่งของการประทานให้และยกย่องระดับขั้นต่างๆ โดยที่พวกเขาไม่เห็นเหนือสิ่งที่พระองค์
 ทรงประทานให้แก่เขา การให้ความช่วยเหลือ ความรักคือเป้าหมาย และเบื้องหลังคือบั้นปลาย และ
 ส่วนผู้ที่อ้างว่าเขาได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคีเราะฮ์พร้อมทั้งนั้นเขายังให้ความรักต่อบรรดา
 ศัตรูของอัลลอฮ์และผู้ที่ห่างไกลจากอีมาน ข้างหลังของพวกเขา แท้จริงเป็นอีมานที่แอบอ้างไม่ใช่
 อีมานที่แท้จริงสำหรับเขา ดังนั้นแท้จริงคำสั่งใช้ไม่ได้เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเขาจากหลักฐานที่แท้จริง
 การเรียกร้องเชิญชวนปราศจากสิ่งใดๆเลยที่เป็นประโยชน์และไม่มีความจริงเลยจากเจ้าของของมัน”

อัลลอฮ์ﷻตรัสอีกว่า

﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾

(آل عمران: 28)

ความว่า: “ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้น จงอย่าได้ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากบรรดามุอิมและผู้ใดกระทำเช่นนั้นเขาจะไม่อยู่ในสิ่งใดที่มาจากอัลลอฮ์ (กล่าวคือถ้ามุอิมคนใดเอาผู้ปฏิเสธศรัทธามาเป็นมิตรรู้เห็นความลับต่างๆของมุสลิมินแล้วเขาไม่ได้ตั้งอยู่ในศาสนาของอัลลอฮ์แต่อย่างใด) นอกจากพวกเขาจะป้องกัน (ให้พ้นอันตราย) จากพวกเขาจริงๆเท่านั้นและอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเขาให้ยำเกรงพระองค์และยังอัลลอฮ์นั้นคือการกลับไป (ของพวกเขา)”

(ออล อิมรอน: 28)

อัลลอฮ์ﷻทรงห้ามและเตือนมุอิมที่พวกเขาจะยึดเอาพวกปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรให้ความช่วยเหลืออื่นจากบรรดาผู้ศรัทธา แท้จริงบางส่วนจากพวกเขาเป็นมิตรกับอีกบางส่วน อัลลอฮ์ﷻคือวะลียมิตรของพวกเขาและผู้ใดที่ได้กระทำดังกล่าวเขาได้เป็นผู้ที่ผินหลัง แท้จริงไม่ได้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาจากอัลลอฮ์ﷻเลย อัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง

ดังนั้นผู้ที่มีเตาฮีดจะเป็นสิ่งที่จะมาแบ่งแยกระหว่างผู้ที่ศรัทธากับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา ซึ่งในหัวใจของเขาเต็มไปด้วยศรัทธาต่ออัลลอฮ์ﷻองค์เดียวไม่ได้ให้ความสนิทสนม รักใคร่ และเป็นมิตรกับศัตรูของพระองค์ สำหรับผู้ที่ปฏิบัติในทางที่กลับกันแน่นอนเขาไม่ใช่ผู้ที่มีอีมานและศรัทธาต่อพระเจ้าของเขาอย่างแท้จริง

2.7.7 เตาฮีดคือสัญลักษณ์แห่งความเป็นเอกภาพและภราดรภาพของประชาชาติอิสลาม

เตาฮีดคือสัญลักษณ์ที่สำคัญแห่งความเป็นเอกภาพของประชาชาติอิสลามตั้งแต่ในยุคแรกๆจนกระทั่งยุคนบีท่านสุดท้ายคือท่านนบีมุฮัมมัดﷺ ก็มีความเป็นหนึ่งเดียวกันในเรื่องของการเรียกร้องเชิญชวนและดำรงไว้ซึ่งหลักเตาฮีดที่มั่นคง ถึงแม้แต่ละยุคสมัยจะมีบทบาทปฏิบัติแตกต่างกันแต่ล้วนมีเป้าหมายเดียวกันในเรื่องหลักการเตาฮีดเดียวกัน ไม่เคยปรากฏมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้นในระหว่างบรรดานบีแต่ละยุคสมัยเกี่ยวกับเตาฮีด

ดังนั้นเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าศาสนาอิสลามคือศาสนาแห่งเอกภาพและภราดรภาพ เตาฮีดคือตัวเชื่อมสัมพันธ์ที่สำคัญที่สุดที่เป็นเหตุให้ประชาชาติมุสลิมทั้งหมดเกิดความเป็นหนึ่งเดียวกัน เกิดความเป็นภราดรภาพ เกิดความเป็นพี่น้องกัน ไม่มีความแตกต่างกันในด้านสายเลือด เชื้อชาติ สีผิว ภาษา วัฒนธรรม แต่ทุกคนคือผู้ที่มีค้ำปฏิญาณตนเดียวกันคือ (الله لا إله إلا الله) ไม่มีพระเจ้าอื่นใด

นอกจากอัลลอฮ์ ﷻ คำนี้ไม่สามารถทำลายความเป็นพี่น้องกันได้ และไม่สามารถทำลายประชาชาติอิสลามได้ตราบใดที่เรารักษาและยึดมั่นต่อคำคำนี้ไว้จนสิ้นลมหายใจ

และอัลลอฮ์ ﷻ ทรงกล่าวถึงความเป็นประชาชาติเดียวกัน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีเป้าหมายเดียวกันคือ ดำรงไว้ซึ่งหลักเตาฮีด พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُون﴾

(الأنبياء: 92)

ความว่า: “แท้จริง นี่คือประชาชาติของพวกเขา ซึ่งเป็นประชาชาติเดียวกัน และข้าเป็นพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงเคารพภักดีข้าเถิด”

(อัลอันบิยาอ์: 92)

ดังนั้นมุสลิมไม่สามารถจะรวมตัวกันได้นอกจากจะต้องมีหลักอัตเตาฮีดอันเดียวกัน และไม่สามารถนำมาซึ่งความปลอดภัย และการดำรงอยู่ได้นอกจากต้องมีเตาฮีดตั้งที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

(النور: 55)

ความว่า: “อัลลอฮ์ทรงสัญญากับบรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขาและบรรดาผู้กระทำความดีทั้งหลายว่า แน่نونพระองค์จะทรงให้พวกเขาเป็นตัวแทนสืบช่วงแผ่นดินเสมือนดังที่พระองค์ทรงให้บรรดาชนก่อนพวกเขาเป็นตัวแทนสืบช่วงมาก่อนแล้ว และพระองค์จะทรงทำให้ศาสนาของพวกเขาซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานเป็นที่มั่นคงเป็นเกียรติแก่พวกเขา และแนนอนพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงให้พวกเขาได้รับความปลอดภัยหลังจากความกลัวของพวกเขาโดยที่พวกเขาจะต้องเคารพภักดีข้า ไม่ตั้งภาคีอื่นใดต่อข้า และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาหลังจากนั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน”

(อันนุร: 55)

ด้วยกับเงื่อนไขนี้ มันคือรากฐานที่ท่านจะได้รับจากคำร้องขออันยิ่งใหญ่ ด้วยกับการอิวาดะฮ์ต่อพระองค์เพียงองค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆกับพระองค์ (พวกเขาได้เคารพภักดีต่อข้าโดยไม่ได้ตั้งภาคีใดๆกับข้า) ประชาชาตินี้ไม่สามารถจะรวมตัวกันได้ และไม่สามารถสร้างความเป็นประชาชาติเดียวกันให้เกิดขึ้นได้ นอกจากมีคำปฏิญาณเดียวกัน มีอะกีดะฮ์เตาฮีดที่ถูกต้อง

เมื่อมีการตั้งภาคีเกิดขึ้นและมีสิ่งที่เป็นการอุตริกรรมแพร่กระจาย มีสิ่งที่ไม่ดีต่างๆเกิดขึ้น มนุษย์ได้พากันละทิ้ง มนุษย์มีอิสระในหลักอะกีดะฮ์ของพวกเขา ดังกล่าวนี้นำมาซึ่งความ

ขัดแย้งความแตกแยก มารร้ายเข้ามาแทรกแซงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างพี่น้องมุสลิมด้วยกัน ดังนั้นความเป็นญะมาอะฮฺ (กลุ่มก้อน) ของพวกเขาได้แบ่งแยกขึ้น ดังที่เราได้เห็นตัวอย่างเกิดขึ้นมากมายในประเทศต่างๆ (Saleh al fauzān, n.d.: 5)

และจะเห็นว่ามนุษย์ได้ตกอยู่ในการกระทำบาปใหญ่ห้อมล้อมไปด้วยความชั่วและความโง่ต่างๆ และพวกเขายังตกอยู่ในการกระทำสิ่งที่เป็บบิดอะฮฺ (การอุตริกรรมในเรื่องของศาสนาและความไม่ดีต่างๆ และจะเห็นถึงผู้ที่เชิญชวนสู่ความหลงผิด แน่นนอนพวกเขาเอาชนะอย่างมาจากความโง่เขลาและยุ่งยากและจะนำพาพวกเขาไปสู่ความพินาศและหลงผิด และจะไม่มีการรวมตัวกันและความเข้มแข็งนอกจากจะกลับไปสู่คำภีร์ของอัลลอฮฺﷻและเราะสูลﷺและทิ้งสิ่งที่ขัดแย้งกันไม่ว่าจะเป็นประเด็นปัญหาด้านอะกีดะฮฺซึ่งมันคือรากฐาน (Saleh al fauzān, 1999: 1/7)

อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾

(آل عمران: بعض من آية 103)

ความว่า: “และพวกเจ้าจงยึดสายเชือกของอัลลอฮฺโดยพร้อมกันทั้งหมด และจงอย่าแตกแยกกัน”

(อัล อิมรอน: ส่วนหนึ่งจากอายะฮฺที่103)

และทุกคนมีความเป็นพี่น้องกันดังที่อัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

(الحجرات: 10)

ความว่า: “แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่เกลี่ยประนีประนอมกันระหว่างพี่น้องทั้งสองฝ่ายของพวกเจ้า และจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา”

(อัลฮุญรอต: 10)

2.8 ความประเสริฐของอัตเตาฮีด

อัตเตาฮีดถือเป็นสิ่งที่มีความประเสริฐที่สุด จากความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ที่อัลลอฮฺﷻทรงประทานให้สำหรับมนุษย์ผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์ และประกอบกิจการงานที่ดีทั้งหลายด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์เท่านั้นซึ่งพระองค์จะทรงประทานรางวัลให้เขาได้รับทั้งโลกนี้และโลกหน้าจาก ความประเสริฐที่ผู้วิจัยจะนำมากล่าวมีดังต่อไปนี้

2.8.1 เตาฮีดจะลบล้างความผิดบาปต่างๆ

อัลลอฮฺﷻจะทรงอภัยโทษจากการทำความผิดต่างๆของมนุษย์สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และจะลงโทษสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เช่นกัน และจากความโปรดปรานของพระองค์สำหรับผู้ที่มีศรัทธาต่อพระองค์ และอิบาดะฮฺต่อพระองค์โดยไม่ได้ตั้งภาคีใดๆกับพระองค์

ดั่งที่อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾

(النساء: 48)

ความว่า: “แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์และพระองค์จะทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮฺแล้วแน่นอนเขาก็ได้อุปโลกน์บาปกรรมอันใหญ่หลวงขึ้น”

(อันนิสาอ์: 48)

อิบน์กะษีร (ibn kthir, 1999: 325) ได้กล่าวว่า: “แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่บ่าวที่เขามาพบกับพระองค์ และเขาคือผู้ที่ตั้งภาคีต่อพระองค์และจะทรงอภัยโทษจากความผิดต่างๆสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากบ่าวของพระองค์”

ในอะดีษอีกสำนวนหนึ่งว่าท่านมูอาษ บินญะบัล กล่าวว่า: “แท้จริงท่านเราะสูลﷺได้ส่งฉันมา” ท่านได้กล่าวว่า:

((إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَادْعُهُمْ إِلَىٰ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ))

(أخرجه مسلم، د.ت.: 19)

ความว่า: “แท้จริงท่านได้มายังกลุ่มชนหนึ่งจากชาวคัมภีร์ ดังนั้นจงเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาไปสู่การปฏิญาณตนว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และแท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ”

(บันทึกโดย Muslim. n.d.: 19)

ท่านมูอาวีเยฮฺ กล่าวว่า เขาได้ยินท่านเราะสูลﷺ กล่าวว่า

((كُلُّ دَنَبٍ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَهُ، إِلَّا الرَّجُلُ يَقْتُلُ الْمُؤْمِنَ مُتَعَمِّدًا، أَوْ الرَّجُلُ يَمُوتُ كَافِرًا))

(أخرجه النسائي، 1986: 3984)

ความว่า: “ทุกๆความผิด หวังว่าอัลลอฮฺจะทรงอภัยโทษให้แก่เขา เว้นแต่ชายคนที่เขาได้ฆ่ามุอฺมิน (ผู้ศรัทธา) ด้วยเจตนาารมณฺ์ และชายคนที่เขาตายไปในสภาพกาเฟร (ผู้ปฏิเสธศรัทธา)

(บันทึกโดย al-Nasā'iy, 1986: 3984)

และท่านอนัสได้รายงานจากท่านนบีมุฮัมมัดﷺ กล่าวว่า
 ((يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغْتَ ذُنُوبَكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ،
 وَلَا أَبَايَ، يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا
 تُشْرِكُ بِي شَيْئًا لَا تُنِيكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً))
 (أخرجه الترمذي، 1975: 3540)

ความว่า: “โอ้ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย หากความผิดต่างๆของท่าน
 บรรลุถึงสิ่งที่สามารถมองเห็นบนท้องฟ้า ต่อมาจงวิงวอนขอร้อง
 โทษต่อฉัน ฉันจะอภัยโทษให้แก่ท่านและฉันจะไม่แค้น โอ้ลูกหลาน
 ของอาดัมเอ๋ย แท้จริงหากท่านได้นำมายังฉันความผิดบาปที่ใกล้เต็ม
 แผ่นดินต่อมาเขาจะได้พบกับฉัน โดยที่ท่านไม่ได้ตั้งภาคีสิ่งหนึ่งสิ่งใด
 ต่อฉัน ฉันจะนำมาให้แก่ท่านซึ่งการอภัยโทษที่ใกล้เต็มแผ่นดิน
 เช่นกัน”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975: 3540)

จากอะดิษดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ผู้ใดที่มายังอัลลอฮ์ﷻพร้อมกับความผิดที่ใกล้เต็ม
 แผ่นดิน หรือสิ่งที่เต็มไปด้วยความผิดของเขา เขาจะพบกับอัลลอฮ์ﷻ อิบน์รอญับ (ibn Rajab, 2001:
 2/417) กล่าวว่า: “การอภัยโทษที่ใกล้เต็มแผ่นดินนี้ แต่ทว่าจะมาพร้อมกับความประสงค์ของอัลลอฮ์
 ﷻ หากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะอภัยโทษแก่เขา และหากพระองค์ทรงประสงค์ก็จะเอาความผิดแก่
 เขา ต่อมาก็จะลงโทษเขา จะไม่ให้เขาอยู่ในนรกตลอดกาล แต่ทว่าเขาจะออกจากนรก ต่อมาก็ได้เข้า
 สวรรค์ ดังนั้นแท้จริงเขาได้ทำให้สมบูรณ์เตาฮีดของเขา และความบริสุทธิ์ใจของเขาเพื่ออัลลอฮ์ﷻใน
 เตาฮีด และเขาดำรงอยู่ด้วยกับเงื่อนไขของเตาฮีดทั้งหมด ด้วยกับหัวใจของเขาและลิ้นของเขาและ
 ร่างกายของเขา หรือ ด้วยกับหัวใจของเขาและลิ้นของเขาขณะที่เขาตาย การอภัยโทษนั้นเป็นสิ่งที่
 คู่ควรแก่เขาจากความผิดต่างๆทั้งหมดที่ผ่านมา และห้ามเขาจากการเข้าไปนรกทั้งหมด”

ส่วนหนึ่งจากสาเหตุที่ทำให้อัลลอฮ์ﷻทรงลบล้างหรืออภัยโทษจากความผิดต่างๆ
 ของเขาคืออัตเตาฮีดซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ได้รับการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ﷻ ผู้ใดที่ไม่มีเตาฮีด เขาไม่ได้
 รับการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ﷻ และผู้ใดที่มีเตาฮีดเพื่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจจริงไม่ตั้งภาคีใดๆ
 กับพระองค์ผู้นั้นย่อมได้รับการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ﷻอย่างแน่นอน ถึงแม้ว่าความผิดต่างๆของเขาจะ
 มีมากมายก็ตามอัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง

อิบนุกุัยยิม (ibn Quiyim, 1996: 338) กล่าวว่า: “ความชั่วต่างๆได้ถูกให้แก่เขาเพื่อ
 มีความดีต่างๆในตัวเขาและเพื่อที่เขาจะได้รับการอภัยโทษ ผู้ใดความดีของเขามีน้ำหนักมากกว่าความ
 ชั่วเขาได้รับชัยชนะและไม่ถูกลงโทษสำหรับผู้ที่ตัวเขามีเตาฮีด การอภัยโทษไม่เกิดขึ้นผู้ที่ตัวเขาตั้งภาคี
 และแท้จริงเขาได้ดำรงอยู่กับสิ่งที่อัลลอฮ์ﷻทรงรักเขาสิ่งที่ผ่านมาพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่เขาและ
 จะทรงลบล้างเขา เป็นสิ่งที่ไม่ถูกลบล้างสำหรับผู้ที่ตั้งภาคี และทั้งหมดนั้นปรากฏว่าเตาฮีดของบ่าวมี
 ความยิ่งใหญ่มาก การอภัยโทษของอัลลอฮ์ﷻสำหรับเขานั้นสมบูรณ์ ดังนั้นผู้ใดที่พบว่าตัวเขาไม่ตั้ง

ภาคีใดๆกับพระองค์ แน่แน่นอนความผิดต่างๆของเขาทั้งหมดพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่เขา เป็นสิ่งที่
จะเกิดขึ้น และเขาจะไม่ถูกลงโทษด้วยความผิดนั้น”

2.8.2 เตาฮีดเป็นสาเหตุในการตั้งถิ่นฐานของความจำเริญ

เตาฮีดจะเป็นสาเหตุนำไปสู่ประตูความดีงามต่อบ่าว คุณค่าความดีงามต่างๆมากมาย
คุณค่าของความจำเริญ ความเป็นสิริมงคล การเพิ่มพูนการงานของบ่าวขึ้นแม้แต่เล็กน้อยก็ตามนี้คือ
คุณสมบัติพิเศษของเตาฮีดเพื่ออัลลอฮ์

ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

(الأعراف: 96)

ความว่า: “และหากว่าชาวเมืองนั้นได้ศรัทธากันและมีความยำเกรง
แล้วไซ้ แน่แน่นอนเราก็เปิดให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาความเพิ่มพูน
จากฟากฟ้าและแผ่นดินแต่ทว่าพวกเขาปฏิเสธ ดังนั้นเราจึงได้
ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาชวนชวายเป็น”

(อัลอะอรอฟ: 96)

อัลสะอูดีย (al-Sa‘diy, 2000: 298) อธิบายอายะฮ์ดังกล่าวว่า: “แท้จริงบรรดาผู้ที่
ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาเราะสุลพวกเขาถูกทดสอบด้วยกับภัยอันตราย อุทาหารณ์และข้อดักเตือนต่างๆ
และด้วยกับความสุขสบายที่ลวงหลอก และกลลวง เล่ห์เหลี่ยม ให้ระลึกถึงชาวเมืองหากพวกเขาได้
ศรัทธาด้วยหัวใจของพวกเขา อีमानอย่างแท้จริงการงานทั้งหลายของเขาก็จะเป็นจริงกับเขา และจง
ปฏิบัติ จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ซึ่งที่เปิดเผยและที่ลับด้วยการละทิ้งสิ่งที่จะต้องห้ามของอัลลอฮ์
ทั้งหมด พระองค์จะทรงทำให้เขาได้รับความจำเริญ ความเป็นสิริมงคลจากฟากฟ้าและแผ่นดินทั้งหลาย
ให้แก่เขา ดังนั้นอัลลอฮ์ได้ทรงประทานน้ำฝนจากฟากฟ้าตกลงมายังพวกเขาและได้ให้พืชพรรณงอก
งายมาจากพื้นแผ่นดินสิ่งที่ทำให้พวกเขาได้มีชีวิตชีวาขึ้น และประทานประศุสัตว์ทั้งหลายให้แก่พวกเขา
มีความอุดมสมบูรณ์ยิ่งและปัจจัยยังชีพที่เพิ่มพูนมากมาย โดยที่ไม่มีความทุกข์ ไม่มีการลงโทษต่างๆ
หรือเคราะห์กรรมต่างๆ ให้หมดไปจากความเหน็ดเหนื่อย ไม่มีความยากลำบากเดือดร้อน และไม่มี
เคราะห์กรรมใดๆ แต่ทว่าพวกเขาที่ไม่ศรัทธา และไม่มีความยำเกรงต่อความจำเริญ ต่อความมีสิริ
มงคลต่างๆและความมากมายของความโปรดปราน และบางส่วนของ การตอบแทนการงานของพวกเขา
เขา เว้นแต่พระองค์ได้ลงโทษพวกเขาด้วยกับสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหา ชวนชวายเป็นทั้งหมด สิ่งที่เขาได้
ละทิ้งมันไว้บนพาทนะนั้น”

ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ
الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾

(الرอม: 41)

ความว่า: “การบ่อนทำลาย ได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ เนื่องจากสิ่งที่มีมือของมนุษย์ได้ชวนขวยไว้เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลิ้มรสบางส่วนที่พวกเขาประกอบไว้ โดยที่หวังจะให้พวกเขากลับเนื้อกลับตัว”

(อรรุม: 41)

อัลกุฎฎีบีย (al-Qurtubiy, 1964: 40) ได้อธิบายอายะฮ์นี้ไว้ในตีฟิรของ ท่าน โดยท่านกล่าวว่า: “บรรดานักอูลาม่าอได้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ถึงความหมายของอายะฮ์อัลกุอรานที่ว่า การบ่อนทำลายได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ”

ท่านเกาะตาตะฮฺและท่านอัสสุดีได้กล่าวว่า: “การบ่อนทำลายคือการตั้งภาคี คือการบ่อนทำลายที่ยิ่งใหญ่มาก”

และท่านอิบนุอับบาส ท่านอิกเราะมะฮฺ และท่านมูญาฮิด กล่าวว่า: “การบ่อนทำลายทางบกคือ การฆ่าของลูกหลานอาดัม พี่น้องของเขา กอบีลฆ่าฮาบีล และการบ่อนทำลายทางทะเลคือ การที่กษัตริย์ได้ยึดเอาเรือทุกลำโดยการแย่งชิงปราศจากความชอบธรรม และบางคนเขากล่าวว่าเป็นความเสียหายที่เกิดความแห้งแล้งเดือดร้อน พิษพรรณต่างๆมีเล็กน้อยและการหมดไปซึ่งความจำเริญ และเช่นเดียวกัน ท่านอิบนุอับบาสได้กล่าวว่า คือการทำให้ความจำเริญ ความมีสิริมงคลต้องลดน้อยลงไปด้วยกับการปฏิบัติการงานต่างๆของบ่าวเพื่อที่พวกเขาจะได้กลับเนื้อกลับตัว”

ท่านอันนะฮฮาสุได้กล่าวว่า: “คือดียิ่งสิ่งที่ได้กล่าวในอายะฮ์นี้และเช่นเดียวกันเขากล่าวว่า แท้จริงการบ่อนทำลายหรือความเสียหายทางทะเลคือการถูกตัดขาด ชะงัก จากการล่าสัตว์ ด้วยกับความผิดต่างๆของลูกหลานอาดัม”

และท่านอะฎียะฮฺได้กล่าวว่า: “ดังนั้นเมื่อฝนตกน้อย แหล่งน้ำหรือแอ่งน้ำก็จะน้อย ผู้ล่าสัตว์ก็พลาดหวัง พาหนะทางทะเลก็จะมีตมมองไม่เห็น”

และท่านอิบนุอับบาสได้กล่าวว่า: “เมื่อท้องฟ้าถูกทำให้มีฝนตก สองเปลือกประกบกันได้เปิดเผยให้เห็นในท้องทะเล ดังนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นในมันจากฟากฟ้า คือไข่มุก บางคำกล่าวว่า การบ่อนทำลายคือ การขายไม่ออกของราคาสินค้า การมีชีวิตอยู่อย่างตกต่ำ ขาดแคลน บางคำกล่าวว่า การบ่อนทำลายคือ ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืน การตัดขาดของหนทาง และความอธรรม การกระทำนี้กลายเป็นอุปสรรคจากการเพาะปลูก การก่อสร้างอาคารต่างๆ การค้าขายต่างๆ ความหมายทั้งหมดใกล้เคียงกัน”

อัลลอฮ์ﷻคือผู้ที่ทรงประทานความโปรดปราน ความจำเริญให้บ่าวของพระองค์ที่ศรัทธา ยำเกรงต่อพระองค์อย่างมากมายในโลกนี้และโลกหน้า และจะทรงลงโทษบ่าวที่ไม่ศรัทธาและไม่ยำเกรงต่อพระองค์ โดยการตัดขาดจากความเมตตาและการประทานปัจจัยยังชีพในโลกดunyaต่างๆ ตัดขาดจากความจำเริญที่พระองค์ทรงประทานให้ทั้งทางบกและทางทะเล เป็นการตอบแทนการทำงานของพวกเขา และพระองค์ได้ลงโทษพวกเขาด้วยกับสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหา สิ่งที่พวกเขาชวนขวยไว้ทั้งหมด เพื่อให้พวกเขาคิดใคร่ครวญรีบกลับเนื้อกลับตัวไปสู่อัลลอฮ์ﷻ

2.8.3 เตาฮีดเป็นเงื่อนไขได้รับการช่วยเหลือและความสามารถ ความมั่นคง การเป็นบ่าวที่ศรัทธาอิมานต่ออัลลอฮ์ ﷻ และปฏิบัติกิจการงานที่ดีทั้งหลายโดยไม่ตั้ง ภาคิต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์จะทรงช่วยเหลือพวกเขาให้ได้รับความปลอดภัยทำให้พวกเขามีที่ พึ่งพาไม่เดียวดายในการดำรงชีวิตอยู่เมื่อต้องประสบกับการทดสอบและความทุกข์ยากลำบากต่างๆ

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

(النور: 55)

ความว่า: “อัลลอฮ์ทรงสัญญากับบรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้าและ บรรดาผู้กระทำความดีทั้งหลายว่า แน่แน่นอนพระองค์จะทรงให้พวกเขาเป็นตัวแทนสืบช่วงแผ่นดินเสมือนดังที่พระองค์ทรงให้บรรดาชน ก่อนพวกเขาเป็นตัวแทนสืบช่วงมาก่อนแล้ว และพระองค์จะทรงทำ ให้ศาสนาของพวกเขาซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานเป็นที่มั่นคงเป็น เกียรติแก่พวกเขาและแน่นอนพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงให้พวกเขา ได้รับความปลอดภัย หลังจากความกลัวของพวกเขาโดยที่พวกเขา จะต้องเคารพภักดีข้าไม่ตั้งภาคีอื่นใดต่อข้า และผู้ใดปฏิเสธ ศรัทธาหลังจากนั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน”

(อันนุร: 55)

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงกล่าวไว้ในอายะฮ์อันมีเกียรตินี้ แท้จริงพระองค์ทรงสัญญากับบรรดา ผู้ที่ศรัทธาและปฏิบัติกิจการงานที่ดีทั้งหลายจากประชาชาตินี้ พระองค์จะทรงให้พวกเขาเป็นตัวแทนสืบ ช่วงบนหน้าแผ่นดิน ซึ่งทรงให้พวกเขาดำเนินไปด้วยสิ่งนั้น และความสำเร็จของคำดำรัสเตาฮีด และ หลากหลายอายะฮ์ชี้ให้เห็นว่าแท้จริงการเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ ﷻ ด้วยการอิมานต่อพระองค์และความรู้ที่ดีเป็น สาเหตุสำหรับความเข้มแข็งและการให้เป็นตัวแทนบนหน้าแผ่นดินและความสำเร็จของคำดำรัสเตาฮีด

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

(الأنفال: 26)

ความว่า: “และพวกเจ้าจงรำลึก ขณะที่พวกเจ้ามีจำนวนน้อยซึ่ง เป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดิน โดยที่พวกเจ้ากลัวว่าผู้คนจะฉกฉวยพวก เจ้าไปแล้ว พระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้ามีที่พักพิง และได้ทรง สนับสนุนพวกเจ้าด้วยการช่วยเหลือของพระองค์ และได้ทรง

ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากสิ่งที่ดีๆทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ”

(อัลอันฟาล: 26)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَادِمَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾

(الحج: 40-41)

ความว่า: “บรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านเรือนของพวกเขา โดยปราศจากความยุติธรรม นอกจากพวกเขาบอกว่า อัลลอฮ์คือพระเจ้าของเราเท่านั้น และหากว่าอัลลอฮ์ทรงขัดขวางมิให้มนุษย์ต่อสู้ซึ่งกันและกันแล้ว บรรดาหอสวด และโบสถ์ (ของพวกคริสต์) และสถานที่สวด (ของพวกยิว) และมัสยิดทั้งหลายที่พระนามของอัลลอฮ์ ถูกกล่าวรำลึกอย่างมากมาย ต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน และแน่นอนอัลลอฮ์ จะทรงช่วยเหลือผู้ที่สนับสนุนศาสนาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพอย่างแท้จริง บรรดาผู้ที่เราให้พวกเขามีอำนาจในแผ่นดิน คือบรรดาผู้ที่ดำรงการละหมาด และบริจาคซะกาตและใช้กันให้กระทำความดี และห้ามปรามกันให้ละเว้นความชั่ว และบั้นปลายของกิจการทั้งหลายย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์”

(อัลฮัจญ์: 40-41)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾

(محمد: 7)

ความว่า: “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย หากพวกเจ้าสนับสนุน (ศาสนาของอัลลอฮ์) พระองค์ก็จะทรงสนับสนุนพวกเจ้าและจะทรงตรึงเท้าของพวกเจ้าให้มั่นคง”

(มุฮัมมัด: 7)

และมีอายะฮ์อื่นๆอีกหลายอายะฮ์ที่พูดถึงเรื่องดังกล่าว นี่คือสัญญาจากอัลลอฮ์ ﷻ แก่เราะสุล ﷺ ของพระองค์ แท้จริงจะทำให้ประชาชาติของเขามีตัวแทนบนหน้าแผ่นดิน คือผู้นำ มนุษย์และผู้ปกครองดูแลต่อพวกเขา ปรับแก้ไขประเทศ และทำให้ป่าวถ่อมตัวสำหรับพวกเขา และแน่นอนพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงให้พวกเขาได้รับความปลอดภัยหลังจากความกลัวของพวกเขา และวิชาความรู้ในพวกเขา แน่نونอัลลอฮ์ ﷻ ได้ให้แก่เขา การสรรเสริญ ความปลอดภัยเป็นของพระองค์ และแท้จริงท่านเราะสุล ﷺ เขาจะไม่ตายจนกว่าอัลลอฮ์ ﷻ ให้เขาพิชิตมักกะฮ์และคอยบ์ และบะฮเรนและคาบสมุทรอาหรับต่างๆและแผ่นดินเยเมนอย่างสมบูรณ์และเก็บค่าภาษีจากชาว มะญูซีย็อพพไปและบางส่วนจากแถบขาม และยิว ฮีรกออล กษัตริย์ของโรม และเจ้าเมืองอียิปต์ และ อิสกันดะรียะฮ์ และเขาคือ มุเกากิส และกษัตริย์ของโอมาน และนะญาซียักษัตริย์ของสะบะชะฮ์ เปอร์เซียซึ่งเขาได้ครอบครองไว้ ด้วยความเมตตาของอัลลอฮ์ ﷻ และการให้เกียรติของพระองค์ต่อ พวกเขา

ท่านอูบัย บินกะอบี ได้กล่าวว่า : ท่านเราะสุล ﷺ กล่าวว่า
 ((بَشِّرْ هَذِهِ الْأُمَّةَ بِالسَّعَاءِ، وَالتَّصْرِ، وَالتَّمَكِينِ، فَمَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ
 عَمَلٌ الْآخِرَةِ لِلدُّنْيَا، لَمْ يَكُنْ لَهُ فِي الْآخِرَةِ نَصِيبٌ))
 (أخرجه أحمد بن حنبل، 2001: 21223)

ความว่า: “จงแจ้งข่าวดีแก่ประชาชาตินี้ด้วยกับความดีเลิศและความสูงส่งและศาสนาและการช่วยเหลือและความสามารถมั่นคงในแผ่นดินนี้ ดังนั้นผู้ใดได้กระทำจากพวกเขา การกระทำของโลกอาคิเราะฮ์สำหรับโลกดุนยา เคาระหัทกรรม ความยากลำบากจะไม่เกิดขึ้นสำหรับเขาในโลกอาคิเราะฮ์”

(บันทึกโดย Ahmad bin Hanbul, 2001: 21223)

พวกเขาจะต้องเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ ไม่ตั้งภาคีอื่นใดต่อพระองค์ดังที่มีอะดีษกล่าวถึงสิทธิของอัลลอฮ์ ﷻ และป่าวที่จำเป็นต่อกัน

จากท่านมูอาษ บินญะบัลกล่าวว่า ท่านเราะสุล ﷺ กล่าวว่า
 ((يَا مُعَاذُ أَتَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ؟ ، قَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ،
 قَالَ: أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، أَتَدْرِي مَا حَقُّهُمْ عَلَيْهِ؟ ، قَالَ:
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: أَنْ لَا يُعَدِّبَهُمْ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 7373)

ความว่า: “โอ้มูอาษ ท่านรู้หรือไม่อะไรคือสิทธิของอัลลอฮ์ ﷻ ที่มีต่อป่าว? เขากล่าวว่า: อัลลอฮ์ ﷻ และเราะสุล ﷺ ของพระองค์ทรงรู้ดียิ่ง ท่านเราะสุล ﷻ ได้กล่าวว่า พวกเขาทั้งหลายจะต้องเคารพภักดีต่อพระองค์ และพวกเขาทั้งหลายจะต้องไม่ตั้งภาคีใดๆกับพระองค์

ท่านรู้หรือไม่ว่าอะไรคือสิทธิของพวกเขาที่มีต่อพระองค์? เขากล่าวว่าอัลลอฮ์ﷻและเราะสูลﷺของพระองค์ทรงรู้ดียิ่ง ท่านเราะสูลﷺได้กล่าวว่า พระองค์จะไม่ทรงลงโทษพวกเขา”

(บันทึกโดย al Bukhārī, n.d.: 7373)

จำเป็นจะต้องให้การเจาะจง จำกัด ในการทำอิบาดะฮ์เพื่ออัลลอฮ์ﷻปราศจากการปะปนกับการตั้งภาคีเพื่อทำให้บ่าวอยู่บนแนวทางที่ถูกต้องตามแนวทางที่บริสุทธิ์ คือแนวทางเดียวกันของท่านนบีอาดัมﷺจนถึงวันนี้ นั่นคือการให้ความจำเป็นความสำคัญกับเตาฮีด และการเชื่อมั่น และท่านเราะสูลﷺถูกถามถึงการทำงานที่ประเสริฐที่สุด ท่านกล่าวว่า คือการอีมานศรัทธาต่ออัลลอฮ์ﷻและเราะสูลﷺของพระองค์ (isma’i,l haqī, n.d.: 31)

การศรัทธา อีมานต่ออัลลอฮ์ﷻ พร้อมทั้งการปฏิบัติอิบาดะฮ์ต่างๆต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ พระองค์ก็จะทรงช่วยเหลือเขาจะไม่ทรงลงโทษเขา และอภัยโทษให้แก่เขา

อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾

(غافر: 51)

ความว่า: “แท้จริงเราจะช่วยเหลือบรรดาเราะสูลของเรา และบรรดาผู้ศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งในชีวิตของโลกนี้ และวันที่ซึ่งปวงพยานจะยืนขึ้นเป็นพยาน”

(ขอพิร : 51)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ وَإِنَّا حُنْدًا لَهُمُ الْعَالِيُونَ﴾

(الصافات: 171-173)

ความว่า: “และโดยแน่นอน ลิขิตของเราได้บันทึกไว้ก่อนแล้ว แก่ปวงบ่าวของเราที่เป็นเราะสูล ว่าแน่นอนพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ และแท้จริงไพร่พลของเรานั้น สำหรับพวกเขาจะเป็นผู้มีชัยชนะ”

(อัศศ็อฟฟาต: 171-173)

อัลลอฮ์ﷻจะทรงช่วยเหลือบรรดาเราะสูลของพระองค์ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์อย่างแน่นอน จากบรรดาศัตรูของพระองค์และภัยอันตรายต่างๆแก่พวกเขาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

2.8.4 เตาฮีดเป็นเงื่อนไขได้รับความปลอดภัยและทางนำ

แท้จริงพระองค์จะทรงช่วยเหลือพวกเขาให้ได้รับความปลอดภัย ทำให้พวกเขาได้รับทางนำที่ถูกต้อง ในการดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้และโลกหน้า เมื่อต้องประสบกับการทดสอบและความทุกข์ยากลำบากต่างๆทรงทำให้พวกเขามีหัวใจที่เต็มไปด้วยอيمانและความเข้มแข็ง

และอัลลอฮฺตรัสว่า

﴿سَلِّطْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ﴾

(آل عمران: 151)

ความว่า: “เราจะโยนความกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น เนื่องจากการที่พวกเขาให้มีภาคีแก่อัลลอฮฺ ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใดๆมายืนยันในสิ่งนั้น และที่อยู่ของพวกเขาคือขุมนรก ช่างเลวร้ายจริงๆ ซึ่งที่อยู่ของบรรดาผู้อธรรม”

(ออล อิมรอน: 151)

ด้วยความชั่วของพวกเขา แท้จริงพวกเขาจะพบว่าในหัวใจของศัตรูของพวกเขา ซึ่งมีความกลัวจากพวกเขา และความต้อยต่ำสำหรับพวกเขา ด้วยกับสาเหตุของการปฏิเสธศรัทธาและการตั้งภาคีของพวกเขาพร้อมกับสิ่งเกลียดชังของเขา การลงโทษนี้จะได้รับสำหรับพวกเขาในโลกหน้า

ท่านเราะสูลﷺกล่าวว่า

((أَعْطَيْتُ حَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيَصَلِّ، وَأَجَلَّتْ لِي الْمَعَانِمُ وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأَعْطَيْتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 335)

ความว่า: “ถูกประทานให้แก่ฉัน ห้าประการ คนหนึ่งคนใดก่อนหน้าฉันเขาไม่ถูกให้มาก่อน ฉันถูกให้ช่วยเหลือด้วยความหวาดกลัวดำเนินไปเป็นเดือน และแผ่นดินนี้ถูกทำให้เป็นมัสยิดและสะอาดแก่ฉัน ดังนั้นไม่มีชายคนไหนจากประชาชาติของฉันการละหมาดได้มายังเขาดังนั้นเขาจงละหมาด และทรัพย์สินขอลายเป็นที่อนุมัติแก่ฉัน และไม่มีที่อนุมัติสำหรับคนหนึ่งคนใดก่อนหน้าฉันเป็นที่อนุมัติมาก่อน และถูกประทานให้แก่ฉันการขอชะฟาอะฮฺ การอภัยโทษ และ

ปรากฏว่าท่านนบีถูกส่งมายังกลุ่มชนของเขาเฉพาะและถูกส่งมายัง
มนุษยชาติทั่วไปทั้งหมด”

(บันทึกโดย al Bukhāriy, n.d.: 335)

อัญญาอะบะรีย (al-Tabariy, 2000: 7/279) อธิบายอายะฮฺ (بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ)

เนื่องจากการที่พวกเขาให้มีภาคีแก่อัลลอฮฺ ﷻ คือ “การตั้งภาคีของพวกเขาต่ออัลลอฮฺ ﷻ และการ
อิวาดะฮฺรูปปั้นของพวกเขาและการเชื่อฟังต่อมารร้ายของพวกเขา ซึ่งสิ่งนั้นไม่ได้ถูกทำให้เกิดขึ้นแก่
เขาเนื่องจากการที่พวกเขาให้มีภาคีแก่อัลลอฮฺ ﷻ นี้เป็นหลักฐานซึ่งท่านเราะสูล ﷺ ได้บอกไว้ว่า
แท้จริงไม่ได้ถูกประทานแก่เขาด้วยการปฏิเสธและการตั้งภาคีของพวกเขา และนี่เป็นสัญญาที่
จากอัลลอฮฺ ﷻ และการชมเชยสหายของท่านเราะสูล ﷺ ด้วยการให้ความช่วยเหลือเหนือศัตรูของพวกเขา
เขา สิ่งที่ยืนยันพวกเขาต่อสัญญาของเขาและการยึดมั่นต่อการเชื่อฟังของเขา”

อัสสะอะดีย (al-Sa’diy, 2000: 151) อธิบายถึงสาเหตุที่อัลลอฮฺ ﷻ ให้ความ
หวาดกลัวเกิดขึ้นในหัวใจของพวกเขาปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย (بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا) คือ
“เนื่องจากการที่พวกเขาให้มีภาคีแก่อัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใดๆมา
ยืนยันในสิ่งนั้น นั่นเป็นสาเหตุสิ่งซึ่งพวกเขาได้ยึดเอานอกจากอัลลอฮฺ ﷻ จากบรรดาหุ่นส่วนและรูป
เจว็ดต่างๆ พวกเขาได้ยึดมั่นเนื่องจากทำตามอารมณ์ของพวกเขา และความต้องการของพวกเขาโดยที่
ไม่มีตัวบทหลักฐานใดๆและพวกเขาได้ตัดขาดจากผู้ที่ดูแลหนึ่งเดียวที่ทรงเมตตา บางทีจากผู้ที่ปฏิเสธ
ศรัทธาพวกเขาหวาดกลัวบรรดาผู้ศรัทธา และเขาไม่ยึดมั่นต่อกฎเกณฑ์ ความมั่นคง และไม่มีที่พำนัก
สำหรับเขา ทุกๆความทุกข์ยากและคับแคบ ที่พำนักของเขาคือไพนรกในโลกนี้และในโลกหน้ามีความ
รุนแรงและยิ่งใหญ่กว่านี้ และนี่คือสาเหตุการอธรรมของพวกเขา และการเป็นศัตรูของพวกเขาไพนรก
กลายเป็นที่พำนักของพวกเขา และเป็นที่พักอันชั่วช้ายิ่งสำหรับผู้อธรรมพวกเขาไม่สามารถออกมา
ได้”

จากคำอธิบายอะดียข้างต้นท่านเราะสูล ﷺ ถูกส่งลงมาด้วยการเรียกร้องไปสู่อัลลอฮฺ
ﷻ ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องของการตั้งภาคีเลยที่บรรดาผู้ปฏิเสธได้กระทำการยึดเอาสิ่งอื่น
เป็นที่พึ่งพาขอความช่วยเหลือนอกจากอัลลอฮฺ ﷻ ผลตอบแทนของพวกเขาคือไพนรก

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾

(الأنعام: 82)

ความว่า: “บรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยที่มิได้ให้การศรัทธาของพวกเขา
ปะปนกับการอธรรมนั้น คนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับความ
ปลอดภัย และพวกเขาคือผู้ที่รับเอาคำแนะนำไว้”

(อัลอันอาม: 82)

และอัลลอฮฺตรัสว่า

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ
بِعَیْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

(الأعراف: 33)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามฉันนั้น คือบรรดาสิ่งที่ชั่วชาน่ารังเกียจ ทั้งเป็นสิ่งที่เปิดเผยจากมันและสิ่งที่ไม่เปิดเผย และสิ่งที่เป็นบาป และการข่มเหงรังแกโดยไม่เป็นธรรม และการที่พวกเจ้าให้เป็นภาคีแก่อัลลอฮฺซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ ลงมาแก่สิ่งนั้น และการที่พวกเจ้ากล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮฺในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้”

(อัลอะอฺรอฟ: 33)

จากอายะฮ์นี้บ่งชี้ให้ทราบว่าแท้จริงทุกๆการกระทำที่ไม่ดี ที่น่ารังเกียจนั้นเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้ามกระทำทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น และสิ่งที่เป็นบาปทั้งหลายโดยเฉพาะการข่มเหงรังแกผู้อื่นโดย ละเมิดสิทธิของมนุษย์ด้วยกัน ทั้งชีวิตและทรัพย์สินของพวกเขา

ท่านอัสสุดียกกล่าวว่า: “สิ่งที่เป็นบาปคือสิ่งที่ฝ่าฝืน และการข่มเหงรังแก คือท่านได้ข่มเหงรังแกต่อมนุษย์โดยปราศจากความเป็นธรรม” (ibn-Kathir, 1999: 408)

และการที่พวกเจ้าให้เป็นภาคีแก่อัลลอฮฺซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใดๆ ลงมาแก่สิ่งนั้น

ท่านอับดุลอะซีซได้กล่าวว่า: “แท้จริงสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามฉันนั้น คือบรรดาสิ่งที่ชั่วทั้งหลาย และการตั้งภาคีต่อพระองค์ พวกเขาได้เคารพภักดีต่อพระเจ้าอื่นพร้อมกับพระองค์โดยไม่มีหลักฐานใดๆมายืนยัน เขากล่าวว่า พระเจ้าของพวกท่านได้ห้ามพวกท่านจากการมีหุ้นส่วนกับพระองค์ในการอับาดะฮ์ต่อพระองค์ และพระองค์มิได้ทรงทำให้พวกท่านในการมีหุ้นส่วนใดๆของพวกท่านเฉพาะเขาเท่านั้นในการอับาดะฮ์ของเขามีได้มีหลักฐานเลย” (al-Tabariy, 2000: 12/404)

จากอายะฮ์อัลกุรอานและคำอธิบายดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าอัลลอฮฺทรงห้ามทุกๆการกระทำที่ชั่วช้าที่เป็นการฝ่าฝืนโดยเฉพาะการตั้งภาคี คือสิ่งที่อัลลอฮฺทรงห้ามอย่างหนักหนา เป็นความอธรรมที่สุด

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾

(الإسراء: بعض من آية 33)

ความว่า: “และพวกเจ้าอย่าฆ่าชีวิตที่อัลลอฮฺทรงห้ามไว้ เว้นแต่ด้วยความเที่ยงธรรม”

(อัลอิสรอฮ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 33)

อัลลอฮ์ﷻทรงห้ามจากการฆ่าชีวิตด้วยความอยุติธรรมตามบทบัญญัติ เช่นเดียวกัน ถูกยืนยันไว้ในชะติษเคาะฮียะฮ์ของท่านอิมามอัลบะคอรียะและอิมามมุสลิม ท่านเราะฮ์ลุสﷺกล่าวว่า

((لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ، يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ،
إِلَّا بِأَخَذِ ثَلَاثٍ: النَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّيْبُ الزَّايِي، وَالْمَارِقُ مِنَ الدِّينِ
التَّارِكُ لِلْجَمَاعَةِ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 6878)

ความว่า: “ไม่เป็นที่อนุมัติเลือดของบุคคลหนึ่งที่เป็นมุสลิม ที่เขาได้ ปฏิญาณตนว่าแท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ﷻและ แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ﷻ เว้นแต่ด้วยกับหนึ่งในสาม ประการ คือ ชีวิตด้วยกับชีวิต และผู้ที่แต่งงานแล้วทำซินา และผู้ที่ ออกนอกระบบศาสนาเป็นผู้ที่ละทิ้งกลุ่มญะมาอะฮ์”

(บันทึกโดย al Bukhāriy, n.d.: 6878)

และจากชะติษเคาะฮียะฮ์ของท่านอิมามอัลบะคอรียะได้กล่าวไว้ถึงเรื่องดังกล่าว ได้ถูกระบุไว้ เช่นเดียวกันในหนังสือเคาะฮียะฮ์มุสลิม ของอิมามมุสลิม (Muslim: 1678)

และท่านอะบีมาลิกได้กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านเราะฮ์ลุสﷺ กล่าวว่า
((مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ، حُرْمَ مَالِهِ، وَدَمِهِ،
وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ))

(أخرجه مسلم، د.ت.: 23)

ความว่า: “ผู้ใดกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และเขาได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่ถูกเคารพภักดีนอกเหนือจากอัลลอฮ์และ ทรัพย์สินของเขา และเลือดเนื้อของเขาและการสอบสวนของเขาอยู่กับอัลลอฮ์”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 23)

ท่านอบีฮุร็อยเราะฮ์ได้กล่าวว่า แท้จริงท่านเราะฮ์ลุสﷺได้กล่าวว่า
((أَمَرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَمَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ، عَصَمَ مِنِّي مَالَهُ، وَنَفْسَهُ إِلَّا بِحَقِّهِ، وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ))

(أخرجه مسلم، د.ت.: 21)

ความว่า: “ฉันถูกบัญชาให้ทำสงครามกับมวลมนุษยชนกว่าพวกเขาจะกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ดังนั้น ผู้ใดที่กล่าวว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น

ทรัพย์สินของเขาและเลือดเนื้อของเขาถูกปกป้องจากฉัน เว้นแต่
สิทธิของเขาและการสอบสวนของเขาอยู่กับอัลลอฮ์ﷻ”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 21)

ท่านมุฮัมมัดบินอับดุลวะฮฮาบได้กล่าวว่า: “อัลลอฮ์ﷻได้ประทับตราผู้ที่ตั้งภาคีด้วย
กับสิ่งที่นับไม่ถ้วนจากอายะฮ์ต่างๆ ดังนั้นจำเป็นจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาเช่นกัน นี่คือ
สอดคล้องกับประโยคที่ว่า (ﷻ ﻻ ﻟﻮ) ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ﷻ เป็นคำที่บริสุทธิ์
ความหมายของมันจะไม่สมบูรณ์ เว้นแต่ด้วยการปฏิเสธจากการทำให้มีหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์ﷻใน
การอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ ซึ่งคำว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด เป็นการปฏิเสธสิ่งที่ถูกสักการะนอกเหนือจาก
อัลลอฮ์ﷻทั้งหมดและคำว่านอกจากอัลลอฮ์ﷻเท่านั้น เป็นการเน้นถึงการเคารพภักดีซึ่งเป็นสิทธิ
ของอัลลอฮ์ﷻแต่เพียงผู้เดียวโดยไม่มีผู้เสมอเหมือน หรือหุ้นส่วนอื่นใดเหมาะสมแก่การภักดีเท่าเทียม
พระองค์เลย” (Muhammad bin abd al-Wahab, 1421H: 35)

ในทำนองเดียวกันความหมายนี้ก็คือ ไม่มีผู้ที่ได้รับการเคารพภักดีโดยชอบธรรม นอก
จากอัลลอฮ์ﷻองค์เดียวเท่านั้นเพราะคำว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดเป็นการปฏิเสธสิ่งที่ถูกสักการะ
นอกเหนือจากอัลลอฮ์ﷻทั้งหมด และคำว่านอกจากอัลลอฮ์ﷻเท่านั้น เป็นการเน้นถึงการเคารพภักดี
ซึ่งเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ﷻแต่เพียงผู้เดียวโดยไม่มีผู้เสมอ(ภาคี)อื่นใดเหมาะสมแก่การภักดีเท่าเทียม
พระองค์เลย (มุฮัมมัด อิบน์ อับดุลวะฮฮาบ.1409: 35)

เช่นเดียวกับอะดิษเศาะฮียะฮ์ที่ได้ถูกกล่าวไว้ข้างต้นว่า ผู้ใดที่กล่าวว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด
นอกจากอัลลอฮ์ﷻและปฏิเสธสิ่งที่เขาเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์ﷻ ทรัพย์สินสมบัติของเขาและเลือด
เนื้อของเขาเป็นที่ต้องห้าม และการสอบสวนของเขาอยู่ที่อัลลอฮ์ﷻ (Abd al-Qadir, 1423H: 1/60)

จะเห็นได้ว่าคำกล่าวของเขาที่ว่า ด้วยกับสิ่งที่เขาเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์ﷻนั้น
เป็นการเน้นย้ำถึงประโยคปฏิเสธ ดังนั้นจะไม่ถูกปกป้องคุ้มครองทั้งเลือดเนื้อและทรัพย์สินเว้นแต่ต้อง
มีสิ่งดังกล่าว หากมีการลั้งเลใจ สงสัยและกลับไปปฏิเสธ เลือดเนื้อของเขาและทรัพย์สินของเขาจะไม่
ถูกปกป้องคุ้มครอง

2.8.5 เตาฮีดเป็นเงื่อนไขในการชะฟาอะฮ์ (อภัยโทษ)

อัลลอฮ์ﷻทรงให้ความประเสริฐยิ่งแก่ผู้ที่มีเตาฮีดด้วยการชะฟาอะฮ์(อภัยโทษ)ให้
เขาและพระองค์ไม่ทรงพอพระทัยนอกจากมีเตาฮีด อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾

(109:๕)

ความว่า: “วันนั้นการชะฟาอะฮ์จะไม่เกิดประโยชน์อันใด นอกจาก
ผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงอนุญาตแก่เขา และพระองค์ทรงพอ
พระทัยในคำพูดของเขาเท่านั้น”

(ฎอฮา: 109)

และอัลลอฮฺตรัสอีกว่า

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْحَاسِرِينَ﴾

(آل عمران: 85)

ความว่า: “และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลาม
แล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขา
จะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อัล อิมรอน: 85)

การชะฟาอะฮฺจะมีสำหรับผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจด้วยการอนุญาตของอัลลอฮฺและ
จะไม่เกิดขึ้นสำหรับผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺและแท้จริงอัลลอฮฺคือผู้ที่ให้ความประเสริฐยิ่งแก่ผู้ที่มี
ความบริสุทธิ์ใจดังนั้นพระองค์จะทรงอภิเษกพวกเขาด้วยกับสื่อของคุดาจากผู้ที่พระองค์อนุญาตที่
จะขอชะฟาอะฮฺเพื่อให้เกียรติต่อเขา และได้รับตำแหน่งอันน่าสรรเสริญ แน่นอนท่านนบีﷺได้บอกว่า
แท้จริงชะฟาอะฮฺจะไม่มีขึ้นเว้นแต่สำหรับผู้ที่มีเตอาฮีดและมีความบริสุทธิ์ใจเท่านั้น (ibn Taimiyah,
1996: 1/67)

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي
السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا هُمْ فِيهَا مِن شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ
مَنْ ظَاهِرٍ﴾

(سبأ: 22)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงวิงวอนต่อบรรดาที่
พวกท่านจินตนาการ (ว่าเป็นพระเจ้า) อื่นจากอัลลอฮฺพวกมันมิได้
ครอบครองแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และพวกมันมิได้มีส่วนในทั้งสองนั้น และสำหรับพระองค์นั้นมิได้
มีผู้ช่วยเหลือมาจากพวกมัน”

(สะบะอ์: 22)

อัลลอฮฺตรัสอีกว่า

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾

(سبأ: بعض من آية 23)

ความว่า: “การชะฟาอะฮฺ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด ณ ที่พระองค์
นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขา”

(สะบะอ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮฺที่23)

ดังนั้นเป็นการปฏิเสธสิ่งอื่น ๆ ทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่ตั้งภาคีทั้งหลาย ปฏิเสธสิ่งอื่นจากพระองค์ที่เป็นบรรดามลาอิกะฮ์ และความยุติธรรมจากบรรดามลาอิกะฮ์ และเป็นการช่วยเหลือเพื่ออัลลอฮ์ ﷻ และไม่ยังคงอยู่ เว้นแต่การชะฟาอะฮ์ เป็นการอธิบายว่าแท้จริงการชะฟาอะฮ์ไม่ยังประโยชน์เว้นแต่สำหรับผู้ที่พระเจ้าอนุญาตสำหรับเขา

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾

(البقرة: 255)

ความว่า: “ใครเล่าคือผู้ที่จะขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น”

(อัลบะเกาะเราะฮ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 255)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสกับบรรดามลาอิกะฮ์ พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾

(الأنبياء: بعض من آية 28)

ความว่า: “และพวกเขาจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใดนอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย และเนื่องจากความกลัวพวกเขาจึงเนื้อตัวสั่น”

(อัลอันบิยาฮ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 28)

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ﴾

(النجم: 26)

ความว่า: “และมะลักก็มากน้อยในชั้นฟ้าทั้งหลายนั้น การชะฟาอะฮ์ของพวกเขาก็ไม่อำนวยประโยชน์อันใด (แก่พวกเขา) เว้นแต่หลังจากอัลลอฮ์จะทรงอนุมัติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงพอพระทัย”

(อันนัจญุม: 26)

และฮะดีษของท่านเราะสูล ﷺ กล่าวว่า

((أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ، أَوْ نَفْسِهِ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 99)

ความว่า: “มนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือด้วยการชะฟาอะฮ์ของฉัน (อภัยโทษ) วันกียามะฮ์ ผู้ที่เขาถือว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจาก อัลลอฮ์ ด้วยความบริสุทธิ์ใจจากหัวใจของเขา หรือจากจิตใจของเขา”

(บันทึกโดย al Bukhariy, n.d.: 99)

อัลลอฮ์ทรงบอกให้ทราบว่า แท้จริงการชะฟาอะฮ์ทั้งหมดสำหรับเขา และแท้จริงไม่มีการชะฟาอะฮ์ให้คนหนึ่งคนใดจากพวกเขา นอกจากผู้ที่อัลลอฮ์ทรงอนุญาต แท้จริงอัลลอฮ์จะอนุญาตในการชะฟาอะฮ์ให้สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยที่พวกเขาไม่ยึดถือผู้ที่ให้ชะฟาอะฮ์อื่นนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์อนุญาตแก่เขา ผู้ที่มีเตาฮีด ซึ่งเขาไม่ได้ยึดถือเอาชะฟาอะฮ์อื่นจากอัลลอฮ์ และการชะฟาอะฮ์ซึ่งอัลลอฮ์ทรงยืนยันและเราะฮ์ฮ์ทรงยืนยันคือการชะฟาอะฮ์ที่เกิดขึ้นจากการอนุญาตของเขา สำหรับผู้ที่ให้อัลลอฮ์เป็นหนึ่งในเด็ยวของเขา (Sulaiman bin Abdullah, 1984: 1/236)

2.8.6 เตาฮีดเป็นเงื่อนไขในการเข้าสวรรค์และรอดพ้นจากไฟนรกตลอดกาล

อัลลอฮ์ทรงให้ความโปรดปรานแก่บ่าวของพระองค์อย่างมากมายโดยเฉพาะผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์เพียงองค์เดียว อิบาตะฮ์ต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ซึ่งเขาไม่ได้นำสิ่งใดมาเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ พระองค์ทรงตอบแทนเขาด้วยการให้เขาเข้าสวนสวรรค์และรอดพ้นจากการลงโทษจากไฟนรก

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

(المائدة: بعض من آية 72)

ความว่า: “แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ”

(อัลมาอิตะฮ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 72)

ท่านญาบิร บิน अबดุลลอฮ์กล่าวว่า มีชายคนหนึ่งมาหาท่านเราะฮ์ฮ์ แล้วกล่าวว่า โอ้อ่านเราะฮ์ฮ์ อะไรคือสิ่งที่จำเป็นสองอย่างที่ต้งเกิดขึ้นท่านเราะฮ์ฮ์กล่าวว่า

((مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ))

(أخرجه مسلم، د.ت.: 93)

ความว่า: “ผู้ใดตายไปไม่ได้ตั้งภาคีใดๆต่ออัลลอฮ์^ﷻเขาได้เข้าสวรรค์ และผู้ใดตายไปเขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์^ﷻเขาได้เข้านรก”
(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 93)

ซึ่งอัลลอฮ์^ﷻจะไม่ตอบรับการทำงานใดๆนอกจากมีเตาฮีด และจะอภัยโทษให้แก่ผู้ที่มีเตาฮีดและจะไม่อภัยโทษแก่เขาเช่นกัน ทุกๆการยืนยันของเตาฮีดนี้ซึ่งคือรากฐานของศาสนาและหลักการของมัน สำหรับผู้ที่ละทิ้งเตาฮีด ฟังรู้เถิดแท้จริงไม่ถูกต้องสำหรับบ่าว และไม่ได้รับชัยชนะ ไม่ได้ประสบความสำเร็จ ไม่มีชีวิตที่ดี และไม่มีความสุขในสองโลกทั้งโลกนี้และโลกหน้า และเขาจะไม่รอดพ้นจากความอัปยศในโลกนี้และการลงโทษในอาคิเราะฮ์นอกจากจะต้องรู้สิ่งแรกที่จำเป็นสำหรับเขาและการปฏิบัติด้วยกับเตาฮีด มันคือคำสั่งซึ่งอัลลอฮ์^ﷻทรงสร้างพวกเขา เขาจะต้องยึดมั่นอย่างแน่นแฟ้นด้วยกับเตาฮีด พระองค์ได้ส่งเราะสุล^ﷺมายังพวกเขาด้วยกับเตาฮีดและทรงประทานคัมภีร์มายังพวกเขาด้วยเตาฮีด สำหรับพวกเขาโลกดุนยาโลกอาคิเราะฮ์ สวรรค์นรกและด้วยเตาฮีด วันกียามะฮ์นั้นแน่นอนจะต้องเกิดขึ้น ในวันกียามะฮ์กิจการงานของเขาจะนำมาบนตาชั่ง และบัญญัติของเขาแผ่ออก และในนั้นจะมีทั้งความทุกข์ยากและความสุขสำราญเป็นไปตามการสอบสวนนั้นถูกแบ่งรัศมีออกเป็นต่างๆ

อัลลอฮ์^ﷻตรัสว่า

﴿وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾

(النور: بعض من آية 40)

ความว่า: “และผู้ใดที่อัลลอฮ์ไม่ทรงทำให้เขาได้รับแสงสว่าง เขาก็จะไม่ได้รับแสงสว่างเลย”

(อันนุร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 40)

และคำสั่งนั้นคือการรู้จักอัลลอฮ์^ﷻด้วยการเคารพภักดีต่อพระองค์ ด้วยกับการเป็นพระเจ้าของพระองค์ ด้วยกับพระนามและคุณลักษณะของพระองค์และเตาฮีดของพระองค์ (Hafis bin Ahmad, 1990: 55-56)

ผู้ใดที่อัลลอฮ์^ﷻให้ความโปรดปรานแก่เขาด้วยการรู้จักเตาฮีดท่านจงขอบคุณพระเจ้าของท่าน และเจ้านายของท่านด้วยกับสิ่งที่เป็นความโปรดปรานด้วยกับเตาฮีดที่มีมายังท่านและด้วยความบริสุทธิ์ใจของท่านและจงปฏิบัติสิทธิของความบริสุทธิ์ใจด้วยการพาดพิงถึงความประเสริฐสำหรับเจ้าของความประเสริฐอัลลอฮ์^ﷻ ดังนั้นหากว่าสิ่งที่เราได้รับทางนำ ต่อมาเขาได้รักษามันด้วยความบริสุทธิ์ใจของคำพูดและการกระทำในที่ลับและเปิดเผย ต่อมาเขาได้เรียกร้องเพื่อเตาฮีดที่บริสุทธิ์บนแนวทางของท่านนบี^ﷺและอดทนต่อภัยอันตรายนั้น

อัลลอฮ์^ﷻตรัสว่า

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّي مِنَ

الْمُسْلِمِينَ﴾

(فصلت: 33)

ความว่า: “และผู้ใดเล่าจะมีคำพูดดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้เชิญชวนไปสู่ อัลลอฮ์ และเขาปฏิบัติงานที่ดี และกล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้นอบน้อม”

(ฟุศลีล: 33)

ดังเช่น ท่านวะรอเกาะะ บิน เนาะฟัล กล่าวแก่ท่านนบีมุฮัมมัดﷺว่า ชายคนหนึ่งจะไม่มีมาอย่างแน่นอนที่เหมือนกับสิ่งที่ท่านได้มีมาด้วยกับมันนอกจากการให้กลับไป ดังนั้นจงทำให้เพิ่มพูนสำหรับท่านจากความอดทน ดังนั้นหนทางที่ยาวไกลและการให้สัตยาบันที่เสียใจ ขออัลลอฮ์ทรงทำให้เราเป็นบุคคลหนึ่งจากผู้ที่เผยแพร่ของเตาฮีดและผู้ช่วยเหลือเตาฮีด

2.9 อะกีตะฮออิสลามียะฮฺบนรากฐานของอัตเตาฮีด

2.9.1 ความหมายของอะกีตะฮ

2.9.1.1 อะกีตะฮตามหลักภาษา

คำว่า “อะกีตะฮ” (عَقِيدَة) เป็นคำศัพท์ภาษาอาหรับมาจากรากศัพท์ตัวเดิมคำว่า อะเกาะตะ “عَقَدَ” มีความหมายโดยทั่วไปแบ่งออกเป็นสองความหมายดังนี้ (Ibn Manzūr, 1997: 9/309-310; Ibn Faris, 2000: 4/87)

ความหมายที่หนึ่ง “ฮิสสัยย” (حَسْبِي) เกิดขึ้นกับสิ่งที่สัมผัสได้ เช่น กรณีที่สัมผัสกับเชือก จะให้ความหมายว่า ผูก ขมวด มัดปม ดังคำตรัสของอัลลอฮ์ﷻว่า

﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾

(الفلق: 4)

ความว่า: “และจากความชั่วร้าย ของบรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อน”

(อัลพะลัก: 4)

ความหมายที่สอง “มะอนะวียัย” (مَعْنَوِي) เกิดขึ้นกับสิ่งที่สัมผัสไม่ได้เป็นนามธรรมที่เกี่ยวข้องทางด้านจิตใจ จะให้ความหมายว่า คำมั่นสัญญา ดังคำตรัสของอัลลอฮ์ﷻว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾

(المائدة: بعض من آية 1)

ความว่า: “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงรักษาบรรดาสัญญาให้ครบถ้วนเถิด”

(อัลมาอิดะฮฺ: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 1)

และยังให้ความหมายว่า การตั้งใจอย่างแน่วแน่ และการตั้งใจเตนนา ดังที่อัลลอฮ์

ﷻตรัสว่า

﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّعْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾

(المائدة: بعض من آية 89)

ความว่า: “อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วยถ้อยคำที่ไร้สาระในการสาบานของพวกเจ้า แต่ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วยถ้อยคำที่พวกเจ้าปลงใจสาบาน”

(อัลมาอิดะฮ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 89)

และอะกิตะฮ์ คือความถูกต้อง ชัดแจ้ง ไม่มีความสงสัยกับผู้ที่เชื่อมั่นต่อมันและหลักการยึดมั่นในศาสนา สิ่งที่เป็นเป้าหมายของมันคือ การยึดมั่นโดยปราศจากการปฏิบัติ เช่นการเชื่อมั่นต่อการมีอยู่ของอัลลอฮ์ﷻและการส่งบรรดาศาสนทูตลงมา สรุปรว่า สิ่งที่มีมนุษย์ได้เชื่อมั่นต่อมันด้วยหัวใจของเขาอย่างแน่วแน่คืออะกิตะฮ์เช่นเดียวกันจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง (Abdullah bin Abd al-Hamid, n.d.: 23)

ดังนั้นความหมายตามหลักภาษา แสดงให้เห็นถึงความหมายที่มีความมุ่งหมายอันเดียวกันคือ การสัมผัสและความรู้สึก

2.9.1.2 อะกิตะฮ์ตามหลักวิชาการ

ฮะสัน อัลบันนา¹⁴ ได้ให้ความหมาย อะกิตะฮ์: “คือสิ่งต่างๆที่จิตใจศรัทธามั่น และทำให้จิตใจรู้สึกสงบ ก่อให้เกิดความมั่นใจอย่างแน่วแน่ ปราศจากความสงสัยกลางแคลงใจใดๆ” (ฮะสัน อัลบันนา. มปป.1) คือการศรัทธาอย่างแน่วแน่ ซึ่งปราศจากข้อสงสัยใดๆสำหรับผู้ที่ยึดมั่นต่อมัน และจะต้องสอดคล้องกับความเป็นจริง ไร้ซึ่งข้อสงสัยนึกคิดใดๆ เพราะถ้าหากว่าไม่มีความเชื่อมั่นดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ จะไม่ถูกเรียกว่า อะกิตะฮ์ และที่ถูกเรียกว่า อะกิตะฮ์ นั้นเพราะมนุษย์ยึดมั่นมันด้วยหัวใจ

และอะกิตะฮ์อัลอิสลามียะฮ์ คือ การศรัทธาอย่างแน่วแน่ต่ออัลลอฮ์ ﷻ ด้วยกับเตาฮีดอรรูบียะฮ์ อัลอูลูฮียะฮ์ และอัลอัสมาว์ วัศศิฟัต และบรรดามลาอิกะฮ์ บรรดาคัมภีร์ บรรดาเราะสุล วันอาคิเราะฮ์ การกำหนดกฎสภาวะ(ทั้งดีและชั่วนั้นมาจากพระองค์)และศรัทธาต่อสิ่งอื่นๆที่มีการยืนยันที่ถูกต้องจากสิ่งเร้นลับต่างๆ และอูศูลุดดิน และสิ่งที่เป็นมติเอกฉันท์ของสะลัฟศอลิฮ์ และการยอมจำนนอย่างสมบูรณ์ต่อคำสั่งใช้ สุกัม และเชื่อฟังปฏิบัติตามท่านเราะสุล ﷺของพระองค์ (Abdullah bin Abd al-Hamid, n.d.: 24)

จากความหมายข้างต้นคำว่าอะกิตะฮ์ คือการที่จิตใจมนุษย์ศรัทธามั่นอย่างแน่วแน่โดยปราศจากข้อสงสัยกลางแคลงใจใดๆทั้งสิ้น

¹⁴ หะสัน อัลบันนา เกิดในประเทศอียิปต์ เดิมทีในครอบครัวที่ยึดมั่นศาสนาอย่างเคร่งครัด ได้รับการศึกษาศาสนาจากครอบครัว มีสยิดและเข้าเรียนในโรงเรียนของรัฐจนกระทั่งได้ศึกษาต่อในวิทยาลัยดาร์ลุลุม ณ กรุงไคโรและในวันที่ 12เดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ.1949 เขาก็ถูกลอบสังหาร (Hasan al-Banna,1984:356-364)

ดั่งคำตรัสของอัลลอฮฺﷻว่า

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا﴾

(الحجرات: بعض من آية 15)

ความว่า: “แท้จริงศรัทธาชนที่แท้จริงนั้น คือ บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและเราะสุลของพระองค์ แล้วพวกเขาไม่สงสัยเคลือบแคลงใจ”

(อัลฮุญร้อต: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่15)

และอัลลอฮฺﷻได้กล่าวให้ทราบถึงความชัดเจนในเรื่องของอะกีดะฮ์ซึ่งมีอยู่ในจิตใจของผู้ศรัทธาอย่างเหนียวแน่น จนไม่อาจคลี่คลายออกได้ ดั่งคำตรัสของอัลลอฮฺﷻว่า

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ
وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ﴾

(البقرة: 256)

ความว่า: “ไม่มีการบังคับใดๆ (ให้นับถือ) ในศาสนาอิสลาม แน่นอนความถูกต้องนั้นได้เป็นที่กระจ่างแล้วจากความผิด ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัญญาญุฮุด และศรัทธาต่ออัลลอฮฺแล้ว แน่นอนเขาได้ยึดห่วงอันมั่นคงไว้แล้ว โดยไม่มีการขาดใดๆเกิดขึ้นแก่มั่น และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ฮ์: 256)

ดังนั้นผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺﷻ โดยที่เขาไม่ได้เคารพภักดีสิ่งอื่นใดจากบรรดารูปเจิวต์ต่างๆ และสิ่งกราบไหว้อื่นจากพระองค์ ซึ่งเขาได้ยึดมั่นต่อหลักการศรัทธาอย่างเข้มแข็ง เขาคือผู้ที่มีหลักอะกีดะฮ์ต่ออัลลอฮฺﷻอย่างแท้จริง

2.9.2 เป้าหมายของการมีอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์

2.9.2.1 เพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺﷻเพียงองค์เดียวในการกราบไหว้ อิบาตะฮ์ต่างๆ โดยไม่มีการตั้งภาคีใดๆกับพระองค์

อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ

وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾

(البينة: 5)

ความว่า: “และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรงและดำรงการละหมาด และจ่ายซะกาตและนั้นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม”

(อัลบัยยีนะฮฺ: 5)

2.9.2.2 เพื่อปกป้องจากการตั้งเจตนาและการปฏิบัติของมนุษย์จากการบิดเบือนและความเข้าใจผิดในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และการสมาคมกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

ส่วนหนึ่งจากหลักอะกัตะฮ์คือการศรัทธาต่อบรรดาเราะซูลของพระองค์ การเจริญรอยตามแบบอย่างของพวกเขาด้วยเจตนาภักดีอันบริสุทธิ์ในการปฏิบัติภารกิจต่างๆ

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ كُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾

(البقرة: 285)

ความว่า: “เราะซูลนั้น (นบีมุฮัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขาจากพระเจ้าของเขา และมุอิมินทั้งหลายก็ศรัทธาด้วยทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาเราะซูลของพระองค์ (พวกเขาบอกว่า) เราจะไม่แยงระหว่างท่านหนึ่งท่านใด จากบรรดาเราะซูลของพระองค์ และพวกเขาได้กล่าวว่า เราได้ยินแล้ว และเราได้ปฏิบัติตามแล้ว การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา โอ้พระเจ้าของพวกเรา และยิ่งพระองค์นั้น คือการกลับไป”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ: 285)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾

(محمد: 33)

ความว่า: “โอ้อับรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามเราะซูลคนนี้เถิดและอย่าทำให้การทำงานของพวกเจ้าไร้ประโยชน์”

(มุฮัมมัด: 33)

2.9.2.3 เพื่อให้มนุษย์ยอมจำนนต่อผู้สร้าง และยอมรับสภาพความอ่อนแอของสิ่งถูกสร้างทั้งหลายเช่นเดียวกับตัวของพวกเขาเอง อัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงมีความสามารถ ทรงปรีชาญาณ เป็นผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งมวล และเป็นผู้ทรงบริหารทุกอย่างให้ดำเนินไป มนุษย์และสิ่งถูกสร้างทั้งหมด เป็นสิ่งที่มีคุณลักษณะอ่อนแออัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾

(النحل: 3-4)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง พระองค์ทรงสูงส่งเหนือที่พวกเขาตั้งภาคี พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำอสุจิแล้วเขาก็เป็นปรปักษ์อย่างชัดเจน”

(อันนะฮล: 3-4)

พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายและมนุษย์มาในสภาพที่ต่ำต้อย มาจากน้ำอสุจิ แต่พวกเขากลับเนรคุณเป็นปรปักษ์กับพระองค์อย่างชัดเจน พวกเขาได้ให้การเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ทั้งๆที่สิ่งนั้นไม่คู่ควรแก่การภักดี ไม่มีอำนาจให้คุณและโทษแก่ตัวเองและ ไม่สามารถให้เกิด ให้ตาย และฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾

(الفرقان: 3)

ความว่า: “พวกเขาได้เคารพบูชาพระเจ้าอื่น ๆ จากพระองค์ โดยที่พระเจ้าเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่งใดทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมา และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะให้โทษและให้คุณแก่ตัวเองได้ และพวกเขาไม่มีอำนาจควบคุมความตายและความเป็นและการฟื้นคืนชีพ”

(อัลฟุรกอน: 3)

2.9.2.4 เพื่อให้เกิดความสงบภายในจิตใจ ทำให้ผ่อนคลายความวิตกกังวลและความสับสนในการตัดสินใจ เพราะอะกิตะฮฺจะเป็นสิ่งที่สานสัมพันธ์ระหว่างผู้ศรัทธากับอัลลอฮ์ﷻ โดยการยอมรับในความเป็นพระเจ้าบริหารกิจการต่างๆ ผู้ทรงกำหนดสรรพสิ่งต่างๆให้ดำเนินไปตามประสงค์ของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดจะดำเนินผิดไปจากนั้น เป็นผู้ที่ทรงชี้ขาดทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นทำให้ผู้ศรัทธามีจิตใจที่สงบมั่นคง พร้อมทั้งจะยอมรับในกฎสถานะที่อัลลอฮ์ﷻทรงกำหนดไว้

อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرُ تَقْدِيرًا﴾

(الفرقان: 2)

ความว่า: “สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น ไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสถานะ”

(อัลฟุรกอน: 2)

และผู้ที่มีมุ่งหน้าสู่พระองค์ และยอมรับด้วยสัจธรรม พวกเขาคือบรรดาผู้ที่ศรัทธาและหัวใจของพวกเขาจะสงบนิ่ง ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

(الرعد: 28)

ความว่า: “บรรดาผู้ศรัทธา และจิตใจของพวกเขาสงบด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ฟังทราบเถิด ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์เท่านั้น ทำให้จิตใจสงบ”

(อรรเราะฮุด: 28)

ดังนั้นผู้ที่ศรัทธาเขาจะมีความผูกพันกับพระเจ้าของเขา และรำลึกถึงพระองค์อยู่เสมอ จิตใจของเขาจะมีความสงบอันเนื่องมาจากการมีหลักอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์นั่นเอง เช่นเดียวกันอะกีดะฮ์จะเป็นตัวปลดปล่อยสติปัญญาและความคิดที่วุ่นวาย บางครั้งจิตใจที่ปราศจากอะกีดะฮ์จะทำให้เขาผู้นั้นตกเป็นทาสของอารมณ์ เป็นทาสของวัตถุ และตกอยู่ในหลุมพรางของความหลงผิด ความไร้สาระในเรื่องที่เหลวไหลอันหลีกเลี่ยงไม่ได้

2.9.2.5 เพื่อให้เขามีความตั้งใจมุ่งมั่นในการประกอบคุณงามความดี และหวังในผลบุญตอบแทนจากอัลลอฮ์ ในขณะที่เดียวกันเขามีความพยายามหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่เป็นบาปเพราะเขามีความเชื่อมั่นว่าทุกการกระทำของเขาจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนทั้งความดีและความชั่ว ดังนั้นส่วนหนึ่งจากหลักอะกีดะฮ์คือการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์จะให้เขาฟื้นคืนชีพมาอีกครั้งพร้อมทั้งตอบแทนการกระทำของเขาทั้งหมด

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾

(آل عمران: 114)

ความว่า: “พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่ไม่ชอบ และต่างรีบเร่งกัน ในบรรดาสิ่งดีงาม และชนเหล่านี้แหละอยู่ในหมู่ที่ประพฤติดี”

(อาล อิมรอน: 114)

อัลลอฮ์ﷻตรัสอีกว่า

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾

(الإنعام: 132)

ความว่า: “และสำหรับแต่ละคนนั้นมีหลายระดับชั้น เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้ และพระเจ้าของเจ้านั้นมิใช่เผลอเผลอในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน”

(อัลอันอาม: 132)

ท่านเราะสูลﷺได้กล่าวว่า

((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِي جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

فَلْيُقِمْ حَيًّا أَوْ لِيَصْمُتْ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 6018)

ความว่า: “ผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ﷻและวันอาคิเราะฮ์ เขาอย่าได้ทำอันตรายต่อเพื่อนบ้านของเขาและผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์ﷻและวันอาคิเราะฮ์เขาจงให้เกียรติต่อแขกของเขา(ผู้มาเยือน)และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์ﷻ และวันอาคิเราะฮ์เขาจงพูดแต่สิ่งที่ดีงามหรือไม่ก็นิ่งเงียบเสีย”

(บันทึกโดย al Bukhāriy, n.d.: 6018)

2.9.2.6 เพื่อสร้างประชาชาติที่เข้มแข็ง ทুমเททุกสิ่งทุกอย่างเพื่อศาสนาของอัลลอฮ์ﷻ แท้จริงผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ﷻพวกเขาจะทุมเททั้งกายและจิตใจรวมทั้งทรัพย์สินไปในหนทางของอัลลอฮ์ﷻในการปกป้องศาสนาของพระองค์โดยไม่มี ความหวาดหวั่น ความกลัวใดๆเกิดขึ้นสำหรับพวกเขา ซึ่ง อะเกิตะฮ์คือสิ่งที่สำคัญมากในการสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นในจิตใจของพวกเขาและพวกเขายึดมั่นในคำดำรัสของพระองค์

อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ

وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾

(الحجرات: 15)

ความว่า: “แท้จริงศรัทธาชนที่แท้จริงนั้น คือบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ แล้วพวกเขาไม่สงสัยเคลือบแคลงใจ แต่พวกเขาได้เสียสละต่อสู้อันตรายด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา

เขา และชีวิตของพวกเขาไปในหนทางของอัลลอฮ์ จนเหล่านั้น
แหละคือบรรดาผู้สัตย์จริง”

(อัลฮุญร็อต: 15)

ท่านเราะสูลﷺได้กล่าวว่า

((جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ وَالسِّنْتِكُمْ))

(أخرجه النسائي، 1986: 3096)

ความว่า: “พวกเขาได้ต่อสู้บรรดาผู้ที่ตั้งภาคีด้วยทรัพย์สินของพวกเขา
เขาและด้วยกำลังของพวกเขาและด้วยคำพูดของพวกเขา”

(บันทึกโดย al-Nasāyī, 1986: 3096)

2.9.3 ผลของการมีอะกีตะฮะอิมยะฮุนบรากลฐานอัตเตอาฮีด

2.9.3.1 ทำให้เขามีความรู้สึกใกล้ชิดและผูกพันกับอัลลอฮ์ﷻซึ่งเป็นความสัมพันธ์
ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าที่ปราศจากสื่อใดๆดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

(البقرة: 186)

ความว่า: “และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้าแล้วก็ (จงตอบเถิดว่า)
แท้จริงข้าอยู่น้อยใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน เมื่อเขา
วิงวอนต่อข้า ดังนั้น พวกเขาจงตอบรับข้าเถิด และศรัทธาต่อข้า เพื่อ
ว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทางที่ถูกต้อง”

(อัลบะเกาะเราะฮะฮ: 186)

จากอายะฮ์ดังกล่าวอัลลอฮ์ﷻทรงกล่าวถึงบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์อย่าง
แท้จริงพวกเขาจะได้รับทางนำที่ถูกต้อง และพระองค์จะทรงตอบรับคำวิงวอนขอของพวกเขา
ขณะที่เขาได้วิงวอนขอต่อพระองค์เนื่องจากพวกเขามีอะกีตะฮะอิมยะฮุนบรากลฐาน
ใกล้ชิดกับพระเจ้าด้วยกับหัวใจที่ศรัทธาอย่างแท้จริง เขาก็จะไม่เคารพภักดีสิ่งอื่นใดหรือวิงวอนของ
สิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น

2.9.3.2 ทำให้เกิดความสงบสุขภายในจิตใจด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ﷻในทุกๆการ
ดำเนินชีวิตอยู่ของเขา ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

(الرعد: 28)

ความว่า: “บรรดาผู้ศรัทธา และจิตใจของพวกเขาสงบด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ พึงทราบเถิด ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์เท่านั้นทำให้จิตใจสงบ”

(อ์เราะฮอด: 28)

ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ﷻนั้นพระองค์จะทำให้จิตใจของเขามีความสงบด้วยการรำลึกถึงพระองค์ และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนการศรัทธาให้กับเขาให้เขาได้รับกับความหอมหวานของอีมานเป็นผู้ที่ยอมรับกับทุกสภาพการณ์ที่มาประสบกับพวกเขาด้วยความเชื่อมั่นต่อพระองค์ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ
وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

(الفتح: 4)

ความว่า: “พระองค์คือผู้ทรงประทานความเจียบสงบลงมาในจิตใจของบรรดาผู้ศรัทธา เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธาให้กับการศรัทธาของพวกเขา และเป็นของอัลลอฮ์ คือไพร่พลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ”

(อัลฟัตฮ: 4)

พวกเขา คือ บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ﷻและวันโลกหน้าอย่างแท้จริง ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾

(آل عمران: 114)

ความว่า: “พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่ไม่ชอบ และต่างรีบเร่งกันในบรรดาสິงดีงาม และชนเหล่านี้แหละอยู่ในหมู่ที่ประพฤดีดี”

(อาล อิมรอน: 114)

2.9.3.3 ทำให้มีชีวิตที่ดีในโลกนี้ด้วยการชี้แนะ การปกป้องดูแล และได้รับการช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ﷻ ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

(الحج: 54)

ความว่า: “และเพื่อบรรดาผู้รู้จะตระหนักว่าแท้จริงอัลกุรอานนั้นคือ
 สัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้ศรัทธาต่อมัน
 (อัลกุรอาน) แล้วจิตใจของพวกเขาจะได้มอบน้อมต่อมัน
 (อัลกุรอาน) และแท้จริงอัลลอฮฺทรงเป็นผู้ชี้แนะบรรดาผู้ศรัทธาสู่
 แนวทางอันเที่ยงตรง”

(อัลฮัจญ์: 54)

และอัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾

(محمد: 17)

ความว่า: “ส่วนผู้ที่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตั้งพระองค์ทรงเพิ่ม
 แนวทางที่ถูกตั้งให้แก่พวกเขาและจะทรงประทานให้แก่พวกเขาซึ่ง
 การยำเกรงของพวกเขา”

(มฮัมมัด: 17)

พระองค์จะทรงปกป้องดูแลเขาพร้อมทั้งทรงช่วยเหลือเขาขณะที่เขาประสบกับ
 ความทุกข์ยาก อัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيبَةً آمَنَتْ فَأَنْفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُونُسَ لَمَا آمَنُوا
 كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾

(يونس: 98)

ความว่า: “ดังนั้น ทำไมจึงไม่มีหมู่บ้านสักแห่งหนึ่งศรัทธา โดยที่การ
 ศรัทธาของพวกเขาจะอำนวยประโยชน์แก่พวกเขา นอกจากกลุ่มชน
 ของยูนุสเมื่อพวกเขาศรัทธา เราได้ปลดเปลื้องการลงโทษอันอับยศ
 จากพวกเขา ในการมีชีวิตในโลกนี้ และเราได้ยืดเวลาระยะหนึ่งแก่
 พวกเขา”

(ยูนุส: 98)

และอัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾

(غافر: 51)

ความว่า: “แท้จริงเราจะช่วยเหลือบรรดาเราะสุลของเรา และ
 บรรดาผู้ศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งในชีวิตของโลกนี้ และวันที่ปวง
 พยานจะยืนขึ้นเป็นพยาน”

(ฆอฟิร: 51)

สิ่งดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้นนอกจากผู้ที่มีอะกีตะฮฺอย่างแท้จริง บุคคลเหล่านี้จะได้รับชัยชนะและการช่วยเหลือจากอัลลอฮฺﷻ

2.9.3.4 เป็นผู้ที่มีความรักต่ออัลลอฮฺﷻและเราะสูลﷺเหนือสิ่งอื่นใด และเขาเป็นผู้ที่ไม่เกรงกลัวต่อความตาย เพราะเขาเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นต่อกำหนดการของอัลลอฮฺﷻ และอัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ﴾

(آل عمران: 145)

ความว่า: “และมิเคยปรากฏแก่ชีวิตใดที่จะตายนอกจากด้วยอนุมัติของอัลลอฮฺเท่านั้น ทั้งนี้เป็นลิขิตที่ถูกกำหนดไว้ และผู้ใดต้องการผลตอบแทนในโลกนี้ เราก็จะให้แก่เขาจากโลกนี้ และผู้ใดต้องการผลตอบแทนในปรโลกเราก็จะให้แก่เขาจากปรโลก และจะตอบแทนแก่ผู้กตัญญูทั้งหลาย”

(อัล อิมรอน: 145)

แท้จริงสำหรับผู้ที่ศรัทธานั้นพวกเขาปรารถนาที่จะลิ้มรสกับความหอมหวานของอีมาน เมื่อพวกเขารักอัลลอฮฺﷻและเราะสูลﷺของพระองค์เหนือสิ่งอื่นใด

ดังฮะดีษของท่านเราะสูลﷺได้กล่าวว่า

((ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَدَّفَ فِي النَّارِ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 16)

ความว่า: “สามประการถ้าผู้ใดมีอยู่ในตัวเขาแน่นอนเขาจะได้ลิ้มรสหอมหวานของอีมาน อัลลอฮฺﷻและเราะสูลﷺของพระองค์เป็นที่รักยิ่งสำหรับเขาว่าสิ่งอื่นใด และเขาจะรักผู้อื่นไม่ใช่รักเพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่ออัลลอฮฺﷻ และเขารังเกียจที่จะกลับไปในสภาพปฏิเสธ ดังเช่นเขารังเกียจที่จะถูกโยนลงไปไฟนรก”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy, n.d.: 16)

2.9.3.5 จะทำให้สังคมมุสลิมเกิดความเข้มแข็งและเป็นหนทางในการสร้างความเป็นเอกภาพให้เกิดขึ้นได้

อะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์เป็นรากฐานที่สำคัญของศาสนาอิสลามในการสร้าง ความเข้มแข็ง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสังคม เพราะเป็นแนวทางที่มาจากวะฮยูของอัลลอฮ์ ﷻ จากแนวทางของท่านเราะสูล ﷺ และบรรดาเศาะฮาบะฮ์ที่สืบทอดกันมา ดังนั้นจำเป็นที่พวกเขาจะต้องยึดมั่นต่อแนวทางดังกล่าว มิเช่นนั้นจะนำไปสู่ความแตกแยกในระหว่างพวกเขา ความเป็นเอกภาพจะไม่เกิดขึ้นในสังคม อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾

(آل عمران: بعض من آية 103)

ความว่า: “และพวกเจ้าจงยึดสายเชือกของอัลลอฮ์โดยพร้อมกันทั้งหมด และจงอย่าแตกแยกกันและจงรำลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีแก่พวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้าเป็นศัตรูกัน แล้วพระองค์ได้ทรงให้สนิทสนมกันระหว่างหัวใจของพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็กลายเป็นพี่น้องกันด้วยความเมตตาของพระองค์”

(อาล อิมรอน: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่103)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾

(النساء: 115)

ความว่า: “และผู้ใดที่ฝ่าฝืนเราะสูล หลังจากที่คำแนะนำอันถูกต้องได้ประจักษ์แก่เขาแล้ว และเขายังปฏิบัติตามที่มีไ้ทางของบรรดาผู้ศรัทธานั้น เราก็จะให้เขาหันไปตามที่เขาได้หันไป และเราจะให้เขาเข้านรก ญะฮันนัม และมันเป็นทีกลับอันชั่วร้าย”

(อันนิสาอ์: 115)

ดังนั้นอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเป็นเอกภาพและความเข้มแข็งให้เกิดขึ้น เขาจะต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามและยึดมั่นต่อคำสั่งของอัลลอฮ์ ﷻ และปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านเราะสูล ﷺ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาอย่างแท้จริงโดยที่ไม่ฝ่าฝืนแนวทางของพระองค์

มุสลิมที่มีอะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์อย่างแท้จริงเขาจะเป็นผู้ที่มีความศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ มีความยำเกรงต่อพระองค์ในการปฏิบัติกิจการต่างๆ ในการดำเนินชีวิตของเขาเป็นผู้ที่มีจุดยืนที่เข้มแข็งในทุกสภาพการณ์อยู่ในกรอบของการศรัทธาต่อหลักอิตเตฮาด์ทั้งสามประเภทดังกล่าว

บทที่ 3

ความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์อ์ซุซุมัร

3.1 การตั้งชื่อสุเราะฮ์

อัลกุรอานทั้งหมดที่ถูกประทานลงมาทั้งหมด 114 สุเราะฮ์ ซึ่งแต่ละสุเราะฮ์มีชื่อเรียกที่แตกต่างกันเพื่อบ่งบอกถึงความหมายและความสำคัญของสุเราะฮ์นั้นๆ การตั้งชื่อสุเราะฮ์ บางครั้งบ่งบอกถึงเรื่องราวของบรรดานบีและกลุ่มชนของพวกเขา บางครั้งบ่งบอกถึงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ บางครั้งบ่งบอกถึงเนื้อหาสำคัญที่อยู่ในสุเราะฮ์ บางครั้งบ่งบอกถึงจุดเริ่มต้นและจุดจบของสุเราะฮ์ มีทัศนะของนักวิชาการที่พูดถึงการตั้งชื่อหลายทัศนะด้วยกัน ที่เป็นมติเอกฉันท์ของอุลามาคือการตั้งชื่อตามจุดเด่นของเนื้อหาที่มีอยู่ในสุเราะฮ์นั้นๆ หรือตั้งชื่อตามคุณลักษณะที่ได้กล่าวไว้ในสุเราะฮ์นั้นเช่นเดียวกับสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ เพราะเนื้อหาที่เด่นชัดพูดถึงเรื่องราวของวัวตัวเมีย และเช่นเดียวกันกับสุเราะฮ์อื่นๆ

การตั้งชื่อสุเราะฮ์ด้วยกับชื่อเฉพาะ ด้วยกับการยืนยันที่มาจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และแน่นอนมีการยืนยันชื่อของสุเราะฮ์ทั้งหมดชัดเจนมาจากบรรดาอะดีษและถ่ายทอดสายรายงาน

บางสุเราะฮ์มีความยาวหนึ่งร้อยอายะฮ์ขึ้นไป และบางสุเราะฮ์มีน้อยสุดเพียงสามสี่อายะฮ์ ซึ่งท่านเราะฮ์สุล ﷺ ได้แบ่งอัลกุรอานออกเป็นสี่ส่วนด้วยกัน ดังที่มีปรากฏในอะดีษของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวว่า

((عَنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْنَعِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَعْطَانِي السَّبْعَ الطُّوَالَ مَكَانَ التَّوْرَةِ، وَأَعْطَانِي الْمِئِينَ مَكَانَ الْإِنْجِيلِ وَأَعْطَانِي مَكَانَ الزُّبُورِ الْمِئَاتِي، وَفَضَّلَنِي رَبِّي بِالْمُفْصَلِ))

(أخرجه أحمد ، 1993 : 2320)

ความว่า: “มีสายรายงานจากท่านวาฮิละฮ์ บิน อัลอัสเกาะฮ์ จากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงประทานแก่นฉันเจ็ดสุเราะฮ์ที่ยาวซึ่งเทียบเท่ากับเตารอต และทรงประทานแก่นฉันหนึ่งร้อยอายะฮ์ขึ้นไปเทียบเท่ากับอินญีลและทรงประทานแก่นฉันเทียบเท่ากับซุบรน้อยกว่าร้อยอายะฮ์ และพระเจ้าของฉันทรงให้สิทธิแก่นฉันด้วยสุเราะฮ์สั้นๆ”

(บันทึกโดย Ahmad, 1993: 2320)

จากอะดิษข้างต้นท่านนบีมุฮัมมัดﷺได้แบ่งอัลกุรอานเป็นส่วนด้วยกันคือ

1. เจ็ดสุเราะฮ์แรกที่มีความยาวมากที่สุดเริ่มจากสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ จนกระทั่งถึงสุเราะฮ์อัลบะรออะฮ์ (อัตเตาบะฮ์)
2. สุเราะฮ์ที่มีอายะฮ์น้อยกว่าอายะฮ์ขึ้นไป
3. สุเราะฮ์ที่มีอายะฮ์น้อยกว่าร้อยอายะฮ์ลงมาหรือเกือบร้อยอายะฮ์
4. สุเราะฮ์ที่มีอายะฮ์จำนวนที่น้อย มีอายะฮ์เพียงไม่กี่อายะฮ์ (Badr'al-Din al-Zarkashiy , 2001: 1/307-308)

ดังนั้นสุเราะฮ์อัลซุหม์เป็นสุเราะฮ์ที่มีอายะฮ์น้อยกว่าร้อยอายะฮ์ มีจำนวนทั้งหมด 75 อายะฮ์

อัลกุรอานทั้งหมดที่ถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์ﷻลงมายังฟาหฺฟาหฺชั้นที่หนึ่งในเวลาคราวเดียวกัน และหลังจากนั้นมลาอิกะฮ์ญิบรีลก็ได้นำมาให้แก่ท่านเราะสูลﷺ ทีละเล็กทีละน้อยตามเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นหรือที่ท่านนบีﷺได้ประสบด้วยตัวท่านเอง ส่วนการเรียบเรียงสุเราะฮ์ต่างๆในอัลกุรอานนั้นก็มาจากอัลลอฮ์ﷻโดยมีมลาอิกะฮ์คอยชี้แนะแก่ท่านนบีﷺ ซึ่งในแต่ละปีนั้นจะมีมลาอิกะฮ์ญิบรีลลงมาทบทวนอัลกุรอานให้แก่ท่านหนึ่งครั้งต่อปี นอกจากนั้นในปีก่อนที่ท่านจะเสียชีวิตได้ลงมาทบทวนอัลกุรอานให้ท่านสองครั้งด้วยกัน (Badr 'al-Din al-Zarkashiy, 2001: 32)

เช่นเดียวกันนอกจากท่านนบีมุฮัมมัดﷺเป็นคนเรียบเรียงสุเราะฮ์และเป็นคนวางอายะฮ์ต่างๆไว้ที่ๆของมัน แท้จริงดังกล่าวเป็นวะฮยูที่มาจากอัลลอฮ์ﷻอิบนุกะษีร (Ibn-Kthir, 1999: 1/29) ได้กล่าวไว้ในตัฟซีรของท่านว่า: ท่านอุสมานกล่าวว่า: ปรากฏว่าท่านเราะสูลﷺ จากช่วงเวลาที่ได้มีมายังท่าน คือจำนวนอายะฮ์ของสุเราะฮ์ต่างๆประทานลงมายังท่าน ดังนั้นเมื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดประทานลงมายังท่าน ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ จะเรียกเศาะฮาบะฮ์บางท่านมาบันทึก โดยท่านกล่าวว่า: “ท่านจงวางอายะฮ์ต่างๆในสุเราะฮ์นี้ ซึ่งท่านจะกล่าวว่าสุเราะฮ์นั้นๆอย่างนั้นอย่างนี้”

บางสุเราะฮ์มีเพียงชื่อเดียว บางสุเราะฮ์มีหลายชื่อ และดังกล่าวนั้นเพื่อความประเสริฐของสุเราะฮ์ คือมีหลายชื่อ มีชื่อมาก บางครั้งมีชื่อสองชื่อหรือมากกว่านั้นเช่นสุเราะฮ์อัลฟาติฮะฮ์มีหลายชื่อและความมากของชื่อดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความประเสริฐของสุเราะฮ์ของการตั้งชื่อ หนึ่งในนั้น (بُكَرَاتُ ٱلْمَكِّيَّةِ) จากจำนวนชื่อของสุเราะฮ์ และถูกเรียกชื่อดังกล่าวเพราะแท้จริงถูกเปิดด้วยสุเราะฮ์นี้ในคัมภีร์ในการศึกษา ในการอ่านในละหมาด บางคำกล่าวว่า: เป็นการสรรเสริญเปิดด้วยทุกๆคำพูดต่อสิ่งที่จะนำมาถึงการยอมรับของเขา หรือบางคำกล่าวว่า: เป็นสุเราะฮ์แรกที่ถูกประทานลงมาจากฟาหฺฟาหฺ (al-Raziy Fakhr al- Din, 1420 H.: 1/156)

การพิจารณาสมควรอย่างยิ่ง ถึงข้อจำกัดเฉพาะทุกๆสุเราะฮ์ ด้วยกับสิ่งที่ได้ตั้งชื่อนั้นไม่ต้องสงสัยเลยแท้จริงชาวอาหรับได้ดูแลเอาใจใส่มากในการตั้งชื่อต่างๆเขาได้เอาชื่อต่างๆที่หายากหรือมีความประหลาดใจจากสิ่งหนึ่งจากการสร้างหรือคุณลักษณะเฉพาะ หรือเป็นสุกม หรือสิ่งก่อนหน้า เพื่อให้ตระหนักเห็นถึงการตั้งชื่อและพวกเขาจะตั้งชื่อประโยคจากคำพูด จากโคลงกลอนที่ยาวในสิ่งที่มีชื่อเสียง และดังกล่าวชื่อต่างๆของอัลกุรอานได้ดำเนินไปเช่นชื่อ สุเราะฮ์บะเกาะเราะฮ์ชื่อนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของบะเกาะเราะฮ์ที่ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานและมีอีกมะฮฺที่แปลกประหลาด

(كَرْبَابٍ) ถูกตั้งชื่อ สุเราะฮ์อัลมุลก และบันทึกของท่านฮาгим และคนอื่นจากท่าน อิบนิมัฮฺฮุดกล่าวว่า: “คือการเตาบะฮฺ (การกลับเนื้อกลับตัว) สุเราะฮ์อัลมุลกคือการห้าม จะห้ามจากการลงโทษของหลุมฝังศพ และบันทึกของท่านอັตติรมิซียจากอะดีษอบินุอับบาส คือการห้าม การรอดพ้นจากการลงโทษของหลุมฝังศพ”

การตั้งชื่อบางครั้งเป็นเรื่องราวต่างๆที่ถูกกล่าวซ้ำๆในสุเราะฮ์อัลอะอฺรอฟ และสุเราะฮ์ฮุค สุเราะฮ์ซุฮุรอฮ์ ด้วยการบรรจุจากสิ่งที่มีมาในอันเดียวกันไม่ได้กล่าวซ้ำเพียงครั้งเดียวจากสุเราะฮ์ ทั้งสาม ชื่อของฮุคได้ถูกกล่าวซ้ำในสุเราะฮ์ฮุกกล่าวถึง สี่ครั้ง และการกล่าวซ้ำส่วนหนึ่งจากความเข้มแข็งของสาเหตุที่กล่าวซ้ำ

การตั้งชื่อสุเราะฮ์ดำเนินขึ้นในเรื่องราวต่างๆของบรรดานบีด้วยกับชื่อของพวกเขา เช่นสุเราะฮ์ฮุค สุเราะฮ์ฮุค อิบรอฮีม ยูनुส อาล อิมรอน สุลัยมาน ยูनुส มุฮัมมัด มัรยัม ลุคมาน มุอมิน และเรื่องราวของกลุ่มชนต่างๆเช่น บนีอิสรออิล สุเราะฮ์กะฮ์ฟิ (ชาวถ้ำ) เป็นต้น

สุเราะฮ์นี้ได้ถูกขนานนามว่า สุเราะฮ์ฮุคซุมัร ดังที่มีปรากฏในอะดีษของท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวว่า

((عَنْ أَبِي لُبَابَةَ، قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ كَانَتِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الزُّمَرَ، وَبَنِي إِسْرَائِيلَ))

(أخرجه الترمذي، 1975: 3405)

ความว่า: “มีสายรายงานจากท่านลุบาบะฮ์กล่าวว่า ท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวว่า ปรากฏว่าท่านนบี ﷺ จะไม่นอนจนกว่าเขาจะอ่านสุเราะฮ์ฮุคซุมัร และสุเราะฮ์ บะนีอิสรออิล (สุเราะฮ์อิสรออ์)” (บันทึกโดย al-Tirmidhiy ,1975: 3405)

สุเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่าสุเราะฮ์ฮุคซุมัร เพราะอัลลอฮ์ ﷻ ทรงกล่าวถึงกลุ่มของผู้ที่มีความสุขสำราญที่เป็นชาวสวรรค์ และกลุ่มของผู้ที่มีความทุกข์ที่เป็นชาวนรก กล่าวถึงกลุ่มแรกพร้อมกับการยกย่องให้เกียรติ และกลุ่มหลังพร้อมกับความต่ำต้อยและการไร้เกียรติ (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ, 2542: 1168)

สุเราะฮ์ฮุคซุมัรเป็นสุเราะฮ์มัคกียะฮ์ตามมติส่วนใหญ่ของอูละมาอ์ และมีรายงานจากอิบนุ อับบาส ท่านได้ยกเว้น 3 อายะฮ์ที่ถูกประทาน ณ นครมดีนะฮ์ เกี่ยวกับเรื่องราวของวะฮีย์เป็นผู้ที่ฆ่าฮัมซะฮ์ คืออายะฮ์ที่ 52, 53, 54 เช่นกันเขาได้กล่าวนั้นไม่ใช่คนเดียวจากบรรดานักตีฟสิร

และมีสายรายงานจากอันนุฮาสในประวัติของเขาจากท่านอิบนุอับบาสกล่าวว่า: “สุเราะฮ์ฮุคซุมัรถูกประทานที่นครมัคกะฮ์ นอกจาก 3 อายะฮ์ถูกประทานที่นครมดีนะฮ์ในเรื่องวะฮีย์เขาได้ฆ่าฮัมซะฮ์ คืออายะ (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ) ไปยัง 3 อายะฮ์” (al-Suyūṭī, n.d.: 7/210)

สุเราะฮ์ฮุคซุมัรมีทั้งหมด 75 อายะฮ์เป็นสุเราะฮ์ที่ 39 ญุซที่ 23 ถูกประทานลงมาหลังจากสุเราะฮ์ สะบะอฺ สุเราะฮ์ฮุคซุมัรเป็นสุเราะฮ์มัคกียะฮ์ที่กล่าวถึงหลักการเตาฮีดอย่างละเอียด

จนกระทั่งเกือบจะเป็นแกนหลักของสุเราะฮ์นี้ เพราะมันเป็นรากฐานของการอีมาน รากฐานของการศรัทธาที่ถูกต้อง และเป็นรากฐานของการทำงานที่ดี (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ, 2542: 1167)

ในการตั้งชื่อสุเราะฮ์อ้อซซุมร์เนื่องจากมีคำว่า **زُمُرًا** ถูกกล่าวไว้ในสุเราะฮ์อ้อซซุมร์สองครั้งคืออายะฮ์ที่ 71 และอายะฮ์ที่ 73 ซึ่งปรากฏอยู่ในช่วงท้ายๆของสุเราะฮ์อ้อซซุมร์
อายะฮ์ที่ 71 อัลลอฮ์ **ﷻ** ได้ทรงกล่าวถึงสภาพของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาที่ถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่มๆไว้ อัลลอฮ์ **ﷻ** ตรัสว่า

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ﴾

(الزمر: 71)

ความว่า: “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่มๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า บรรดาเราะสูลจากพวกท่านมิได้มายังพวกท่านเพื่อสาธยายสัญญาณต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของพวกท่านแก่พวกท่าน และกล่าวเตือนพวกท่านถึงการพบในวันนี้ของพวกท่านดอกหรือ พวกเขากล่าวว่ามีครับ แต่ว่าพระประกาศิตแห่งการลงโทษเป็นที่คู่ควรแล้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

(อ้อซซุมร์: 71)

และเช่นเดียวกัน อายะฮ์ที่ 73 อัลลอฮ์ **ﷻ** ได้ทรงกล่าวถึงสภาพของบรรดาผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ **ﷻ** ที่ถูกต้อนรับสู่อสวรรค์เป็นกลุ่มๆไว้ อัลลอฮ์ **ﷻ** ตรัสว่า

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾

(الزمر: 73)

ความว่า: “และบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาก็จะถูกนำสู่อสวรรค์เป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน และ ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ความศานติงมีแก่พวกท่าน พวกท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้นจงเข้าไปในสวรรค์เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาล”

(อ้อซซุมร์: 73)

จากอายะฮ์ทั้งสอง คำว่า **سُرٍّ** ได้ปรากฏอยู่ในอายะฮ์ดังกล่าวซึ่งมีความหมายว่า กลุ่มๆ คืออายะฮ์ได้บอกให้ทราบถึงสภาพของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และสภาพของผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ **سُرٍّ** เป็นที่ชัดเจนว่าในบรรดาชื่อต่างๆ ในสุเราะฮ์นั้นๆ ต้องมีความสอดคล้องกันกับบรรดาอะดีษของท่านเราะสูล **ﷺ** และอายะฮ์ต่างๆ ในสุเราะฮ์นั้นๆ เมื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงการตั้งชื่อต่างๆ ของสุเราะฮ์ในอัลกุรอานจะพบว่าชื่อของสุเราะฮ์นั้นๆ จะนำไปสู่เนื้อหาที่สำคัญๆ ของสุเราะฮ์หรือเนื้อหาที่แตกต่างกันออกไปจากเนื้อหาต่างๆ ที่มีอยู่ ชื่อของสุเราะฮ์ในอัลกุรอานทุกสุเราะฮ์เป็นเสมือนคำตอบให้กับเนื้อหาในสุเราะฮ์นั้นๆ

3.2 สาเหตุของการประทานอายะฮ์อัลกุรอาน

อัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาในทุกสุเราะฮ์ย่อมมีสาเหตุของการประทานลงมาเพื่อเป็นการปกป้องให้ทราบถึงความสำคัญและที่มาของอายะฮ์ในสุเราะฮ์นั้นๆ ซึ่งอายะฮ์อัลกุรอานในสุเราะฮ์แต่ละสุเราะฮ์ย่อมมีความเกี่ยวข้องกัน และมีความสัมพันธ์กันของสาเหตุที่ได้ประทานลงมา กับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีคำถามเกิดขึ้น อัลลอฮ์ **ﷻ** ก็ได้ทรงประทานอายะฮ์อัลกุรอานลงมา

จากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในยุคสมัยของท่านหรือคำถามต่างๆ ที่มาเผชิญกับท่าน อายะฮ์ต่างๆ ของอัลกุรอานจึงถูกประทานลงมาเพื่ออธิบายในเหตุการณ์ต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกันหรือเป็นคำตอบให้กับคำถามต่างๆ ที่ท่านถูกถาม (Muhamad'Umar, 1991: 143)

3.2.1 เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นได้มีการประทานอายะฮ์อัลกุรอานลงมา ตัวอย่างสาเหตุของการประทานสุเราะฮ์อัลมะฮ์ด

ท่านอับดุลอับบาส กล่าวว่า เมื่อมีอายะฮ์อัลกุรอานนี้ถูกประทานลงมา อัลลอฮ์ **ﷻ** ได้ตรัสว่า

﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾

(الشعراء: 214)

ความว่า: “จงตักเตือนวงศ์วานญาติของเจ้าที่ใกล้ชิด”

(อัลซุฮุรออ์: 214)

ท่านนบีมุฮัมมัด **ﷺ** มีหน้าที่เชิญชวนเครือญาติขึ้นใกล้ชิดของท่านเข้าสู่อิสลามเป็นการเชิญชวนอย่างเปิดเผย

อับนุกะษีร์ (Ibn-Kthir, 1999:376) กล่าวว่า: “เมื่ออายะฮ์ดังกล่าวได้ถูกประทานลงมา ท่านนบีมุฮัมมัด **ﷺ** ได้มายังภูเขาเศาะฟาและพูดเสียงดังว่า (ยาเศาะบาฮาฮฺ) ประโยคดังกล่าวเป็นคำพูดของอาหรับกลุ่มหนึ่งที่ได้กล่าวกันในสมัยหนึ่ง เป็นการปลุกให้ตื่นจากความพลั้งเผลอเมื่อศัตรูได้เข้าโจมตีเพื่อให้ทุกคนได้ทราบข่าวจะได้เตรียมพร้อมป้องกันและทำการยืนหยัดต่อสู้ต่อไปเมื่อมีขวามักกะฮ์ได้ยินเสียงเรียกดังกล่าวได้พูดว่าใครเป็นคนเรียก? ได้มีผู้ตอบว่ามุฮัมมัดเป็นคนพูด พวกเขาจึงได้พากันไปหาท่านนบีมุฮัมมัด **ﷺ** ท่านกล่าวว่า ถ้าฉันจะบอกพวกท่านว่าบัดนี้ศัตรูพร้อมม้าศึกได้เคลื่อนทัพมายังท่านพวกท่านจะเชื่อฉันไหม? พวกเขาตอบว่า พวกเราไม่เคยได้ยินคำพูด

โกหกจากท่านเลย ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ กล่าวว่า ฉันขอเตือนพวกท่านเกี่ยวกับการลงโทษอย่างรุนแรง จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและขอเชิญชวนพวกท่านให้ละเว้นการเคารพบูชารูปปั้นทั้งหลายไปสู่การเคารพ ภักดีต่อพระเจ้าองค์เดียว เมื่ออับดุลอะฮ์บได้ยื่นคำพูดดังกล่าว ได้พูดว่า ความหายนะและความตายจง ประสบแก่เจ้าเถิด เจ้าเรียกพวกเรามาเพื่อสิ่งนี้หรือ” ในช่วงเวลานั้นเองสุเราะฮ์อัลมะฮ์ดได้ถูก ประทานลงมา

อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾

(المسد: 1)

ความว่า: “มือทั้งสองของอะบิละฮับจงพินาศ และเขาก็พินาศแล้ว”

(อัลมะฮ์ด: 1)

3.2.2 เมื่อมีคำถามเกิดขึ้น อัลลอฮ์ﷻ ทรงประทานอายะฮ์อัลกุรอานลงมา เพื่อเป็น คำตอบให้กับคำถามต่างๆที่ท่านนบีﷺ ถูกถามหรือเป็นการอธิบายให้ทราบซุกมในเรื่อนั้นๆ

ตัวอย่างเรื่องราวของหญิงคนหนึ่งที่มาร้องขอความช่วยเหลือต่อท่านเราะฮ์สูลﷺ คือ นางเคาะละฮ์ บินดี ซะฮ์ละบะฮ์ ขณะถูกหย่าด้วยคำว่า ศิฮาร จากสามีของนาง (Muhammad ‘Umar, n.d.: 1/48)

นางเป็นภรรยาของท่าน เอาส อิบน์ อัสศอมิต นางได้ร้องทุกข์สามีของนางต่อท่าน เราะฮ์สูลﷺ โดยกล่าวว่า: “โอ้ท่านเราะฮ์สูลﷺ เขาได้กินทรัพย์สมบัติของฉัน ได้ทำให้ความสาวของฉัน ร่วงโรยลง คือทำให้ท้องของฉันเล็กจนกระทั่งเมื่อฉันได้มีอายุมากขึ้นและในที่สุดก็มิได้มีลูกให้แก่เขา แล้วเขาก็หย่าฉัน ด้วยศิฮาร (เรียกฉันว่าเหมือนแม่ของเธอ)” ท่านเราะฮ์สูลﷺ ได้กล่าวกับนางว่า: “ฉัน ไม่เห็นเธอเป็นอื่นใดนอกจากเธอได้ถูกห้ามจากเขา” นางได้โต้แย้งท่านเราะฮ์สูลﷺ โดยกล่าวว่า: “โอ้ ท่านเราะฮ์สูลﷺ เขามีได้หย่าฉันแต่เขากล่าวกับฉันว่า เธอเหมือนกับแม่ของฉัน แล้วเราะฮ์สูลﷺ ก็ได้ กล่าวกับนางเช่นเดียวกับที่ท่านได้กล่าวมาแล้วจากนั้นนางได้รำพันขึ้นมาว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ของร้องเรียนต่อพระองค์ท่านในเรื่องนี้” แล้วอัลลอฮ์ﷻ ก็ทรงตอบรับการร้องเรียน ของนาง ทรงปลดเปลื้องความหนักใจของนางและการร้องเรียนของนาง จนกระทั่งอัลลอฮ์ﷻ ได้ทรง ประทานอายะฮ์ดังต่อไปนี้ (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ, 2542: 1453)

อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ

يَسْمَعُ تَحَاوُرُكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾

(المجادلة: 1)

ความว่า: “โดยแน่นอน อัลลอฮ์ทรงได้ยินถ้อยคำของสตรีที่กำลัง โต้แย้งกับเจ้าในเรื่องสามีของนางและนางได้ร้องทุกข์ต่ออัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงได้ยินการตอบโต้ของเจ้าทั้งสอง แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรู้เห็นเสมอ”

(อัลมัจญาดะฮะฮ์: 1)

และสาเหตุของการประทานเป้าหมายเช่นเดียวกัน สิ่งที่ถูกประทานลงมาจากอัลกุรอาน เป็นคำตอบให้กับคำถามที่ถูกถาม และแน่นอนบางครั้งเป็นคำถามจากมุสลิม เช่นคำถามที่เศาะฮาบะฮ์ถามต่อท่านเราะสูลﷺ ตัวอย่างในสุเราะฮ์อัลอันฟาล อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا
ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

(الأنفال: 1)

ความว่า: “พวกเขาจะถามเจ้า เกี่ยวกับบรรดาทรัพย์สินเฉลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาทรัพย์สินเฉลยนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และของเราะสูล ดังนั้นพวกท่านจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงปรับปรุงความสัมพันธ์ ระหว่างพวกท่าน และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และเราะสูลของพระองค์เถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา”

(อัลอันฟาล: 1)

อัญญาอะบะรียะ (al-Tabariy, 2000: 1/360) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์นี้ “ (พวกเขาจะถามเจ้า เกี่ยวกับบรรดาทรัพย์สินเฉลย จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาทรัพย์สินเฉลยนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ﷻและของเราะสูลﷺ) ” ท่านอับดุลอะซีสกล่าวว่า: “นักตะวิลขัดแย้งกันในความหมายของคำว่า อันฟาลซึ่งอัลลอฮ์ﷻได้กล่าวไว้ในนี้ บางท่านกล่าวว่า คือ อัลอะฆะนาอิม (ทรัพย์สินเฉลย) และพวกเขาถือว่าความหมายของคำนี้ สหายของท่านจะถามท่านโอ้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺเกี่ยวกับอัลอะฆะนาอิมซึ่งทรัพย์สินเฉลยของท่าน และสหายของท่านในวันสงครามบดริสำหรับใคร ดังนั้นจึงกล่าวเถิดมัน สำหรับอัลลอฮ์ﷻและสำหรับเราะสูลﷺของพระองค์”

บางครั้งเป็นคำถามจากมุชริก (ผู้ที่ตั้งภาคี) ตัวอย่าง ในสุเราะฮ์ยาซีน อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾

(يس: 78)

ความว่า: “และเขาได้ยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบแก่เรา และเขาได้ลืมต้นกำเนิดของเขา เขากล่าวว่า ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีก ในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว”

(ยาซีน: 78)

อัญญาอะบะรียะ (al-Tabariy,2000: 13/360) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์นี้: “ (และเขาได้ยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบแก่เรา) ” ท่านมุญาฮิดกล่าวว่า: “หมายถึง อุบัย บิน เคาะลัฟ”

จากท่านเกาะตาตะฮุกกล่าวว่า: “จากความหมายที่ว่า (ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว) ถูกกล่าวแก่เราแท้จริงอุบัยบินเคาะลัฟได้มาหาท่านนบีมุฮัมมัดﷺพร้อมกับกระดูกปนเป็นผุยผงต่อมาก็ได้โปรยให้กระจัดกระจายในลม ต่อมาเขาก็กล่าวว่าโอ้มุฮัมมัด

ใครคือผู้ที่ให้เรามีชีวิตขึ้นมาใหม่ (ให้เราฟื้นขึ้นมา) และมันได้กลายเป็นผุยผงเช่นนี้หรือ? ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า: อัลลอฮ์ ﷻ ผู้ที่ทำให้เขามีชีวิตขึ้น ต่อมาก็ทำให้เขาตายลง ต่อมาพระองค์ทรงให้ท่านเข้าสู่ไฟนรก ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า: “ดังนั้นท่านเราะสูล ﷺ ได้ฆ่าเขาในวันสงครามอุฮุด”

จากตัวอย่างทั้งหมดที่ได้กล่าวมาถึงสาเหตุของการประทอนอายะฮ์อัลกุรอานนั้น แท้จริงอัลกุรอานไม่ได้ถูกประทอนลงมาหยุดอยู่กับเหตุการณ์ต่างๆ และสิ่งที่เกิดขึ้นต่างๆ หรือถูกถาม และขอความกระจ่างขอคำอธิบาย แต่ทว่าอัลกุรอานถูกประทอนลงมาว่าด้วยเรื่องหลักอะกีดะฮ์ อีमान สิ่งที่สำคัญต่างๆ ของอิสลาม และบทบัญญัติต่างๆ ของอัลลอฮ์ ﷻ ในการดำเนินชีวิตส่วนตัวและส่วนรวม

3.3 ข้อดีจากการรู้ถึงสาเหตุแห่งการประทอนอายะฮ์อัลกุรอาน

สาเหตุแห่งการประทอนอายะฮ์อัลกุรอานนั้นมีมากมาย ส่วนหนึ่งก็คือ

1. รู้ถึงความประสงค์ของอัลลอฮ์ ﷻ ในการเจาะจงเรื่องนั้นๆ และฮิกมะฮ์ (วิทญปัญญา) ที่นำไปสู่บทบัญญัติต่าง ๆ จากบทบัญญัติของพระองค์ แท้จริงแล้ว ข้อบัญญัติของอิสลาม ดำรงอยู่บนพื้นฐานแห่งการให้ความดูแลช่วยเหลือถึงผลประโยชน์ของมนุษยชาติมิได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งการใช้อำนาจ การกดขี่ข่มเหงในการปกครอง และการละเมิดขอบเขตโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมนุษย์ดำรงตนอยู่บนขอบเขตแห่งบทบัญญัติของอิสลาม (Muhammad ‘Umar, 1991: 159)

2. สามารถที่จะสร้างความเข้าใจ ความกระจ่างจากอายะฮ์ต่าง ๆ ของอัลกุรอานได้ดี และทำให้ข้อสงสัยต่างๆ หดสิ้นไป ส่วนหนึ่งก็คือ al-Wahidiy กล่าวว่า: “เป็นไปได้ที่เราจะรู้ถึงการอธิบายอายะฮ์อัลกุรอาน ความหมายของอัลกุรอาน และเป้าหมายที่แท้จริงของอายะฮ์อัลกุรอาน โดยที่เราไม่รู้ถึงประวัติที่มาของอายะฮ์ หรือสาเหตุแห่งการประทอนของอายะฮ์นั้น ๆ”

อิบน์ ตัยมียะฮ์ (Ibn Taimiyah) ได้กล่าวว่า: “การรู้ถึงสาเหตุแห่งการประทอนของอายะฮ์อัลกุรอานนั้น ทำให้เรามีความชัดเจนในการเข้าใจถึงอายะฮ์มากยิ่งขึ้น แท้จริงแล้ววิชาความรู้ นั้นย่อมมีสาเหตุ (ที่ทำให้ได้มาซึ่งความรู้) และผลแห่งวิชาความรู้ นั้นคือเป้าหมายที่ต้องการ (ให้ผู้อื่นได้เรียนรู้)” และส่วนหนึ่งจากตัวอย่างในเรื่องดังกล่าวคือ อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا

جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾

(البقرة: 158)

ความว่า: “แท้จริงภูเขา ศาอะฟา และภูเขามัรวะฮ์นั้น เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของอัลลอฮ์ ดังนั้นผู้ใดประกอบพิธีฮัจญ์ หรือ อุมเราะฮ์ ณ บัยตุลลอฮ์ก็ไม่มีบาปใดๆ แก่เขาที่จะเดินวนเวียนไปมา ณ ภูเขาทั้งสองนั้น และผู้ใดประกอบความดีโดยสมัครใจแล้ว แนนอนอัลลอฮ์นั้น คือผู้ทรงขอบใจ และผู้ทรงรอบรู้”

(อัลบะเกาะเราะฮ์: 158)

จากอายะฮ์นี้แท้จริงอัลลอฮ์ﷻปฏิเสธสิ่งที่เป็นบาปและการปฏิเสธสิ่งที่เป็นบาปบังคับว่าเป็นการปฏิเสธสิ่งที่เป็นบาป ดังนั้นน้ำของเขาได้ถามเขา ท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวกับเขาว่า แท้จริงสาเหตุของการประทานอายะฮ์ แท้จริงปรากฏว่าก่อนหน้าอิสลามจะมา ภูเขาเศาะฟาและภูเขามัรเราะฮ์เป็นสถานที่เคารพ ดังนั้นเมื่อศาสนาอิสลามได้มายังพวกเขา บรรดามุสลิมทั้งหลายนั้นมีความยากลำบากจากการวิ่งระหว่างมันทั้งสอง ดังนั้นอัลลอฮ์ﷻได้ทรงประทานอายะฮ์นี้ลงมาเพื่อปลดเปลื้องความยากลำบากแก่พวกเขา

ท่านอนัสบินมาลิก ได้กล่าวเกี่ยวกับภูเขาเศาะฟาและมัรเราะฮ์ว่า : “ปรากฏว่าเราเห็นว่ามันทั้งสองเป็นส่วนหนึ่งจากคำสั่งใช้ของญะฮ์ลียะฮ์ ดังนั้นเมื่ออิสลามได้มาพวกเราได้ยึดถือปฏิบัติมันทั้งสอง อายะฮ์ดังกล่าวได้ถูกประทานลงมาและด้วยกับดังกล่าวทำให้รู้ว่าแท้จริงการปฏิเสธสิ่งที่เป็นบาปไม่ใช่เป้าหมายของอายะฮ์ด้วยการอธิบายรากฐานของสุกัมการวิ่ง และแท้จริงเป้าหมายการปฏิเสธความยากลำบากของพวกเขาด้วยการยึดถือปฏิบัติมันโดยพวกเขาเห็นว่าแท้จริงมันทั้งสองคือส่วนหนึ่งจากคำสั่งใช้ของญะฮ์ลียะฮ์ ส่วนรากฐานของสุกัมการวิ่ง แน่นอนพระองค์ได้อธิบายไว้ในคำที่ว่าเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของอัลลอฮ์ﷻ” (al-Uthaimin, 2001: 13)

3. สาเหตุแห่งการประทานอัลกุรอาน สามารถสร้างความชัดเจนเกี่ยวกับอายะฮ์ที่ถูกประทานลงมาว่าให้กับใครเป็นการเฉพาะ จะได้ไม่มีผลกระทบต่อผู้อื่น มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้บริสุทธิ์ถูกใส่ร้าย หรือไม่ก็ทำให้ผู้อื่นถูกสงสัยในทางที่ไม่ดีได้ (Muhammad ‘Umar, 1991: 163)

4. การรู้สาเหตุแห่งการประทานอายะฮ์อัลกุรอาน เพื่อสร้างความง่ายตายในการท่องจำ สะดวกในการเข้าใจ ในการจดจำตัวบทและความหมายของมัน เพราะแท้จริงแล้วสาเหตุต่าง ๆ ย่อมมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่เกิดขึ้น และบทบัญญัติต่าง ๆ ก็มีส่วนสัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ที่มีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคล เวลาหรือสถานที่ ทั้งหมดเหล่านี้จะมาช่วยเพิ่มความแม่นยำ ชัดเจนในการจดจำให้ได้ดียิ่งขึ้น (Muhammad ‘Umar, 1991: 164)

ไม่มีแนวทางใดที่จะรู้ถึงสาเหตุของการประทานอัลกุรอานนอกจากการถ่ายทอดที่ถูกต้องของ al-Wahidiy กล่าวว่า “ ไม่เป็นการอนุวัติ หรือไม่สามารถเชื่อถือได้ ในการรายงานถึงสาเหตุแห่งการประทานอายะฮ์อัลกุรอาน นอกจากด้วยการรายงาน (ริวายะฮ์) และการได้รับฟังจากผู้ที่เป็นสักขีพยาน (อัยนในเหตุการณ์) และผู้ที่ได้รับรู้ถึงสาเหตุของการประทาน และผู้ที่ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความรู้ของสาเหตุของการประทาน และพวกเขาก็พบในการเป็นผู้ที่ศึกษานั้น และเงื่อนไขของการรายงานและการได้รับฟังไม่เพียงพอ จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องด้วย” (Ibn Hajar, n.d.: 1/100)

อัลกุรอานถูกประทานลงมาเพื่อชี้นำมนุษยชาติไปสู่แนวทางที่ชัดเจนเป็นทางนำไปสู่แนวทางที่เที่ยงตรงและเป็นพื้นฐานแห่งการดำเนินชีวิตอันประเสริฐที่ดำรงอยู่บนพื้นฐานแห่งการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ﷻและต่อคัมภีร์ของพระองค์ (อัลกุรอาน) สามารถบอกเล่าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอดีตที่ผ่านมา เหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน และเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ (Manna‘al-Qattan, 1976: 75)

3.4 สาเหตุของการประทานอายะฮ์บางอายะฮ์ในสุเราะฮ์อ์ซุซุมัร

1) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 10

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا رَبِّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

(الزمر: 10)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดโอ้ปวงบ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลายเอ๋ย จงยำเกรงพระเจ้าของพวกท่านเถิด สำหรับบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้คือ (จะได้รับการตอบแทน) ความดีและแผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นกว้างใหญ่ไพศาล แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้น จะได้รับการตอบแทนรางวัลของพวกเขาอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องคำนวณ”

(อ์ซุซุมัร: 10)

อัลกุฎฎีบีย (al-Qurtubiy, 1964: 15/240) กล่าวไว้ในตีฟสีร์ของเขาว่า: “ท่านอิบน์อับบาสกล่าวว่า อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในเรื่องของญะฮ์อ์ อิบน์อะบีญะฮ์ลิบ และสหายของเขาขณะที่พวกเขาตั้งใจจะอพยพไปดินแดนสะบะฮะฮะฮะ (เอธิโอเปีย)”

ต่อมาเขาได้กล่าวว่า: อัลลอฮ์ทรงตรัสความว่า (สำหรับบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้คือ (จะได้รับการตอบแทน ความดี) หมายถึง ด้วยกับความดีครั้งแรกเป็นการเชื่อฟัง และครั้งที่สองเป็นการตอบแทนในสวรรค์ และบางครั้งความดีหมายถึง สำหรับผู้ที่พวกเขาทำความดีในโลกดุนยา ความดีในโลกนี้ และได้รับเพิ่มผลบุญของโลกอาคิเราะฮ์ และความดีที่เพิ่มในดุนยาคือสุขภาพและพลานามัยที่ดี และความสำเร็จชัยชนะและทรัพย์สินหลาย

อัลกุฎฎีบียกล่าวว่า: “ครั้งแรกถูกต้องเพราะว่าแท้จริงกาเฟร (ผู้ปฏิเสธ) แน่ใจว่าเขาได้ความโปรดปรานในโลกดุนยา ฉะนั้นได้กล่าวว่า: เขาจะได้รับมันพร้อมกับผู้ที่ศรัทธาและจะถูกเพิ่มคือสวรรค์เมื่อเขาขอบคุณอัลลอฮ์ต่อความโปรดปรานนั้นและแน่นอนความดีนั้นในโลกดุนยาการคือ คำสรรเสริญการชมเชยความดี และในโลกอาคิเราะฮ์คือการตอบแทน”

(และแผ่นดินของอัลลอฮ์นั้นกว้างใหญ่ไพศาล) ดังนั้นพวกเขาอพยพไปในแผ่นดินนั้นและพวกเขาจะไม่ดำรงอยู่พร้อมกับการกระทำสิ่งที่ฝ่าฝืน และบางครั้งเป้าหมายคือแผ่นดินในสวนสวรรค์ ความปรารถนาของพวกเขาที่ให้อภัยและ ความกว้างขวางของความโปรดปรานนั้นเช่นเดียวกับที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾

(آل عمران: 133)

ความว่า: “และพวกเจ้าจงรีบเร่งกันไปสู่การอภัยโทษจากพระเจ้าของพวกเจ้าและไปสู่สวรรค์ซึ่งความกว้างของมันนั้นคือบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินโดยที่มันถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง”

(อาล อิมรอน: 133)

บางครั้งสวรรค์ถูกเรียกว่าแผ่นดิน ดังนั้นจุดมุ่งหมายในการนี้ก็เพื่อปลอบขวัญแก่พวกเขาและสนับสนุนให้มีการอพยพและอัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมผลตอบแทนแห่งความดีให้แก่ผู้ที่ศรัทธามีความยำเกรงต่อพระองค์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

2) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 19

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾

(الزمر: 19)

ความว่า: “ดังนั้นผู้ที่คำมั่นสัญญาแห่งการลงโทษได้คู่ควรแก่เขาแล้ว (เจ้าสามารถจะฮิตายะฮ์ให้แก่เขา) กระนั้นหรือ? และเจ้าจะช่วยผู้ที่อยู่ในนรกให้รอดพ้นได้หรือ”

(อฺซุซฺมฺร: 19)

อัลกุฎฎีย (al-Qurtubiy, 1964: 15/244) กล่าวในตัฟซีร์ของเขาว่า: “ท่านนบี ﷺ มีความหวังใยในการมีอิมานของกลุ่มชนของท่าน แต่พวกเขาเหล่านั้นอัลลอฮ์ทรงลิขิตความชั่วให้แก่พวกเขาแล้วอายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา อิบนุอับบาสกล่าวว่า: หมายถึงอปีละฮับและลูกของเขาตลอดจนญาติบางคนของท่านนบี ﷺ ที่ไม่ยอมศรัทธา”

3) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 30 ดังสะดิษต่อไปนี้

((فَحَمِدَ اللَّهُ أَبُو بَكْرٍ وَأَتَى عَلَيْهِ، وَقَالَ: أَلَا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ مُحَمَّدًا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ مَاتَ، وَمَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ

اللَّهُ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، وَقَالَ: {إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ}))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 3668)

ความว่า: “ท่านอบูบักร์ได้สรรเสริญต่ออัลลอฮ์และทรงชมเชยต่อพระองค์และเขาได้กล่าวว่าพึงรู้เถิดว่าผู้ที่เคารพภักดีมุฮัมมัด ﷺ แท้จริงมุฮัมมัด ﷺ เขาได้ตายแล้ว และผู้ใดที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ทรงมีชีวิต ไม่ทรงตาย” และเขาว่า อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾

(الزمر: 30)

ความว่า: “แท้จริงเจ้าจะต้องตายและแท้จริงพวกเขาจะต้องตาย”

(อิซซุมร์: 158)

4) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 53 ดังฮะดีษต่อไปนี้

((عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ نَاسًا، مِنْ أَهْلِ الشِّرْكِ كَانُوا قَدْ قَتَلُوا وَأَكْثَرُوا، وَزَنُوا وَأَكْثَرُوا، فَأَتَوْا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: إِنَّ الَّذِي تَقُولُ وَتَدْعُو إِلَيْهِ لِحَسَنٍ، لَوْ نُخَيِّرْنَا أَنْ لِمَا عَمَلْنَا كَفَّارَةً فَنَزَلَ: { وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَلَا يَزْنُونَ } [الفرقان: 68] وَنَزَلَتْ { قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ، لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ } ((

(أخرجه البخاري، د.ت.: 4810)

ความว่า: “จากท่านอับบาสกล่าวว่า: แท้จริงมนุษย์คนหนึ่งจากชาวที่ตั้งภาคี พวกเขาเคยเป็นผู้ที่ทำการเซ็นฆ่าจำนวนมากและพวกเขาทำการชินาจำนวนมากด้วย ดังนั้นพวกเขามาหาท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ดังนั้นพวกเขาบอกว่า แท้จริงผู้ซึ่งท่านได้กล่าวและท่านเรียกร้องไปยังท่านสำหรับผู้ที่ดี หากว่าท่านบอกพวกเราแท้จริงสำหรับสิ่งที่เรารู้คือการเสียค่าปรับ ดังนั้นอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงประทานอายะฮ์ที่ 68 สุเราะฮ์อัลฟุรกอน และอายะฮ์ที่ 53 สุเราะฮ์อิซซุมร์ลงมา

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾

(الفرقان: 68)

ความว่า: “และบรรดาผู้ที่ไม่วิงวอนขอพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิตซึ่งอัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม และพวกเขาไม่ผิดประเวณี และผู้ใดกระทำความเช่นนั้น เขาจะได้พบกับความผิดอันมหันต์”

(อัลฟุรกอน: 68)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

(الزمر: 53)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย! บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อิซซุหมัร: 53)

(บันทึกโดย al- Bukhariy, n.d.: 4810)

5) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 64

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿فُلْ أَفَعَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾

(الزمر: 64)

ความว่า: “จงกล่าว (เถิดมุฮัมมัด) พวกท่านใช้ให้ฉันเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? โอ้ปวงบ่าวผู้โง่เขลาเอ๋ย ”

(อิซซุหมัร: 64)

อิบนุกะษีร(ibn-Kathir,1999: 7/112) กล่าวไว้ในตีฟสีรของเขาว่า: “ท่านอิบนุอับบาส กล่าวว่า พวกมุชริกีนด้วยความโง่ของพวกเขาก็ได้เรียกร้องเชิญชวนท่านเราะสูลﷺ ให้เคารพบูชาบรรดาพระเจ้าของพวกเขาแล้วพวกเขาก็จะเคารพภักดีพระเจ้าของท่าน” อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา และอายะฮ์ที่ 65 เช่นกัน

และอัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(الزمر: 65)

ความว่า: “และโดยแน่นอน ได้มีวะฮีย์มายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายังบรรดานบีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์) แน่แน่นอนการทำงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อิซซุหมัร: 65)

6) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 67 สะดุดดังต่อไปนี้

((عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ حَبْرٌ مِنَ الْأَحْبَارِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّا نُبْجِدُ: أَنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ السَّمَوَاتِ عَلَىٰ إصْبَعٍ وَالْأَرْضِينَ عَلَىٰ إصْبَعٍ، وَالشَّجَرَ عَلَىٰ إصْبَعٍ، وَالْمَاءَ وَالتَّرَىٰ عَلَىٰ إصْبَعٍ، وَسَائِرَ الْخَلَائِقِ عَلَىٰ إصْبَعٍ، فَيَقُولُ أَنَا

الْمَلِكُ، فَضَحِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِدُهُ
تَصْدِيقًا لِقَوْلِ الْحَبْرِ، ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: { وَمَا
قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ، وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَالسَّمَاوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ، سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ } ((

(أخرجه البخاري، د.ت.: 4811)

ความว่า: “จากท่านอับดุลลอฮ์กล่าวว่: มีบาทหลวงคนหนึ่งจาก
บาทหลวงทั้งหลายได้มาหาท่านเราะสูลดั่งนั้นเขาได้กล่าวว่ไอ้มุฮัม
มัดแท้จริงเราพบ (เตารอต) ว่แท้จริงอัลลอฮ์ทรงทำให้บรรดาชั้น
ฟ้าเพียงนิ้วหนึ่งและบรรดาแผ่นดินเพียงนิ้วหนึ่งและต้นไม้เพียงนิ้ว
หนึ่งและน้ำและดินเปียกชื้นเพียงนิ้วหนึ่งและสิ่งที่ถูกสร้างอื่นๆเพียง
นิ้วหนึ่ง ดั่งนั้นเขาได้กล่าวว่: ฉันท้คือกษัตริย์ ดั่งนั้นท่านนบีﷺ ได้
หัวเราะจนกระทั่งฟันของเขาเริ่มผสานกันชัดสำหรับคำพูดของ
บาทหลวงต่อมาท่านเราะสูลﷺ อ่านสุเราะฮ์นี้ อัลลอฮ์ทรงตรัสว่
﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(الزمر: 67)

ความว่า: “และพวกเขามีได้ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮ์อันพึงมีต่อ
พระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์
หนึ่งของพระองค์ในวันกียามะฮ์ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้ง
ด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ และ
พระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี”

(อ้ชชุม่ร์: 67)

(บันทึกโดย al- Bukhāriy ,n.d.: 4811)

7) สาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่ 68 ฮะดีษดังต่อไปนี้
(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ يَهُودِيٌّ بِسُوقِ الْمَدِينَةِ: لَا وَالَّذِي اصْطَفَى
مُوسَى عَلَى الْبَشَرِ، قَالَ: فَرَفَعَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يَدَهُ فَصَكَ بِهَا
وَجْهَهُ، قَالَ: تَقُولُ هَذَا وَفِينَا نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " { وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ
قِيَامٌ يَنْظُرُونَ } [الزمر: 68] فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ رَفَعَ رَأْسَهُ، فَإِذَا مُوسَى

أَحَدٌ بِقَائِمَةٍ مِنْ قَوَائِمِ الْعَرْشِ، فَلَا أَدْرِي أَرْفَعُ رَأْسَهُ قَبْلِي، أَمْ كَانَ مِمَّنْ
اسْتَسْنَى اللَّهَ؟ وَمَنْ قَالَ: أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى فَقَدْ كَذَبَ))

(أخرجه الترمذي، 1975: 3245)

ความว่า: “อปีสุร็อยเราะฮ์กล่าวว่: ชาวยิวคนหนึ่งได้กล่าวที่ตลาด
ของเมืองว่า ไม่! ขอสาบานต่อผู้ซึ่งคัดเลือกมุขานี้อีกว่ามนุษย์ทั้ง
ปวง เขากล่าวว่า ดั่งนั้นมีชายคนหนึ่งจากชาวอันศอรได้ยกมือของ
เขาดั่งนั้นเขาได้ตีไปทีใบหน้าของเขา(ชายชาวยิว) เขาได้กล่าวว่า
ท่านจะพูดนั้น และเรามีนบีของอัลลอฮ์มุฮัมมัดﷺ ดั่งนั้นท่านนบี
ﷺ ได้กล่าวว่าอัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ
شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾

(الزمر: 68)

ความว่า: “และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินจะล้มลงตายเว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์ แล้วสังข์ได้ถูก
เป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู”

(อัซซุหมัร: 68)

ดั่งนั้นฉันจะเป็นคนแรกของผู้ที่ยกศีรษะของเขาขึ้น(พื้น) ดั่งนั้น
เมื่อณปีมุขานี้อได้นำมาด้วยกับขา จากขาต่างๆของบัลลังก์ ฉันไม่รู้
เลยว่าศีรษะของเขายกขึ้น (พื้น) ก่อนหน้าฉันหรือเปล่า? หรือเขา
เป็นคนหนึ่งจากผู้ที่อัลลอฮ์ﷻทรงยกเว้น?และผู้ทีกล่าวว่า ฉันดีกว่า
ยูนุส บิน มัตตา ดั่งนั้นแน่นอนเขาโกหก

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975: 3245)

3.5 ความประเสริฐของสุเราะฮ์อัซซุหมัร

สุเราะฮ์ในอัลกุรอานทุกสุเราะฮ์จะได้รับผลบุญสำหรับผู้ผู้อ่านแม้เพียงอักษรเดียวก็
ตามไม่ว่าเขาอ่านด้วยความคล่องแคล่วหรือไม่ช้านานก็ตาม ซึ่งดังกล่าวเป็นการบ่งบอกถึงความ
ประเสริฐของการอ่านอัลกุรอาน ดังที่ปรากฏในฮะดีษของท่านเราะฮ์สุลﷺ ดังต่อไปนี้

((عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَلِهَا، لَا

أَقُولُ الْم حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ وَلَا م حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ))

(أخرجه الترمذي، 1975: 2910)

ความว่า: “รายงานจากท่านอับดุลเลาะฮฺ บินมัศอูดกล่าวว่า ท่านเราะสูลﷺกล่าวว่า ผู้ใดอ่านเพียงอักษรเดียวจากคัมภีร์ของ อัลลอฮฺ สำหรับเขาจะได้รับผลดีหนึ่งความดีและหนึ่งความดีนั้นเขาจะได้รับผลตอบแทนเท่ากับสิบความดีฉันจะไม่กล่าวว่า อลิฟ ลาม มีม” เป็นอักษรเดียวแต่ “อลิฟ”คืออักษรหนึ่ง “ลาม”คือ อักษรหนึ่ง และ “มีม” คืออักษรหนึ่ง

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975: 2910)

สุเราะฮ์อัซซุหม์เป็นสุเราะฮ์หนึ่งในอัลกุรอานที่มีความประเสริฐและได้รับผลบุญสำหรับผู้ผู้อ่านเช่นเดียวกับสุเราะฮ์อื่น ๆ และท่านเราะสูลﷺก็ได้ให้ความสำคัญในการอ่านเป็นประจำก่อนนอน ดังที่ปรากฏในชะดีษของท่านเราะสูลﷺ ดังต่อไปนี้

((عَنْ أَبِي لُبَابَةَ، قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ، «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الزُّمْرَ، وَبَنِي إِسْرَائِيلَ»))

(أخرجه الترمذي، 1975: 3405)

ความว่า: “จากท่านอบีลูบาบะฮ์กล่าวว่า:ท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวว่า ปรากฏว่าท่านเราะสูลﷺจะไม่นอนจนกว่าเขาจะอ่านสุเราะฮ์ อัซซุหม์ และสุเราะฮ์ฮุนอิสรอฮ์ (สุเราะฮ์ฮุรอฮ์)”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy ,1975: 3405)

นอกจากนี้ความประเสริฐของสุเราะฮ์อัซซุหม์ยังถูกกล่าวไว้ในหนังสือตัฟสีรของอัลชะอะละบีย และอัลบัยฎอวีย รวมทั้งหนังสือบางเล่มที่เนื้อหาเดียวกันเกี่ยวกับความประเสริฐของมัน ซึ่งผู้วิจัยจะยกตัวอย่างบางส่วนเท่านั้นจากหนังสือดังกล่าว แต่อยู่ในสถานะชะดีษที่อ่อนแอ

ในหนังสือตัฟสีรของอัลชะอะละบีย (al-Tha‘labiy, 2002: 8/220) ได้กล่าวถึงความประเสริฐของสุเราะฮ์อัซซุหม์ต่อไปนี้

((عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الزُّمْرِ لَمْ يَقْطَعْ اللَّهُ رَجَاءَهُ وَأَعْطَاهُ ثَوَابَ الْخَائِفِينَ))

ความว่า: “มีสายรายงานจากท่านอุบัย บิน กะอฺบ กล่าวว่า: ท่านเราะสูลﷺกล่าวว่า: ผู้ใดที่เขาอ่านสุเราะฮ์อัซซุหม์ อัลลอฮ์จะไม่ทรงตัดขาดความหวังของเขาและพระองค์จะทรงประทานผลตอบแทนของผู้ที่มีความเกรงกลัวให้แก่เขา”

((وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُقْرَأُ كُلَّ لَيْلَةٍ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَالزُّمَرِ))

ความว่า: “มีสายรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺอรอฎิยัลลอฮฺออันฮา กล่าวว่: ปราบกฏว่ท่านเราะสูลﷺจะอ่านทุกๆค้ำคีนสุเราะฮฺบนี้ อิศรออีล (อิสรออ์) และสุเราะฮฺอ์ซุซุมร์”

ทั้งสองสายรายงานปราบกฏอยู่ในหนังสือตัฟสีรของษะอะลอะบียที่บงบอกให้ทราบถึง ความประเสริฐของสุเราะฮฺอ์ซุซุมร์

และมีปราบกฏในหนังสืออื่นเช่นเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยหยิบยกมาเล่มหนึ่งคือหนังสือของ ท่านพัยรฺฮุสอะบาศิยฺ ซึ่งมีความหมายของเนื้อหาเดียวกันกับตัฟสีรของท่านษะอะลอะบีย

((عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقْرَأُ كُلَّ لَيْلَةٍ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَالزُّمَرِ))

ความว่า: “มีสายรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺอรอฎิยัลลอฮฺออันฮา กล่าวว่ ปราบกฏว่ท่านเราะสูลﷺจะอ่านทุกๆค้ำคีน สุเราะฮฺบนี้ อิศรออีล (อิสรออ์) และสุเราะฮฺอ์ซุซุมร์”

Prinice of Sorajit Pattana Campus

((وَحَدِيثُ أَبِي الْوَاهِي: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الزُّمَرِ لَمْ يَمُتْعَ اللَّهُ رَجَاءَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأُعْطِيَ ثَوَابَ الْخَائِفِينَ الَّذِينَ خَافُوهُ))

และษะดีษของท่านอบูยัลวَاهียฺกล่าวว่: “ผู้ใดที่เขาอ่านสุเราะฮฺอ์ซุซุมร์อัลลอฮฺจะไม่ทรงตัดขาดความหวังของเขาในวันกิยามะฮฺ และพระองค์จะทรงประทานผลตอบแทนของผู้ที่มีความเกรงกลัวซึ่ง พวกเขาได้มีความเกรงกลัวพระองค์”

((وَحَدِيثُ عَلِيٍّ: يَا عَلِيُّ مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الزُّمَرِ اشْتَاقتْ إِلَيْهِ الْجَنَّةُ، وَلَهُ بِكُلِّ آيَةٍ قَرَأَهَا مِثْلُ ثَوَابِ الْمُجَاهِدِينَ))

และอีกษะดีษหนึ่งกล่าวว่: “โอ้ท่านอะลีผู้ใดที่เขาอ่านสุเราะฮฺอ์ซุซุมร์สวรรค์จะเป็นที่คิดถึงสำหรับเขา และด้วยกับทุกๆอายะฮฺที่เขาอ่านมันเปรียบเสมือนกับผลตอบแทนของบรรดาผู้ที่ต่อสู้ใน หนทางของอัลลอฮฺสำหรับเขา”

3.6 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ซุหม์รกับสุเราะฮ์ก่อนและหลัง

3.6.1 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ซุหม์รกับสุเราะฮ์ก่อน (ศอด)

สุเราะฮ์ซุหม์รมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสุเราะฮ์ศอดในหลายด้านด้วยกันเช่น

1) สุเราะฮ์ทั้งสองได้ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮ์ เช่นเดียวกันเนื้อหาของสุเราะฮ์ได้รวมไว้ซึ่งเรื่องราวของหลักเตาฮีดและหลักอะกีดะฮ์

สุเราะฮ์ศอดได้กล่าวถึงเรื่องของความเชื่อที่ผิดของบรรดาพวกมุชริกีนมักกะฮ์เกี่ยวกับการศรัทธาต่อพระเจ้า อัลลอฮ์ ﷻ ตรีสไว้ในอายะฮ์ที่ 5-6

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ وَأَنْطَلِقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ

أَنْ آمَسُوا وَأَصْبَحُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ﴾

(ص: 5-6)

ความว่า: “เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียว กระนั้นหรือ แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ และพวกหัวหน้าของพวกเขาพากันออกไป (พลาบกล่าวว่า) จงก้าวหน้าต่อไปและอดทน ในการยึดมั่นต่อบรรดาพระเจ้าของพวกเขาท่านต่อไป! แท้จริงเป็นเรื่องที่ถูกวางแผนไว้แล้ว”

(ศอด: 5-6)

จากอายะฮ์ทั้งสองในสุเราะฮ์ศอด เป็นท่าทีของพวกมุชริกีนมักกะฮ์ในการปฏิเสธและเย้ยหยันต่อการเรียกร้องเชิญชวนของท่านบี ﷺ ในการเผยแพร่ศาสนาอิสลาม

ท่านอัญญาบะรีย์(al-Tabariy, 2000: 21/151) ได้กล่าวในตีฟีรของท่านว่า: “จากท่านสะอีด บิน ญุบัยร กล่าวว่า เมื่ออบูฏอลิบป่วยท่านเราะฮ์ซุหม์ร ﷻ ได้ไปหาลุงของท่านที่บ้านปรากฏว่าตรงศีรษะของลุงนั้นมีท่านอบูญะฮ์ลัน้อยู่อ้างๆ ท่านเราะฮ์ซุหม์ร ﷻ ได้กล่าวร้องเรียกต่อเขาและพวกเขาได้กล่าวว่า: แท้จริงมุฮัมมัด ﷻ ได้กล่าวดำ่ว่าพระเจ้าของพวกเรา ดังนั้น เขา (ลุง) กล่าวว่า: โอ้ลูกชายของน้องฉันอะไรคือสิ่งที่ท่านต้องการนี้ เขา(ท่านนบี) กล่าวว่า: โอ้ลุงครับ แท้จริงฉันต้องการให้พวกเขาตั้งมั่นอยู่บนคำคำหนึ่งที่จะปกป้องพวกเขาชาวอาหรับด้วยคำนั้น และถูกใช้ให้ปฏิบัติต่อพวกเขาที่ไม่ใช่ชาวอาหรับคือกาซี (คำปรับ) เขา (ลุง) ได้กล่าวว่า: และมันคืออะไรละ เขา (ท่านนบี) ได้กล่าวว่า: คำปฏิญาณตนไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ﷻ องค์เดียว” อายะฮ์ทั้งสองถูกประทานลงมา

ดังนั้นพวกเขา (พวกมุชริก) กล่าวว่า: มุฮัมมัด ﷻ อ้างว่าพระเจ้าที่ถูกเคารพมีเพียงองค์เดียวคืออัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งเป็นเรื่องที่ประหลาดจริงๆ และบรรดาหัวหน้าของพวกเขาได้กล่าวย้าเตือนอบูฏอลิบก่อนเสียชีวิต เพื่อไม่ให้เขาละทิ้งศาสนาของปู่ย่าของพวกเขาโดยหันไปเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียวตามคำเรียกร้องของท่านนบีมุฮัมมัด ﷻ

ส่วนสุเราะฮ์ซุหม์รก็ได้กล่าวถึงหลักการเตาฮีดคือรากฐานของการศรัทธาและรากฐานของการอีมานแต่พวกมุชริกีนมักกะฮ์ยังคงใช้สิ่งอื่นควบคู่ในการภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ

และอัลลอฮฺﷻตรัสไว้ในอายะฮ์ที่ 3

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(الزمر: 3)

ความว่า: “พึงทราบเถิดการอิบาดะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่าเราได้เคารพภักดีพวกเขาเว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนวทางแก่ผู้กล่าวเท็จ ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ”

(อิซซุมร์: 3)

เช่นเดียวกันอายะฮ์นี้ได้เรียกร้องเชิญชวนให้พวกเขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻองค์เดียวในการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์โดยไม่ให้มุ่งเจตนาไปสู่สิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ﷻ เพราะการงานของเขาจะไร้ผลหากเขาไม่บริสุทธิ์ต่อพระองค์ แต่พวกเขายังคงให้การเคารพสักการะต่อพระเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮ์ﷻ จากบรรดาเจว็ด รูปปั้นต่างๆ เพื่อเป็นสื่อกลางไปสู่การใกล้ชิดต่อพระองค์ซึ่งเป็นการเชื่อที่เข้าใจผิด เป็นการนำสิ่งอื่นมาเทียบเท่าและคู่ควรกับพระองค์

2) สุเราะฮ์ศอดเริ่มและจบลงด้วยการกล่าวถึงข่าวคราวของอัลกุรอานและสุเราะฮ์อิซซุมร์ได้เริ่มด้วยการประทานอัลกุรอานที่มาจากพระเจ้ามิใช่การปั้นแต่งขึ้น

สุเราะฮ์ศอดได้พูดเกี่ยวกับการประทานอัลกุรอานในตอนต้นของสุเราะฮ์ อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾

(ص: 1)

ความว่า: “ศอด ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่เป็นเครื่องเตือนสติ”

(ศอด: 1)

และเช่นเดียวกันได้กล่าวไว้ในตอนท้ายของสุเราะฮ์ศอด อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾

(ص: 87-88)

ความว่า: “มันมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นการตักเตือนแก่ปวงมนุษย์ และแน่นอนเจ้าจะรู้ข่าวคราวของอัลกุรอานในระยะเวลาอันใกล้นี้”

(ศอด: 87-88)

อัลลอฮ์ทรงกล่าวว่า: “แท้จริงอัลกุรอานนั้นมีโชอื่นใดเลยนอกจากเป็นคำสั่งสอน และเป็นข้อตักเตือนแก่มนุษย์ ญิน และผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย ไม่ใช่สิ่งที่เสกสรรปั้นแต่งขึ้นมาทั้งนั้น”

สุเราะฮ์อซซุหม์รได้กล่าวถึงอัลกุรอานในตอนต้นของสุเราะฮ์หลังจากที่ได้ถูกกล่าวไว้แล้วในตอนท้ายของสุเราะฮ์ศอด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้งสองสุเราะฮ์มีความสัมพันธ์กัน

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(الزمر: 1)

ความว่า: “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อซซุหม์ร: 1)

และนี่เป็นการแสดงให้เห็นว่าทั้งสองสุเราะฮ์มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน โดยแท้จริงหากว่าคำว่าบิสมิลลาฮ์ไม่ได้ตกลงไปทั้งสองอายะฮ์เปรียบเสมือนกับอายะฮ์เดียวกัน (al-Sayūti, n.d.: 1/128)

3) สุเราะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้ที่ปฏิเสธต่อท่านนบีมุฮัมมัดในการที่เรียกร้องเชิญชวนไปสู่พระเจ้าองค์เดียวพร้อมปฏิเสธคัมภีร์อัลกุรอานสุเราะฮ์ศอด ได้กล่าวถึงเรื่องดังกล่าว ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ﴾

(ص: 4)

ความว่า: “และพวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนจากหมู่พวกเขา มายังพวกเขา และพวกเขาปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า นี่คือนายากร นักโกหกตัวฉกาจ”

(ศอด: 4)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا خِتْلَاقٌ﴾

(ص: 7)

ความว่า: “เราไม่เคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อนในศาสนาสุดท้าย นี้มีโชอื่นใด นอกจากเป็นการเสกสรรปั้นแต่งขึ้นมาเท่านั้น”

(ศอด: 7)

จากอายะฮ์ดังกล่าวพวกเขามีความคิดว่ามันห่างไกลจากความเป็นจริงเหลือเกินผู้ที่ จะมาเป็นนบีเป็นแค่คนธรรมดาและเรียกร้องเชิญชวนให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าองค์เดียวซึ่งก่อน

หน้านี้ก็ไม่ปรากฏมาก่อนเลยในศาสนานะศอรอที่มีความเชื่อเรื่องพระเจ้าสามองค์ ซึ่งแท้จริงมันเป็นเพียงมายากลเท่านั้น

ในสุเราะฮ์อซซุหม์รได้กล่าวยืนยันถึงการประทานอัลกุรอานให้แก่ท่านนบี ﷺ ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่แท้จริง เป็นคัมภีร์ที่เรียกร้องไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ﷻ องค์เดียว

ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(النمر: 2)

ความว่า: “แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อซซุหม์ร: 2)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่าอีกว่า

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(النمر: 11)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อซซุหม์ร: 11)

อายะฮ์ดังกล่าวเป็นการยืนยันถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอานให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งเป็นนบีท่านสุดท้าย เป็นคัมภีร์ที่มีข้อเท็จจริงไม่ใช่แต่งขึ้นมา และเรียกร้องไปสู่การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ ﷻ องค์เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจ

4) สุเราะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงการสร้างนป้ออาดัมและภรรยาของเขาและการสร้างมนุษย์ในครรภ์มารดาเป็นขั้นตอน

สุเราะฮ์ศอดได้กล่าวถึงเรื่องดังกล่าว ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ

فِيهِ مِنْ رُوْحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ إِلَّا

إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ

لِمَا خَلَقْتُ بِإَيْدِي أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ

خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾

(ص: 71-76)

ความว่า: “ จงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าตรัสแก่มลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้า จะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจากดิน ดังนั้น เมื่อข้าได้ทำให้เขามีรูปร่างสม ส่วน และได้เป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในตัวเขา ฉะนั้นพวกเจ้าจงก้ม ลงสujudต่อเขา แล้วมลาอิกะฮ์ทั้งมวลก็ได้ก้มลงสujud นอกจากอิบลีส มันเยอหยิ่งจองหองและมันอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธา พระองค์ตรัส ว่า อิบลีสเอ๋ย อะไรเล่าที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสujudต่อสิ่งที่ข้าได้สร้าง ด้วยมือทั้งสองของข้า เจ้าเยอหยิ่งจองหองนักหรือ หรือว่าเจ้าอยู่ใน หมู่ผู้สูงส่ง มันกล่าวว่า ข้าพระองค์ดีกว่าเขา พระองค์ทรงสร้างข้า พระองค์จากไฟ และทรงสร้างเขาจากดิน”

(ศอด: 71-76)

ในสุเราะฮ์อ์ซุฆรได้กล่าวถึงเรื่องนี้เช่นกัน และการสร้างมนุษย์ทั้งหมดดังที่อัลลอฮ์

ﷻตรัสว่า

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَنْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ﴾

(الزمر: 6)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้น ทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัว เป็นคู่แก่พวกเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวก เจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสามชั้น นั่น คืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า พระอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึงผินหน้าไป ทางอื่น”

(อ์ซุฆร: 6)

อายะฮ์ที่ปรากฏทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงการสร้างนปีอาดัม และเรื่องราวของการ สร้างมนุษย์ซึ่งกรรมสิทธิ์ทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์ﷻเพียงองค์เดียวเท่านั้นผู้ทรงบังเกิดและทรงให้ตาย

5) สุเราะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงเรื่องของการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน สุเราะฮ์ ศอด ได้กล่าวไว้ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكُمْ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾

(ص: 27)

ความว่า: “และเรามีได้สร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น โดยไร้สาระ นั่นคือ การนึกคิดของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นความหายนะคือไฟนรกจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

(ศอด: 27)

อายะฮ์นี้อัลลอฮ์ได้ปฏิเสธความนึกคิดของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินโดยปราศจากเป้าหมายทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาตระหนักถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเพื่อเป้าหมายที่แท้จริงคือการอิวาดะฮ์ การเคารพภักดีต่อพระองค์

ในสุเราะฮ์อัลฮุมม์ได้กล่าวถึงการสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ
النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا
هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾

(الزمر: 5)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงอันชัดแจ้ง พระองค์ทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ พึงทราบเถิด พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมาก”

(อัลฮุมม์: 5)

อายะฮ์นี้อัลลอฮ์ได้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินอย่างสมบูรณ์ตลอดจนกลางวันกลางคืนที่โคจรสลับกันและดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปอย่างเป็นระบบและประโยชน์แก่มนุษย์ทั้งหลาย

ทั้งสองสุเราะฮ์มีความสัมพันธ์กันเพราะได้กล่าวถึงการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนมีเป้าหมาย ดังนั้นมนุษย์พึงตระหนักถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงอำนาจเหนือสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย

6) สุเราะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงผลตอบแทนของผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ในวันอาคิเราะฮ์ สุเราะฮ์ศอดได้กล่าวถึงเรื่องนี้ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُمْتَعَةً لَهُمْ
الْأَنْبَابُ مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ وَعِنْدَهُمْ
فَاصِحَاتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ﴾

(ص: 49-52)

ความว่า: “นี่คือข้อตักเตือนและแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงนั้น
แน่นอนทางกลับ (ของพวกเขา) ย่อมประเสริฐแท้ คือสวนสวรรค์
หลากหลายอันสถาพรประตุ (ทุกบาน) จะเปิดอ้าไว้สำหรับต้อนรับ
พวกเขา นอนเอกเขนกอยู่ในสวนสวรรค์ พวกเขาจะเรียกเอาผลไม้
และเครื่องคิมนานาชนิด และ ณ ที่พวกเขานั้น มีหญิงบริสุทธิ์ผู้สุด
สายตาลงต่ำ มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน”

(ศอด: 49-52)

ในสุเราะฮ์ซุหม์รได้กล่าวถึงเรื่องนี้เช่นกันดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า
﴿قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

(الزمر: 10)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด โอ้ปวงบ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลายเอ๋ย!
จงยำเกรงพระเจ้าของพวกท่านเถิด สำหรับบรรดาผู้ทำความดีใน
โลกนี้คือ (จะได้รับการตอบแทน) ความดีและแผ่นดินของอัลลอฮ์
นั้นกว้างใหญ่ไพศาล แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้นจะได้รับการตอบ
แทนรางวัลของพวกเขาอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องคำนวณ”

(อซซุหม์ร: 10)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสอีกว่า

﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ هُمْ غُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرْفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ﴾

(الزمر: 20)

ความว่า: “แต่บรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา นั้น สำหรับพวก
เขาจะมีคฤหาสน์สง่าโอโถงเหนือขึ้นไปอีกก็มีคฤหาสน์สง่าโอโถง
สร้างไว้ ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน (มันเป็น) ข้อ
สัญญาของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญา”

(อซซุหม์ร: 20)

อายะฮ์ดังกล่าวที่ปรากฏในสุเราะฮ์ศอด และสุเราะฮ์ซุหม์รมีการกล่าวถึงสัญญา
ที่อัลลอฮ์ﷻจะทรงตอบแทนให้แก่บรรดาผู้ที่มีความยำเกรงและทำความดีด้วยความอดทนอย่าง
แน่นอนในวันโลกหน้า

7) สูเราะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงผลตอบแทนของผู้ที่ฝ่าฝืนคือตั้งต่ออัลลอฮ์ﷻ ในวันอาคิเราะฮ์ สูเราะฮ์ศอดได้กล่าวถึงเรื่องนี้ตั้งที่อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿ هَذَا وَإِنَّ لِلطَّٰغِيْنَ لَشَرَّ مَا بٍ حَهَنَّم يَصَلُوْنَهَا فَيُنْسِ الْمِهَادُ هَذَا
فَلْيَذُوقُوْهُ حَمِيْمٌ وَعَسَاقٌ وَّآخِرٌ مِّنْ شَكْلِهِ اٰزْوَاجٌ ﴾

(ص: 55-58)

ความว่า: “ดังนั้น และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ละเมิดนั้น แน่นนอนทางกลับ (ของพวกเข) ย่อมเลวจริงๆ คือนรกญะฮันนัม พวกเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในมัน ดังนั้นมันเป็นที่พำนักที่ชั่วช้ายิ่ง นี้ (คือการลงโทษอันเจ็บแสบ) ดังนั้นพวกเขาจึงลิ้มรสมัน (คือ) น้ำเดือดพล่าน และน้ำเลือดน้ำหนอง (ของชาวนรก) และ (การลงโทษ) ชนิดอื่นอีก เยี่ยงการลงโทษดังกล่าวที่เท่าเทียมคู่ควรกัน”

(ศอด: 55-58)

ในสูเราะฮ์อซซุมัรได้กล่าวถึงเรื่องนี้เช่นกันตั้งที่อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿ هُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهَ
بِهِ عِبَادٌ يَا عِبَادِ فَاَتَّقُوْنَ ﴾

(الزمر: 16)

ความว่า: “สำหรับพวกเขานั้นมีชั้นของเปลวไฟนรกปกคลุมเหนือพวกเขา และเบื้องล่างของพวกเขาก็มีชั้นของเปลวไฟนรกอยู่ด้วย สิ่งนั้นแหละที่อัลลอฮ์ทรงทำให้ปวงบ่าวของพระองค์กลัว โอ้อปวบ่าวของข้าเอ๋ย จงยำเกรงต่อข้าเถิด”

(อซซุมัร: 16)

อายะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงการลงโทษอย่างแสนสาหัสจากอัลลอฮ์ﷻ ในวันโลกหน้าแก่ผู้ที่ละเมิด ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์ด้วยกับเปลวไฟนรกอันร้อนแรง

3.6.2 ความสัมพันธ์ของสูเราะฮ์อซซุมัรกับสูเราะฮ์หลัง(ขอพิร)

สูเราะฮ์ขอพิรมีความสัมพันธ์กับสูเราะฮ์อซซุมัรทั้งในส่วนของเนื้อหาและการเริ่มต้นของสูเราะฮ์ทั้งสอง และการสิ้นสุดของสูเราะฮ์อซซุมัรแล้วเริ่มต้นสูเราะฮ์ขอพิร

สูเราะฮ์ขอพิรมีความสัมพันธ์กับสูเราะฮ์อซซุมัรสองด้าน (al-Zuhaili, 1418:

24/68)

1.1 มีความคล้ายคลึงกันในส่วนของเนื้อเรื่อง แน่นนอนทั้งสองสูเราะฮ์ต่างได้กล่าวถึงสภาพของวันกิยามะฮ์ และสภาพของผู้ที่ปฏิเสธในวันแห่งการการชุมนุม (วันกิยามะฮ์)

1.2 มีความสัมพันธ์ระหว่างการจบลงของสุเราะฮ์ก่อนหน้า(อัซซุหมัร)และการเริ่มต้นในสุเราะฮ์นี้(ฆอฟิร)แน่นอนได้กล่าวไว้ในตอนท้ายของสุเราะฮ์อัซซุหมัรถึงสภาพของบรรดา กุฟฟาร (ผู้ปฏิเสธ)ที่มีความทุกข์ยากและผู้ที่ตกว่า(ผู้ที่ยำเกรง)ที่มีความสุขและสุเราะฮ์ขอพิรถูกเริ่มต้นที่อัลลอฮ์ ทรงอภัยโทษความผิดและส่งเสริมสำหรับกาเฟรให้มีอีมานและละทิ้งการปฏิเสธศรัทธาให้อีมาน ศรัทธา

1) สุเราะฮ์ทั้งสองถูกประทานลงมาที่มักกะฮ์ซึ่งเป็นสุเราะฮ์ที่มีเนื้อหาพูดเกี่ยวกับหลักอะกิดะฮ์หลักการเตาฮีด อย่างสุเราะฮ์ขอพิรกล่าวถึงเรื่องของการต่อสู้ระหว่างสังคมกับความเท็จเป็นสุเราะฮ์ที่เรียกร้องไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจรวมทั้งสภาพต่างๆของ วันกียามะฮ์ กล่าวถึงจุดจบสำหรับผู้ที่ตั้งปฏิเสศศรัทธา ในขณะที่เดียวกันสุเราะฮ์อัซซุหมัรก็ได้กล่าวถึง การให้ความบริสุทธิ์ใจในการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ภาพลักษณ์แห่งความขาดทุนของพวกกุฟฟาร และจบลงด้วยความหวาดกลัวของวันกียามะฮ์รวมทั้งผลตอบแทนของผู้ที่ยำเกรงและผู้ที่ทำให้ความชั่วเช่นกัน

2) สุเราะฮ์ทั้งสองได้ให้การแช่ช่องสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ สุเราะฮ์อัซซุหมัรได้กล่าวถึง การสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ในความยุติธรรมของการตัดสินของพระองค์ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَاقِقِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّكُمْ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
(الزمر: 75)

ความว่า: “และเจ้าจะเห็นมลาอิกะฮ์ล้อมรอบๆ บัลลังก์ แช่ช่อง สดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา และจะถูกตัดสิน ระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และจะมีเสียงกล่าวว่า บรรดา การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก”
(อัซซุหมัร: 75)

อายะฮ์นี้เป็นการกล่าวสรรเสริญของบรรดามลาอิกะฮ์รอบๆบัลลังก์ของอัลลอฮ์ ตลอดเวลา และเช่นเดียวกันบรรดาผู้ที่ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธาก็ต่างกล่าวสรรเสริญต่อพระองค์ ในความยุติธรรมและการตัดสินของพระองค์ บรรดาผู้ศรัทธากล่าวสรรเสริญในความโปรดปรานของ พระองค์ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวสรรเสริญพระองค์ในความยุติธรรมของพระองค์เช่นกัน

ในสุเราะฮ์ขอพิรได้เริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงการสดุดีคุณลักษณะอันดีงามของอัลลอฮ์ และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾

(غافر: 3)

ความว่า: “ผู้ทรงอภัยในบาป และผู้ทรงรับการขอลูแก่โทษ ผู้ทรง
เข้มงวดในการลงโทษ ผู้ทรงเต็มเปี่ยมไปด้วยความโปรดปราน ไม่มี
พระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ยิ่งพระองค์คือการกลับไป”

(ขอฟิร: 3)

อายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงความเมตตาและความโปรดปรานที่พระองค์ทรงให้แก่พวกท่าน
พระองค์ทรงอภัยโทษจากความผิดของบ่าวที่เขากลับเนื้อกลับตัว เป็นการสรรเสริญถึงคุณลักษณะอัน
ประเสริฐของอัลลอฮ์

และพระองค์อัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾

(غافر: 7)

ความว่า: “บรรดาผู้แบกบัลลังก์ และผู้ที่อยู่รอบๆบัลลังก์ต่างก็
แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา และศรัทธาต่อ
พระองค์ และอภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา
พระองค์ท่านทรงแผ่ความเมตตาและความรอบรู้ไปทั่วทุกสิ่ง ขอ
พระองค์ทรงโปรดอภัยแก่บรรดาผู้ลูแก่โทษ และดำเนินตาม
แนวทางของพระองค์ท่าน และทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการ
ลงโทษแห่งไฟนรก”

(ขอฟิร: 7)

อายะฮ์นี้ก็เป็นกรกล่าวถึงบรรดามลาอิกะฮ์พวกเขาคือผู้ที่อยู่ในสภาพทำอิบาดะฮ์
ต่อพระองค์อยู่ตลอดเวลาพวกเขาให้ความบริสุทธิ์ใจและสดุดีต่อพระองค์ไม่ขาดสายเช่นเดียวกันพวก
เขาต่างวิงวอนขออภัยโทษให้แก่ผู้ที่ศรัทธาให้ดำเนินอยู่บนแนวทางแห่งสัจธรรมและรอดพ้นจากการ
ลงโทษจากไฟนรก

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสุเราะฮ์ฮุซุมัรกับสุเราะฮ์ขอฟิรมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น
เพราะทั้งสองต่างได้กล่าวถึงคุณลักษณะอันประเสริฐของอัลลอฮ์ผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาและ
ประทานความโปรดปรานให้แก่บ่าวของพระองค์ซึ่งบรรดามลาอิกะฮ์ก็ต่างกล่าวสรรเสริญสดุดีต่อ
พระองค์อยู่ตลอดเวลาไม่ขาดสายพร้อมทั้งดุอาให้แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาด้วยเช่นกัน

3) ทั้งสองสุเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการกล่าวถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอาน

สุเราะฮ์ฮุซุมัรได้กล่าวถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอานมาจากต่ออัลลอฮ์
ประมวลไว้ด้วยสัจธรรมและข้อเท็จจริง

ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 2-1)

ความว่า: “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อัลซุหมัร: 1-2)

ในสุเราะฮ์ขอฟิรได้เริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอานเช่นกันดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾

(غافر: 2)

ความว่า: “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้”

(ขอฟิร: 2)

อายะฮ์ทั้งสองสุเราะฮ์ต่างเริ่มต้นสุเราะฮ์ด้วยการกล่าวถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอานที่มาจากอัลลอฮ์ﷻผู้ทรงอำนาจและทรงรอบรู้เป็นคำภีร์ที่ประมวลไว้ซึ่งสัจธรรมและข้อเท็จจริงปราศจากข้อสงสัยใดๆทั้งสิ้น

4) ทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเรียกร้องไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจ ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสไว้ในสุเราะฮ์อัลซุหมัรดังนี้

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 11)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อัลซุหมัร: 11)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสอีกว่า

﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾

(الزمر: 14)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉันเคารพภักดีโดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของฉันต่อพระองค์”

(อฺซุซุมัร: 14)

และท่านเราะสูลﷺเป็นคนที่อัลลอฮ์ﷻบัญชาให้มีความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻและเรียกร้องให้มนุษย์ไปสู่การเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ในสุเราะฮ์ซอฟิรได้เรียกร้องไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจเช่นกันดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

(خافر: 14)

ความว่า: “ดังนั้นจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม”

(ซอฟิร: 14)

อายะฮ์นี้เป็นการสั่งใช้ให้บรรดาผู้ที่ศรัทธาทั้งหลายเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่าได้ตั้งภาคีต่อพระองค์

ดังนั้นทั้งสุเราะฮ์มีความสัมพันธ์กันเพราะต่างได้เรียกร้องไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจเพียงองค์เดียวโดยไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์

5) ทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ﷻในการประทานปัจจัยยังชีพ (หลังน้ำฝน)มาจากฟากฟ้า ในสุเราะฮ์อฺซุซุมัร ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَنَرَاهُ مُضْفَرًا ثُمَّ يُجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لَأُولِي الْأَلْبَابِ﴾

(الزمر: 21)

ความว่า: “เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้มันไหลซึมลงไปในพื้นที่เป็นตาน้ำด้วยน้ำนั้นทรงให้พืชงอกออกมาหลายสี แล้วมันก็จะเหี่ยวแห้ง ดังนั้น เจ้าจะเห็นมันกลายเป็นสีเหลือง แล้วพระองค์ทรงทำให้มันเป็นเศษเป็นชิ้น แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย”

(อฺซุซุมัร: 21)

ในสุเราะฮ์ขอฟิรได้กล่าวถึงน้ำฝนที่ถูกประทานลงมาจากฟากฟ้าเพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่มนุษย์ ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنزِلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾

(غافر: 13)

ความว่า: “พระองค์นั้นเป็นผู้แสดงให้เห็นถึงสัญญาณทั้งหลายของพระองค์แก่พวกเจ้าและได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพลงมาจากฟากฟ้าแก่พวกเจ้าและจะไม่มีใครใคร่ครวญนอกจากผู้สำนึกตัว”

(ขอฟิร: 13)

ดังนั้นอายะฮ์ทั้งสองได้กล่าวถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ﷻที่ทรงประทานน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้าทำให้พืชพันธุ์และผลไม้งอกเงยออกมาเพื่อเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งสิ่งดังกล่าวจะเป็นข้อเตือนสติสำหรับผู้ที่ศรัทธาและสำนึกถึงเดชานุภาพของพระองค์

6) ทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวยืนยันถึงความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ﷻ ในการสร้างสรรค์สรรพสิ่งทั้งมวลและเป็นผู้ทรงควบคุมทุกอย่าง

ในสุเราะฮ์อ้อซซุมร์ ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

(الزمر: 62)

ความว่า: “อัลลอฮ์ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง”

(อ้อซซุมร์: 62)

ในสุเราะฮ์ขอฟิรได้กล่าวถึงเช่นกันดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ تُؤَفَّكُونَ﴾

(غافر: 62)

ความว่า: “นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้าผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ดังนั้นทำไมพวกเจ้าจึงถูกหันเหออกจากพระองค์เล่า”

(ขอฟิร: 62)

ดังนั้นทั้งสองอายะฮ์มีความสัมพันธ์กันเพราะเป็นการยืนยันว่าพระองค์คือพระเจ้าองค์เดียวที่ทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่าง และทรงดูแลบริหารกิจการทั้งหมดด้วยเดชานุภาพของพระองค์ การเคารพภักดีต่อพระองค์เป็นสิ่งที่คู่ควรยิ่งแต่ส่วนมากในหมู่มนุษย์ยังคงปฏิเสธศรัทธา

7) ทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงผลตอบแทนของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและบรรดาผู้ที่ยำเกรงซึ่งพระองค์ทรงตัดสินด้วยความยุติธรรมในวันกิยามะฮ์ ในสุเราะฮ์อัลฮุมม์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾

(الزمر: 60-61)

ความว่า: “และวันกิยามะฮ์ เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ ไบหน้าของพวกเขาดำคล้ำ ดังนั้น ที่พำนักสำหรับบรรดาผู้หยิ่งยะโสนั้นมีไซนรกดอกหรือ และอัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้น เพราะชัยชนะของพวกเขา (โดยที่) ความชั่วร้ายจะไม่ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ ”

(อัลฮุมม์: 60-61)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกถึงสภาพที่พำนักของพวกเขาในวันกิยามะฮ์

﴿ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴾

(الزمر: 71-73)

ความว่า: “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า บรรดาเราะสูลจากพวกท่านมิได้มายังพวกท่านเพื่อสาธยายสัญญาณต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของพวกท่านแก่พวกท่าน และกล่าวเตือนพวกท่านถึงการพบในวันนี้ของพวกท่านดอกหรือ พวกเขาบอกว่ามีครับ แต่ว่าพระประกาศิตแห่งการลงโทษเป็นที่คู่ควรแล้ว แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา จะมีเสียงกล่าวว่า พวกท่านจงเข้าไปในประตูทั้งหลายของนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล ดังนั้นที่พำนักของบรรดาผู้หยิ่งยะโสชั่วช้าแท้ ๆ และบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาจะ

ถูกนำสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน และประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ความศานติจงมีแด่พวกท่าน พวกท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้นจงเข้าไปในสวรรค์เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาล”

(อซซุหมัร: 71-73)

อายะฮ์ต่างๆที่ได้กล่าวมานั้นเป็นการตอบแทนของอัลลอฮ์ให้กับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาคืออนรก รวมถึงบทลงโทษต่างๆที่เขาจะได้รับเนื่องจากการฝ่าฝืนต้อตองต่อพระองค์และผู้ที่ยำเกรงต่อพระองค์คือสวนสวรรค์รวมทั้งความสุขสบายต่างๆที่เขาจะได้รับเนื่องจากความดีงามของพวกเขาและความศรัทธายำเกรงของพวกเขาที่มีต่ออัลลอฮ์

ในสุเราะฮ์ขอฟิรได้กล่าวถึงผลตอบแทนผู้ที่ทำความดีและความชั่วเช่นกันดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ
أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

(غافر: 40)

ความว่า: “ผู้ใดที่กระทำความชั่ว เขาจะไม่ได้รับการตอบแทน เว้นแต่เพียงเช่นนั้น และผู้ใดกระทำความดีจากเพศชายหรือเพศหญิงก็ตามและเขาเป็นผู้ศรัทธาด้วย คนเหล่านั้นแหละพวกเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์ จะได้รับปัจจัยยังชีพในนั้น โดยปราศจากการคำนวณ”

(ขอฟิร: 40)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกถึงสภาพของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

(غافر: 60)

ความว่า: “และพระเจ้าของพวกเขาเจ้าตรัสว่า จงวิงวอนขอต่อข้า ข้าจะตอบรับแก่พวกเขา ส่วนบรรดาผู้โอ้อวดต่อการเคารพภักดีข้าฉันนั้น จะเข้าไปอยู่ในนรกอย่างต่ำต้อย”

(ขอฟิร: 60)

ดังนั้นทั้งสองสุเราะฮ์มีความสัมพันธ์กันอย่างเห็นได้ชัดเพราะทั้งสองสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงผลตอบแทนจากอัลลอฮ์ต่อบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา กระทำความชั่ว คืออนรกภูษะอันนัม และบรรดาผู้ที่ศรัทธา มีความยำเกรง กระทำความดีทั้งหลาย คือสวรรค์

3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายะฮ์ในสุเราะฮ์อ์ซุซซุมัร

จากการศึกษาด้านเนื้อหาของสุเราะฮ์อ์ซุซซุมัรบางอายะฮ์จะมีความสัมพันธ์กัน เชื่อมโยงกันพูดถึงเรื่องราวเดียวกันและมีความต่อเนื่องกับอายะฮ์ก่อนและหลังซึ่งมีดังต่อไปนี้

1) อายะฮ์ที่ 1-4 มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันในเรื่องของเนื้อหา ดังนี้
อายะฮ์ที่ 1 อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(الزمر: 1)

ความว่า: “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อ์ซุซซุมัร: 1)

อายะฮ์นี้เป็นการเริ่มต้นสุเราะฮ์ด้วยการกล่าวถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอานที่มาจากอัลลอฮ์ﷻผู้ทรงปรีชาญาณ พระเจ้าองค์เดียวซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาให้แก่ท่านนบี มุฮัมมัดﷺ เพื่อสั่งใช้ท่านนั้นมีความบริสุทธิ์ใจในการอิวาตะฮ์ต่อพระองค์เพียงองค์เดียว ในอายะฮ์ที่ 2 ถัดมาดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 2)

ความว่า: “แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้น เจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนา ต่อพระองค์”

(อ์ซุซซุมัร: 2)

คัมภีร์อัลกุรอานนั้นเป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ﷻทรงประทานให้แก่ท่านนบี มุฮัมมัดﷺ เต็มไปด้วยสัจธรรมข้อเท็จจริงปราศจากสิ่งที่ไม่ซื่อตรง ดังนั้นการเคารพภักดีและการอิวาตะฮ์เป็นสิ่งที่คู่ควรแก่พระองค์อย่างยิ่งด้วยความบริสุทธิ์ใจไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์เช่นที่บรรดามุชริกได้นำรูปปั้นรูปเจิวัดมาเทียบเคียงกับพระองค์ ในอายะฮ์ที่ 3 ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا

لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ

اللَّهُ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(الزمر: 3)

ความว่า: “พึงทราบเถิด การอิวาตะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำ

ให้เราเข้าไปใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนวทางแก่ผู้กล่าวเท็จ ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ”

(อ้อซซูมร์: 3)

อายะฮ์นี้มีความสัมพันธ์กับอายะฮ์ก่อนหน้าเป็นการย้ำเตือนว่าการอวดอ้างต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจเป็นสิ่งที่คู่ควรอย่างยิ่งสำหรับพระองค์เท่านั้นและยังเป็นการปฏิเสธความนึกคิดของพวกมุชริกที่ให้การเคารพภักดีบรรดารูปปั้น รูปเจว็ดเพื่อเป็นสื่อกลางในการใกล้ชิดกับพระองค์เพราะอัลลอฮ์คือผู้ทรงเอกะไม่มีสิ่งใดเทียบเคียงกับพระองค์ ในอายะฮ์ที่ 4 ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾

(الزمر: 4)

ความว่า: “หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะมีพระโอรส แน่นอนพระองค์จะทรงเลือกจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาตามทีพระองค์ทรงประสงค์มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต”

(อ้อซซูมร์: 4)

อายะฮ์นี้เป็นการยืนยันว่าพระองค์คือพระเจ้าองค์เดียวผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวไม่ทรงมีบุตร มหาบริสุทธิ์ยิ่ง เป็นการปฏิเสธสิ่งที่คู่เคียงกับพระองค์

ดังนั้นอายะฮ์ที่ 1-4 นั้นมีความสัมพันธ์กันเพราะเป้าหมายที่สำคัญในการประกาศศัทธิอัลกุรอานซึ่งเป็นศัทธิที่ประมวลไว้ด้วยสัจธรรมและข้อเท็จจริงเป็นศัทธิมาจากพระเจ้าที่ทรงประทานให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัด เพื่อเป็นแนวทางให้กับมนุษย์ในการเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาให้เคารพภักดีและอวดอ้างต่อพระองค์เพียงองค์เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์เพราะพระองค์คือพระเจ้าองค์เดียวที่คู่ควรแก่การภักดียิ่ง

2) อายะฮ์ที่ 5-7 ได้กล่าวถึงเรื่องข้อพิสูจน์ต่างๆต่อความเป็นเอกภาพของพระองค์ ในการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆด้วยความยิ่งใหญ่ของพระองค์ อายะฮ์ที่ 5 อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَقَّارُ﴾

(الزمر: 5)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงอันชัดแจ้ง พระองค์ทรงให้กลางวันกลางคืนและสร้างดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ให้โคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ ฟังทราบเถิด พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมาก”

(อัสซูมร: 5)

อายะฮ์นี้เป็นการบอกให้ทราบถึงความเดชาานุภาพของอัลลอฮ์ ﷻ และความเป็นเอกภาพของพระองค์ในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าแผ่นดินและกลางวันกลางคืนและสร้างดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ให้โคจรไปตามระบบของมันดังกล่าวนี้นี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงความเป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก และในอายะฮ์ถัดมาได้กล่าวถึงความเดชาานุภาพของอัลลอฮ์ ﷻ ในการสร้างมนุษย์ตามขั้นตอนต่างๆ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿خَلَقْنَا مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ كُوم جَعَلْنَا مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ مِمَّا نَبِيَّةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظِلْمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ﴾

(الزمر: 6)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้น ทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัวเป็นคู่แก่พวกเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวกเจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสามชั้น นั่นคืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า พระอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึงผินหน้าไปทางอื่น”

(อัสซูมร: 6)

อายะฮ์นี้อัลลอฮ์ ﷻ ทรงกล่าวถึงการสร้างมนุษย์คนแรกคืออนป้าอาดัมและภรรยาของเขานางฮาวา และทรงกล่าวถึงการสร้างมนุษย์ในครรภ์ของมารดาอย่างเป็นขั้นตอน ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นซึ่งความยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่หาได้มีผู้ใดมีความสามารถเหมือนพระองค์ สมควรยิ่งที่จะให้การเคารพภักดีต่อพระองค์ แต่ก็ยังมีผู้ที่ไม่สำนึกและไม่ใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ อายะฮ์ทั้งสองจึงมีความสัมพันธ์กัน และในอายะฮ์ถัดมา อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

(الزمر: 7)

ความว่า: “หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงพอเพียงจากพวกเจ้า และจะไม่ทรงปดียินดีต่อการเนรคุณของ ปวงบ่าวของพระองค์ และหากพวกเจ้ากตัญญู พระองค์ก็จะทรงปดียินดีต่อพวกเจ้า และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่น ได้ แล้วยังพระเจ้าของพวกเจ้าคือการกลับของพวกเจ้า และพระองค์ก็จะทรงบอกเล่าพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ แท้จริง พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรงอก”

(อซซุหมัร: 7)

อายะฮ์นี้มีความสัมพันธ์กับอายะฮ์ที่ 5-6 พระองค์ทรงกล่าวถึงบรรดาผู้ที่ไม่พิจารณาถึงความยิ่งใหญ่ และความโปรดปรานของอัลลอฮ์หลังจากที่พวกเขาได้เห็นสิ่งต่างๆที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น แต่มันไม่ได้ช่วยให้พวกเขาตระหนักเลย ดังนั้นเป็นการเพียงพอแล้วสำหรับพระองค์ต่อความอิมานของพวกเขา และพระองค์จะทรงตอบแทนการงานทุกอย่างของพวกเจ้าที่กระทำไว้ พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ทุกอย่าง

ดังนั้นอายะฮ์ที่ 5-7 จึงมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เพราะทั้งหมดล้วนเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงอำนาจยิ่งใหญ่ในการสร้างสรรค์สิ่งทั้งมวล ทั้งสิ่งที่ไม่มีชีวิตในจักรวาล และทรงสร้างสิ่งที่มีชีวิตคือมนุษย์ เพราะพระองค์คือพระเจ้าองค์เดียวแห่งสากลโลก แต่ยังมีมนุษย์ส่วนมากได้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์

3) ความสัมพันธ์ระหว่างอายะฮ์ที่ 11-14 มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่องเพราะได้กล่าวถึงคุณลักษณะของท่านนบีฮัมมัด ﷺ ท่านคือบุคคลแรกที่ยืนหยัดต่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจและด้วยความนอบน้อม ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 11)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อซซุหมัร: 11)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾

(الزمر: 12)

ความว่า: “และฉันได้ถูกบัญชาให้ฉันเป็นคนแรกของปวงชนผู้นอบน้อม”

(อซซุหมัร: 12)

อายะฮ์ที่ 11-12 อัลลอฮ์ﷻได้ทรงบัญชาใช้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺเป็นผู้ที่เคาะรพักดีต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของพระองค์ และท่านเป็นบุคคลแรกที่เป็นบ่าวที่นอบน้อมต่อพระองค์ ท่านคือผู้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามศาสนาของบรรพบุรุษ (ปู่ย่า)ของท่าน เพราะท่านเป็นผู้ที่ทำลายบรรดารูปเจว็ด และเรียกร้องมนุษย์ไปสู่การเคาะรพักดีต่อพระเจ้าองค์เดียว ท่านเป็นบ่าวที่เกรงกลัวต่อการลงโทษของพระองค์หากท่านเป็นผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ﷻเช่นเดียวกับมนุษย์ทั่วไป

ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾

(الزمر: 13)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน”

(อัลซุมร: 13)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสอีกว่า

﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لِّدِينِي﴾

(الزمر: 14)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉันเคาะรพักดีโดยเป็นผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของฉันต่อพระองค์”

(อัลซุมร: 14)

อายะฮ์นี้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺได้มอบความจงรักภักดีของท่านและการอิบาดะฮ์ของท่านทั้งหมดเพื่อพระองค์เพียงองค์เดียว ท่านจะไม่ยอมเคาะรพักดีสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ﷻซึ่งท่านได้ทำการปฏิเสธทุกสิ่งที่เป็นภาคีกับพระองค์

ดังนั้นอายะฮ์ที่ 11-14 มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่นเพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่าแท้จริงอัลลอฮ์ﷻคือพระเจ้าองค์เดียวที่คู่ควรแก่การเคาะรพักดี และอิบาดะฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจและเป็นหลักฐานยืนยันว่า ท่านนบีมุฮัมมัดﷺเป็นผู้บุคคลแรกจากบ่าวที่น้อมรับคำบัญชาของพระองค์อย่างไม่มีข้อสงสัยใดๆทั้งสิ้น

4) อายะฮ์ที่ 15-20 ได้กล่าวถึงสภาพของผู้ที่ขาดทุนเนื่องจากการปฏิเสธการศรัทธาของพวกเขาและผลตอบแทนจากเปลวไฟนรกในวันกิยามะฮ์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนสติให้พวกเขามีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ﷻซึ่งพระองค์ทรงตอบแทนความดีให้แก่เขาคือสวนสวรรค์

ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ

وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾

(الزمر: 15)

ความว่า: “ดังนั้นพวกท่านจงสักการะบูชาตามที่พวกท่านประสงค์
อื่นจากพระองค์เถิดจงกล่าวเถิดว่าแท้จริงบรรดาผู้ขาดทุนนั้นคือ
บรรดาผู้ที่ทำตัวของพวกเขาเอง และครอบครัวของพวกเขาให้
ขาดทุนในวันกิยามะฮ์ ฟังรู้เถิดว่านั่นคือ การขาดทุนอย่างชัดแจ้ง”

(อฺซุซุมัร: 15)

อายะฮ์นี้อัลลอฮฺทรงกล่าวถึงบรรดาผู้ที่พวกเขาได้ทำตัวของพวกเขาเองให้ได้รับกับ
ความขาดทุนในวันกิยามะฮ์เนื่องจากการเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ซึ่งในอายะฮ์ถัดมา
พระองค์ทรงกล่าวถึงบทลงโทษจากเปลวไฟนรกเป็นสิ่งที่คู่ควรแก่พวกเขาตั้งที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿هُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ
عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ﴾

(الزمر: 16)

ความว่า: “สำหรับพวกเขานั้นมีชั้นของเปลวไฟนรกปกคลุมเหนือ
พวกเขา และเบื้องล่างของพวกเขาก็มีชั้นของเปลวไฟนรกอยู่ด้วย
สิ่งนั้นแหละที่อัลลอฮฺ ทรงทำให้บ่วงบาวของพระองค์กลัว โอ้อบวง
บาวของข้าเอ๋ย จงยำเกรงต่อข้าเถิด”

(อฺซุซุมัร: 16)

อายะฮ์นี้อัลลอฮฺทรงเตือนให้บ่าวของพระองค์มีความยำเกรงต่อพระองค์และมี
ความเกรงกลัวต่อบทลงโทษในวันกิยามะฮ์จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการกระทำตัวของพวกเขาเองนั้น
คือเปลวไฟนรก และเช่นเดียวกันในอายะฮ์ถัดมา อัลลอฮฺจะทรงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงเขา
จะได้รับการตอบแทนที่สวนทางกับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาตั้งที่พระองค์ตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ احْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾

(الزمر: 17)

ความว่า: “และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจวิดเพื่อที่จะไม่
สักการะบูชามัน และหันไปจงรักภักดีต่ออัลลอฮฺ สำหรับพวกเขานั้น
มีข่าวดีตั้งนั้นเจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่บ่วงบาวของข้า”

(อฺซุซุมัร: 17)

และอัลลอฮฺตรัสอีกว่า

﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

(الزمر: 18)

ความว่า: “บรรดาผู้ที่สดับฟังคำกล่าว แล้วปฏิบัติตามที่ดีที่สุดของมัน คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮฺทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาและคนเหล่านี้พวกเขาคือผู้ที่มีสติปัญญาใคร่ครวญ”

(อิซซุหมัร: 18)

อายะฮฺที่17-18 อัลลอฮฺกล่าวถึงผู้ที่หันเหตัวของพวกเขาออกห่างจากการเคารพสักการะรูปปั้นและหันไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺจะได้รับข่าวดีและได้กล่าวถึงผู้ที่มีสติปัญญาของเขาในการสดับฟังและใคร่ครวญสิ่งที่ดีที่สุดพวกเขาจะได้รับทางนำจากอัลลอฮฺ ข้อสัญญาของอัลลอฮฺนั้นเป็นจริงเสมอพระองค์ทรงตอบแทนให้อย่างครบถ้วนทั้งผู้ที่ปฏิเสธและผู้ที่ยำเกรงต่อพระองค์ดังที่อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿فَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتُ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾

(الزمر: 19)

ความว่า: “ดังนั้นผู้ที่คำมั่นสัญญาแห่งการลงโทษได้คุ้มครองแก่เขาแล้ว (เจ้าสามารถจะฮิตายะฮฺให้แก่เขา กระจันหรือ?) และเจ้าจะช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในนรกให้รอดพ้นได้หรือ”

(อิซซุหมัร: 19)

และอัลลอฮฺตรัสอีกว่า

﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِعَادَ﴾

(الزمر: 20)

ความว่า: “แต่บรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา สำหรับพวกเขาจะมีคฤหาสน์สง่าโอโถงเหนือขึ้นไปอีกก็มีคฤหาสน์สง่าโอโถงสร้างไว้ ณ เบื้องล่างของมันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน (มันเป็น) ข้อสัญญาของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญา”

(อิซซุหมัร: 20)

อายะฮฺที่19-20ได้กล่าวถึงข้อสัญญาที่อัลลอฮฺทรงตอบแทนให้อย่างแน่นอนทั้งผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและผู้ที่ยำเกรงต่อพระองค์

ดังนั้นอายะฮฺที่15-20 มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องกันได้ทรงเรียกร้องให้พวกเขา มีความยำเกรงต่ออัลลอฮฺเป็นผู้ที่เคารพภักดีต่อพระองค์ก่อนที่การลงโทษจะประสบกับพวกเขาอันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาเอง แต่หากเขาเป็นผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮฺพวกเขาจะได้รับ การตอบแทนจากอัลลอฮฺอย่างดียิ่งนั้น แน่แน่นอนสัญญาของอัลลอฮฺย่อมเป็นจริงเสมอ

5) อายะฮ์ที่ 24-26 มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากพระองค์ได้กล่าวถึงบทลงโทษของผู้ที่อธรรมและหมู่ชนที่ปฏิเสธศรัทธามาก่อนหน้านี้ พวกเขาได้ลิ้มรสกับการลงโทษอย่างไร ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿أَفَمَنْ يَتَّبِعِ بَوَّحَّهُ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ﴾

(الزمر: 24)

ความว่า: “ดั่งนั้นผู้ใดที่ป้องกันใบหน้าของเขาให้พ้นจากการลงโทษ อันชั่วช้าในวันกิยามะฮ์ (จะเหมือนกับผู้ที่ปลอดภัยจากการลงโทษ กระนั้นหรือ?) และจะมีเสียงกล่าวแก่บรรดาผู้อธรรมว่า จงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าแสวงหาไว้เถิด”

(อัสซุมร์: 24)

อายะฮ์นี้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่อธรรมเขาจะได้รับโทษในสิ่งที่เขากระทำไว้เขาไม่สามารถที่จะปกป้องตัวของเขาได้เช่นเดียวกับอายะฮ์ต่อมาได้กล่าวถึงหมู่ชนก่อนหน้านั้นพวกเขาได้รับโทษมาแล้ว ดังที่อัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾

(الزمر: 25)

ความว่า: “บรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้ปฏิเสธมาแล้ว ดั่งนั้น การลงโทษได้มีมายังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้สึ”

(อัสซุมร์: 25)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿فَأَذَقَهُمُ اللَّهُ الْحَزْنَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

(الزمر: 26)

ความว่า: “ดั่งนั้นอัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาลิ้มรสความอัปยศในชีวิตของโลกรู้ และแน่นอนการลงโทษในปรโลกนั้นยิ่งใหญ่มากกว่า หากพวกเขาได้รู้”

(อัสซุมร์: 26)

ดั่งนั้นอายะฮ์ที่ 24-26 มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องเพราะอัลลอฮ์ทรงกล่าวถึงการลงโทษต่อบรรดาผู้ที่อธรรมและกลุ่มชนที่ปฏิเสธต่อพระองค์โดยให้เขาลิ้มรสบทลงโทษทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

6) อายะฮ์ที่30-35ได้กล่าวถึงผลตอบแทนของผู้ที่ปฏิเสธและยำเกรงอีกเป็นการเน้นย้ำถึงบทลงโทษจะต้องเกิดขึ้นอย่างยุติธรรมจากพระเจ้าหลังจากที่เขาได้เสียชีวิตลงเพื่อรับการตัดสินในวันโลกหน้า ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾

(الزمر: 30)

ความว่า: “แท้จริงเจ้าจะต้องตาย และแท้จริงพวกเขาจะต้องตาย”
(อัลซุหมัร: 30)

ดังที่อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿يَوْمَ إِنَّا كُنَّا بِكُمْ حَاضِرِينَ﴾

(الزمر: 31)

ความว่า: “แล้วแท้จริงพวกเจ้าในวันกิยามะฮ์จะถกเถียงกันต่อหน้าพระเจ้าของพวกเจ้า”
(อัลซุหมัร: 31)

อายะฮ์ที่30-31มีสัมพันธ์กันเพราะมนุษย์ทุกคนจะต้องตาย ท่านนบีมุฮัมมัดﷺและพวกเขาก็ต้องตายไม่มีชีวิตหนึ่งชีวิตใดรอดพ้นจากความตาย ต่อมาในวันกิยามะฮ์ มนุษย์ทั้งหมดจะมารวมตัวกันต่อหน้าอัลลอฮ์ﷻเพื่อรับฟังคำตัดสินจากการกระทำของพวกเขาทั้งหมดด้วยความยุติธรรมสำหรับผู้ที่ยอมรับอัลลอฮ์ﷻจะตอบแทนให้ดังที่พระองค์ﷻตรัสว่า

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْحَقِّ إِذْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي حَتَمٍ مِّنْهُ لِيُكَفِّرَنَّ﴾

(الزمر: 32)

ความว่า: “ดังนั้น ผู้ใดเล่าที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ และปฏิเสธความจริงเมื่อมันได้มีมายังเขา มิใช่ในนรกดอกหรือที่เป็นที่พำนักสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”
(อัลซุหมัร: 32)

อายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงผลตอบแทนผู้ที่ปฏิเสธต่อความจริงเมื่อได้มายังเขาดังนั้นนรกคือที่พำนักสำหรับเขา และเช่นเดียวกันสำหรับบรรดาผู้ที่เขาเชื่อฟังปฏิบัติพวกเขาคือบรรดาผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ﷻพระองค์จะทรงตอบแทนความดีให้แก่เขาดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾

(الزمر: 33)

ความว่า: “ส่วนผู้ที่นำความจริงมา และเขาได้เชื่อมั่นความจริงนั้นชนเหล่านี้ พวกเขาคือบรรดาผู้ยำเกรง”
(อัลซุหมัร: 33)

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾

(الزمر: 34)

ความว่า: “นั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้กระทำความดี”

(อฺซุซุมัร: 34)

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

(الزمر: 35)

ความว่า: “เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงลบล้างความชั่วที่พวกเขากระทำไว้
ออกจากพวกเขา และจะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขาแก่พวกเขา
เขาด้วยสิ่งที่ดียิ่งตามที่พวกเขาได้กระทำไว้”

(อฺซุซุมัร: 35)

อายะฮฺที่33-35 มีความสัมพันธ์กันเนื่องจากได้พูดถึงลักษณะของบรรดาผู้ที่ยำเกรง
และกระทำความดี อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงตอบแทนให้แก่เขาและจะทรงลบล้างความชั่วให้แก่เขาซึ่งเป็น
รางวัลตอบแทนให้สำหรับการกระทำของพวกเขาทั้งสิ้น

ดังนั้นอายะฮฺที่30-35มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่องได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่ปฏิเสธ
ความจริงเมื่อได้มีมายังเขาดังนั้นเขาจึงได้รับบทลงโทษคือไฟนรกและเช่นเดียวกันก็ได้กล่าวถึง
ลักษณะของผู้ที่ยำเกรงเขาจึงได้รับผลตอบแทนแห่งความดีและลบล้างความชั่ว ซึ่งทั้งความดีและ
ความชั่วก็เป็นไปตามสิ่งที่พวกเขากระทำเอาไว้ในโลกนี้

7) อายะฮฺที่42-44 มีความสัมพันธ์กันได้พูดถึงเวลาที่กำหนดแห่งความตายจะ
เกิดขึ้นตามประสงค์ของอัลลอฮฺ ﷻ และไม่มีผู้ใดจะให้ความช่วยเหลือเขาได้ในการกระทำของเขา
เพราะความช่วยเหลือนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียวไม่ใช่รูปเงี้ยวหรือรูปปั้นที่พวกเขา
สักการะบูชากัน

ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي
قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

(الزمر: 42)

ความว่า: “อัลลอฮฺทรงปลดชีวิตในยามตายของมันและมัน (ชีวิต)จะยังไม่ตายในยามนอนหลับของมัน พระองค์จะทรงปลิดชีวิตที่พระองค์ทรงกำหนดความตายให้แก่มัน และพระองค์ทรงยึดชีวิตอื่นไปจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริงในการนั้น แนนอนยอมเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ”

(อิซซุมร์: 42)

อายะฮ์นี้บอกให้ทราบว่าแท้จริงอัลลอฮฺ^ﷻคือผู้ที่ทรงกำหนดความเป็นและความตายให้เกิดขึ้นตามความประสงค์ของพระองค์ และพระองค์ได้ทรงกำหนดเวลาแห่งความตายไว้แล้ว ซึ่งไม่ผู้ใดจะให้ความช่วยเหลือเขาได้ในสิ่งที่พวกเขายึดถือจากบรรดาสิ่งเคารพภักดีอื่นจากพระองค์

ดั่งที่อัลลอฮฺ^ﷻ ตรัสว่า

﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلُوا كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ﴾

(الزمر: 43)

ความว่า: “หรือว่าพวกเขาได้ยึดเอาบรรดาผู้ช่วยเหลืออื่นจากอัลลอฮฺ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ทั้งๆ ที่พวกมันมิได้มีอำนาจใดๆและพวกมันก็ไม่มีสติปัญญากระนั้นหรือ”

(อิซซุมร์: 43)

อายะฮ์นี้บอกให้ทราบว่าแท้จริงสิ่งที่พวกเขายึดถือจากรูปปั้นรูปเจว็ดนั้น ไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือเขาได้ เพราะเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต ไร้ซึ่งสติปัญญาไม่สามารถปกป้องตัวเองได้เพราะอำนาจแห่งความช่วยเหลือที่แท้จริงเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ^ﷻเพียงผู้เดียว

ดั่งที่อัลลอฮฺ^ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾

(الزمر: 44)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ความช่วยเหลือนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺโดยสิ้นเชิง อำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์ แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์”

(อิซซุมร์: 44)

ดั่งนั้นอายะฮ์ที่ 42-44 มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่องได้พูดถึงอำนาจแห่งการกำหนดความตายและความช่วยเหลือนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ สำหรับบรรดาสิ่งเคารพภักดีอื่นจากพระองค์แท้จริงแล้วสิ่งเหล่านั้นไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใดๆได้เลย

8) อายะฮ์ที่ 49-52 มีความสัมพันธ์เช่นเดียวกันได้กล่าวถึงลักษณะการเนรคุณของมนุษย์ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา ซึ่งเป็นบททดสอบของพระองค์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾

(الزمر: 49)

ความว่า: “ครั้นเมื่อทุกข์ภัยใดประสบแก่มนุษย์เขาก็จะวิงวอนขอเรา ต่อมาเมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานจากเราแก่เขา เขาก็กล่าวว่าแท้จริงสิ่งที่ฉันได้รับมานั้นเนื่องจากความรอบรู้ของฉันต่างหาก แต่ (เขาหารู้ไม่ว่า) มันคือการทดสอบ แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้”

(อัสซุมร์: 49)

อายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ที่ทรงประทานให้แก่บ่าวของพระองค์เพื่อจะดูว่าบ่าวของพระองค์จะเป็นผู้จงรักภักดีหรือเป็นผู้ที่เนรคุณพระองค์ และอัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวถึงบรรดากลุ่มชนก่อนหน้านี้นี้เป็นผู้ที่เนรคุณต่อพระองค์ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَعْزَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

(الزمر: 50)

ความว่า: “โดยแน่นอน บรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้กล่าวมันไว้ เช่นนี้ ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้นั้นหาได้อำนวยประโยชน์แก่พวกเขาไม่”

(อัสซุมร์: 50)

อายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงกลุ่มชนก่อนหน้าก็คือ กอรูน และคนอื่นๆ พวกเขาได้ปฏิเสธต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งต่างๆที่พวกเขาได้เก็บรวบรวมสะสมและแสวงหามานั้นมันไม่ได้ช่วยประโยชน์ใดๆเลยให้แก่พวกเขาดังนั้นพวกเขาจะประสบกับความชั่วที่พวกเขาได้กระทำไว้ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا لَهُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾

(الزمر: 51)

ความว่า: “ฉะนั้นความชั่วทั้งหลายที่เขาได้กระทำไว้ จึงประสบแก่พวกเขา และบรรดาผู้อธรรมจากหมู่ชนเหล่านั้น ความชั่วทั้งหลายที่พวกเขาได้กระทำไว้ก็จะประสบแก่พวกเขาเช่นกันและพวกเขาไม่สามารถจะหนีรอดพ้นไปได้”

(อัสซุมร์: 51)

อายะฮ์นี้ได้กล่าวถึงความยุติธรรมที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงตัดสินให้กับพวกเขาเป็นการลงโทษพวกเขาตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ซึ่งพวกเขาไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และแท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ คือผู้ที่ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่ทรงประสงค์ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿أَوْمُّ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

(الزمر: 52)

ความว่า: “พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮฺทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้คับแคบ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา”

(อฺซุซุมัร: 52)

อายะฮ์นี้ได้กล่าวว่าแท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ คือผู้ที่ทรงประทานปัจจัยยังชีพให้แก่บ่าวของพระองค์มากมายเพียงใดขึ้นอยู่กับความประสงค์ของพระองค์

ดังนั้นอายะฮ์ที่ 49-52 มีความสัมพันธ์กันได้กล่าวถึงบททดสอบจากอัลลอฮฺ ﷻ ทั้งความทุกข์ยากความโปรดปรานและการประทานปัจจัยยังชีพต่างๆล้วนมาจากพระองค์ทั้งสิ้นเพื่อทดสอบว่าพวกเขาจะเป็นผู้ที่จงรักภักดีหรือเป็นผู้ที่เนรคุณต่อพระองค์และสำหรับผู้ที่เนรคุณหรือปฏิเสธ ความสำเร็จชั่ว พระองค์จะทรงตอบแทนให้แก่พวกเขาตามที่ได้กระทำไว้ แท้จริงทุกอย่างจะเป็นไปตามความประสงค์ของพระองค์

9) อายะฮ์ที่ 53-55 ได้กล่าวถึงความเมตตา การอภัยโทษของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ทรงประทานให้แก่บ่าวของพระองค์นั้นทรงกว้างขวางเสมอ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

(الزمر: 53)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บ่าวบ่าวของข้าเอ๋ย บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อความเมตตาของอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งหมด แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อฺซุซุมัร: 53)

อายะฮ์นี้อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกล่าวถึงบรรดาผู้ที่กระทำผิดต่อตัวเขาเอง อย่าได้สิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮฺ ﷻ พระองค์คือผู้ที่ทรงอภัยทรงเมตตายิ่ง ดังนั้นเขาต้องผินหน้าเข้าหาพระองค์

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านใช้ให้ฉันเคารพสักการะสิ่ง
อื่นจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือ? โอ้ปวงบ่าวผู้บัดซบเอ๋ย”

(อิซซุหมัร: 64)

อายะฮฺนี้ได้กล่าวถึงพวกที่ตั้งภาคีพวกเขาได้ยื่นข้อเสนอให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ นั้น
เคารพสักการะรูปปั้นพระเจ้าของพวกเขา แล้วพวกเขาจะเคารพสักการะต่ออัลลอฮฺﷻ ดังนั้นใน อา
ยะฮฺต่อมาพระองค์ทรงกล่าวแก่ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ
عَمَلُكَ وَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(الزمر: 65)

ความว่า: “และโดยแน่นอน ได้มีวะฮีย์มายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายัง
บรรดานบีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮฺ) แน่แน่นอนการ
งานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อิซซุหมัร: 65)

อายะฮฺนี้อัลลอฮฺﷻได้ทรงกล่าวถึงการแต่งตั้งให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ ให้เป็นเราะฮ์ลุลของ
พระองค์เช่นเดียวกับบรรดานบีก่อนหน้านี้ ดังนั้นให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ นั้นมั่นคงต่อการเคารพภักดี
ต่ออัลลอฮฺﷻอย่าได้เคารพบูชาพระเจ้าของพวกเขา อย่าได้ตั้งภาคีต่อพระองค์มิเช่นนั้นแล้วการงาน
ทั้งหมดที่ได้กระทำไปก็จะไร้ผล ไม่ได้รับประโยชน์อะไรต่อตัวเขาเลย ดังนั้นอัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾

(الزمر: 66)

ความว่า: “แต่จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ และจงอยู่ในหมู่ผู้
กตัญญู”

(อิซซุหมัร: 66)

ดังนั้นอายะฮฺที่ 64-66 มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นการบอกให้ทราบว่า
แท้จริงให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ ห่างไกลจากการเคารพภักดีสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺﷻ เพราะมิเช่นนั้นแล้ว
ท่านจะได้รับความขาดทุน และท่านนั้นจะยึดมั่นต่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺﷻเพียงองค์และอยู่
ร่วมกับบรรดาผู้กตัญญูขอบคุณต่อพระองค์

11) อายะฮฺที่ 67-69 ได้กล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺﷻที่จะทำให้เกิดขึ้นของวัน
กียามะฮฺและสภาพของวันนั้นด้วยอำนาจเดชานุภาพของพระองค์ อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(الزمر: 67)

ความว่า: “และพวกเขามีได้ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮ์อันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกิยามะฮ์ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี”

(อัลซุหมร์: 67)

อายะฮ์นี้กล่าวถึงความปรีชาสามารถ ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ทั้งแผ่นดินและชั้นฟ้าเป็นเพียงสิ่งเล็กๆสำหรับพระองค์อยู่ในกรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงสูงส่งยิ่ง และสภาพวันกิยามะฮ์ที่เกิดขึ้น ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾

(الزمر: 68)

ความว่า: “และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะล้มลงตาย เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์ แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมอดดู”

(อัลซุหมร์: 68)

อายะฮ์นี้ได้บอกให้ทราบถึงสัญญาณวันกิยามะฮ์ การเป่าสังข์สองครั้งด้วยกันครั้งแรกทุกอย่างต้องตาย และเป่าสังข์อีกครั้งทุกอย่างต้องฟื้นคืนชีพ นี่คือความสามารถของพระองค์ และอัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวสภาพวันกิยามะฮ์หลังจากที่พวกเขาฟื้นคืนชีพอัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾

(الزمر: 69)

ความว่า: “และแผ่นดินจะเป็นประกายด้วยรัศมีแห่งพระเจ้าของมัน และบันทึกจะถูกกางแผ่และบรรดานบี และบรรดาพยานจะถูกนำมาและจะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรมและพวกเขาจะไม่ถูกอภัยธรรม”

(อัลซุหมร์: 69)

อายะฮ์นี้ได้บอกให้ทราบว่าหลังจากที่ฟื้นคืนชีพมนุษย์ทุกคนจะมารวมตัวในทุ่งมะฮัซร์ (สถานที่รวมชุมนุม) ในวันกิยามะฮ์ต่อหน้าพระเจ้าของเขา แล้วบันทึกการงานของเขาจะถูกนำมากางแผ่เพื่อชำระสอบสวนด้วยการตัดสินที่ยุติธรรมจากพระเจ้า

ดังนั้นอายุขัยที่ 67-69 มีความสัมพันธ์กันต่อเนื่องเพราะได้กล่าวถึงความปรีชาสามารถความยิ่งใหญ่ของพระองค์ในการกำหนดความเป็นและความตายในวันกิยามะฮ์ทุกอย่างจะมารวมตัวต่อหน้าพระเจ้าแล้วบัญชีของเขาจะถูกนำมากางแผ่เพื่อรับการชำระสอบสวน บรรดานบีจะถูกสอบถามถึงหน้าที่ของพวกเขา และบรรดาพยานคือผู้บันทึกการงานก็จะถูกนำมาเช่นกันพระเจ้าจะไม่ทรงตัดสินด้วยความยุติธรรมซึ่งพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

12) อายุขัยที่ 70-74 ได้กล่าวถึงบั้นปลายชีวิตของมนุษย์และสถานที่พำนักของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾

(الزمر: 70)

ความว่า: “และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบครันตามที่มีมันได้กระทำไว้ และพระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้”

(อัสซุมร์: 70)

อายะฮ์นี้ได้บอกให้ทราบถึงการทำงานทุกอย่างที่มนุษย์ได้กระทำไว้ทั้งความดีและความชั่วเขาจะได้รับการตอบแทนจากอัลลอฮ์ทุกอย่าง และได้กล่าวถึงผลตอบแทนสำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَبَحَتْ أِبْوَابُهَا ۖ وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ﴾

(الزمر: 71)

ความว่า: “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า บรรดาเราะสูลจากพวกท่านมิได้มายังพวกท่านเพื่อสาธยายสัญญาณต่าง ๆ แห่งพระเจ้าของพวกท่านแก่พวกท่าน และกล่าวเตือนพวกท่านถึงการพบในวันนี้ของพวกท่านดอกหรือ พวกเขาบอกว่ามีครับ แต่ว่าพระประกาศิตแห่งการลงโทษเป็นที่คู่ควรแล้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

(อัสซุมร์: 71)

อายะฮ์ได้บอกให้ทราบถึงสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธาพวกเขาถูกไล่ต้อนอย่างทารุณเข้าสู่ประตูนรกเป็นกลุ่มๆ ประตูนรกจะถูกเปิดเพื่อต้อนรับพวกเขา และยามเฝ้าประตูได้ถามพวกเขาถึงการเรียกร้องเชิญชวนและข้อตักเตือนถึงการลงโทษของท่านเราะสุลﷺ มายังพวกเขาหรือไม่ หากใช่เช่นนั้นไม่เพราะได้มีการมีมายังพวกเขาแต่พวกเขาปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟัง ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾

(الزمر: 72)

ความว่า: “จะมีเสียงกล่าวว่า พวกท่านจงเข้าไปในประตูทั้งหลายของนรก เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ดังนั้นที่พำนักของบรรดาผู้หยิ่งยโสชั่วช้าแท้ ๆ”

(อ้อซซูมร์: 72)

อายะฮ์นี้ได้บอกให้ทราบว่าได้มีเสียงร้องตะโกนไล่ต้อนจากนรกเพื่อให้พวกเขาลงไปรับการลงโทษด้วยการเผาไหม้จากไฟนรก และเป็นสถานที่พำนักของพวกเขาอยู่ในนั้นตลอดกาล เพราะมันคือผลตอบแทนสำหรับผู้ที่ยิ่งยโส และสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรงเขาจะได้รับการต้อนรับเข้าสู่สวรรค์อย่างมีเกียรติ ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾

(الزمر: 73)

ความว่า: “และบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาจะถูกนำสู่สวนสวรรค์เป็นกลุ่ม ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน และ ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิดออก ยามเฝ้าประตูสวรรค์จะกล่าวแก่พวกเขาว่า ความศานติจงมีแด่พวกท่าน พวกท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ ดังนั้นจงเข้าไปในสวรรค์เป็นผู้พำนักอยู่ตลอดกาล”

(อ้อซซูมร์: 73)

อายะฮ์นี้ได้บอกให้ทราบถึงสภาพของผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ﷻพวกเขาจะได้รับการต้อนรับอย่างมีเกียรติในการเข้าสู่ประตูสวรรค์เป็นกลุ่มๆ จากยามเฝ้าประตูอย่างดี ซึ่งเป็นสถานที่พำนักของพวกเขาและพวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และเช่นเดียวกันบรรดามลาอิกะฮ์จะกล่าวสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ﷻตลอดเวลา ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدُّهُ وَأَوْثَقْنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾

(الزمر: 74)

ความว่า: “และพวกเขาถือว่า บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งได้ทำให้สัญญาของพระองค์เป็นที่สมจริงแก่พวกเรา และทรงทำให้เราได้ครอบครองแผ่นดินในสวนสวรรค์ เพื่อที่เราจะได้พำนักอยู่ตามที่เราประสงค์ ดังนั้นรางวัลของบรรดาผู้กระทำความดีช่างยอดเยี่ยมแท้ ๆ”

(อัลซุซุมัร: 74)

ดังนั้นอายะฮ์ที่ 70-74 มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องได้พูดถึงความตายที่มนุษย์ทุกคนจะได้พบเจอในวันกิยามะฮ์และพระองค์จะทรงตอบแทนการทำงานของเขทั้งหมดที่เขาได้กระทำมาสำหรับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธอัลลอฮ์^ﷻตอบแทนนรกให้แก่พวกเขาและสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์จะทรงตอบแทนสวรรค์ให้แก่พวกเขาเช่นเดียวกันซึ่งทั้งสองสภาพจะมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน

3.8 เนื้อหาสรุปของสุเราะฮ์

1. สุเราะฮ์อัลซุซุมัรเป็นสุเราะฮ์ที่พูดถึงเกี่ยวกับหลักการเตาฮีดเกือบทั้งสุเราะฮ์เปรียบเสมือนแกนนำของสุเราะฮ์ ทั้งเตาฮีดอรัญบูบียะฮ์ เตาฮีดอัลฮุคูลียะฮ์ และเตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัศฟีฟัต รวมถึงหลักการศรัทธา การอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์^ﷻ
2. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ของคัมภีร์อัลกุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านนบีมุฮัมมัด^ﷺ ด้วยกับสัจธรรมและข้อเท็จจริงปราศจากสิ่งไร้สาระเจือปนอยู่เลย
3. สุเราะฮ์ได้เรียกร้องท่านนบีมุฮัมมัด^ﷺ และมนุษย์ทั้งหมดให้มีความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีและอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์^ﷻ เพียงผู้เดียวโดยปราศจากการตั้งภาคีแท้จริงการทำงานของ เขาจะไม่ถูกตอบรับจากอัลลอฮ์^ﷻ เว้นแต่ต้องมีความบริสุทธิ์ใจหวังในพระพักตร์ของพระองค์เท่านั้น
4. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงหลักฐาน และข้อพิสูจน์ต่างๆในการแสดงถึงความยิ่งใหญ่ ความเดชะนภาพ ความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์^ﷻ ในการประดิษฐ์ การสร้างสรรค์สรรพสิ่งต่างๆทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต
5. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ที่ศรัทธาซึ่งได้กล่าวเปรียบเทียบลักษณะของพวกเขานั้นจะไม่มีความเท่าเทียมกัน
6. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงข้อคิด ข้อเตือนสติที่ได้รับจากเรื่องราวที่ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานที่ประสบบกกลุ่มชนก่อนหน้าถึงสภาพของผู้ที่เนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์^ﷻ
7. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงอำนาจแห่งความช่วยเหลือเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์^ﷻ เพียงผู้เดียวไม่ใช่สิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์จากบรรดารูปปั้นรูปเจว็ดหรือทรัพย์สินที่เขาได้เก็บสะสมไว้สามารถจะช่วยเหลือให้รอดพ้นจากการลงโทษของเขาได้
8. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงความเมตตาและการอภัยโทษของอัลลอฮ์^ﷻ ที่ทรงประทานให้แก่บ่าวของพระองค์อย่างมากมายยิ่ง แม้ว่าบ่าวของพระองค์จะทรงทำความผิดมากมายก็ตาม
9. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ในสร้างทุกสิ่งทุกอย่างและพระองค์ ทรงดูแลคุ้มครองทุกสิ่ง และทรงควบคุมบริหารกิจการต่างๆอย่างมีระบบ

10. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงการประทานวะฮีย การแต่งตั้งท่านนบีมุฮัมมัด^ﷺเป็นเราะสุลของอัลลอฮ์^ﷻเช่นเดียวกับบรรดานบีก่อนหน้าซึ่งพระองค์ได้ทรงแต่งตั้งพวกเขามาเพื่อทำการเรียกร้องไปสู่การให้เอกภาพต่อพระองค์ไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์

11. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงสภาพของวันกิยามะฮ์ที่จะเกิดขึ้น และการรวมตัวกันเพื่อรับการชำระสอบสวนการทำงานต่างๆของพวกเขาคือหน้าพระพักตร์ของอัลลอฮ์^ﷻ

12. สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงบั้นปลายชีวิตของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาและผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์^ﷻในวันกิยามะฮ์และสถานที่พำนักอันถาวรของพวกเขาคือพวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล

3.9 การเริ่มต้นสุเราะฮ์และการจบท้ายสุเราะฮ์

สุเราะฮ์อัซซุหม์ได้เริ่มต้นสุเราะฮ์ด้วยการกล่าวถึงการประทานคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ประมวลไว้ด้วยสัจธรรม และข้อเท็จจริงไม่มีความเท็จหรือเจือปนกับสิ่งที่ไร้สาระหรือเป็นมายากล อย่างที่พวกปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างกัน ได้กล่าวถึงการเรียกร้องไปสู่การอิบาดะฮ์ เคารพสักการะต่ออัลลอฮ์^ﷻเพียงองค์เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจ และหลีกเลี่ยงการเคารพภาคีต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์^ﷻจากบรรดา รูปปั้น รูปเจี็ดต่างๆ ได้กล่าวถึงหลักฐานข้อพิสูจน์ต่างๆต่อความเป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งสากลโลก ในการสร้างสรรพสิ่งต่างๆ ในการสร้างบรรดาชั้นฟ้า แผ่นดิน กลางวัน กลางคืนที่โคจรไปอย่างมีระบบ ตลอดจนการสร้างมนุษย์ตามลำดับขั้นตอน ทั้งหมดเป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ แห่งเดชานุภาพของอัลลอฮ์^ﷻทั้งสิ้น

สุเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงภาพลักษณ์ของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในวันอาคิเราะฮ์ การลงโทษนาๆชนิด และเปลวไฟนรกอันร้อนแรงเช่นเดียวกันได้กล่าวถึงสภาพของผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์^ﷻพวกเขาจะรอดพ้นจากการลงโทษ พวกเขาประสบกับชัยชนะอันยิ่งใหญ่ การกล่าวถึงการสิ้นสุดแห่งโลกดุนยา การเป่าสังข์สองครั้งด้วยกันครั้งแรกทุกชีวิตจะล้มตายลง และครั้งที่สองการฟื้นคืนชีพของสิ่งมีชีวิตหลังจากนั้นมีการชุมนุมกันต่อหน้าอัลลอฮ์^ﷻเพื่อรับบัญชาการงานของพวกเขา และสุเราะฮ์ยังได้กล่าวถึงสภาพความรุนแรงของวันกิยามะฮ์ วันพิพากษา และบั้นปลายชีวิตของมนุษย์ในวันนั้นจะแบ่งเป็นสองกลุ่มด้วยกัน กลุ่มแรกคือบรรดาผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์^ﷻจะถูกนำไปสู่สวรรค์เป็นกลุ่มๆ และกลุ่มที่สอง คือบรรดาผู้ที่ทำการปฏิเสธต่ออัลลอฮ์^ﷻกระทำความชั่วร้าย จะถูกนำไปสู่นรกเป็นกลุ่มๆเช่นกัน บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์^ﷻผู้ทรงทำให้สัญญาของพระองค์เป็นจริงเสมอ

3.10 การกล่าวถึงหลักอิตเตฮีดในสุเราะฮ์อัซซุหม์

สุเราะฮ์อัซซุหม์ได้กล่าวถึงหลักอิตเตฮีดหลายอายะฮ์ด้วยกัน เกือบทั้งสุเราะฮ์เน้นย้ำในเรื่องของหลักการเตฮีดทั้ง 3 ประเภท คือเตฮีดอัรรูปียะฮ์ เตฮีดอัลลูลูฮียะฮ์ เตฮีดอัลลัสมาอ์วัตศิฟัต

3.10.1 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตฮีดอัรรูปียะฮ์ดังต่อไปนี้

1. ได้กล่าวถึงการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน กลางวันกลางคืน และสร้างดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ทุกอย่างให้โคจรไปอย่างมีระบบ

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ
النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾

(الزمر: 5)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความ
จริงอันชัดแจ้ง พระองค์ทรงให้กลางวันคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน
และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้ดวง
อาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตาม
วาระที่ได้กำหนดไว้ พึงทราบเถิด พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง
อภัยอย่างมาก”

(อัซซุมัร: 5)

2. ได้กล่าวถึงการสร้างนป้ออาดัมและคู่ครองของเขา ได้ทรงประทานปศุสัตว์ที่กินได้
เป็นคู่คืออูฐวัว แพะ แกะ จำนวน 8 คู่ มีทั้งตัวผู้และตัวเมีย ได้ทรงสร้างมนุษย์ในครรภ์มารดาอย่าง
เป็นขั้นตอนจนอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿خَلَقْنَاكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلْنَاكُمْ مِنْ
الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظِلْمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ﴾

(الزمر: 6)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้น
ทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัว
เป็นคู่แก่พวกเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวก
เจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสามชั้น นั้น
คืออัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้า พระอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้แน่นอนนอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึง
ผินหน้าไปทางอื่น”

(อัซซุมัร: 6)

3. ได้กล่าวถึงอำนาจแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ทั้งมวลและ
พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทรงรอบรู้ทุกอย่าง อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ الْمُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾

(الزمر: 44)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ความช่วยเหลือนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง อำนาจแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์แล้วพวกท่านจะถูกนำไปยังพระองค์”

(อิซซุหมัร: 44)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ
بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾

(الزمر: 46)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่อัลลอฮ์พระผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย พระองค์ท่านจะทรงตัดสินระหว่างปวงบ่าวของพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่”

(อิซซุหมัร: 46)

4. ได้กล่าวถึงการยืนยันว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างและพระองค์ทรงครอบครองชั้นฟ้าและแผ่นดิน อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

(الزمر: 62)

ความว่า: “อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง”

(อิซซุหมัร: 62)

และอัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْحَاسِرُونَ﴾

(الزمر: 63)

ความว่า: “การควบคุมดูแลกิจการแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิ์ของพระองค์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของอัลลอฮ์ชนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้ขาดทุน”

(อิซซุหมัร: 63)

5. ได้กล่าวถึงอัลลอฮฺﷻพระองค์คือผู้ทรงประทานน้ำฝนลงมาเพื่อให้พืชพันธุ์เจริญงอกเงยและกลายสภาพเหี่ยวแห้งจนตายลง ดังนั้นเปรียบเสมือนชีวิตมนุษย์ใน الدنيا ต้องสิ้นสุดชีวิตด้วยความตาย อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهَيِّجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾

(الزمر: 21)

ความว่า: “เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮฺทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้มันไหลซึมลงไปในแผ่นดินเป็นตาน้ำด้วยน้ำนั้น ทรงให้พืชงอกออกมาหลายสี แล้วมันก็จะเหี่ยวแห้ง ดังนั้นเจ้าจะเห็นมันกลายเป็นสีเหลือง แล้วพระองค์ทรงทำให้มันเป็นเศษเป็นชิ้น แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย”
(อฺซุซฺมฺร: 21)

6. ได้กล่าวถึงอัลลอฮฺﷻคือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพให้แก่ผู้ที่พระองค์ประสงค์จากบ่าวของพระองค์ อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿أَوْ لَعَلَّكُمْ لَا تَدْرُونَ أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

(الزمر: 52)

ความว่า: “พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮฺทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้คับแคบ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา”

(อฺซุซฺมฺร: 52)

7. ได้กล่าวถึงอัลลอฮฺﷻคือผู้ทรงสามารถกำหนดความเป็นและความตายให้เกิดขึ้นตามประสงค์ของพระองค์ดังคำดำรัสของอัลลอฮฺﷻว่า

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمَا سَكَّتِ الْقِيَامَاتِ عَلَىٰهَا الْمَوْتُ وَيُرْسِلُ الْأَخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

(الزمر: 42)

ความว่า: “อัลลอฮฺทรงปลิดชีวิตในยามตายของมันและมัน(ชีวิต)จะยังไม่ตายในยามนอนหลับของมัน พระองค์ทรงปลิดชีวิตที่พระองค์ทรงกำหนดความตายให้แก่มัน และพระองค์ทรงยึดชีวิตอื่นไปจนถึง

เวลาที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริงในการนั้น แนนอนยอมเป็นสัญญาณ
สำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ”

(อชซูมร์: 42)

3.10.2 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีดอัลลอฮ์ฮียะฮ์ดังต่อไปนี้

1. ได้กล่าวถึงการสั่งใช้ให้ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ แต่เพียงองค์เดียว
ด้วยความบริสุทธิ์ใจ อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 2)

ความว่า: “แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้น
เจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อ
พระองค์”

(อชซูมร์: 2)

2. ได้กล่าวเรียกร้องให้มนุษย์นั้นทำการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ เพียงผู้เดียวด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ เพราะแท้จริงการทำงานทุกอย่างที่ทำไปจะไม่ถูกตอบรับ เว้นแต่เขาจะต้องมีความบริสุทธิ์ใจ
หวังในการตอบแทนจากพระองค์เท่านั้น อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾

(الزمر: بعض من آية 3)

ความว่า: “พึงทราบเถิดการอิบาดะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของ
อัลลอฮ์องค์เดียว”

(อชซูมร์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่3)

3. ได้กล่าวถึงการสั่งใช้ให้ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ มีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ﷻ อัลลอฮ์
ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 11)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพ
ภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อชซูมร์: 11)

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾

(الزمر: 14)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉันเคารพภักดีโดย
เป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของฉันต่อพระองค์”

(อัลซุหมัร: 14)

4. ได้กล่าวถึงการประทานวะฮยูให้แก่ท่านนบีﷺ เช่นนบีก่อนหน้านี้และเป็นการ
กล่าวเตือนท่านให้ระวังจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ﷻ เพราะจะทำให้การงานที่ดีสูญเปล่าแต่จงให้ความ
เคารพภักดีต่อพระองค์ และเป็นบ่าวที่ขอบคุณพระองค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(الزمر: 65)

ความว่า: “และโดยแน่นอน ได้มีวะฮียมายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายัง
บรรดานบีก่อนหน้าเจ้า หากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์) แน่แน่นอนการ
งานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อัลซุหมัร: 65)

และอัลลอฮ์ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾

(الزمر: 66)

ความว่า: “แต่จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู”

(อัลซุหมัร: 66)

5. ได้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่ยึดเอาสิ่งอื่นมาเทียบเคียงกับพระองค์ในการเคารพสักการะ
เพื่อเป็นสื่อให้ใกล้ชิดกับพระองค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾

(الزمر: بعض من آية 3)

ความว่า: “ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์
โดยกล่าวว่าเราได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้า
ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์”

(อัลซุหมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่3)

6. ได้กล่าวถึงสภาพของผู้ที่หลงลืมเมื่ออัลลอฮ์ﷻ ได้ประทานความโปรดปรานให้เขา
หลังจากที่เขาอ้อนวอนขอต่อพระองค์ แต่กลับนำสิ่งอื่นมาคู่เคียงกับพระองค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ
مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 8)

ความว่า: “และเมื่อทุกข์ภัยใด ๆ ประสบแก่มนุษย์ เขาก็จะวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาเป็นผู้หันหน้าเข้าสู่พระองค์อย่างนอบน้อม ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประทานความโปรดปรานจากพระองค์ให้แก่เขา เขาก็ลืมสิ่งที่เขาได้เคยวิงวอนขอต่อพระองค์มาแต่ก่อน และเขาได้ตั้งภาคีคู่เคียงกับอัลลอฮ์เพื่อให้หลงจากทางของอัลลอฮ์”

(อัซซุมร์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 8)

7. ได้กล่าวถึงพวกกุเรชที่ตอบโต้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ ด้วยการขูให้ท่านเกิดความกลัวเกี่ยวกับการเคารพสักการะพระเจ้าของพวกเขา อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿لَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾

(الزمر: 36)

ความว่า: “อัลลอฮ์จะมีทรงเป็นผู้พอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ดอกหรือ และพวกเขายังขูเจ้าให้กลัวด้วยเจ็ดต่างๆ อื่นจากพระองค์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง ดังนั้นสำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้นำทาง”

(อัซซุมร์: 36)

8. ได้กล่าวถึงสิ่งที่พวกเขาได้วิงวอนขออื่นนอกจากอัลลอฮ์ﷻไม่สามารถปลดเปลื้องความทุกข์ยาก หรือยับยั้งความเมตตาของพระองค์หากเป็นพระประสงค์ของพระองค์ได้ อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 38)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์นั้น หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้ความทุกข์ยากแก่ฉันแล้วพวกมันจะปลดเปลื้องความทุกข์ยากของพระองค์ได้ไหม? หรือหากพระองค์ประสงค์จะให้ความเมตตาแก่ฉันพวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม”

(อัซซุมร์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่38)

9. ได้กล่าวถึงพวกกุเรชที่ได้เรียกร้องเชิญชวนให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ เคารพบูชาพระเจ้าของพวกเขา แล้วพวกเขาจะเคารพบูชาพระเจ้าของท่าน อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿قُلْ أَفَعَبَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾

(الزمر: 64)

ความว่า: “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านใช้ให้ฉันเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือ โอ้ปวงบ่าวผู้บัดชบเอ๋ย”

(อัลซุหมัร: 64)

10. ได้กล่าวถึงสภาพผู้ที่หันเหจากการเคารพบูชาเจวีตและมุ่งสู่การเคารพสักการะต่ออัลลอฮฺ วัลลอฮุ อักบัรว่า

﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَّبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾

(الزمر: 17)

ความว่า: “และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจวีตเพื่อที่จะไม่สักการะบูชามัน และหันไปจงรักภักดีต่ออัลลอฮฺ สำหรับพวกเขานั้นมีข่าวดี ดังนั้นเจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของข้า”

(อัลซุหมัร: 17)

3.10.3 สุเราะฮฺได้กล่าวถึงเตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

ได้พูดถึงเกี่ยวกับพระนามของอัลลอฮฺดังปรากฏในท้ายอายะฮฺของอัลกุรอาน สุเราะฮฺอัลซุหมัรดังต่อไปนี้

1. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮฺพระองค์คือ (ผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ) เกี่ยวกับเรื่องการประทานคัมภีร์อัลกุรอาน อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(الزمر: 1)

ความว่า: “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อัลซุหมัร: 1)

2. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮฺพระองค์คือ (ผู้ทรงเอกละ ผู้ทรงพิชิต) เกี่ยวกับพระองค์ทรงให้ความบริสุทธิ์กับตัวของพระองค์เองในการมีพระบุตรทรงเป็นเอกละและการพิชิตเป็นการปฏิเสธการมีสิ่งใดๆเกี่ยวกับพระองค์ อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾

(الزمر: 4)

ความว่า: “หากอัลลอฮฺทรงประสงค์จะมีพระโอรส แน่นอนพระองค์จะทรงเลือกจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาตามทีพระองค์ทรง

ประสงค์ มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรง
เอกะ ผู้ทรงพิชิต”

(อชูซุมร์: 4)

3. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ﷻ พระองค์คือ (ผู้ทรงอำนาจผู้ทรงอภิเษก) เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ﷻ ในการสร้างสิ่งต่างๆ ให้ดำเนินไปตามวาระที่กำหนดไว้ ด้วยอำนาจของพระองค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ
النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا
هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفَّافُ ۝﴾

(الزمر: 5)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริงอันชัดแจ้ง พระองค์ทรงให้กลางวันคืบคืบเข้าไปในกลางคืน และทรงให้กลางคืนคืบคืบเข้าไปในกลางวัน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ พึงทราบเถิด พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภิเษกอย่างมาก”

(อชูซุมร์: 5)

4. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ﷻ พระองค์คือ (ผู้ทรงอภิเษก ผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง) เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ละเมิดและกระทำความผิดอย่างได้หมดหวังจากความเมตตาและการอภิเษกจากอัลลอฮ์ﷻ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ۝﴾

(الزمر: 53)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภิเษกความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภิเษก ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อชูซุมร์: 53)

5. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ﷻ พระองค์คือ (ผู้ทรงดูแลคุ้มครอง) ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทรงสร้างมา อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝﴾

(الزمر: 62)

ความว่า: “อัลลอฮ์ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง”

(อัลซุหมร์: 62)

6. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ﷻพระองค์คือ(ผู้ทรงรอบรู้) ทุกสิ่งทุกแม้กระทั่งภายในจิตใจของมนุษย์ อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

(الزمر: بعض من آية 7)

ความว่า: “แล้วยังพระเจ้าของพวกเจ้าคือการกลับของพวกเจ้า และพระองค์ก็จะทรงบอกเล่าพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก”

(อัลซุหมร์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 7)

และได้พูดเกี่ยวกับคุณลักษณะของอัลลอฮ์ﷻดังปรากฏในทำายะฮ์ของอัลกุรอานดังต่อไปนี้

1. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของ(ความเมตตา)ของอัลลอฮ์ﷻพระองค์ทรงให้ความเมตตาแก่บ่าวที่พระองค์ประสงค์ ไม่มีใครสามารถจะยับยั้งได้ และกล่าวถึงผู้ที่กระทำการสุญุดในยามค่ำคืนเพื่อหวังความเมตตาจากพระองค์ อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 38)

ความว่า: “หรือหากพระองค์ประสงค์จะให้ความเมตตาแก่นั้นพวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม?”

(อัลซุหมร์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 38)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสอีกว่า

﴿أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 9)

ความว่า: “ผู้ที่เขาเป็นผู้ภักดีในยามค่ำคืน ในสภาพของผู้สุญุด และผู้ยืนละหมาดโดยที่เขาหวั่นเกรงต่อโลกอาคิเราะฮ์ และหวังความเมตตาของพระเจ้าของเขา”

(อัลซุหมร์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 9)

2. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของความ(รอบรู้)ของอัลลอฮฺﷻ มนุษย์ทุกคนจะได้รับการตอบแทนงานการของเขาทั้งดีและชั่ว แท้จริงอัลลอฮฺﷻ ทรงรู้ดียิ่งในทุกๆการกระทำของพวกเขา อัลลอฮฺﷻ ตรัสว่า

﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾

(النمر: 70)

ความว่า: “และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบครันตามที่มันได้กระทำไว้ และพระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้”

(อัลซุหมร์: 70)

3. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะ (มือขวาของพระองค์) ในวันกิยามะฮฺแผ่นดินเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของอัลลอฮฺﷻ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาพระองค์ เป็นการแสดงความยิ่งใหญ่อัลลอฮฺﷻ ไม่ให้มีการวิจารณ์ ปราศจากคุณลักษณะที่บกพร่องหรือเปรียบเทียบเสมือนคุณลักษณะมนุษย์ อัลลอฮฺﷻ ตรัสว่า

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾

﴿وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(النمر: 67)

ความว่า: “และพวกเขามีได้ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮฺอันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกิยามะฮฺ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี”

(อัลซุหมร์: 67)

บทที่ 4

การศึกษาวิเคราะห์หลักการอัตเตาฮีดในสุเราะฮ์อ์ซุซซุมัร

หลักการเตาฮีดทั้งสามประเภท คือ เตาฮีดอัรรูบูบียะฮะฮฺ เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮะฮฺ เตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัศศิฟัตได้ถูกระบุไว้ในสุเราะฮ์นี้จำนวนหลายอายะฮ์เกือบทั้งสุเราะฮ์ที่พูดถึงหลักการเตาฮีด ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์แบ่งออกเป็นแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาวิเคราะห์อายะฮ์ต่างๆเกี่ยวกับเตาฮีดอัรรูบูบียะฮะฮฺในสุเราะฮ์อ์ซุซซุมัร

จากการศึกษาพบว่ามียะฮ์ฮ์ที่พูดถึงเตาฮีดอัรรูบูบียะฮะฮฺจำนวน 11 อายะฮ์ด้วยกัน คืออายะฮ์เกี่ยวกับ การสร้างสรรค์สิ่งต่างๆในจักรวาล การให้กำเนิดมนุษย์และสิ่งมีชีวิต การประทานปัจจัยยังชีพให้แก่มนุษย์ การกำหนดความเป็นและความตาย ทั้งหมดอยู่ในเดขานูภาพของอัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว

4.1.1 สุเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงเตาฮีดอัรรูบูบียะฮะฮ์เกี่ยวกับการสร้างสรรค์สิ่งทั้งหลายในจักรวาลของอัลลอฮ์ ﷻ และพระองค์เป็นผู้ทรงบริหารจัดการทุกสิ่งทุกอย่างให้ดำเนินไปด้วยอนุมัติของพระองค์

1. อัลลอฮ์ ﷻ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างและพระองค์ทรงคุ้มครองทุกสิ่ง ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿لِلّٰهِ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

(الزمر: 62)

ความว่า: “อัลลอฮ์ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง”

(อ์ซุซซุมัร: 62)

อายะฮ์นี้ชี้ให้เห็นถึง การสร้างทุกสิ่งทุกอย่างและการบริหารจัดการทั้งหลายนั้นคืออัลลอฮ์ ﷻ องค์เดียวเท่านั้นไม่ใช่เกิดขึ้นเองโดยปราศจากการกำหนดของพระองค์

อัลวาฮิดีย (al-Wahidiy, 1994: 3/590) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์นี้ไว้ในตัฟซีร์ของท่านว่า “(อัลลอฮ์ ﷻ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง) หมายถึง แท้จริงสิ่งที่อยู่ในดุนยาและอาคิเราะฮ์พระองค์คือผู้ทรงสร้างมัน (และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครอง) หมายถึง ทุกๆสิ่งทั้งหมดพระองค์เป็นผู้ที่คุ้มครองมัน คือผู้ที่ดำรงรักษามัน และจัดการบริหารในสิ่งนั้น”

จากอายะฮ์และคำอธิบายดังกล่าวสรุปได้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ คือพระผู้เป็นเจ้าของคนเดียวแห่งสากลโลกพระองค์ได้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างและทรงบริหารจัดการด้วยเดขานูภาพอันยิ่งใหญ่แต่เพียงผู้เดียว

อัลลอฮ์ﷻตรัสไว้เช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ยืนยันว่าพระองค์เป็นผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง
เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾

(الرعد: بعض من آية 16)

ความว่า: “หรือพวกเขาได้ตั้งเหล่าภาคีขึ้นเพื่ออัลลอฮ์นั้น เพื่อให้ได้
สร้างเช่นกับการสร้างของพระองค์ แล้วการสร้างนั้นได้คล้ายคลึงแก่
พวกเขากระนั้นหรือ จงกล่าวเถิด อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และ
พระองค์คือผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต”

(อรรถาธิบาย: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 16)

ท่านอิบนุกะษีร์ (Ibn Kathir, 1999: 4/446) อธิบายอายะฮ์ดังกล่าวว่า: “ พวก
มุชริกินได้ทำให้มีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับพระองค์ขึ้น ทำให้พระเจ้านั้นเสมอเหมือนพระองค์ ในการสร้าง
ของพวกเขาเช่นเดียวกับการสร้างของพระองค์ ดังนั้นพวกเขาไม่รู้หรือว่าแท้จริงพระเจ้าอื่นนั้นเป็นสิ่ง
ถูกสร้างหนึ่งจากบรรดาสิ่งถูกสร้างอื่นๆจากพระองค์มิใช่หรือ สิ่งนั้นหาใช่เป็นเช่นนั้นไม่ เพราะแท้จริง
อัลลอฮ์ﷻนั้นไม่มีสิ่งใดเปรียบเทียบกับพระองค์และคล้ายคลึงกับพระองค์ และไม่มีหุ้นส่วนใดเลยกับ
พระองค์ และไม่มีคุณธรรมใดสำหรับพระองค์ และไม่มีผู้ปกครองใดสำหรับพระองค์ และพระองค์
ไม่ทรงมีบุตรและไม่ทรงมีสหาย อัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงสูงส่งผู้ทรงยิ่งใหญ่”

ดังนั้นจากหลักฐานของอัลกุรอานดังกล่าวทำให้ทราบอย่างชัดเจนว่าแท้จริงพระองค์
คือพระเจ้าองค์เดียวในการสร้างทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีผู้ใดมีหุ้นส่วนกับพระองค์เลยต่อให้พวกเขาพยายาม
หาพระเจ้าอื่นมาคู่เคียงกับพระองค์ก็ไม่สามารถจะเทียบเท่ากับพระองค์ได้ จำเป็นที่มุสลิมจะต้อง
ยอมรับและยอมจำนนต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์

2. อัลลอฮ์ﷻทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน กลางวันกลางคืน และสร้างดวง
อาทิตย์ดวงจันทร์ทุกอย่างให้โคจรไปอย่างมีระบบและพระองค์ทรงมีกรรมสิทธิ์ในการครอบครองดูแล
ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ
النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا
هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفَّارُ﴾

(الزمر: 5)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความ
จริงอันชัดแจ้ง พระองค์ทรงให้กลางวันกลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน
และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้ดวง
อาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตาม

วาระที่ได้กำหนดไว้ ฟังทราบเถิด พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง
อภัยอย่างมาก”

(อัซซุหม์: 5)

อัลคุรฎูบีย (al-Qurtubiy, 1964: 15/234-235) อธิบายไว้ในตัฟสีรของท่านว่า:
“อัลลอฮ์ﷻทรงเป็นผู้ที่มีความสามารถ อยู่บนความสมบูรณ์ความมั่งคั่ง ปราศจากภรรยาและลูก
ฉะนั้นผู้ที่มีลักษณะเช่นนี้สิทธิของพระองค์ที่จะได้รับก็คือ มนุษย์นั้นเขาจะต้องให้ความเป็นหนึ่งเดียว
ในการอิบาดะฮ์กับพระองค์โดยที่เขาจะต้องไม่ตั้งภาคีกับพระองค์ ดังกล่าวเป็นการเตือนให้บ่าวนั้น
ต้องเคารพภักดีต่อพระเจ้า เพราะพระองค์คือผู้ทรงให้กลางวันกลางคืนกลางวันและทรงให้
กลางวันกลางคืนเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน”

ท่านอิบนุอับบาสให้ความหมายของอายะฮ์นี้ว่า คือ “สิ่งที่ค่อยๆลดลงจากกลางคืน
เข้าไปในกลางวันและสิ่งที่ค่อยๆลดลงจากกลางวันเข้าไปในกลางคืน” ความหมายนี้อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلًّا يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾

(ฟาฏร: 13)

ความว่า: “พระองค์ทรงให้กลางวันกลางคืนเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และ
ทรงให้กลางวันกลางคืนเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้ดวงอาทิตย์
และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่
ได้กำหนดไว้ นั่นคือ อัลลอฮ์พระเจ้าของพวกเจ้า อานาจการ
ปกครองทั้งมวลเป็นสิทธิของพระองค์ และสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนขอ
อื่นจากพระองค์นั้น พวกมันมิได้ครอบครองสิ่งใดแม้แต่เยื่อบางหุ้ม
เมล็ดอินทผลัม”

(ฟาฏีร: 13)

และท่านเกาะตาตะฮุกกล่าวว่า ตรงกับความหมายของอายะฮ์นี้เช่นกัน ดังที่อัลลอฮ์
ﷻตรัสไว้ว่า

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مَسْخَرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

(الأعراف: 54)

ความว่า: “แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้น คือ อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้าง
บรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินภายในหกวัน แล้วสถิตอยู่บนบัลลังก์
พระองค์ทรงให้กลางวันครอบคลุมกลางวันในสภาพที่กลางวันได้

ตามกลางวันโดยรวดเร็ว และทรงสร้างดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ และบรรดาดวงดาวขึ้นโดยถูกกำหนดให้กำหนดทำหน้าที่บริการตามพระบัญชาของพระองค์ ฟังรู้เถิดว่า การสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น มหาบริสุทธิ์อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก”

(อัลอะออรอฟ: 54)

จากอายะฮ์ต่างๆดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า อัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงอำนาจยิ่งในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินทรงให้กลางวัน กลางคืนไล่ตามสลับหมุนวนกันไปมา ตลอดจนดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ดวงดาวทั้งหมดถูกกำหนดขึ้น และถูกวางตำแหน่งหน้าที่ให้โคจรไปตามคำบัญชาของอัลลอฮ์ﷻพระเจ้าองค์เดียว

และอัลลอฮ์ﷻได้ทรงสั่งใช้ให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺกล่าวยืนยันอีกว่าพระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และทรงรอบรู้ทุกสิ่งทั้งที่เปิดเผยและเร้นลับ

ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾

(الزمر: بعض من آية 46)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่อัลลอฮ์ผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย”

(อัลซุหมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 46)

อายะฮ์นี้ชี้ให้เห็นว่าผู้ที่ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน คืออัลลอฮ์ﷻและพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ยิ่งไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่เร้นลับหรือเปิดเผยพระองค์คือพระเจ้าองค์เดียวที่ทรงปรีชาญาณ

อัญญาบะรียัย (al-Tabariy, 2000: 21/301) กล่าวอธิบายอายะฮ์นี้ว่า: “อัลลอฮ์ﷻได้กล่าวเพื่อเตือนท่านนบีมุฮัมมัดﷺ พระองค์ทรงสั่งใช้ให้ท่านนบีมุฮัมมัดﷺกล่าวว่า: อัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และทรงรอบรู้ทุกสิ่งทั้งที่เปิดเผยและเร้นลับซึ่งสายตามองไม่เห็น และดวงตาไม่สามารถสัมผัสได้ และสิ่งที่เปิดเผยซึ่งสายตามองเห็นการสร้างของพระองค์และดวงตาของพวกเขาได้เห็น”

จากอายะฮ์และคำอธิบายดังกล่าวสรุปได้ว่าอัลลอฮ์ﷻคือพระเจ้าองค์เดียวที่ทรงปรีชาญาณ ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย และทรงรอบรู้ซึ่งไม่มีผู้ใดจะมีความสามารถหรือรอบรู้ทุกอย่าง ทั้งสิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่เร้นลับ

นอกจากพระองค์ทรงสร้างแล้ว พระองค์คือผู้ทรงเป็นกรรมสิทธิ์ในการครอบครองชั้นฟ้าและแผ่นดิน ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿لَهُ مَعَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ

الْحَاسِرُونَ﴾

(الزمر: 63)

ความว่า: “การควบคุมดูแลกิจการแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เป็นสิทธิของพระองค์ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของอัลลอฮฺชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน”

(อฺซุซุมัร: 63)

จากอายะฮฺดังกล่าวเป็นการยืนยันถึงเตาฮีด อับรูบูบียะฮฺว่า อัลลอฮฺ ﷻ คือผู้ทรงสร้าง และทรงควบคุมดูแลกิจการต่างๆของพระองค์ทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดิน

พระองค์ทรงควบคุมดูแลกิจการแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์ หมายความว่า: แท้จริงการรับผิดชอบกิจการทั้งหลายอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ กรรรมสิทธิ์และการสรรเสริญเป็นของพระองค์และพระองค์คือผู้ทรงมีความสามารถทุกสิ่งทุกอย่าง

และอัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾

(الزمر: 44)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ความช่วยเหลือนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺโดยสิ้นเชิงอำนาจแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นสิทธิของพระองค์ แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์”

(อฺซุซุมัร: 44)

เนื่องจากอายะฮฺที่ 43 พวกมุชริกได้ขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งมันไม่สามารถให้คุณให้โทษได้ ดังนั้นในอายะฮฺที่ 44 อัลฏะบะรียะฮฺ (al-Tabariy, 2000: 21/300) ได้กล่าวอธิบายในตัฟซีร์ของเขาว่า: พระองค์สั่งใช้ให้ท่านนบี ﷺ กล่าวแก่พวกเขาว่า ให้พวกเขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ ﷻ ด้วยความบริสุทธิ์ใจเพราะไม่มีความช่วยเหลือใดๆนอกจากความช่วยเหลือของพระองค์ จากการอนุมัติของพระองค์กับเขาและพอพระทัยเขา เมื่อพวกท่านให้ความบริสุทธิ์ใจกับพระองค์ในการอิบาดะฮฺ ดังนั้นจงเรียกร้องพวกเขาสู่พระองค์ การขอความช่วยเหลือของพวกท่านนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ﷻ ทั้งหมดอำนาจแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของพระองค์รวมทั้งสิ่งที่พวกท่านทั้งหลายเคารพสักการะที่นอกเหนือจากพระองค์ โอ้พวกมุชริกทั้งหลาย ดังนั้นจงเคารพภักดีต่อพระองค์เถิดผู้ทรงอำนาจซึ่งไม่มีสิ่งใดมีอำนาจเหนือพระองค์และพวกท่านทุกคนก็ต้องกลับคืนสู่พระองค์

จากอายะฮฺดังกล่าวสรุปว่าอัลลอฮฺ ﷻ ทรงเป็นผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะการอิบาดะฮฺต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจเพราะว่าพระองค์คือผู้ที่เป็นกรรมสิทธิ์ในการครอบครองทั้งชั้นฟ้าและแผ่นดิน คือผู้ที่มีอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่างแม้แต่สิ่งที่พวกปฏิเสธศรัทธาให้การเคารพสักการะก็ตาม และพระองค์ได้ทรงระบุไว้เช่นกันถึงอำนาจในการสร้างและกรรมสิทธิ์ในการบริหารครอบครองของพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ในสุเราะฮฺอัลฟุรกอนว่า

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرُ نَقْدِيرًا﴾

(الفرقان: 2)

ความว่า: “สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น ไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ”

(อัลฟุรกอน: 2)

ดังนั้นมุสลิมทุกคนจำเป็นที่จะต้องเชื่อมั่นศรัทธาในการสร้าง การอภิบาล การบริหาร และอื่นๆของพระองค์อัลลอฮ์เป็นการแสดงถึงการศรัทธาในเตาฮีดอรรูปูบียะฮฺ ซึ่งเป็นรากฐานของความศรัทธาในเตาฮีดทั้งหลายทั้งนี้เนื่องจากเตาฮีดอรรูปูบียะฮฺเน้นเรื่องความศรัทธาในการมีอยู่ของอัลลอฮ์, และเป็นผู้อภิบาลของพระองค์ ดังนั้น การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และการศรัทธาในคุณลักษณะอันสมบูรณ์ยิ่งของพระองค์จะเกิดขึ้นเมื่อมีเตาฮีดอรรูปูบียะฮฺมาก่อน

มนุษย์มีธาตุแท้ของการยอมรับเรื่องหลักเตาฮีดอรรูปูบียะฮฺ อัลลอฮ์ ตรัสว่า

﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾

(الزمر: بعض من آية 38)

ความว่า: “และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แนนอนพวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮ์”

(อัลซุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่38)

อายะฮ์นี้ชี้ให้เห็นว่า โดยพื้นฐานจิตใจได้สำนึกของมนุษย์ทุกคนยอมรับว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้าที่ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินและทุกสรรพสิ่งทั้งหมด แต่พวกเขายังคงนำสิ่งอื่นมาเคารพภักดีเทียบเคียงกับพระองค์ ขอความช่วยเหลือต่อสิ่งอื่นนอกจากพระองค์

ชัยยิด กุฎบได้กล่าวถึงผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ว่า: “พวกเขามีได้ปฏิเสธถึงการมีขององค์อัลลอฮ์หรือปฏิเสธอำนาจของพระองค์แต่สัญชาตญาณที่ถูกเบี่ยงเบนชักนำพวกเขาสู่การตั้งภาคีต่อองค์อัลลอฮ์พวกเขาจึงกระทำพิธีกรรมทางศาสนา เพื่อสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากพระองค์ เช่นเดียวกับที่พวกเขายอมรับและเลียนแบบกฎหมายที่องค์อัลลอฮ์ไม่อนุญาต” (Saiyid Qutb, 1421: 3/1782)

จากอายะฮ์และคำอธิบายดังกล่าวนี้สรุปได้ว่าโดยธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่เกิดมายอมรับว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ได้ศรัทธาต่อพระองค์อย่างแท้จริง เนื่องด้วยพวกเขาไม่ได้ให้ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในการเคารพสักการะ พวกเขาได้นำสิ่งอื่นมาเป็นที่พึ่งพา ขอความช่วยเหลือนอกจากพระองค์ ซึ่งลัทธิดังกล่าวนี้คู่ควรแก่อัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้นพระองค์คือพระเจ้าที่แท้จริง และอัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا

تَبْدِيلَ لِحَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

(الروم: 30)

ความว่า: “ดังนั้น เจ้าจงผินหน้าของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้โดยเป็น
ธรรมชาติของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา ไม่มีการ
เปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮ์ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่
ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้”

(อรรุม: 30)

ฉะนั้นการยอมรับในเตาฮีดอรรูปูบียะฮะฮ์เป็นสัญชาติญาณของมนุษย์โดยกำเนิดแล้ว
แต่จะมีกระบวนการเบี่ยงเบนที่หันเหให้มนุษย์กลายเป็นผู้ที่ปฏิเสธ เหตุนี้จึงไม่อาจยอมรับว่าพวกเขา
มีเตาฮีดอย่างแท้จริงได้ จนกว่าจะศรัทธาต่อเตาฮีดอัลลอฮ์ฮียะฮะฮ์ด้วย คือให้การอิบาดะฮ์ต่อพระองค์
ด้วยความบริสุทธิ์ใจแต่เพียงผู้เดียวไม่นำสิ่งใดมาเคารพสักการะหรือขอความช่วยเหลือนอกจาก
พระองค์

จากการศึกษาอายะฮ์ต่างๆที่กล่าวถึงการสร้างสรรพสิ่งต่างๆของพระองค์ทำให้
ทราบว่า แท้จริงทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในดินและอากาศและในชั้นฟ้าและแผ่นดินพระองค์คือผู้ทรง
สร้างมันและทรงบริหารดูแลกิจการทั้งหมดไม่มีชิ้นส่วนใดๆกับพระองค์เลย มนุษย์ทุกคนก็ต่าง
ยอมรับในพระองค์เป็นเจ้าแต่พวกเขาถูกชักจูงไปสู่แนวทางที่หลงผิดกลายเป็นผู้ที่ตั้งภาคีต่อพระองค์

4.1.2 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีดอรรูปูบียะฮะฮ์เกี่ยวกับการสร้างมนุษย์ สิ่งมีชีวิตและสิ่งอำนวย
ประโยชน์ให้กับการดำเนินชีวิตของพวกเขาด้วยอนุมัติของพระองค์

อัลลอฮ์ﷻทรงสร้างนบีอาดัมﷺและคู่ครองของเขา ได้ทรงประทานปศุสัตว์ที่กิน
ได้เป็นคู่ คืออูฐ วัว แพะ และแกะ จำนวน 8 คู่ มีทั้งตัวผู้และตัวเมีย ได้ทรงสร้างมนุษย์ในครรภ์มารดา
อย่างเป็นขั้นตอนจนอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَنَزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ
ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظِلْمَاتٍ
ثَلَاثٍ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ﴾

(الزمر: 6)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้น
ทรงทำให้เป็นของคู่ครองของมัน และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัว
เป็นคู่แก่พวกเจ้า พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์ของมารดาพวก
เจ้า เป็นการบังเกิดครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่ในความมืดสามชั้น นั่น
คืออัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้า พระอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ทันนอกจากพระองค์ แล้วทำไมพวกเจ้าจึง
ผินหน้าไปทางอื่น”

(อิซซุมร์: 6)

อายะฮ์นี้อัลลอฮ์ﷻได้ทรงชี้ให้เห็นถึงเดชานุภาพของพระองค์เพียงองค์เดียวที่ทรงมีความสามารถยิ่ง พระองค์ทรงสร้างมนุษย์คนแรกขึ้นในโลกนี้คืออาดัมﷺและภรรยาของเขาจากซีโครงของเขา และอีกทั้งทรงประทานปศุสัตว์ให้เป็นเครื่องยังชีพ และพระองค์ทรงให้กำเนิดชีวิตครั้งแล้วครั้งเล่าในครรรภ์มารดาจนเกิดประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งจะเป็นใครไปไม่ได้นอกจากพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่สมควรอย่างยิ่งที่ป่าวจะต้องยอมรับในความเป็นพระเจ้าและเคารพสักการะ

อัญญาอะบะรียะ (al-Tabariy, 2000: 21/254) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์นี้: “พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้า (มนุษย์) จากชีวิตหนึ่ง คือ “อาดัม” แล้วจากชีวิตนั้นทรงทำให้เป็นคู่ครองของมันคือ “ฮะวาว์” ทรงสร้างนางจากซีโครงซีหนึ่งของเขาและทรงให้ปศุสัตว์ที่กินได้ คือ อูฐ วัว แพะ แกะ จำนวน 8 คู่จากทุกชนิด มีทั้งตัวผู้และตัวเมีย”

ท่านอิบนุกะษีร (Ibnkathir, 1999: 7/86) ได้อธิบายอายะฮ์ดังกล่าวว่า “พระองค์ทรงสร้างพวกท่านจากชีวิตหนึ่ง คือทรงสร้างพวกท่านมีความแตกต่างกัน เชื้อชาติของพวกท่าน ชนิดของพวกท่าน ภาษาของพวกท่าน และสีผิวของพวกท่านจากชีวิตเดียวคืออาดัม ต่อมาทรงทำให้ซึ่งคู่ครองจากชีวิตนั้นคือ ฮะวาว์” เช่นที่อัลลอฮ์ﷻ ตรัสไว้ในสุเราะฮ์อันนิสาอ์ว่า

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ﴿١﴾

(النساء: بعض من آية 1)

ความว่า: “มนุษย์ชาติทั้งหลาย จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย”

(อันนิสาอ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 1)

จากอายะฮ์ทั้งสองดังกล่าวสรุปได้ว่าแท้จริงอัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงสร้างอาดัมﷺและภรรยาของท่าน ฮะวาว์ และมนุษย์ทั้งหลายด้วยความปรีชาญาณ ด้วยอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์เพียงองค์เดียวหาได้มีหุ้นส่วนใดๆกับพระองค์ในการสร้างของพระองค์

นอกจากอายะฮ์ดังกล่าวแล้วยังมีปรากฏอีกหลายอายะฮ์ที่ชี้ให้เห็นถึงความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ﷻซึ่งได้ระบุถึงความสามารถของพระองค์เกี่ยวกับขั้นตอนของการสร้างมนุษย์ให้พำนักในครรภ์ของมารดาจนกระทั่งถึงเวลาที่กำหนด ดังอายะฮ์ดังต่อไปนี้ อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ثُمَّ حَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾

(المؤمنون: 12-14)

ความว่า: “และขอสาบานว่า แน่نونเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุ
แท้ของดิน แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิอยู่ในที่พักอันมั่นคง (คือ
มดลูก) แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อนเลือดแล้วเราได้ทำให้
ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อแล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็น
กระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขา
กลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮฺทรงจำเริญยิ่ง ผู้ทรงเลิศแห่ง
ปวงผู้สร้าง”

(อัลมูมิญูน: 12-14)

อัญญาอะบะรียะ (al-Tabariy, 2000: 19/14-17) กล่าวอธิบายอายะฮ์นี้ว่า: “อัลลอฮฺ
ﷻ ทรงสร้างมนุษย์มาจากดิน หมายถึงพระองค์ทรงสร้างบิอาดัม عليه السلام มาจากธาตุดินซึ่งเอามาจาก
พื้นผิวของดิน” ท่านเกาะตาตะฮุกกล่าวว่า: “บิอาดัมมาจากธาตุดินและลูกหลานของเขาถูกสร้างมา
จากน้ำอสุจิ และท่านอิบนุอับบาสกล่าวว่า: จากธาตุดินคือจากความบริสุทธิ์ของน้ำ”

จากคำพูดดังกล่าวนี้คืออัลลอฮฺ ﷻ ทรงสร้างลูกหลานของบิอาดัม عليه السلام มาจากบิ
อาดัม عليه السلام และมันคือลักษณะของน้ำ และบิอาดัม عليه السلام ก็คือดินเพราะเขาถูกสร้างมาจากดิน

และด้วยคำพูดนี้อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงกล่าวในอายะฮ์ต่อมาซึ่งถึงหลักฐานก็คือ พระองค์
ทรงทำให้เขาเป็นอสุจิอยู่ในที่พักที่มั่นคง (มดลูก) กล่าวคือ เป็นที่รู้ว่าแท้จริงเขาไม่ปรากฏอยู่ในที่
พำนักอันมั่นคงได้เว้นแต่หลังจากการสร้างของพระองค์ในกระดูกสันหลังของเพศชายโดยให้อสุจิของ
ชายพำนักอยู่ในมดลูกของผู้หญิงดำรงอยู่ในสภาพที่มั่นคงจนกระทั่งได้กลายเป็นก้อนเลือดจากก้อน
เลือดกลายเป็นก้อนเนื้อและกลายเป็นกระดูกและห่อหุ้มกระดูกด้วยเนื้ออีก

และพระองค์ทรงกล่าวว่า: แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่งคือ
ต่อมาพระองค์ได้เป่าวิญญาณเข้าไปในนั้น ดังนั้นเขาจะกลายเป็นมนุษย์และเป็นรูปร่างก่อนหน้านี้

และเช่นเดียวกันอายะฮ์ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับอายะฮ์ดังต่อไปนี้ที่เป็น
หลักฐานยืนยันถึงการเป็นผู้สร้างมนุษย์อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ثُمَّ جَعَلَ
نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾

(السجدة: 7-9)

ความว่า: “ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างมันให้ดีงาม และ
พระองค์ทรงเริ่มการสร้างมนุษย์จากดิน แล้วทรงให้การสืบตระกูล
ของมนุษย์มาจากน้ำ (อสุจิ) อันไร้ค่า แล้วทรงทำให้เขามีสัดส่วนที่
สมบูรณ์ และทรงเป่ารุธ (วิญญาณ) ของพระองค์เข้าไปในเขาและ
ทรงให้พวกเขาได้ยินและได้เห็นและให้มีจิตใจ (สติปัญญา) ส่วนน้อย
เท่านั้นที่พวกเขาขอบคุณ”

(อัลสัจญ์ญะตะฮ์: 7-9)

มีอะตัสจากท่านเราะสูลﷺ ได้กล่าวยืนยันว่าอัลลอฮ์ﷻ ทรงสร้างนปอาดัมﷺ และมนุษย์ทั้งหลายว่า

((إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ مِنْ قَبْضَةٍ قَبْضَهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَرْضِ، فَجَاءَ بَنُو آدَمَ عَلَى قَدْرِ الْأَرْضِ: جَاءَ مِنْهُمْ الْأَحْمَرُ، وَالْأَبْيَضُ، وَالْأَسْوَدُ، وَبَيْنَ ذَلِكَ، وَالسَّهْلُ، وَالْحَزْنُ، وَالْحَبِيثُ، وَالطَّيِّبُ))

(أخرجه الترمذي، 1975: 2955)

ความว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์ﷻ ทรงสร้างอาดัมมาจากกำปั้นหนึ่ง รวบรวมกำปั้นจากดินทั้งหมด ดังนั้นได้นำมาซึ่งลูกหลานของอาดัมﷺ เต็มแผ่นดินจากพวกเขามีแดงและขาวและดำและระหว่างนั้น และมีราบเรียบและหยาบขรุขระและไม่ดีและดี”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975: 2955)

จากอายะฮ์และอะตัสดังกล่าวสรุปได้ว่าอัลลอฮ์ﷻ คือผู้ที่ทรงให้กำเนิดชีวิตทรงสร้างมนุษย์คนแรกและคู่ครองของเขาคือฮะวาว์และทรงสร้างมนุษย์ให้อยู่ในระบบขั้นตอนที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ในครรภของมารดาพัฒนาการไปตามขั้นตอนต่างๆจนกลายเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมมาก หากมนุษย์ได้พิจารณาใคร่ครวญถึงการสร้างดังกล่าว พระองค์คือพระเจ้าที่ทรงเต็มไปด้วยพลังอำนาจ เดชาานุภาพ

4.1.3 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮิดอ์รุษูบียะฮ์เกี่ยวกับพระองค์ คือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพให้แก่มนุษย์ ทรงประทานน้ำฝนลงมาเพื่อให้พืชพันธุ์เจริญงอกเงย และกลายสภาพเหี่ยวแห้งจนตายลง ดังนั้นเปรียบเสมือนชีวิตมนุษย์ในดุนยาต้องสิ้นสุดชีวิตด้วยความตาย

1. ได้กล่าวถึงอัลลอฮ์ﷻ คือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพให้แก่ผู้ที่พระองค์ประสงค์จากป่าวของพระองค์อัลลอฮ์ﷻ ตรีสาวว่า

﴿أَوْمَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

(الزمر: 52)

ความว่า: “พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้คับแคบ แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นสัญญาณมากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา”

(อัลซุมัร: 52)

อัลกูรฎูบีย (al-Qurtubiy, 1964: 15/267) กล่าวในตัฟสีรของเขาว่า คือ“มุอมีนผู้ศรัทธา โดยเฉพาะก็พบว่าเขาเป็นผู้พิจารณาและใคร่ครวญถึงสัญญาณต่างๆแล้วทำให้เกิดประโยชน์ด้วยกับมัน”

จากอายะฮ์ดังกล่าวสรุปได้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์ﷻคือผู้ที่ทรงประทานปัจจัยยังชีพต่างๆแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และที่ทรงยับยั้งแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เช่นกัน ซึ่งปัจจัยยังชีพนี้เป็นสิ่งที่มาจากอัลลอฮ์ﷻไม่ใช่สิ่งที่มาจากมนุษย์เป็นสิ่งที่พระองค์กำหนดทุกอย่าง ผู้ที่ศรัทธาจะสำนึกและขอบคุณต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขา

และอัลลอฮ์ﷻทรงตรัสไว้เช่นกันในสุเราะฮ์อื่นๆที่กล่าวว่าอัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพอันมั่นคง และกำหนดทุกอย่างเกี่ยวกับปัจจัยยังชีพ อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

(الروم: 37)

ความว่า: “พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงนั้นอัลลอฮ์ทรงให้กว้างขวางซึ่งเครื่องยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้คับแคบ แท้จริงในการนี้แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา”

(อัลรอม: 37)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสอีกว่า

﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

(العنكبوت: 62)

ความว่า: “อัลลอฮ์ทรงให้เครื่องยังชีพกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์และทรงให้คับแคบแก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง”

(อัลอันกะบูร: 62)

ส่วนหนึ่งจากฮะดีษของท่านนบีมุฮัมมัดﷺได้กล่าวถึงการประทานเครื่องยังชีพอย่างกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์ประสงค์

(({وَيَكُنَّ اللَّهُ} [القصص: 82] : " مِثْلُ: أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ: يُوسِّعُ عَلَيْهِ، وَيُضَيِّقُ عَلَيْهِ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 4772)

ความว่า: “อัลลอฮ์ﷻ ทรงตรัสว่า: “เป็นที่แน่นอนว่าอัลลอฮ์ﷻนั้นทรงให้กว้างขวางและทรงให้คับแคบซึ่งเครื่องยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์” (อัลเกาะฮ์คือศ: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่82) เช่นเดียวกัน: ท่านมิเห็นหรือแท้จริงอัลลอฮ์ﷻทรงให้กว้างขวางซึ่งเครื่องยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และ

ทรงให้คับแคบ คือถูกทำให้กว้างขวางแก่เขาและถูกทำให้คับแคบแก่เขา”

(บันทึกโดย al-Bukhariy, n.d.: 4772)

จากอัลกุรอานและฮะดีษดังกล่าวบ่งชี้ให้ทราบว่า แท้จริงผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพให้แก่บ่าวของพระองค์คืออัลลอฮ์ﷻเท่านั้นซึ่งจะเป็นไปตามความประสงค์ของพระองค์ปัจจัยยังชีพที่เขาได้รับจะมากมายหรือเล็กน้อยก็ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของพระองค์ ดังนั้นเขาควรจะขอบคุณในความโปรดปรานที่พระองค์ทรงประทานให้

2. ได้กล่าวถึงอัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงประทานน้ำฝนลงมาเพื่อให้พืชพันธุ์เจริญงอกเงยและกลายสภาพเหี่ยวแห้งจนตายลง อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِأُولِي الْأَبْصَارِ﴾

(الزمر: 21)

ความว่า: “เจ้ามิเห็นดอกหรือว่าแท้จริงอัลลอฮ์ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้มันไหลซึมลงไปในแผ่นดินเป็นตาน้ำด้วยน้ำนั้นทรงให้พืชงอกออกมาหลายสีแล้วมันก็จะเหี่ยวแห้งดังนั้นเจ้าจะเห็นมันกลายเป็นสีเหลือง แล้วพระองค์ทรงทำให้มันเป็นเศษเป็นชิ้น แท้จริงในการนั้นย่อมเป็นข้อเตือนสติแก่ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย”

(อัลซุหมัร: 21)

อัญญาบะรีย (al-Tabariy,2000:21/276) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์นี้ว่า: “อัลลอฮ์ﷻได้บอกกล่าวแก่ท่านนบีมุฮัมมัดﷺว่าท่านไม่เห็นหรือไ้มุฮัมมัดแท้จริงอัลลอฮ์ﷻได้ทรงประทานน้ำมาจากฟากฟ้าคือประทานน้ำฝน แล้วให้มันไหลซึมไปในพื้นดิน ดังนั้นผลของมันก็คือน้ำที่อยู่ในดินหนึ่งในนั้นคือน้ำพุที่พวยพุ่งออกมาจากดิน เป็นการยืนยันได้ว่าน้ำของตาน้ำนั้นมาจากน้ำฝนที่ถูกประทานลงมา น้ำฝนที่กักขังไว้ในดินนั้นได้ทำให้พืชงอกเงยออกมาเป็นสีและชนิดที่แตกต่างกันระหว่างข้าวสาลี ข้าวฟ่าง และข้าวธรรมา ซึ่งดังกล่าวจะแตกต่างกันแต่ละชนิด แล้วมันก็จะเหี่ยวแห้ง ดังนั้นเจ้าจะเห็นมันกลายเป็นสีเหลือง คือเมื่อพืชนั้นได้เหี่ยวแห้งหลังจากที่มันได้เขียวขจี คือแผ่นดินเมื่อมันแห้งแล้งสิ่งที่อยู่ในนั้นจากความเขียวขจีก็เปลี่ยนแปลงไป”

จากอายะฮ์ดังกล่าวสรุปได้ว่าแท้จริงอัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงเมตตาแก่บ่าวของพระองค์ผู้ทรงประทานน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้า เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่การดำรงอยู่ของเขาให้พื้นดิน พืชพันธุ์เจริญงอกงามหลากหลายชนิดด้วยกับน้ำนั้น สมควรที่มนุษย์จะต้องขอบคุณต่อความโปรดปรานนี้ต่ออัลลอฮ์ﷻให้มากๆ

อิบนุกะซีร(Ibn-Kthir, 1999: 7/92) กล่าวไว้ในตัฟสีรของท่านว่า “อัลลอฮ์ﷻได้บอกเรา แท้จริงรากฐานของน้ำในแผ่นดินนั้นมาจากฟากฟ้า” เช่นที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا﴾

(الفرقان: 48)

ความว่า: “และพระองค์คือผู้ส่งลม เป็นการนำข่าวดีล่วงหน้าท่ามกลางความเมตตาของพระองค์และเราได้ประทานน้ำบริสุทธิ์ลงมาจากฟากฟ้า”

(อัลฟุรกอน: 48)

ดังนั้นเมื่อพระองค์ประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้า เช่นเดียวกับผู้ที่อยู่ในแผ่นดิน แล้วพระองค์ได้ให้มันกระจายไปในส่วนต่างๆของแผ่นดินตามที่พระองค์ประสงค์และให้ตาน้ำพวยพุ่งออกมา สิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่เล็กและสิ่งที่ใหญ่ด้วยการพิจารณาถึงความต้องการไปยังมัน และพระองค์ทรงตรัสว่า: แล้วทรงให้มันไหลซึมลงไปบนแผ่นดินเป็นตาน้ำด้วยน้ำนั้น

ท่านอิบนุอับบาสกล่าวว่: อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า: “ท่านไม่เห็นหรือแท้จริงอัลลอฮ์ﷻได้ทรงประทานน้ำมาจากฟากฟ้า แล้วให้มันไหลซึมไปในพื้นดินเป็นตาน้ำด้วยน้ำนั้น” ท่านกล่าวว่า ไม่ใช่ในแผ่นดินนั้นมีน้ำเว้นแต่พระองค์ได้ประทานมาจากฟากฟ้า และแต่ทว่ามันได้ซึมกระจายไปในแผ่นดิน และพระองค์ทรงตรัสอีกเช่นกันที่ยืนยันถึงความเป็นพระเจ้าดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَلَيْسَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾

(العنكبوت: 63)

ความว่า: “และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเล่าทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าแล้วทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาหลังจากความแห้งแล้งของมันแน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ แต่ทว่าส่วนมากพวกเขาไม่ใช่สติปัญญาใคร่ครวญ”

(อัลอันกะบูต: 63)

จากอายะฮ์ต่างๆที่ได้กล่าวมานั้นสรุปได้ว่าแท้จริงอัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงประทานน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้าเพื่อเป็นประโยชน์แก่มนุษย์และสิ่งมีชีวิตทั้งหลายพระองค์ทรงทำให้น้ำนั้นกระจายไปทั่วแผ่นดินมีการกักเก็บน้ำจนกลายเป็นน้ำพุ เป็นตาน้ำพวยพุ่งออกมา การสรรเสริญเป็นสิ่งที่คู่ควรแก่พระองค์ผู้ทรงเมตตาแก่ปวงบ่าวของพระองค์

4.1.4 ได้กล่าวถึงอัลลอฮฺ^ﷻคือผู้ทรงสามารถกำหนดความเป็นและความตายให้เกิดขึ้นตามประสงค์ของพระองค์ อัลลอฮฺ^ﷻตรัสว่า

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَٰلَمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

(الزمر: 42)

ความว่า: “อัลลอฮฺทรงปลิดชีวิตในยามตายของมันและมัน(ชีวิต)จะยังไม่ตายในยามนอนหลับของมันพระองค์ทรงปลิดชีวิตที่พระองค์ทรงกำหนดความตายให้แก่มัน และพระองค์ทรงยึดชีวิตอื่นไปจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริงในการนั้นแน่นอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ”

(อิซซุมัร: 42)

อัญญาอะบะรียะ (al-Tabariy, 1997: 21/298) กล่าวอธิบายในตัฟซีรของเขาว่า: “เป็นหลักฐานบ่งชี้ว่าแท้จริง ความเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การอิบาดะฮ์นั้นเป็นของอัลลอฮฺ^ﷻ ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวผู้ทรงพิชิต ปราศจากสิ่งอื่นใดนอกเหนือจากพระองค์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงให้ตายและให้มีชีวิตและกระทำทุกสิ่งตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีสิ่งใดมีความสามารถดังกล่าว นอกเหนือจากพระองค์ ดังนั้นพระองค์ทรงทำให้สิ่งดังกล่าวนี้เป็นข่าวคราวเป็นข้อเตือนสำหรับพวกเขาให้เห็นถึงเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า: “อัลลอฮฺ^ﷻทรงปลิดชีวิตในยามตายของมัน” คือพระองค์จะให้ชีวิตถึงแก่ความตายขณะเมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้ของมันและเป็นการสิ้นสุดระยะเวลาของการดำเนินชีวิตของมัน และเขาจะต้องตายเช่นกันซึ่งไม่ใช่การตายในยามนอนหลับของมัน ซึ่งเขาตาย ณ ที่ความตายของมัน “ดังนั้นพระองค์จะปลิดชีวิตซึ่งพระองค์ได้กำหนดความตายของมัน” กล่าวได้ว่าแท้จริงบรรดาวิญญานของการมีชีวิตและความตายจะพบเจอกันในการนอน ทั้งสองต่างรู้สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์จากมัน ดังนั้นเมื่อทั้งหมดของมันต้องการที่จะกลับไปยังร่างกายของมัน อัลลอฮฺ^ﷻจะทรงปลิดวิญญานของความตาย ณ ที่พระองค์และกันมันไว้ และพระองค์ได้ยึดวิญญานของการมีชีวิตไปจนกระทั่งกลับไปยังร่างกายของมันจนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนดไว้สิ้นสุดระยะเวลาของการดำเนินชีวิต”

และจากคำกล่าวนี้ท่านสะอีด บิน ญะบรีกล่าวว่า: ในคำตรัสของอัลลอฮฺ^ﷻ “อัลลอฮฺ^ﷻ ทรงปลิดชีวิตขณะความตายของมัน” กล่าวคือ พระองค์ได้รวมไว้ระหว่างวิญญานของความตายและวิญญานของการมีชีวิต ดังนั้นทั้งสองอย่างทำความรู้จักกันจากมัน สิ่งซึ่งอัลลอฮฺ^ﷻทรงประสงค์จะให้รู้จักกัน ดังนั้นพระองค์จะทรงกำหนดความตายให้แก่มัน และพระองค์ทรงยึดชีวิตอื่นไปยังร่างกายของมัน

จากท่านอัสสุดี ในคำตรัสของอัลลอฮฺ^ﷻ “แน่นอนย่อมเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ” แท้จริงในการที่อัลลอฮฺ^ﷻได้ทรงปลิดชีวิตของคนที่ยังนอน และคนที่ตาย และทรงยึดชีวิตนั้นกลับไปยังร่างกายนั้น และกักมันไว้จากร่างกายของมัน เพื่อเป็นข้อตักเตือนและความเป็นความ

ยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ﷻสำหรับผู้พิจารณาและใคร่ครวญและเป็นการอธิบายแก่เขาว่า แท้จริงอัลลอฮ์ﷻทรงให้มีชีวิตแก่ผู้ที่พระองค์ประสงค์จากการสร้างของพระองค์ เมื่อพระองค์ประสงค์ และทรงให้ตายแก่ผู้ที่พระองค์ประสงค์ เมื่อพระองค์ประสงค์

จากคำอธิบายอายะฮ์ดังกล่าวเป็นสิ่งที่ยืนยันว่าแท้จริงอัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงให้ตายและให้มีชีวิตและกระทำทุกสิ่งตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังนั้นพระองค์จะทรงกำหนดความตายให้แก่มัน และพระองค์ทรงยึดชีวิตอื่นไปยังร่างกายของมันจนกว่าจะถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้ เป็นสิ่งมนุษย์จะต้องพิจารณาถึงความสามารถอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ผู้เป็นเจ้าของชีวิตในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น

และพระองค์ทรงตรัสอีกเช่นกันที่ยืนยันถึงความเป็นพระเจ้าในการกำหนดความเป็นความตายดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْعَفُورُ﴾

(الملك : 2)

ความว่า: “พระเจ้าผู้ทรงให้มีความตายและให้มีความเป็น เพื่อจะทดสอบพวกเจ้าว่า ผู้ใดบ้างในหมู่พวกเจ้าที่มีผลงานดียิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัยเสมอ”

(อัลมุลก: 2)

2. และอัลลอฮ์ﷻได้ทรงตรัสถึงสภาพของวันที่พระองค์จะให้มนุษย์ประสบกับความตายวันที่สังข์ถูกเป่าขึ้นหมายถึงวันกิยามะฮ์อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ
شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾

(الزمر : 68)

ความว่า: “และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นแล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะล้มลงตาย เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์ แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู”

อัลซุหมัร: 68)

ท่านอิบนุกะษีร(Ibnkathir, 1999: 7/116) ได้อธิบายอายะฮ์ดังกล่าวว่า: “คือการเป่าสังข์ครั้งที่สอง ซึ่งสิ่งที่มีชีวิตที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะล้มตายหมดเว้นแต่ผู้ที่พระองค์ประสงค์และต่อมาก็ให้อิสราอิลเป่าสังข์อีกครั้ง คือครั้งที่สามเป็นการให้ฟื้นชีวิตขึ้น พวกเขามีชีวิตหลังจากที่พวกเขาได้เป็นกระดูกและพุง กลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่เฝ้ามองดูไปยังสภาพของวันกิยามะฮ์”

จากคำอธิบายอายะฮ์ดังกล่าวบ่งชี้ให้ทราบว่าแท้จริงเมื่อถึงวันอวสานสิ้นโลก พระองค์จะทรงให้ทุกชีวิตลิ้มรสกับความตาย และฟื้นคืนชีพอีกครั้งเพื่อรับการสอบสวนในวันนั้น

ดั่งที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾

(النازعات: 13-14)

ความว่า: “ความจริงมันเป็นเพียงเสียงก้องครั้งเดียวเท่านั้น แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็จะออกมาอยู่ที่ราบโล่ง”

(อันนาซียาต: 13-14)

และอัลลอฮ์ﷻได้ตรัสอีกว่า

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ﴾

(الروم: 25)

ความว่า: “และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ชั้นฟ้าและแผ่นดินมันคงอยู่ตามพระบัญชาของพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงร้องเรียกพวกเจ้าอีกครั้งหนึ่งให้ออกจากแผ่นดิน เมื่อนั้นพวกเจ้าก็จะออกมาทันที”

(อรรูม: 25)

มีอะดิษจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮ์ﷺ กล่าวว่า ท่านเราะสูลﷺ กล่าวว่า ((مَا بَيْنَ النَّفْخَتَيْنِ أَرْبَعُونَ: قَالُوا: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَرْبَعُونَ يَوْمًا؟ قَالَ: أَيْتٌ، قَالُوا: أَرْبَعُونَ شَهْرًا؟ قَالَ: أَيْتٌ، قَالُوا: أَرْبَعُونَ سَنَةً؟ قَالَ: أَيْتٌ، "ثُمَّ يُنَزِّلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْبُتُونَ، كَمَا يَنْبُتُ الْبُقْلُ" قَالَ: وَلَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَبْلَى، إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا، وَهُوَ عَجْبُ الدَّنْبِ، وَمِنْهُ يُرَكَّبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))

(أخرجه مسلم، د.ت.: 2955)

ความว่า: “ท่านอบีฮุร็อยเราะฮ์ﷺ กล่าวว่า ท่านเราะสูลﷺ กล่าวว่า สิ่งระหว่างการเป่าสังข์ทั้งสองสี่สิบ พวกเขาบอกว่าโอ้ท่านอบีฮุร็อยเราะฮ์สี่สิบวันใช่ไหม เขากล่าวว่า ฉันว่าไม่ใช่ซะ พวกเขาบอกว่าสี่สิบเดือนใช่ไหม เขากล่าวว่า ฉันว่าไม่ใช่ซะ พวกเขาบอกว่าสี่สิบปีใช่ไหม เขากล่าวว่า ฉันว่าไม่ใช่ซะ ต่อมาอัลลอฮ์ﷻให้ถูกประทานลงมา น้ำจากฟากฟ้า ดั่งนั้นพวกเขาทั้งหลายฟื้นขึ้นมา ดั่งเช่นพืชพันธุ์ไต้ดอกงอยขึ้น เขากล่าวว่าและไม่ใช่มาจากมนุษย์สิ่งหนึ่งเว้นแต่

ยิ่งกว่านั้นเพียงกระดุกขึ้นเดียว และมันคือกระดุกก้นกบและจากมัน
การสร้างจะถูกประกอบขึ้นวันกียามะฮฺ
(บันทึกโดย Muslim ,n.d.: 2955)

จากอายะฮ์ต่างๆที่ได้กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์แสดงให้เห็น
ว่าอัลลอฮ์ﷻคือพระเจ้าองค์เดียวแห่งสากลโลก พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่าง ทรงสร้างมนุษย์
ทรงประทานปัจจัยยังชีพ ทรงประทานน้ำฝนให้หลั่งลงมาจากฟากฟ้า ทรงกำหนดความเป็น และ
ความตายด้วยกับพระประสงค์ของพระองค์ ด้วยกับอำนาจและเดชานุภาพของพระองค์ ไม่มีผู้ใดคู่
เคียงหรือหุนส่วนกับพระองค์ในกิจการสร้าง และบริหารจัดการกิจการทั้งหมดชี้ให้เห็นถึงความ
ยิ่งใหญ่ของพระองค์อย่างแท้จริง สมควรที่มนุษย์ทุกคนจะต้องพิจารณาถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์
และให้เอกภาพแก่พระองค์

4.2. ศึกษาวิเคราะห์อายะฮ์ต่างๆเกี่ยวกับเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ในสุเราะฮ์อัซซุมัร

จากการศึกษาพบว่ามียะฮ์ที่พูดถึงเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ จำนวน 13 อายะฮ์ด้วยกัน
คืออายะฮ์เกี่ยวกับ การเรียกร้องไปสู่การภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจ การเคารพสักการะต่อ
สิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ﷻ (การตั้งภาคี) การวิงวอนขอความช่วยเหลือ การกล่าวต่อสิ่งอื่นนอกจาก
อัลลอฮ์ﷻ

4.2.1 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์เกี่ยวกับการเรียกร้องสู่การเคารพภักดี
การอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง

1. อัลลอฮ์ﷻได้กล่าวสั่งใช้ให้ท่านเราะสูลﷺ และมนุษย์เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
ﷻแต่เพียงองค์เดียวด้วยบริสุทธิ์ใจ อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿إِنَّمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 2)

ความว่า: “แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้น
เจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อ
พระองค์”

(อัซซุมัร: 2)

ท่านอิบนุกะซีร์ (Ibnkathir, 1999: 7/84) ได้กล่าวว่า: “อัลลอฮ์ﷻได้ประทาน
คัมภีร์อัลกุรอานลงมาไม่มีข้อสงสัยใดๆทั้งสิ้น ดังนั้นพระองค์ได้สั่งใช้ให้ท่านนบีﷺเคารพภักดีต่อ
อัลลอฮ์องค์เดียวไม่ให้ตั้งภาคีใดๆกับพระองค์และให้ละทิ้งการสร้างอื่นจากนั้น และให้พวกเขาว่า
การอิบาดะฮ์ของพวกเขาจะไม่ถูกต้อง เว้นแต่เพื่อพระองค์ หนึ่งเดียวเท่านั้น และแท้จริงสำหรับ
พระองค์นั้นไม่มีหุนส่วนใดๆไม่มีความยุติธรรมใดๆและไม่มีภาคีใดๆสำหรับพระองค์”

อิสลามเป็นศาสนาที่ขัดเกลาหลักความเชื่อให้บริสุทธิ์และห่างไกลจากสิ่งสกปรกอย่าง ชิริก(การตั้งภาคี)หรือบิดอะฮฺ(การคิดค้นใหม่ในเรื่องศาสนา) (อัศดุเราะฮฺมาน อัซซุลกะอิม อัซซุฮฺฮฺ 2014:114)

อัลลอฮฺﷻตรัสต่ออีกในอายะฮฺต่อมาว่า

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾

(الزمر: بعض من آية 3)

ความว่า: “พึงทราบเถิด การอิบาดะฮฺโดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็น ของอัลลอฮฺองค์เดียว”

(อัซซุฮฺฮฺ: ส่วนหนึ่งจากอายะฮฺที่ 3)

อายะฮฺนี้ชี้ให้เห็นว่า การงานของเขาจะไม่ถูกตอบรับ เว้นแต่สิ่งนั้นเขาจะต้องมีความ บริสุทธิ์ใจ เป็นผู้ที่กระทำเพื่ออัลลอฮฺﷻองค์เดียวไม่ตั้งภาคีกับพระองค์

ท่านอิบนุกะษีร (Ibnkathir, 1999:7/84) ได้อธิบายว่า: ท่านเกาะตาตะฮฺ กล่าวว่า “ ในคำดำรัสของอัลลอฮฺﷻที่ตรัสว่า “พึงทราบเถิดการอิบาดะฮฺโดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮฺ ﷻองค์เดียว” คือ การปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺﷻ”

มีการกล่าวระบุในตัวของท่านเราะฮฺลุกล่าววว่า

((أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ، أَوْ نَفْسِهِ))

(أخرجه البخارى، د.ت.: 99)

ความว่า: “คนที่มีความสุขมากที่สุดกับการได้รับความช่วยเหลือ ของฉันในวันกิยามะฮฺนั้นคือคนที่กล่าวว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺจาก หัวใจและจิตใจที่บริสุทธิ์ของเขา”

(บันทึกโดย al- Bukhāriy, n.d.: 99)

จากอายะฮฺและฮะดีษดังกล่าวสรุปว่า แท้จริงความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺﷻเป็นสิ่งที่ ศาสนาให้ความสำคัญมาก เป็นสาเหตุทำให้การกระทำงานต่างๆของบ่าวถูกตอบรับและทำให้เขามี ความสุขในวันอาคิเราะฮฺ

2.ท่านเราะฮฺลุถูกสั่งให้มีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺﷻ และศาสนาของ พระองค์เท่านั้น อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 11)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันได้ถูกบัญชาให้เคารพ
ภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”
(อัลซุหมร์: 11)

ท่านอิบนุกะษีร (Ibn Kathīr, 1999: 7/89) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ดังกล่าวใน
ตัฟซีรของท่านว่า: “แท้จริงสิ่งที่ท่านเราะสูลﷺ ถูกสั่งใช้ คือการให้ความบริสุทธิ์ใจในการอิบาดะฮ์
ต่ออัลลอฮ์ﷻ องค์เดียวเท่านั้นโดยไม่ตั้งภาคีกับพระองค์”

และอัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾

(الزمر: 14)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉันเคารพภักดีโดย
เป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของฉันต่อพระองค์”
(อัลซุหมร์: 14)

จากอายะฮ์ทั้งสองดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าหลังจากที่อัลลอฮ์ﷻทรงสั่งใช้ให้ท่านนบี
มุฮัมมัดﷺ มีความบริสุทธิ์ต่อการอิบาดะฮ์และศาสนาของพระองค์ การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻเพียง
องค์เดียวเท่านั้นที่คู่ควรแก่พระองค์ และสรุปได้ว่า อัลลอฮ์ﷻทรงแต่งตั้งท่านนบีﷺ มาเพื่อย้ำเตือน
ตัวท่านนั้นให้มีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ﷻในศาสนาของพระองค์ก่อน และหลังจากนั้นก็เรียกร้อง
เชิญชวนให้มนุษย์ทั้งหลายสู่การภักดีต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

4.2.2 สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ เกี่ยวกับการเคารพสักการะของบ่าว
ต่ออัลลอฮ์ﷻ โดยมีการตั้งภาคีต่อพระองค์ร่วมอยู่ด้วยจากการวิงวอนขอความกลัวอื่นจากพระองค์

1. อัลลอฮ์ﷻได้กล่าวถึงการตั้งภาคีต่อพระองค์จะเป็นสาเหตุทำให้การทำงานที่ดีของ
เขาสูญเปล่าและเขาจะเป็นผู้ที่ขาดทุน อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(الزمر: 65)

ความว่า: “และโดยแน่นอน ได้มีวะฮียมายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายัง
บรรดานบีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์) แน่แน่นอนการงาน
ของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อัลซุหมร์: 65)

อัลกุฎฎีย์ (al-Qurtubiy, 1964: 15/277) ได้อธิบายไว้ในตัฟซีร์ของท่านอายะฮ์นี้ ว่า: “ท่านมุกอติลกล่าวว่า: และได้มีวะฮีย์มายังเจ้าและบรรดานบีก่อนหน้าเจ้าด้วยหลักอัสเตฮาด ซึ่ง คำว่าเตฮาดถูกตัดทิ้งไป ต่อมาเขาได้กล่าวว่า หากเจ้าได้ตั้งภาคี โอ้อ่านนบีมุฮัมมัด ﷺ แน่นอนการ งานของท่านก็จะไร้ผล เป็นการตอบโต้กับท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เฉพาะ และบางท่านกล่าวว่า: เป็นการ ตอบโต้กับท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ แต่เป้าหมายคือประชาชาติของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ด้วย แน่นอนอัลลอฮ์ ﷻ ทรงรู้ว่าแท้จริงเขาจะไม่ตั้งภาคีและไม่ตกอยู่ในการตั้งภาคีจากมันเว้นแต่ เป็นโมฆะ และเกิดความ เสื่อมเสีย”

และท่านอัลกุฎฎีย์เรียกกล่าวว่า: “ผู้ใดที่เขาได้กระทำมัน การปฏิบัติต่างๆที่ผ่านมาก่อน หน้านั้นของเขา มันจะไม่เกิดประโยชน์แก่เขาเลย แต่ทว่าการทำงานนั้นเป็นโมฆะไม่ถูกตอบรับ และเป็น เจ็บใจทำให้เขาเสียชีวิตบนการปฏิเสธศรัทธา ดังกล่าวนี้นท่านได้กล่าวว่า ผู้ใดจากพวกเจ้าที่เขาได้ ออกนอกไปจากศาสนาของเขาตั้งนั้นเขาจะตายไปในสภาพกาเฟร (ผู้ปฏิเสธ) ดังกล่าวนั้น การงาน ต่างๆของพวกเขาก็ไร้ผล”

และพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

(الأنعام: بعض من آية 88)

ความว่า: “และหากพวกเขาได้ให้มีภาคีขึ้นแล้ว แน่อนสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมา ก็สูญสิ้นไปจากพวกเขา”

(อัลอันอาม: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 88)

ท่านอิบนุกะษีร (Ibn Kathir, 1999: 3/299) ได้อธิบายอายะฮ์ดังกล่าวว่า: “สำหรับ คำสั่งใช้เรื่องของการตั้งภาคีนั้นเป็นสิ่งที่หนักหนา สำหรับกิจการต่างๆของมันนั้นเป็นสิ่งที่หยาบช้า และสำหรับผู้ที่ได้คลุกคลีกับมันเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่”

จากอายะฮ์ทั้งสองดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่าการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ﷻ นั้นเป็นสิ่งที่ทำให้ เขาได้รับกับความขาดทุนอย่างใหญ่หลวง การงานของเขาทั้งหมดไร้ผล เขาตายไปในสภาพของผู้ที่ ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ สรุปได้ว่าแท้จริงแล้วการตั้งภาคีเป็นตัวทำลายการงานของเขาทั้งหมด ทำให้เขาตกอยู่ในสภาพของผู้ปฏิเสธและฝ่าฝืนต่อพระเจ้า

และพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกว่า

﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾

(الزمر: 66)

ความว่า: “แต่จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู”

(อัลซุหมัร: 66)

อายะฮ์นี้ชี้ให้เห็นว่าพระองค์ทรงสั่งใช้ให้มีความบริสุทธิ์ใจในการอิบาดะฮ์ เพื่อ อัลลอฮ์ ﷻ องค์กรเดียวไม่ตั้งภาคีใดๆกับพระองค์ ให้ท่านเข้าร่วมอยู่กับผู้ที่ยำเกรงผู้ที่กตัญญูต่อพระเจ้า

อัลลอฮ์ตรัสอีกว่า

﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾

(الزمر: 15)

ความว่า: “ดังนั้นพวกท่านจงสักการะบูชาตามที่พวกท่านประสงค์ อื่นจากพระองค์เถิด จงกล่าวเถิดว่า แท้จริงบรรดาผู้ขาดทุนนั้นคือ บรรดาผู้ที่ทำตัวของพวกเขาเอง และครอบครัวของพวกเขาให้ ขาดทุนในวันกิยามะฮฺ พึงรู้เถิดว่านั่นคือ การขาดทุนอย่างชัดแจ้ง”

(อิซซุหมร์: 15)

อายะฮ์บ่งชี้ให้รู้ว่า ถ้าหากพวกเขายังคงตั้งภาคีพวกเขาจะประสบกับความขาดทุน อย่างแน่นอนในวันกิยามะฮฺ การกระทำทั้งหลายของเขาไม่รับผลตอบแทนใดๆเลยนอกจากเป็นโมฆะ

การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์นั้นคือสิ่งแรกที่ถูกห้ามดังที่พระองค์อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿قُلْ تَعَالَوْا أَنَا رَبُّكُمْ عَلَىٰ مَا حَرَّمَ رَبِّيَ إِلَّا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدِينَ﴾

(الأنعام: بعض من آية 151)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าท่านทั้งหลายจงมาเถิด ฉัน จะอ่านให้ฟังสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ห้ามไว้แก่พวกท่านคือ พวกเจ้าอย่าให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์”

(อัลอันอาม: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่151)

เป็นที่รู้จักกันแล้วว่าแท้จริงการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่ที่สุดที่อัลลอฮ์ ทรงห้ามโดยที่พระองค์อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾

(النساء: بعض من آية 36)

ความว่า: “และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และอย่าให้มีสิ่งหนึ่ง สิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์”

(อันนิสาอ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่36)

มีการกล่าวระบุในตวับทชะติษเรื่องการตั้งภาคีจากท่านอับดุลลอฮ์กล่าวว่า

((عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: {الَّذِينَ

آمَنُوا وَمَ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ} [الأنعام: 82] شَقَّ ذَلِكَ عَلَى

أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالُوا: أَيُّنَا لَمْ يَلْبَسْ إِيمَانَهُ

بِظُلْمٍ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " إِنَّهُ لَيْسَ بِدَاكٍ، أَلَا تَسْمَعُونَ إِلَى قَوْلِ لُعْمَانَ: { إِنَّ الشِّرْكَاءَ } [لقمان: 13] لَظُلْمٍ عَظِيمٍ))

(أخرجه البخارى، د.ت.: 99)

ความว่า: “เมื่ออายะฮ์นี้ประทานลงมา “บรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยที่มิได้ให้การศรัทธาของพวกเขาปะปนกับการอธรรมนั้น” (อัลอันอาม: 82) บรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านนบีﷺ ได้สงสัยกังวลดังกล่าวและพวกเขา กล่าวว่า: ใครละในพวกเราที่เขาจะไม่ให้อิमानของเขาปะปนกับการอธรรมเลย ท่านนบีﷺ กล่าวว่า: แท้จริงมันไม่ใช่เช่นนั้น พวกท่านไม่เคยได้ยินคำพูดของท่านลูกหลาน “แท้จริงการตั้งภาคีนั้นเป็นความผิดอย่างมหันต์ โดยแน่นอน” (ลูกมาน: 13)

(บันทึกโดย al-Bukhāriy, n.d.: 99)

จากอายะฮ์และฮะดีษดังกล่าวสรุปได้ว่าแท้จริงการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ﷻ นั้นเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามเป็นการอธรรมอย่างใหญ่หลวงเป็นสิ่งที่ทำลายหลักการศรัทธาที่บริสุทธิ์และเป็นสาเหตุที่ทำให้เขาขาดทุนอย่างแน่นอนในวันกิยามะฮ์ จำเป็นที่ควรระมัดระวังอย่าให้ตกไปอยู่ในสภาพของผู้ที่ตั้งภาคี

1. อัลลอฮ์ﷻ ได้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่วิงวอนขอความช่วยเหลือต่อสิ่งอื่นเพื่อให้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ﷻ พวกเขาคือบรรดาผู้ที่ยึดเอาสิ่งอื่นมาเทียบเคียงกับพระองค์ในการเคารพสักการะเพื่อเป็นสื่อให้ใกล้ชิดกับพระองค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ﴾

(الزمر: بعض من آية 3)

ความว่า: “ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพสักการะพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮ์”

(อัลซุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่3)

ท่านอิบนุกะซีร (Ibn Kathir, 1999: 7/84-85) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ดังกล่าวในตัฟซีรของท่านว่า: “อัลลอฮ์ﷻ ได้บอกถึงบ่าวที่เคารพรูปเจ็ดจากบรรดามุชริกีน แท้จริงพวกเขา กล่าวว่า: (เรามีได้เคารพสักการะพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์) หมายถึง แท้จริงพวกเขาได้ยึดถือเอาพวกมันในการเคารพอิบาดะฮ์สำหรับพวกเขา พวกเขามีเจตนาที่จะยึดเอาบรรดาเจ็ดโดยพวกเขาได้ยึดถือมันต่อรูปแบบตำแหน่งของมลาอิกะฮ์ที่เป็นผู้ที่ใกล้ชิด ตามคำกล่าวอ้างของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาได้เคารพบูชา รูปแบบต่าง ๆ นั้นที่ประทานลงมา สำหรับตำแหน่งของการอิบาดะฮ์ของพวกเขา(มลาอิกะฮ์) เพื่อที่พวกเขาจะขอความช่วยเหลือสำหรับพวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์ﷻ ในการ

ช่วยเหลือของพวกเขา ปัจจัยยังชีพของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาจะได้รับในกิจการงานของคุณยา
ดังนั้นโลกหน้าพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธสำหรับพระองค์”

จากอายะฮ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า แท้จริงพวกมุชริกอ้างว่าการที่พวกเขาเคารพต่อ
บรรดารูปเจว็ดนั้นไม่ใช่เพื่ออื่นใดแต่เพื่อใช้เป็นสื่อใกล้ชิดกับพระเจ้า ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือเป็นการ
ตั้งภาคีกับพระองค์เพราะพวกเขาได้นำมาเทียบเคียงกับพระองค์ในการเคารพสักการะบูชาต่อมันและ
ขอความช่วยเหลือต่อมัน ซึ่งเป็นที่ทราบว่สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถให้คุณและโทษแก่เขาได้เลย ไม่
สามารถให้ความช่วยเหลือตัวมันเองด้วยซ้ำ

และอัลลอฮ์ﷻได้ทรงโต้ตอบคนเหล่านั้นด้วยอายะฮ์เดียวกันดำรัสของพระองค์ว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(الزمر: بعض من آية 3)

ความว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขา
ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนวทางแก่ผู้
กล่าวเท็จ ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ”

(อัลซุมร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 3)

อัลญาอะบะรีย (al-Tabariy, 1997: 21/262-265) กล่าวอธิบายในตัฟซีร์ของเขาว่า :
“อัลลอฮ์ﷻทรงกล่าวว่า: แท้จริงอัลลอฮ์ﷻจะทรงแยกแยะระหว่างพวกพ้องทั้งหลายเหล่านั้นในวันกิยามะฮ์
ซึ่งพวกเขาได้ยึดถือสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ﷻในโลกคุณยาเป็นผู้คุ้มครองพวกเขา ดังนั้นในสิ่งที่
พวกเขาขัดแย้งกันในโลกคุณยาจากการอวดอ้างของพวกเขา สิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาในสิ่งนั้น ด้วยการ
นำพาพวกเขาทั้งหมดสู่รณภะอันนัม เว้นแต่ผู้ที่ให้ความบริสุทธิ์ใจต่อศาสนาเพื่ออัลลอฮ์ﷻให้ความ
เป็นหนึ่งในเดียวต่อพระองค์และไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์”

อายะฮ์บ่งชี้ให้ทราบว่าแท้จริงแล้วการกระทำดังกล่าวของพวกเขาจะได้รับการตัดสิน
พิพากษาในวันกิยามะฮ์สิ่งที่พวกเขายึดถือไม่สามารถช่วยเหลือเขาได้เลย

ดังนั้นสรุปได้ว่า แท้จริงพระองค์ได้ทรงแจ้งให้ทราบว่าใครก็ตามที่ได้เคารพสักการะสิ่งอื่น
ใดนอกจากพระองค์ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม เขาผู้นั้นก็ได้ตั้งภาคีกับพระองค์ และได้ปฏิเสธศรัทธาต่อ
พระองค์แล้ว ในวันกิยามะฮ์พระองค์จะทรงตัดสินในสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะพวกเขาจะได้เข้านรก
อย่างแน่นอน

และอัลลอฮ์ﷻยังคงกล่าวถึงการปฏิเสธของพวกเขาอีก อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ
شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾

(يونس: بعض من آية 18)

ความว่า: “และพวกเขาจะเคารพภักดีสิ่งอื่นไปจากอัลลอฮ์ที่มีได้ให้
โทษแก่พวกเขา และมีได้ให้ประโยชน์แก่พวกเขา และพวกเขาจะ
กล่าวว่า เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์”

(ยูนุส: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่18)

ดังคำพูดของพวกเขาแล้วว่า สิ่งเหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือพวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์
หมายความว่า: เมื่อขอความช่วยเหลือจากคนที่ศอลิฮ์ หรืออะลียีนั้น เขาจะพูดว่านี่คือผู้ขอโทษเขา
แทนเรา ณ อัลลอฮ์ แท้ที่จริงการขอความช่วยเหลือจากคนศอลิฮ์ และอะลียีนั้นโดยให้เขาช่วยดู
มิใช่การขอจากเขาโดยตรง เพราะบรรดาคนเหล่านั้นมีอาจให้ความช่วยเหลือได้ ผู้ให้ความช่วยเหลือที่
แท้จริง คืออัลลอฮ์

และอัลลอฮ์ได้โต้ตอบพวกเขาเหล่านั้น ต่อเนื่องจากอายะฮ์เดียวกันอัลลอฮ์

ตรัสว่า

﴿قُلْ أَنْتَبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ
وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(يونس: بعض من آية 18)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจะแจ้งข่าวแก่อัลลอฮ์
ด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้ ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดินกระนั้น
หรือ พระองค์ทรงมหาบรียูทและทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกท่านตั้ง
ภาคีขึ้น”

(ยูนุส: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 18)

ทั้งๆที่พวกเขายอมรับว่าอัลลอฮ์คือผู้เป็นพระเจ้าแต่พวกเขายังคงวิงวอนขอต่อสิ่ง
ที่ไม่สามารถให้คุณและโทษแก่เขา อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَوْ أَنَّ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ
أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ
الْمُتَوَكِّلُونَ﴾

(الزمر: بعض من آية 38)

ความว่า: “และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดิน แน่نونพวกเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่น
จากอัลลอฮ์นั้น หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้ความทุกข์ยากแก่ฉัน
แล้วพวกมันจะปลดเปลื้องความทุกข์ยากของพระองค์ได้ไหม หรือ

หากพระองค์ประสงค์จะให้ความเมตตาแก่ฉันพวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) อัลลอฮฺทรงพอเพียงแก่ฉันแล้ว แต่พระองค์เท่านั้น บรรดาผู้มอบความไว้วางใจจะให้ความไว้วางใจ”

(อิซซุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่38)

จากอายะฮ์ดังกล่าว บ่งชี้ให้ทราบว่าแท้จริงมุชริกีนยอมรับว่าอัลลอฮฺ^ﷻคือผู้ทรงสร้างแผ่นดินและชั้นฟ้า พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากการตั้งภาคีทั้งหลาย

และพระองค์ได้กล่าวถึงสภาพของพวกเขาที่ได้วิงวอนขอต่อพระองค์เมื่อความทุกข์ประสบแก่พวกเขา แต่กลับนำสิ่งอื่นมาคู่เคียงกับพระองค์หลังจากที่พระองค์ได้ประทานความโปรดปรานให้กับพวกเขา ดังที่อัลลอฮฺ^ﷻตรัสว่า

﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 8)

ความว่า: “และเมื่อทุกข์ภัยใด ๆ ประสบแก่มนุษย์ เขาก็จะวิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขาเป็นผู้หันหน้าเข้าสู่พระองค์อย่างนอบน้อม ครั้นเมื่อพระองค์ทรงประทานความโปรดปรานจากพระองค์ให้แก่เขา เขาก็ลืมสิ่งที่เขาได้เคยวิงวอนขอต่อพระองค์มาแต่ก่อน และเขาได้ตั้งภาคีคู่เคียงกับอัลลอฮฺเพื่อให้หลงจากทางของอัลลอฮฺ”

(อิซซุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 8)

จากอายะฮ์ดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นถึงสภาพของพวกมุชริกีนนั้นเมื่อทุกข์ภัยมาประสบกับพวกเขา เช่นความยากจน ความเจ็บป่วย และการทดสอบอื่นๆประสบแก่พวกเขา เขาจะผินหน้าเข้าหาพระองค์เพื่อวิงวอนขอให้ทุกข์ภัยนั้นหมดไป เมื่อพระองค์ทรงปลดเปลื้องความทุกข์ยากให้ผ่านพ้นไปแล้วเขาก็ตั้งสิ่งอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮฺ^ﷻในการทำอิบาดะฮ์ เขาลืมสภาพก่อนๆขณะที่เขากำลังประสบอยู่ความทุกข์ยาก

อัญญาอะบะรียะ (al-Tabariy, 1997: 21/262-265) กล่าวอธิบายในตัฟซีร์ของเขาว่า : เมื่อมนุษย์ได้ประสบกับการทดสอบเกี่ยวกับร่างกายของเขา ไม่ว่าจะเป็นการเจ็บป่วยหรือความยากแค้นของการดำรงชีวิตอยู่ และความเหนื่อยยากและความคับแคบ พวกเขาก็วิงวอนขอความช่วยเหลือพระเจ้าของเขาที่ทรงสร้างเขามาให้เจอสภาพรุนแรงดังกล่าว และเขาปรารถนาให้ดูแล (ช่วยเหลือ) สิ่งที่ประสบกับเขาจากความรุนแรงนั้น ด้วยการหันหน้าสู่พระองค์อย่างนอบน้อม คือกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิเสธมาก่อนหน้านี้ จากการทำให้มีภาคีเกี่ยวกับพระเจ้าและเกี่ยวกับรูปเจ็ดต่างๆที่พวกเขาอิบาดะฮ์กลับไปสู่พระองค์ ดังนั้นเมื่อพระองค์ทรงมอบให้แก่พวกเขาซึ่งความโปรดปราน คือทรงปกป้องรักษาเขา ทำให้สิ่งที่เป็อันตรายหมดไปจากพวกเขา จากความทุกข์ยากกลายเป็นความสุขสบาย จากความรุนแรงกลายเป็นความอ่อนโยน พวกเขาก็ลืมสิ่งที่

เคยวิงวอนขอต่อพระองค์ก่อนหน้านี้ คือ ละทิ้งคำขอต่อพระองค์ที่ทรงขอให้พวกเขาถอดพ้นจากทุกข์
ภัยต่างๆก่อนหน้านี้ พวกเขากลับได้ตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์ คือการทำให้เสมอเหมือนหรือ
เทียบเคียงกับอัลลอฮ์ﷻ หรือทำให้มีคู่เคียงกับพระองค์ในการอิบาดะฮ์ของพวกเขา เพื่อให้หลงจาก
ทางของอัลลอฮ์ﷻ คือ จะให้หมดไปจากผู้ที่เขาต้องการจะให้ความเป็นหนึ่งเดียวกับอัลลอฮ์ﷻ และ
การศรัทธาต่อความเป็นเอกภาพของพระองค์ การยอมรับพระองค์ และการเข้าสู่ศาสนาอิสลาม

อัลลอฮ์ﷻตรัสเช่นเดียวกันว่า

﴿إِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾

(العنكبوت: 65)

ความว่า: “ดั่งนั้นเมื่อพวกเขาขึ้นขี่เรือ พวกเขาวิงวอนต่ออัลลอฮ์
เป็นผู้บริสุทธิ์ใจในการขอพรต่อพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรง
ช่วยพวกเขาให้ขึ้นบก แล้วพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระองค์

(อัลอันกะบูต: 8)

อัลกุฎฎีบีย (al-Qurtubiy, 1964: 13/363) กล่าวในตีพิมพ์ของเขาว่า : “อัลลอฮ์
ﷻทรงกล่าวถึงพวกเขาว่าเมื่อพวกเขาโดยสารเรือพวกเขากลัวจมน้ำตายพวกเขาเลยขอคู่ออกจาก
พระองค์ด้วยเจตนาที่แท้จริง และพวกเขาก็ละทิ้งการอิบาดะฮ์รูปเจี๊วดต่างๆและคู่อต่อพระองค์
ครั้นเมื่อพระองค์ทรงให้พวกเขาถอดพ้นขึ้นบก พวกเขากลับตั้งภาคีต่อพระองค์โดยการวิงวอนขอต่อ
สิ่งอื่นนอกจากพระองค์”

ท่านเราะสูลﷺกล่าวว่า

((الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ))

(أخرجه أبو داود، د.ت.: 1479)

ความว่า: “การขอคู่อ คือการอิบาดะฮ์”

(บันทึกโดย Abū dāwūd , n.d.: 1479)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

(غافر: 60)

ความว่า: “และพระเจ้าของพวกเขาเจ้าตรัสว่า จงวิงวอนขอต่อข้า ข้า
จะตอบรับแก่พวกเขา ส่วนบรรดาผู้โอหังต่อการเคารพภักดีข้าฉัน
จะเข้าไปอยู่ในนรกอย่างต่ำต้อย”

(ขอฟิร: 60)

ดังนั้นการวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ﷻอันเนื่องมาจากการทำเช่นนั้นเป็นการทำอิบาดะฮ์ที่ดีที่สุดแล้วถ้าใครที่ไปทำการวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ﷻ การขอจากผู้อื่นในสิ่งที่เขาไม่มีให้หรือเขาทำให้ไม่ได้ แน่แน่นอนเขาได้ตกอยู่ในการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ﷻแล้ว

อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾

(الأحقاف: 5-6)

ความว่า: “และใครเล่าจะหลงทางมากไปกว่าผู้ที่วิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ที่มันจะไม่ตอบรับ (การวิงวอนของ) เขาจนถึงวัน قيامะฮ์ และพวกมันเฉยเมย ต่อการวิงวอนขอของพวกเขา และเมื่อมนุษย์ถูกรวมให้มาชุมนุมกัน พวกมัน (เจวีด) จะเป็นศัตรูกับพวกเขา และจะเป็นผู้ปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา”

(อัลอะฮ์กัฟ: 5-6)

และการห้ามจากการตั้งภาคีก็เคียงคู่ด้วยกับคำสั่งที่สำคัญคือการทำอิบาดะฮ์ ทำการเคารพสักการะต่อพระองค์ ซึ่งเป็นสาเหตุแห่งการสร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

(الذاريات: 56)

ความว่า: “และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า”

(อัซซารียาต: 56)

อิบนุกะษีร์(Ibn-Kthir, 1981: 2/280) กล่าวว่า: อัลลอฮ์ﷻทรงใช้ให้ทำการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ห้ามมิให้มีการภาคีใดๆสำหรับพระองค์เพราะว่าพระองค์นั้นคือ “ผู้ทรงสร้างผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพผู้ทรงประทานความโปรดปราน ผู้ทรงประเสริฐกว่าบรรดาสິงที่พระองค์ทรงสร้างทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่ก็ตาม ดังนั้นพระองค์คือผู้ทรงสิทธิเหนือบรรดาสິงต่างๆทั้งหลายในการศรัทธาต่อพระองค์และไม่มีภาคีใดๆสำหรับพระองค์”

มีรายงานจากท่านอับดุลลอฮ์กล่าวว่า ท่านเราะสูลﷺกล่าวว่า

((مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نَدَا دَخَلَ النَّارَ))

(أخرجه البخارى، د.ت.: 4497)

ความว่า: “บุคคลใดก็ตามที่เสียชีวิตโดยที่เขาวิงวอนขอสิ่งอื่น เหมือนกับที่วิงวอนขอต่ออัลลอฮฺเขาจะต้องอยู่ในไฟนรก”

(บันทึกโดย al- Bukhary, n.d.: 4497)

ผู้ที่ตั้งภาคีกับอัลลอฮฺ^ﷻในเรื่องของอิบาดะฮฺเขาจะเข้านรกและชะดีษดังกล่าวยังเป็นหลักฐานสำคัญอีกเช่นเดียวกันที่บ่งบอกถึงเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺซึ่งเป็นที่ยึดกันว่า อิบาดะฮฺคือหนึ่งในความหมายของเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ อัลลอฮฺ^ﷻตรัสว่า

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

(الفاتحة: 5)

ความว่า: “เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์เคารพอิบาดะฮฺ และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ขอความช่วยเหลือ”

(อัลฟาติฮะฮฺ: 5)

อายะฮฺดังกล่าวบ่งชี้ว่า ทุกรูปแบบของการอิบาดะฮฺต้องมุ่งสู่พระองค์เป็นหนึ่ง ผู้ซึ่งสามารถตอบรับคำวิงวอนได้ การนำสิ่งอื่นมาเป็นตัวกลางในการวิงวอนจึงไม่มีความจำเป็นใดๆทั้งสิ้น เรื่องเหล่านี้ได้รับการตอกย้ำในอายะฮฺต่างๆมากมายซึ่งชี้ให้เห็นถึงความใกล้ชิดระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ดังต่อไปนี้

พระองค์อัลลอฮฺ^ﷻตรัสว่า

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

(البقرة: 186)

ความว่า: “และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้า แล้วก็ (จงตอบเถิดว่า) แท้จริงข้าฉันอยู่ใกล้ ข้าจะตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน เมื่อเขาวิงวอนต่อข้า ดังนั้น พวกเขาจงตอบรับข้าเถิด และศรัทธาต่อข้า เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทางที่ถูกต้อง”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ: 186)

จากอายะฮฺต่างๆที่ได้กล่าวเกี่ยวกับการวิงวอนขอต่อสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากอัลลอฮฺ^ﷻนั้นเป็นการตั้งภาคีกับพระองค์จำเป็นที่พวกเขาจะต้องหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากมันและหันหน้าสู่การเคารพภักดี การอิบาดะฮฺ การขอความช่วยเหลือต่อพระองค์เท่านั้น เขาจะต้องขอบคุณอัลลอฮฺ^ﷻให้มากๆในความช่วยเหลือของพระองค์

2. อัลลอฮฺ^ﷻได้กล่าวถึงความกลัวที่เป็นอิบาดะฮฺนั้นคือการกระทำด้วยความนอบน้อม ถ่อมตนและจงรักภักดี และถ้าหากผู้ใดที่เเกรงกลัวสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ^ﷻในรูปแบบนี้ และมี

ความเชื่อมั่นว่าพวกมันมีความสามารถในสิ่งที่ไม่มีความสามารถ เช่น เกรงกลัวว่าเขาจะทำให้เกิดความเจ็บป่วยความยากจน การโดนสังหารด้วยความประสงค์ของเขาผู้นั้นเท่ากับว่าผู้ที่กลัวเช่นนั้นเขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ

อัลลอฮฺได้กล่าวถึงพวกมุชริกีนที่มีความเชื่อมั่นต่อเจวีตของพวกเขาว่าทำสิ่งดังกล่าวข้างต้นได้ และขูให้ท่านนบีมุฮัมมัดกล่าวด้วยเจวีตของพวกเขา พระองค์อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾

(الزمر: 36)

ความว่า: “อัลลอฮฺจะมีทรงเป็นผู้พอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ดอกหรือ และพวกเขาขู่เจ้าให้กลัวด้วยเจวีตต่างๆอื่นจากพระองค์ และผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงให้เขาหลงทาง ดังนั้นสำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้ทาง”

(อัลซุหมร: 36)

อิบนุกะษีร (Ibn Kthir, 1981: 7/100) กล่าวอธิบายถึงการขูให้ท่านนบีมุฮัมมัดกล่าว: “ว่าพวกมุชริกีนนั้นได้ทำให้ท่านเราะสูลกล่าว และพวกเขาได้ขูให้เกิดความกลัวด้วยกับรูปเจวีตต่างๆและพระเจ้าต่างๆของพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้วิงวอนขอต่อมันอื่นจากอัลลอฮฺในสภาพที่โง่เขลาและหลงผิดของพวกเขา”

และอัลลอฮฺตรัสว่า

﴿قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أُيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾

(الزمر: 64)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านใช้ให้ฉันเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺกระนั้น หรือโอ้ปวงบ่าวผู้โง่เขลาเอ๋ย”

(อัลซุหมร: 64)

นี่เป็นการกลัวสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันจากผู้บูชาหลุมฝังศพและอื่นๆจากดังกล่าว ไม่ว่าจะป็นรูปปั้น รูปเจวีตต่างๆพวกเขากลัวต่อมัน และพวกเขาขูผู้ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวให้กลัวต่อรูปเจวีตเหล่านั้นเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาปฏิเสธที่จะเคารพบูชามัน และบรรดาผู้ศรัทธาสั่งใช้ให้พวกเขามีความบริสุทธิ์ใจในการเคารพภักดีเพื่ออัลลอฮฺเท่านั้น

และความกลัวประเภทนี้คือส่วนหนึ่งที่สำคัญจากประเภทต่างๆของอิบาดะฮฺที่จำเป็นจะต้องมีความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮฺแต่เพียงผู้เดียว อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿إِنَّمَا ذِكْرُ الشَّيْطَانِ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا اللَّهَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

﴿مُؤْمِنِينَ﴾

(آل عمران: 175)

ความว่า: “แท้จริงชัยฏอนนั้น เพียงชู้ได้ เฉพาะบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามมันเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา”

(อาล อิมรอน: 175)

อัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ﴾

(المائدة: بعض من آية 3)

ความว่า: “ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด”

(อัลมาอิดะฮฺ: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่3)

ดังนั้นผู้ใดที่กลัวสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺﷻแล้วไซ้ แน่แท้เขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺﷻซึ่งเป็นภาคีที่ยิ่งใหญ่ อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾

(البقرة: بعض من آية 165)

ความว่า: “และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาภาคีอื่นจากอัลลอฮฺ ซึ่งพวกเขารักภาคีเหล่านั้น เช่นเดียวกับรักอัลลอฮฺ”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่165)

อิบนุกัยยิม (ibn Qaiyim, n.d.: 1/142) ได้กล่าวเกี่ยวกับอายะฮ์นี้ในศัพท์สรีรของเขาว่า: “อัลลอฮฺﷻทรงบอกให้ทราบว่าคุณใดก็ตามที่เขารักสิ่งหนึ่งสิ่งใดเช่นเดียวกับที่เขารักอัลลอฮฺﷻ ดังนั้นเขาคือผู้หนึ่งที่ได้ถือเอาบรรดาภาคีอื่นจากอัลลอฮฺﷻในด้านความรัก การสร้าง และการให้ความยิ่งใหญ่ของความเป็นพระเจ้า”

อิบนุกะษีร์ (ibn Kathir, 1999: 7/476) กล่าวในศัพท์สรีรของเขาว่า: “อัลลอฮฺﷻทรงกล่าวถึงสภาพของพวกมุชริกีนในโลกดุนยาและสิ่งที่จะได้รับในโลกอาคิเราะฮฺจากการลงโทษเนื่องจากพวกเขาทำให้อัลลอฮฺﷻมีภาคีซึ่งพวกเขาทำให้ภาคีนั้นเทียบเท่ากับอัลลอฮฺﷻและพวกเขาให้ความรักต่อพวกมันเช่นเดียวกับรักอัลลอฮฺﷻ”

อัลลอฮฺﷻทรงอภัยโทษสำหรับผู้กระทำความผิดต่างๆโดยที่เขาไม่ใช่ผู้ที่ตั้งภาคีต่อพระองค์มีอะตีดะฮฺของท่านเราะสูลﷺได้กล่าวว่า อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

((يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِفُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا تَشْرِكُ

بِي شَيْئًا لَا تَيْتُكَ بِفُرَايَا مَغْفِرَةً))

(أخرجه الترمذي، 1975: 3540)

ความว่า: “ไอ้ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย (มนุษย์) หากเจ้ามาหาข้า
พร้อมความผิดต่างๆจนเต็มท้องแผ่นดินแต่เจ้ามาหาข้าโดยมิได้
มีการตั้งภาคีใดๆต่อข้า ข้าจะมาหาเจ้าด้วยการให้อภัยเต็ม
แผ่นดิน”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975: 3540)

ในเตาฮีดอัลลอฮฺฮียะฮฺฮั้น จะมีเตาฮีดอื่นรวมอยู่ด้วยกล่าวคือ เตาฮีดอรรูบียะฮฺฮั้นจะรวมอยู่ภายใต้เตาฮีดอัลลอฮฺฮียะฮฺฮั้นเพราะผู้ใดเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺฮฺเพียงพระองค์เดียวโดยไม่ตั้งภาคีกับสิ่งใด แน่แน่นอนเขาจะต้องยอมรับว่าพระองค์คือ ผู้อภิบาลของเขา พระองค์คือผู้บันดาลผู้
อำนาจคุณ ผู้ลงโทษ พระองค์ผู้เดียวที่สมควรแก่การเคารพภักดี

ทั้งนี้จะพบว่า บรรดามุชริกีนั้นจะไม่สักการะบูชา พระเจ้าองค์เดียวแต่จะสักการะบูชาพระเจ้าต่างๆ หลากหลายโดยอ้างว่าเพื่อใช้เป็นสื่อเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺฮฺทั้งๆที่ยอมรับหรือทราบดีอยู่แล้วว่าสิ่งเหล่านั้นไม่สามารถให้ประโยชน์หรือให้โทษใดๆได้เลย

ด้วยพฤติกรรมนี้จึงไม่ถือว่าพวกเขาเป็นมุอิมินผู้ศรัทธาทั้งๆที่พวกเขาก็ยอมรับต่อเตาฮีดอรรูบียะฮฺฮั้นแต่กลับเรียกพวกเขาว่า กุฟฟาร ผู้ปฏิเสธ เนื่องจากพวกเขาได้ยึดเอาสิ่งอื่นขึ้นเป็นภาคีในการทำอิบาดะฮฺนั่นเอง

การอิบาดะฮฺต่างๆทุกชนิดต้องแสดงต่ออัลลอฮฺฮฺองค์เดียวเท่านั้น จะเอาสิ่งใดๆอื่นเป็นสิทธิหรือคุณสมบัติเฉพาะของพระผู้ทรงสร้างมาใช้แก้มักลูกไม่ได้

แท้จริงเตาฮีดอัลลอฮฺฮียะฮฺฮั้นมีเป้าหมายก็คือ ให้การอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺฮฺเพียงพระองค์เดียวทั้งด้านอวัยวะร่างกายและจิตใจ

อัลลอฮฺฮฺตรัสว่า

﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴾

(الأنعام: 162-163)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการอิบาดะฮฺ ของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของ ฉันนั้นเพื่ออัลลอฮฺผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น ไม่มีภาคีใด ๆ แก่พระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละข้าพระองค์ถูกใช้ และข้าพระองค์คือคนแรกในหมู่ผู้สวามิภักดิ์ทั้งหลาย”

(อัลอันอาม: 162-163)

อิบาดะฮฺนั้นจะต้องสอดคล้องกับคำสั่งใช้ของอัลลอฮฺฮฺคำสั่งของท่านเราะฮฺสุลุลลอฮฺฮฺนั้นการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺฮฺฮั้นด้วยการอิบาดะฮฺ การนอบน้อมหรือการเชื่อฟังก็ตามคือสิ่งยืนยัน คำปฏิญาณตน ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺฮฺฮั้นในอีกนัยยะหนึ่งว่า สิ่งใดๆไม่มีสิทธิถูกสักการะบูชา เว้นแต่อัลลอฮฺฮฺฮั้นองค์เดียวเท่านั้น

ฉะนั้นแนวทางของสลัฟคือพวกเขาจะเคารพภักดีอัลลอฮ์ﷻเพียงองค์เดียวพวกเขาจะไม่วิงวอนขอต่อสิ่งใดนอกจากอัลลอฮ์ﷻจะไม่ขอความช่วยเหลือจากสิ่งใดนอกจากอัลลอฮ์ﷻจะไม่เกรงกลัวผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ﷻพวกเขาจะปฏิบัติตนเพื่อเข้าใกล้อัลลอฮ์ﷻด้วยการเชื่อฟังการเคารพภักดี และด้วยการทำความดี

อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾

(النساء: بعض من آية 36)

ความว่า: “และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์”

(อันนิสาอ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่36)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสอีกว่า

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

(الذاريات: بعض من آية 56)

ความว่า: “และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า”

(อัซซารียาต: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 36)

อิมามอัชชาฟีอีย กล่าวว่ (خلق الله الخلق لعبادته) ความว่า “อัลลอฮ์ﷻทรงบังเกิดมนุษย์เพื่อเคารพภักดีต่อพระองค์” (al-Shāfi‘iy, 1990: 4/167) และทรงประทานลงมาถึงสิ่งที่ทำให้ท่านเราะสูลﷺมั่นคงอยู่กับพระองค์ในเมื่อท่านเดือดร้อนจากการทำร้ายของพวกมุชริกีน

จากคำอธิบายของอิมามอัชชาฟีอียข้างต้นปรากฏว่าฮิกมะฮฺ (วิหยปัญญา) ในการสร้างญินและมนุษย์และการส่งบรรดาเราะสูลทั้งหลายคือ การให้ความเป็นเอกะต่ออัลลอฮ์ﷻโดยการอิบาดะฮฺ

และพระองค์ได้กล่าวถึงสภาพผู้ที่หันเหจากการเคารพบูชาเจวีตและมุ่งสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى﴾

﴿فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾

(الزمر: 17)

ความว่า: “และบรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจวีตเพื่อที่จะไม่สักการะบูชามัน และหันไปจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ สำหรับพวกเขานั้นมีข่าวดี ดังนั้นเจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของข้า”

(อัซซุมร์: 17)

อัญญาอะบะรีย (al-Tabariy, 1997: 21/272) กล่าวอธิบายในตัฟสีรของเขาว่า : บรรดาผู้ที่หลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจ็ด คือพวกเขาได้หลีกเลี่ยงให้ห่างจากการอวดอวดทุกสิ่งทีเฝ้ารพ สักการะอื่นจากอัลลอฮ์ ﷻ ท่านมูญาฮิดกล่าวว่า: อัญญาฮุซัยน คือ “อัสซัยฮูน” (มารร้าย) และพวกเขาได้เห็นไปจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ คือพวกเขาได้กลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์ ﷻ และหันกลับไปสู่ การยอมรับความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์ ปฏิบัติตามด้วยการเชื่อฟังพระองค์ และให้ความบริสุทธิ์ จากการมีพระเจ้าอื่น หรือการเทียบเคียงกับพระองค์ที่นอกเหนือจากพระองค์ ดังนั้นพวกเขาได้รับ ชำวดีคือสวรรค์

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสต่ออีกว่า

﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ
وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

(الزمر: 18)

ความว่า: “บรรดาผู้ที่สดับฟังคำกล่าวแล้วปฏิบัติตามที่ดีที่สุดของมัน
ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขา
และชนเหล่านี้พวกเขาคือผู้ที่มีสติปัญญาใคร่ครวญ”

(อัสซุมร์: 18)

อัญญาอะบะรีย (al-Tabariy, 1997: 21/273-274) กล่าวอธิบายในตัฟสีรของเขาว่า : อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ว่า เจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่บ่าวของฉันทันทีซึ่งพวกเขาได้ฟังคำกล่าวที่
ได้กล่าวขึ้น ดังนั้นพวกเขาจะปฏิบัติตาม ฉันทได้ชี้แนะเขาและให้ทางนำแก่เขา และชี้เขาถึงการให้
เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ﷻ และพวกเขาได้ปฏิบัติตามด้วยการเชื่อฟัง และพวกเขาจะละทิ้งสิ่งที
นอกเหนือจากดังกล่าว จากคำพูดซึ่งไม่บังชี้ถึงการได้รับการชี้แนะและทางนำไปสู่เส้นทางที่ถูกต้อง

จากอายะฮ์ดังกล่าวนี้พระองค์ทรงกล่าวถึงบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์ซึ่งพวกเขา
ได้ปลีกตัวออกห่างจากการเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ เป็นผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ﷻ องค์กร
เดียวหันหน้าเข้าหาพระองค์เป็นผู้ที่เชื่อฟังปฏิบัติตามพระองค์ แน่แน่นอนพวกเขาจะได้รับแจ้งข่าวดีจาก
การกระทำของพวกเขาคือสวนสวรรค์

จากอายะฮ์ดังกล่าวเกี่ยวกับเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ สรุปได้ว่าแท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ คือผู้ที่
คู่ควรแก่การเคารพภักดี คู่ควรแก่การอวดอวดทั้งหมดต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจหวังในการตอบ
แทนผลบุญแห่งสวนสวรรค์จากพระองค์เนื่องจากเขาเป็นบ่าวที่ยำเกรง

4.3. ศึกษาวิเคราะห์อายะฮ์ต่างๆ เกี่ยวกับเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ วัตถุประสงค์ในสุเราะฮ์อัสซุมร์

จากการศึกษาพบว่าอายะฮ์ที่พูดถึงพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ﷻ มีจำนวน
14 อายะฮ์ ที่พูดถึงพระนามของพระองค์จำนวน 6 อายะฮ์ และที่พูดถึงคุณลักษณะของพระองค์มี
จำนวน 9 อายะฮ์ด้วยกัน แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ทรงมีพระนามอันวิจิตรและคุณลักษณะอันสูงส่งพระองค์
ทรงมีพระนามและคุณลักษณะอันสมบูรณ์จากความบกพร่องทั้งหลาย

4.3.1 ได้พูดเกี่ยวกับพระนามของอัลลอฮฺﷻดังปรากฏในท้ายอายะฮ์ของอัลกุรอาน สุเราะฮ์อซซุหม์รดังต่อไปนี้

1. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮฺﷻพระองค์คือ (ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ) อายะฮ์ที่พูดเกี่ยวกับเรื่องการประทานคัมภีร์อัลกุรอาน อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(الزمر: 1)

ความว่า: “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อซซุหม์ร: 1)

คัมภีร์อัลกุรอานที่ถูกประทานลงมานั้นมาจากอัลลอฮฺﷻ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงกระทำทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความปรีชาญาณของพระองค์เพียงองค์เดียว

อิบนุกะษีร(ibn Kathir, 1999: 7/84) กล่าวในตัฟสีร์ของเขาว่า: อัลกุรอานถูกประทานลงมาจากอัลลอฮฺﷻผู้ทรงอำนาจคือทรงหนทาน เข้มแข็ง และผู้ทรงปรีชาญาณ คือ “ในคำพูดต่างๆของพระองค์และการกระทำต่างๆของพระองค์ และบทบัญญัติของพระองค์และความสามารถของพระองค์”

อัญญาอะบะรีย (al-Tabariy, 1997: 21/248) กล่าวอธิบายในตัฟสีร์ของเขาว่า: อัลกุรอานถูกประทานลงมาจากอัลลอฮฺﷻผู้ทรงอำนาจ คือ “ในการลงโทษจากบรรดาศัตรูของพระองค์ และทรงปรีชาญาณ คือในการบริหารจัดการของพระองค์ การสร้างของพระองค์ ไม่มีใครอื่นจากพระองค์ ดังนั้นไม่เป็นอย่างแน่นอน ในความสงสัยจากดังกล่าวนี้”

อบูมุศอฟฟัร อัสมันีย (abu Musaffar al-Sam‘Āni.1997: 4/457) ได้อธิบาย { الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ } ผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ คือ “ผู้ทรงอำนาจในการครอบครองของพระองค์ ผู้ทรงปรีชาญาณในกิจการของพระองค์”

จากอายะฮ์ดังกล่าวที่อธิบายถึงพระนามของอัลลอฮฺﷻอันสวยงาม คือพระองค์ทรงอำนาจ ทรงปรีชาญาณในทุกๆคำพูดและการกระทำของพระองค์ทุกอย่าง ทรงเป็นผู้ที่มีอำนาจในการสร้างการปกครองคุ้มครองดูแลกิจการต่างๆด้วยความปรีชาญาณของพระองค์

อัลลอฮฺﷻคือผู้ทรงอำนาจและทรงปรีชาญาณอย่างยิ่ง ในทุกสิ่งทุกอย่างที่คู่ควรกับพระองค์ เช่นเดียวกันยังได้ปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อัลอะฮกอฟ อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(الأحقاف: 2)

ความว่า: “การประทานลงมาของคัมภีร์นี้จากอัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อัลอะฮกอฟ: 2)

พระนามของพระองค์ ที่บ่งชี้ว่าพระองค์ทรงเดชานุภาพ (อำนาจ) ทรงปรีชาญาณยิ่ง ในทุกๆ ด้านไม่ใช่แค่การประทานคำภีร์อัลกุรอานลงมาเท่านั้น ยังปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อื่นๆ อีก มากมายเช่นกันในอัลกุรอาน อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

(الحديد: 1)

ความว่า: “สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดี แต่อัลลอฮ์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อัลอะฮ์ดี: 1)

เช่นเดียวพระนามของพระองค์ยังปรากฏอยู่ในตัวบทอะดีษของท่านนบีมุฮัมมัดﷺ เช่นกัน มีสายรายงานจากท่านอับดุลบาสิตได้กล่าวว่า : จากท่านเราะฮ์ลุกล่าวว่

((إِنَّكُمْ مَخْشُورُونَ وَإِنَّ نَاسًا يَأْتِيهِمْ ذَاتَ الشِّمَالِ، فَأَقُولُ كَمَا

قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: { وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ } [المائدة:

[117] إِلَى قَوْلِهِ { الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ } [البقرة: 129]))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 4626)

ความว่า: “แท้จริงพวกท่านเป็นผู้ที่ถูกข่มขู่ และแท้จริงมนุษย์คนหนึ่งเขาจะถูกนำไปด้วยกับพวกเขาทางด้านซ้าย ดังนั้นฉันจะกล่าวเช่นเดียวกับบ่าวที่ดีคนนั้นกล่าว: {และข้าพระองค์ยอมเป็นพยานยืนยันต่อพวกเขาในระยะเวลาที่ข้าพระองค์อยู่ในหมู่พวกเขา} (อัลมาอิดะฮ์: 117) และยังคงคำพูดของพระองค์ว่า {ผู้ทรงเดชานุภาพและปรีชาญาณ} (อัลบะเกาะเราะฮ์: 129)”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy, n.d.: 4626)

ดังนั้นพระนามของพระองค์ (ผู้ทรงอำนาจเดชานุภาพและทรงปรีชาญาณ) ไม่มีผู้ใดสามารถสั่นคลอนอำนาจของพระองค์ได้เพราะพระองค์ทรงมีอำนาจอันยิ่งใหญ่โดยพระองค์เองอย่างปราศจากผู้เสมอเหมือนและทุกสิ่งทุกอย่างล้วนต้องพึ่งพาต่อพระองค์

2. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ﷻพระองค์คือ (ผู้ทรงเอเกะ ผู้ทรงพิชิต) เกี่ยวกับพระองค์ทรงให้ความบริสุทธิ์กับตัวของพระองค์เองในการมีพระบุตร ทรงเป็นเอเกะและการพิชิตเป็นการปฏิเสธการมีสิ่งทีคู่เคียงกับพระองค์ อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ

اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾

(الزمر: 4)

ความว่า: “หากอัลลอฮฺทรงประสงค์จะมีพระโอรส แน่นอนพระองค์ จะทรงเลือกจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาตามทีพระองค์ทรงประสงค์มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน พระองค์คืออัลลอฮฺ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต”

(อิซซุมัร: 4)

อัลลอฮฺﷻทรงกล่าวถึงตัวของพระองค์เองว่า ผู้ทรงเอกะเพราะความเป็นเอกะย่อมขัดกับการมีบุตร และพระองค์คือทรงพิชิตเพราะว่าทุกสิ่งทุกอย่างย่อมถูกพิชิตภายใต้การพิชิตของพระองค์เป็นการปฏิเสธสิ่งที่คู่เคียงกับพระองค์

อัญญาอะบะรียะ (al-Tabariy, 1997: 21/248) กล่าวอธิบายในตัฟซีร์ของเขาว่า : พระองค์ทรงเอกะ คือ “ทรงเป็นหนึ่งเดียวไม่มีหุ้นส่วนใดๆกับพระองค์ในการครอบครองของพระองค์และการปกครองของพระองค์ และพระองค์ทรงพิชิต คือสำหรับการสร้างของพระองค์ด้วยความสามารถของพระองค์ ดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างต้องยอมจำนนต่อพระองค์และจากการมีพลังของพระองค์ ต้องนอบน้อมต่อพระองค์”

อิบนุกะษีร์ (ibn Kathir, 1999: 7/85) กล่าวในตัฟซีร์ของเขาว่า: มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน พระองค์คืออัลลอฮฺﷻผู้ทรงเอกะผู้ทรงพิชิต คือ “อัลลอฮฺﷻทรงให้ความบริสุทธิ์ต่อตัวพระองค์เอง และทรงบริสุทธิ์จากการมีบุตรสำหรับพระองค์ เพราะแท้จริงพระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียว ทรงเป็นที่หนึ่ง เป็นบุคคลที่เป็นที่พึ่งซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างของบ่าวสำหรับพระองค์ ความยากจนสำหรับเขา และพระองค์ทรงร่ำรวยจากสิ่งนอกเหนือจากเขา ซึ่งแน่นอนพระองค์ทรงชนะพิชิตทุกสิ่ง ทุกๆอย่าง ดังนั้นต้องยอมแพ้ต่อพระองค์และจำนนต่อความต่ำต้อย และยอมอ่อนน้อมต่อพระองค์”

จากอายะฮ์ดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นว่าแท้จริงพระนามอันสวยงามของพระองค์ (ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต) คือ อัลลอฮฺﷻผู้ที่เป็นหนึ่งเดียวในการปกครอง บริหารจัดการ ผู้ที่ทรงบริสุทธิ์จากการมีบุตรและภรรยา ทรงเป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น และทุกอย่างต้องยอมจำนนต่อการพิชิตของพระองค์ ไม่มีพลังอำนาจใดๆที่จะเทียบเท่ากับพระองค์ทุกอย่างต้องอยู่ภายใต้อำนาจของพระองค์

พระนามของพระองค์ ที่บ่งชี้ว่าพระองค์คือผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต ยังปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อื่นๆอีกเช่นกัน ในอัลกุรอาน

อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾

(إبراهيم: 48)

ความว่า: “วันซึ่งแผ่นดินจะถูกเปลี่ยนเป็นอื่นจากแผ่นดินนี้ และชั้นฟ้าทั้งหลาย (ก็เช่นเดียวกัน) พวกเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าอัลลอฮฺ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต”

(อิบรอฮีม: 48)

มนุษย์จะปรากฏตัวขึ้นในวันฟื้นคืนชีพ ต่อหน้าพระเจ้าของเขา ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต อัลลอฮ์ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวคือทรงมีอยู่หนึ่งเดียวไม่มีสอง และทรงเป็นหนึ่งในทุกๆด้านไม่มีสิ่งใดสามารถแข่งขันหรือเทียบเคียงกับพระองค์ และพระองค์ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด พลังและอำนาจของสิ่งต่างๆย่อมต้องมลายสิ้นเมื่อเทียบกับอำนาจและพลังของพระองค์อำนาจทั้งหลายล้วนอยู่ภายใต้อำนาจของพระองค์

ดังนั้นสรุปได้ว่า แท้จริงพระองค์นั้นทรงเป็นหนึ่งเดียว เป็นที่หนึ่งที่ทรงเป็นที่พึ่ง พระองค์ทรงพิชิต เป็นผู้ที่ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งต้องยอมจำนนต่อพระองค์

3. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์พระองค์คือ (ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยโทษ) เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ในการสร้างสิ่งต่างๆให้ดำเนินไปตามวาระที่กำหนดไว้ ด้วยอำนาจของพระองค์ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ
النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا
هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفَّافُ ﴾
(الزمر: 5)

ความว่า: “พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินด้วยความจริงอันชัดแจ้ง พระองค์ทรงให้กลางวันคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวัน และทรงให้กลางวันคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางคืน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ (แก่มนุษย์) ทุกสิ่งโคจรไปตามวาระที่ได้กำหนดไว้ พิงทราบเถิด พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมาก”

(อัลซุมร: 5)

อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างในชั้นฟ้าและแผ่นดิน มีลักษณะที่สมบูรณ์ยิ่ง พระองค์ทรงให้กลางวันและกลางคืนไล่ตามซึ่งกันและกันอย่างรวดเร็ว ทรงให้ดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ต่างโคจรไปตามวาระที่ถูกกำหนดไว้เพื่อประโยชน์แก่มนุษย์ ซึ่งทั้งหมดนี้พิงทราบเถิด แท้จริงอัลลอฮ์เท่านั้นที่เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างยิ่ง

อิบนุกะซีร (Ibn Kthir, 1999: 7/786) ได้อธิบายความหมายของพระนาม ของอัลลอฮ์ (أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفَّافُ) ในอายะฮ์นี้ว่า พิงทราบเถิด (พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมาก) หมายถึง “พระองค์ทรงมีอำนาจ ทรงเดชานุภาพ และทรงยิ่งใหญ่ไพศาล และพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษสำหรับผู้ที่เขาฝ่าฝืนพระองค์ ต่อมาเขาได้กลับเนื้อกลับตัวและสำนึกผิดต่อพระองค์”

อัลคุรฎูบีย (al-Qurtubiy, 1964: 15/235) กล่าวอธิบายในตัฟซีร์ของเขาว่า : พิงทราบเถิด (พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมาก) หมายถึง “ เป็นการเตือนให้ทราบเถิด

แท้จริงอัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงอำนาจมากมาย และทรงอภัยโทษคือทรงลบล้างความผิดต่างๆของการสร้างของพระองค์ด้วยความเมตตาของพระองค์”

จากอายะฮ์ดังกล่าวสรุปได้ว่าพระองค์อัลลอฮ์ﷻทรงเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมากมายสำหรับปวงบ่าวของพระองค์ที่เขาได้ละเมิด ได้กระทำความผิดบาปทั้งหลายด้วยความเมตตาและอภัยอย่างยิ่ง

เช่นเดียวกันยังได้ปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์ศอดอายะฮ์ที่ 66 เกี่ยวกับเรื่องนี้ อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ﴾

(ص: 66)

ความว่า: “พระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมากมาย”

(ศอด: 66)

พระนามของพระองค์ ที่บ่งชี้ว่าพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมากมาย ยังปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อื่นๆอีกเช่นกันในอัลกุรอาน อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿تَدْعُونِي لَأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ﴾

(غافر: 42)

ความว่า: “พวกท่านเชิญชวนฉันให้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และให้ฉันตั้งภาคีต่อพระองค์โดยที่ฉันไม่รู้มาก่อนเลยในเรื่องนั้น และฉันได้เชิญชวนพวกท่านไปสู่ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างมากมาย”

(ขอฟิร: 42)

จากอายะฮ์ดังกล่าวทำให้ทราบว่าพระองค์คือผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการอภัยโทษอย่างกว้างขวางสำหรับผู้กลับเนื้อกลับตัวจากการกระทำความผิดบาปทั้งหลาย

4. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ﷻพระองค์คือ (ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง) เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ละเมิดและกระทำความผิดอย่าได้หมดหวังจากความเมตตาและการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ﷻ ดังที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

(الزمر: 53)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อัลซุหม์ร: 53)

อัญญาาะบะรียฺ (al-Tabariy, 2000: 21/311) ได้กล่าวอธิบายถึงการอภัยโทษของอัลลอฮฺ ﷻ คือ “แท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ ทรงปิดบังความผิดต่างๆของเขาทิ้งหมดด้วยการให้อภัยโทษให้แก่พวกเขาจากการกระทำของเขา และทรงละทิ้งการลงโทษของพวกเขาต่อการกระทำผิดต่างๆ เมื่อเขาได้กลับเนื้อกลับตัวจากความผิดนั้น { إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ } แท้จริงพระองค์ทรงอภัยโทษทรงเมตตาเสมอต่อพวกเขาจากการลงโทษพวกเขาต่อความผิดต่างๆของพวกเขานี้ หลังจากที่พวกเขาได้กลับเนื้อกลับตัวจากความผิดต่างๆนั้น แท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ พระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ดังนั้นผู้ที่ละเมิดกระทำผิดต่อตัวเอง ด้วยการฝ่าฝืนและกระทำบาปของพวกเขานี้ อย่าได้หมดหวังในความเมตตาของพระองค์”

จากอายะฮ์และคำอธิบายข้างต้นทำให้ทราบว่าแท้จริงพระองค์ทรงพร้อมที่จะให้อภัยโทษให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์อย่าได้สิ้นหวังในความเมตตาของพระองค์

เช่นเดียวกันยังได้ปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อัลเกาะศอศ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لِي إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾

(القصاص: 16)

ความว่า: “เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้อธรรมต่อตนเอง ดังนั้นขอพระองค์ทรงอภัยให้แก่ข้าพระองค์ด้วย แล้วพระองค์ก็ได้อภัยให้เขา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อัลเกาะศอศ: 16)

พระนามของพระองค์ ที่บ่งชี้ว่าพระองค์คือผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ยังปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อื่นๆอีกเช่นกันในอัลกุรอาน อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿ تَبَّتْ عِبَادِي أَيْبَى أَنَا الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾

(الحجر: 49)

ความว่า: “จงแจ้งแก่ปวงบ่าวของข้าว่า แท้จริงข้าคือผู้อภัย ผู้เมตตาเสมอ”

(อัลหิจญ์ร: 49)

พระนามของพระองค์ยังปรากฏอยู่ในตัวบทอะดีษของท่านนบีฮัมมัด ﷺ เช่นกัน มีสายรายงานจากท่านอบีบักร์ได้กล่าวว่า : แท้จริงเขาได้กล่าวแก่ท่านเราะสูล ﷺ ว่า

((عَلَّمَنِي دُعَاءً أَدْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي، قَالَ: " قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 834)

ความว่า: “ท่านจงสอนฉันหน่อยถึงดุอาที่ฉันจะขอต่อพระองค์ในการละหมาดของฉันท่านกล่าวว่า ท่านจงกล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์ ﷻ แท้จริงฉันได้อธรรมต่อตัวของฉันเองเป็นการอธรรมอย่างมาก และไม่มีการอภัยโทษเว้นแต่พระองค์ท่าน ดังนั้นจงอภัยโทษให้แก่ฉันเป็นการอภัยจากพระองค์ท่านและทรงเมตตาต่อฉัน แท้จริงท่านเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(บันทึกโดย al- Bukhāriy, n.d.: 834)

ดังนั้นสรุปได้ว่าพึงทราบเถิดแท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ จะทรงลงล้าง ทรงชำระบาปต่างๆ จากความผิดพลาดของปวงบ่าวอย่างเมตตาและอภัยอย่างที่สุด เพราะพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

5. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ ﷻ พระองค์คือ (ผู้ทรงดูแลคุ้มครอง) ทุกสิ่งทุกอย่างที่ ทรงสร้างมาอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

(الزمر: 62)

ความว่า: “อัลลอฮ์ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง”

(อิซซุมร: 62)

อิบนุกะซีร์ (Ibn Kthir, 1999: 7/111) ได้อธิบายว่า พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างคือ อัลลอฮ์ ﷻ ทรงบอกให้ทราบว่า “ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างทั้งหมด และทรงเป็นพระเจ้าของสิ่งทั้งหมด และทรงครอบครองดูแลมัน และทรงบริหารจัดการในสิ่งนั้น และทุกสิ่งอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของพระองค์ และชัยชนะของพระองค์ และการเฝ้าดูแลของพระองค์”

จากอายะฮ์ดังกล่าวบ่งชี้ให้ทราบว่าพระองค์ทรงมีพระนามอันสวยงามที่คู่ควรกับพระองค์ ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างด้วยตัวของพระองค์เอง

แท้จริงอัลลอฮ์ﷻพระองค์เป็นผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง เช่นเดียวกันยังได้ปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อัลอันอาม อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

(الأنعام: 102)

ความว่า: “นั่นแหละคืออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเขา ไม่มีผู้ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์ ผู้ทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่างเท่านั้นพวกเขาจึงเคารพสักการะพระองค์เกิด และพระองค์ทรงเป็นผู้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษาในทุกอย่างทุกอย่าง”

(อัลอันอาม: 102)

อิบน์กะษีร์ (Ibn Kthir, 1999: 3/309) ได้อธิบายความหมาย พระนามของอัลลอฮ์ ﷻ { وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ } ในอายะฮ์นี้ว่า “แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้รับมอบหมายในทุกอย่างทุกอย่าง คือทรงดูแลรักษา และทรงปกป้องคุ้มครองพระองค์ทรงบริหารทุกสิ่งนอกเหนือทั้งหมด และทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาและเผ่าดูแลพวกเขาทั้งกลางวันและกลางคืน”

พระนามของพระองค์ ที่บ่งชี้ว่าพระองค์คือผู้คุ้มครองรักษาในทุกอย่างทุกอย่าง” ยังปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อื่น ๆ อีกเช่นกันในอัลกุรอาน อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

(هود: 12)

ความว่า: “และบางทีเจ้าจะทิ้งบางส่วนของสิ่งที่ถูกวะฮีย์มายังเจ้า และหัวอกของเจ้าจะอึดอัดต่อสิ่งนั้นโดยที่พวกเขาบอกว่า ทำไมเล่า ขุมทรัพย์จึงไม่ถูกส่งลงมา หรือทำไมมะลัก จึงไม่ถูกส่งลงมาพร้อมกับเขา แท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองรักษาทุกสิ่ง”

(ฮูด: 12)

ดังนั้นสรุปได้ว่า พึงทราบเถิดอัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงคุ้มครองรักษาในทุกอย่างทุกอย่าง พระองค์ทรงประทานความสำเร็จแก่กิจการทั้งหลายตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และยังพระองค์เท่านั้นที่ทุกคนต่างมุ่งหวังและมอบหมาย

6. ได้กล่าวถึงพระนามของอัลลอฮ์ﷻ พระองค์คือ(ผู้ทรงรอบรู้) ทุกสิ่งทุกอย่างแม้กระทั่งภายในจิตใจของมนุษย์ดังคำรัสของอัลลอฮ์ﷻ ทรงตรัสว่า

﴿تَمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

(الزمر: بعض من آية 7)

ความว่า: “แล้วยังพระเจ้าของพวกเจ้าคือการกลับของพวกเจ้า และพระองค์ก็จะทรงบอกเล่าพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก”

(อัสซุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 7)

อิบน์กะษีร (Ibn Kthir, 1999: 7/87) ได้อธิบายความหมาย พระนามของอัลลอฮ์ﷻ {تَمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ} ในอายะฮ์นี้ว่า “แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก” คือ ความลับหรือสิ่งที่ซ่อนเร้นนั้น ไม่สามารถปิดบังต่อพระองค์ได้”

ท่านญะลาละดีน (jalal al-Din Muhammad bin Ahmad, n.d.: 1/607) ได้อธิบายในตัฟซีรของท่านจากอายะฮ์นี้ถึงพระนามของอัลลอฮ์ﷻ (แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก) หมายถึง “ด้วยกับสิ่งที่อยู่ในหัวใจ”

จากอายะฮ์ดังกล่าวบ่งชี้ให้ทราบว่า พระนามของพระองค์ “พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก” ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งจากสิ่งที่เร้นลับที่ถูกปกปิดไว้ในจิตใจของเขาก็ตาม

ยังปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อื่น ๆ อีกเช่นกันในอัลกุรอาน อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخِفُّوهُ مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

(هود: 5)

ความว่า: “พึงรู้เถิด แท้จริงพวกเขาปกปิดความลับในทรวงอกของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะซ่อนความความเป็นศัตรูจากพระองค์ พึงรู้เถิด ขณะที่พวกเขาเอาเสื้อผ้าของพวกเขาปกคลุมตัวนั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่พวกเขาปกปิด และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอก”

(ฮูด: 5)

พระองค์เป็นผู้ที่ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างแม้กระทั่งสิ่งที่ถูกซ่อนเร้นภายในจิตใจของพวกเขาและเช่นเดียวกันพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่เร้นลับในชั้นฟ้าและแผ่นดิน

อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

(ฟาฏร: 38)

ความว่า: “แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดิน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ใน ทรวงอก”

(ฟาฏร: 38)

พึงทราบเถิดแท้จริงอัลลอฮฺﷻทรงรอบรู้ยิ่งในทุกสิ่งทุกอย่างโดยทะลุปรุโปร่ง ไม่มี สิ่งใดสามารถเล็ดลอดไปจากความรอบรู้ของพระองค์ได้ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเร้นลับเพียงใดก็ตาม

ดังนั้นสรุปได้ว่า แท้จริงพระนามต่างๆของอัลลอฮฺﷻที่ปรากฏในสุเราะฮ์ซุหมัร ทั้งหมดได้รวมไว้ซึ่งพระนามทั้งดงามอันวิจิตรเช่นเดียวกับสุเราะฮ์อื่นๆอีกมากมายที่ได้กล่าวถึงพระ นามของพระองค์ไว้ ล้วนเป็นพระนามอันสมบูรณ์ที่คู่ควรกับพระองค์ทั้งสิ้นปราศจากความบกพร่อง ดังที่พระองค์ทรงยืนยันถึงพระนามของพระองค์เองไว้ อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ

سَيُحْزَنُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

(الأعراف: 180)

ความว่า: “และอัลลอฮฺนั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวก เจ้าจงเรียกหาพระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเถิด และจงปล่อย บรรดาผู้ที่ทำให้เฉ ในบรรดาพระนามของพระองค์เถิด พวกเขา นั้น จะถูกตอบแทนในสิ่งที่พวกเขากระทำ”

(อัลอะอรอฟ: 180)

4.3.2 การศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆของอัลลอฮฺﷻ ที่ปรากฏอยู่ใน สุเราะฮ์ซุหมัร ดังต่อไปนี้

1. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของ (ความเมตตา) ของอัลลอฮฺﷻ ซึ่งปรากฏอยู่ 3 อายะฮ์ด้วยกันคืออายะฮ์ที่ 9, 38, 53 ต่างชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะแห่งความเมตตาของพระองค์ที่ทรง ประทานความโปรดนี้ให้แก่มนุษย์

1.1 พระองค์ทรงกล่าวถึงผู้ที่กระทำการอับาดะฮ์ต่อพระองค์ในยามค้ำคินเพื่อหวัง ความเมตตาจากพระองค์ อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً

رَبِّهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 9)

ความว่า: “ผู้ที่เขาเป็นผู้รักดีในยามค่ำคืน ในสภาพของผู้สูญเสีย และผู้ยี่นละหมาดโดยที่เขาหวังเกรงต่อโลกอาคิเราะฮฺ และหวังความเมตตาของพระเจ้าของเขา”

(อัซซุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮฺที่ 9)

อัญญาอะบะรีย (al-Tabariy, 2000: 15/240) ได้กล่าวอธิบายคำว่า: “หวังความเมตตาของพระเจ้าของเขา คือ สอนสวรรค์นะอิม”

จากอายะดังกล่าวบ่งชี้ให้ทราบว่าบรรดาผู้ที่ยำเกรงต่อพระองค์และลุกขึ้นมาละหมาดในยามดึกดื่นนั้นพระองค์จะทรงเมตตาเขา ซึ่งความเมตตาเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่พระองค์จะทรงประทานให้แก่ผู้ที่กระทำความดีนั้นคือสอนสวรรค์

และเช่นเดียวกันคุณลักษณะของความเมตตาที่พระองค์จะตอบแทนให้แก่ผู้ที่ศรัทธายังปรากฏในสุเราะฮฺอันนิสาอ์ อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

(النساء: 175)

ความว่า: “ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และยึดมั่นในพระองค์นั้น พระองค์จะทรงให้พวกเขาเข้าอยู่ในความเอ็นดูเมตตา และความโปรดปรานจากพระองค์ และจะทรงแนะนำพวกเขาซึ่งทางอันเที่ยงตรงไปสู่พระองค์”

(อันนิสาอ์: 175)

1.2 พระองค์ทรงให้ความเมตตาแก่บ่าวที่พระองค์ประสงค์ไม่มีใครสามารถจะยับยั้งได้ อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 38)

ความว่า: “หรือหากพระองค์ประสงค์จะให้ความเมตตาแก่ฉัน พวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม”

(อัซซุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮฺที่ 38)

อัลกุฎฎีบีย (al-Qurtubiy, 1964: 15/259) อธิบายอายะฮฺนี้ว่า (หรือหากพระองค์ประสงค์จะให้ความเมตตาแก่ฉัน) หมายถึง “ความโปรดปรานและความผาสุก พวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ไหม” ท่านมุกอติลได้กล่าวว่า: “ท่านนบีมุฮัมมัดﷺ ได้ถามมุชริกีนดั่งนั้นพวกเขาเงี้ยบ”

พวกมุชริกีนยอมรับว่าพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ และผู้ทรงเมตตา ทรงมีอย่างแน่นอนพวกเขายอมรับว่ามีอัลลอฮ์ﷻ แต่พวกเขากลับเคารพบูชารูปเจ็ดคู่เคียงกับพระองค์เพราะหากอัลลอฮ์ﷻ ประสงค์จะให้ความทุกข์ยากหรือความเมตตาก็ไม่มีใครสามารถยับยั้งได้ อรรอซีฮฺ (al-Rāzi, Fakr al-Dīn, 1420H: 26/455) กล่าวไว้ในตีฟส์รอัลกะบิรของเขาว่า: “จุดมุ่งหมายในการนี้เพื่อเป็นการคัดค้านพวกมุชริกีนในการอิวาตะฮฺของพวกเขาต่อสิ่งที่ไม่ให้คุณและโทษ เป็นหลักฐานถึงความเป็นเอกภาพของพระองค์ แท้จริงบรรดาเจ็ดไม่สามารถให้ความดีและความชั่วได้และคือเป้าหมายจากคำกล่าวของพระองค์ (จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดพวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า สิ่งพวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ﷻ นั้น หากอัลลอฮ์ﷻ ทรงประสงค์จะให้มีความทุกข์ยากแก่ฉันแล้วพวกมันจะปลดเปลื้องความทุกข์ยากของพระองค์ได้ไหม หรือหากพระองค์ประสงค์จะให้ความเมตตาแก่ฉันพวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม) ดังนั้นเขาจะต้องยืนยันว่าแท้จริงเขาจำเป็นจะต้องยอมรับถึงการมีพระเจ้าที่ทรงสามารถ ทรงปรีชาญาณ ทรงเมตตา และต้องยืนยันว่าแท้จริงบรรดาเจ็ดไม่สามารถให้ความดีและความชั่วได้และคำสั่งใช้นี้คือการอิวาตะฮฺต่ออัลลอฮ์ﷻ เพียงพอแล้ว”

จากอายะฮฺดังกล่าวบ่งชี้ให้ทราบว่าแท้จริงความเมตตาของอัลลอฮ์ﷻ หรือการลงโทษของพระองค์จะเกิดขึ้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไม่มีผู้ใดจะยับยั้งความเมตตาหรือปลดทุกข์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยเช่นกัน

และเช่นเดียวกันคุณลักษณะความเมตตาของอัลลอฮ์ﷻ ยังปรากฏอยู่ในสุเราะฮฺ อัลอะฮซาบ ซึ่งจะยืนยันว่าพระองค์จะทรงเมตตาแก่ผู้ที่ประสงค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾

(الأحزاب: 17)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ใครเล่าจะปกป้องพวกท่านให้พ้นจากอัลลอฮ์ไปได้ หากพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเสียหายแก่พวกท่าน หรือหากพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเมตตาแก่พวกท่าน และพวกเขาจะไม่พบใครอื่นจากอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครองและเป็นผู้ช่วยเหลือแก่พวกเขา”

(อัลอะฮซาบ: 17)

1.3 พระองค์ทรงกล่าวถึงบ่าวของพระองค์อย่าได้สิ้นหวังในความเมตตาของพระองค์ อัลลอฮ์ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 53)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์”

(อิซฮุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่53)

อัลบัยฎอวีย (al-Baydawī, 1418: 5/46) อธิบายอายะฮ์นี้ว่า: (พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อความเมตตาของอัลลอฮ์) หมายถึง “พวกเขาอย่าได้สิ้นหวังจากการขออภัยโทษต่อพระองค์อันดับแรกและความโปรดปรานของพระองค์อันดับสอง แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ทรงอภัยโทษความผิดต่างๆทั้งหมดพระองค์ทรงอภัยหลังจากที่เขาห่างไกลจากมัน และด้วยการกลับเนื้อกลับตัวและที่ชัดเจนแน่นอนคือเป็นสิ่งที่นอกเหนือจากการตั้งภาคี อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า (แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์) เหตุผลด้วยคำพูดของพระองค์คือ แท้จริงพระองค์ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง และประโยชน์ของการจำกัดและคำสัญญาด้วยความเมตตาหลังจากการขออภัยโทษ”

อัญญาอะบะรีย (al-Tabariy, 2000: 21/306) ได้กล่าวอธิบายคำกล่าวของอัลลอฮ์ ﷻ ว่า: (พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อความเมตตาของอัลลอฮ์) คือ “อย่าสิ้นหวังจากความเมตตาของฉัน แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ทรงอภัยโทษให้ทั้งหมด”

จากอายะฮ์สรุปได้ว่าแท้จริงคุณลักษณะความเมตตา (رَحْمَةً) เป็นคุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮ์ ﷻ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตาเสมอแก่ปวงบ่าวของพระองค์และจะทรงประทานอภัยโทษจากความผิดต่างๆแก่ผู้ที่พระองค์ประสงค์หากเขาไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ ความเมตตาของพระองค์นั้นกว้างใหญ่ไพศาลผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง

และมีฮะดีษของท่านเราะสูล ﷺ ที่พูดถึงคุณลักษณะความเมตตา รายงานจากท่านญะรียร์ อิบน์ อับดุลลอฮ์เล่าว่า ท่านเราะสูล ﷺ กล่าวว่า

((لَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ))

(أخرجه البخاري، د.ت.: 7376)

ความว่า: “อัลลอฮ์ ﷻ ไม่ทรงเมตตาผู้ที่เขาไม่เมตตาเพื่อนมนุษย์”

(บันทึกโดย al Bukhāriy, n.d.: 7376)

ฮะดีษชี้ให้ทราบว่า แน่แน่นอนแท้จริงผู้ที่ไม่เมตตาต่อเพื่อนมนุษย์อัลลอฮ์ ﷻ จะไม่เมตตาต่อเขา ความเข้าใจคือ แท้จริงผู้ที่เขาเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์อัลลอฮ์ ﷻ จะทรงเมตตาต่อเขา

ดังนั้นความเมตตาของบ่าวสำหรับการสร้างนั้น เป็นสาเหตุอันยิ่งใหญ่ซึ่งทำให้เขาได้รับความเมตตาของอัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งจากผลของมันเป็นความดีต่างๆของคุณยาและความดีต่างๆของอาคิเราะฮ์ และหากเขาขาดความเมตตา เป็นการตัดขาดและการห้ามอันยิ่งใหญ่สำหรับความเมตตาของอัลลอฮ์ ﷻ เช่นกัน (Abu Abdullah, 2002: 1/188)

จากอะดีย์ดังกล่าวสรุปได้ว่าแท้จริงความเมตตาระหว่างมนุษย์ด้วยกันจะเป็นสาเหตุให้ได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์ﷻ

2. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของความ (รอบรู้) ของอัลลอฮ์ﷻ มนุษย์ทุกคนจะได้รับการตอบแทนการงานของเขาทั้งดีและชั่ว แท้จริงอัลลอฮ์ﷻทรงรู้ดียิ่งในทุกๆการกระทำของพวกเขา อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾

(الزمر: 70)

ความว่า: “และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบครันตามที่มีมันได้กระทำไว้และพระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้”

(อิซฮุมัร: 70)

อิบนุกะษีร (Ibn Kthir, 1999: 7/118) ได้อธิบายว่า: (ทุกชีวิตได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนตามที่เขาได้กระทำไว้) คือ “ทั้งความดีและความชั่ว และพระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ คำบ่งชี้ (أَعْلَمُ) เป็นคุณลักษณะของพระองค์ที่ปรากฏในอายะฮ์ดังกล่าว คือ พระองค์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้จากความดีและความชั่ว”

อัลบัยฎอวีย (al-Baydawi, 1418: 5/49) ได้อธิบายว่า : (พระองค์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้) คือ “พระองค์ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ ดังนั้นไม่มีสิ่งใดจากการกระทำของพวกเขาจะผ่านไปได้จากพระองค์”

คุณลักษณะของความรอบรู้ อัลลอฮ์ﷻตรัสอีกเช่นกัน

﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَاتِ﴾

(الزمر: بعض من آية 46)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่อัลลอฮ์พระผู้สร้างชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดินพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย”

(อิซฮุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 46)

และพระองค์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่เร้นลับและเปิดเผย คำว่า عَالِمُ เป็นคุณลักษณะของพระองค์ที่ปรากฏในอายะฮ์ดังกล่าว

อ็ฏฏะบะรีย (al-Tabariy, 2000: 21/301) ได้กล่าวอธิบาย: (พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย) “คือสิ่งเร้นลับ ซึ่งสายตาไม่สามารถมองเห็นมันและดวงตาไม่สามารถสัมผัสมันได้ และสิ่งเปิดเผยซึ่งสายตาจะมองเห็นการสร้างของพระองค์และดวงตาของพวกเขา มองเห็นมัน”

คุณลักษณะของความรอบรู้ (عِلْمٌ) เป็นคุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮฺﷻที่ดำรงอยู่กับ
 อาตมันของพระองค์ตามที่พระองค์ทรงแจ้งไว้ในอัลกุรอานและท่านเราะสูลﷺของพระองค์ได้แจ้งใน
 ษะดีษเป็นคุณลักษณะที่คู่ควรเหมาะสมกับความสูงส่งและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ไม่เหมือนกับสิ่งถูก
 สร้างทั้งหลายพระองค์ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง (al-Khumaiyis, n.d.: 422-423)

จากอายะฮ์และคำอธิบายดังกล่าวทำให้ทราบว่าแท้จริงอัลลอฮฺﷻทรงมีคุณลักษณะ
 แห่งความรอบรู้ในทุกๆด้าน ทุกๆอย่าง ทั้งสิ่งที่มองเห็นและมองไม่เห็น

อัลลอฮฺﷻได้ตรัสอีกเช่นกันในสุเราะฮ์อื่นๆ ว่า

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا
 تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا
 يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾

(الأنعام: 59)

ความว่า: “และที่พระองค์นั้นมีบรรดากุญแจแห่งความเร้นลับโดยที่
 ไม่มีใครรู้กุญแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรง
 รู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และในทะเล และไม่มีใบไม้ใด ร่วงหล่นลง
 นอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืชใด ซึ่งอยู่ในบรรดา
 ความมืดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งที่อ่อนนุ่มใด และสิ่งที่แห้งใด
 นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง”

(อัลอันอาม: 59)

คำบ่งชี้ของอายะฮ์เกี่ยวกับคุณลักษณะความรอบรู้ (عِلْمٌ) คือคำที่ความว่าพระองค์
 ทรงรอบรู้ นอกจากอายะฮ์ข้างต้นยังมีอีกหลายอายะฮ์ที่กล่าวถึงคุณลักษณะ(ความรอบรู้)

และมีษะดีษของท่านเราะสูลﷺที่พูดถึงคุณลักษณะของความรอบรู้ มีรายงานจาก
 ท่านอิบนุอุมร์ได้รายงานจากท่านนบีﷺกล่าวว่า

((مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ خَمْسٌ، لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا اللَّهُ: لَا يَعْلَمُ مَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
 إِلَّا اللَّهُ، وَلَا يَعْلَمُ مَا فِي عَدِيدِ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا يَعْلَمُ مَتَى يَأْتِي الْمَطَرُ أَحَدٌ إِلَّا
 اللَّهُ، وَلَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا يَعْلَمُ مَتَى تَقُومُ
 السَّاعَةُ إِلَّا اللَّهُ))

(أخرجه البخارى، د.ت.: 7379)

ความว่า: “บรรดากุญแจแห่งความเร้นลับมีห้าอย่างที่ไม่มีการรู้
 กุญแจเหล่านั้นนอกจากอัลลอฮฺﷻคือไม่มีใครรู้สิ่งที่ซ่อนอยู่ในมดลูก
 นอกจากอัลลอฮฺﷻและไม่มีใครรู้สิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันรุ่งขึ้นนอกจาก
 อัลลอฮฺﷻและไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ฝนจะตกนอกจากอัลลอฮฺ

ﷺ และไม่มีชีวิตใครรู้ว่า ณ แผ่นดินใดมันจะตายนอกจากอัลลอฮ์
 ﷺ และไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่จะเกิดขึ้นวันอาวสานนอกจากอัลลอฮ์
 ﷺ”

(บันทึกโดย al- Bukhariy ,n.d.: 7379)

การศรัทธาของอิมามอัชชาฟีอีย์ต่อคุณลักษณะความรอบรู้ได้มีรายงานมายืนยันถึง
 การศรัทธาของท่านต่อคุณลักษณะความรอบรู้ เป็นคุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ดำรงอยู่กับ
 พระองค์และพระองค์ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งก่อนกำเนิดโดยท่านกล่าวยืนยันถึงอายะฮ์ดังต่อไปนี้ อัลลอฮ์
 ﷻ ตรัสว่า

﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ
 يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ﴾

(البقرة: بعض من آية 143)

ความว่า: “และเรามีได้ให้มันขึ้นซึ่งกบิลัตที่เจ้าเคยผินไป นอกจากเพื่อ
 เราจะได้รู้ว่า ใครบ้างที่จะปฏิบัติตามเราะฮ์สุล จากผู้ที่กำลังหันสั้น
 เท้าทั้งสองของเขากลับ”

(อัลบะเกาะเราะฮ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่143)

อิมามอัชชาฟีอีย์อธิบายว่า : “ความรู้ของอัลลอฮ์ ﷻ นั้นมีก่อนที่พวกเขาปฏิบัติตาม
 และ หลังจากนั้นคือเหมือนกัน ซึ่งท่านยอมรับว่าความรู้ของอัลลอฮ์ ﷻ นั้นรอบรู้ในทุกสิ่งก่อนกำหนด
 มันทั้งหมด การตีความของมนุษย์ไม่ว่าเขาจะมีฐานะใดก็ตามจะเป็นการตีความโดยใช้ความรู้ที่น้อย
 นิดเท่านั้นเพราะความรู้ของมนุษย์มีขีดจำกัดไม่ครอบคลุมทั้งหมด”

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا
 تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ
 اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾

(لقمان: 34)

ความว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ความรู้แห่งวันอาวสานมีอยู่ ณ ที่
 พระองค์ และพระองค์ทรงประทานฝนลงมาและพระองค์ทรงรอบ
 รู้สิ่งที่อยู่ในมดลูก และไม่มีชีวิตใครรู้สิ่งที่มีมันจะหามาได้ในวันรุ่งขึ้น
 และไม่มีชีวิตใครรู้ว่า ณ แผ่นดินใดมันจะตายแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็น
 ผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน”

(ลูกมาน: 34)

มีอะดิสัยรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺได้กล่าวว่า

((عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: «مَنْ حَدَّثَكَ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَبَّهُ، فَقَدْ كَذَبَ، وَهُوَ يَقُولُ» : { لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ } [الأنعام: 103] ، «وَمَنْ حَدَّثَكَ أَنَّهُ يَعْلَمُ الْغَيْبَ، فَقَدْ كَذَبَ، وَهُوَ يَقُولُ» : لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ))

(أخرجه البخارى، د.ت.: 7380)

ความว่า: “ผู้ใดได้บอกกับเจ้าว่าแท้จริงมุฮัมมัดนั้นได้เห็นพระเจ้าของเขาแท้จริงผู้นั้นได้โกหก เพราะท่านกล่าวว่า (สายตาทั้งหลายย่อมไม่ถึงพระองค์) (อัลอันอาม: 59) และผู้ใดได้บอกกับเจ้าว่า แท้จริงท่านนั้นรู้ในสิ่งเร้นลับแท้จริงผู้นั้นได้โกหก”.

(บันทึกโดย al- Bukhary, n.d.: 7380)

การศรัทธาต่อการอธิบายของท่านนบีมุฮัมมัดﷺเป็นการศรัทธาต่อท่านโดยไม่มีการตีความเป็นอย่างอื่น คำบ่งชี้อายะฮฺ (عَلِمَ) เป็นคุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮฺﷻพระองค์คือผู้ทรงมีความรอบรู้อย่างในทุกอย่างทั้งสิ่งที่เร้นลับและเปิดเผยแม้แต่สิ่งที่อยู่ในจิตใจทรวงอกของมนุษย์และทรงรู้ทุกสิ่งในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น

ดังนั้นจากตัวบทอะดิสัยข้างต้นสรุปได้ว่าแท้จริงอัลลอฮฺﷻทรงรอบรู้ก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างสรรพสิ่งต่างๆทรงรู้สิ่งที่เร้นลับจาก วันกิยามะฮฺ วันที่คนหนึ่งจะตายและสถานที่ไหนที่เขาจะตาย ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในครรภมารดา รู้ถึงปัจจัยยังชีพที่เขาจะได้รับในแต่ละวัน และทรงรอบรู้ในทุกด้านที่นอกเหนือจากที่ระบุในตัวบทอะดิสัย ไม่มีผู้ใดที่จะทรงรอบรู้ไปกว่าพระองค์

3. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะการอภัยโทษพระองค์จะทรงอภัยโทษจากความผิดต่างๆ ให้แก่บ่าวที่พระองค์ประสงค์ อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

(الزمر: بعض من آية 53)

ความว่า: “แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”.

(อัซซุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮฺที่ 53)

แท้จริงอัลลอฮฺﷻทรงอภัยโทษยิ่ง คำบ่งชี้อายะฮฺ (يَغْفِرُ) เป็นคุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮฺﷻพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ พระองค์ทรงให้อภัยโทษให้แก่บ่าวของพระองค์ทั้งหลาย

อิบนุกะซีร (Ibn Kathir, 1999: 7/106) อธิบายอายะฮ์ดังกล่าวว่า: “อายะฮ์อันมีเกียรตินี้เชิญชวนสำหรับผู้ที่ไม่ดีคือสิ่งทั้งหมดจากการปฏิเสธและอื่นๆของพวกเขาไปสู่การกลับเนื้อกลับตัวและสำนึกในความผิดต่างๆและเป็นการบอกว่าแท้จริงอัลลอฮ์^ﷻพระองค์ทรงอภัยโทษในความผิดต่างๆทั้งหมดสำหรับผู้ที่ยกกลับเนื้อกลับตัวจากมัน และผินหลังจากมันและถึงแม้ว่าจะมากมายเหมือนฟองน้ำทะเลก็ตาม นอกเสียจากไม่มีการกลับเนื้อกลับตัว เพราะว่าแท้จริงการตั้งภาคีจะไม่ถูกอภัยโทษสำหรับผู้ที่เขาไม่กลับเนื้อกลับตัวจากมัน”

จากอายะฮ์ดังกล่าวบอกถึงคุณลักษณะของการอภัยโทษของพระองค์ผู้ทรงอภัยโทษให้แก่ปวงบ่าวทั้งหมดไม่ว่าเขาจะกระทำความผิดมามากเท่าใดหรือละเมิดก่อความเสียหายมากเพียงใดหากเขากลับเนื้อกลับตัวพระองค์ก็จะทรงอภัยโทษให้แก่เขา

คุณลักษณะของการอภัยโทษ อัลลอฮ์^ﷻได้ตรัสอีกเช่นกันในสุเราะฮ์อื่นๆ ว่า

﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِدُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ﴾

(آل عمران: 135)

ความว่า: “บรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขากระทำสิ่งชั่วใด ๆ หรือ ออญติธรรมแก่ตัวเองแล้ว พวกเขาก็รำลึกถึงอัลลอฮ์ แล้วขออภัยโทษในบรรดาความผิดของพวกเขา และใครเล่าที่จะอภัยโทษบรรดาความผิดทั้งหลายให้ได้ นอกจากอัลลอฮ์แล้ว และพวกเขามีได้ตั้งมั่นปฏิบัติในสิ่ง ที่เขาเคยปฏิบัติมาโดยที่พวกเขาไม่รู้กันอยู่”

(ฮาล อิมรอน: 135)

คำบ่งชี้ของอายะฮ์เกี่ยวกับคุณลักษณะการอภัยโทษ คำว่า (يَغْفِرُ) คือคำที่มีความหมายว่า "พระองค์ทรงอภัยโทษ" นอกจากอายะฮ์ข้างต้นยังมีอีกหลายอายะฮ์ที่กล่าวถึงคุณลักษณะ (การอภัยโทษ) พระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษให้แก่ความผิดต่างๆของบ่าวของพระองค์เมื่อเขาสำนึกในความผิดและกลับเนื้อกลับตัวต่อพระองค์ อัลลอฮ์^ﷻคือผู้ทรงอภัยโทษให้แก่เขาเสมอ ดังนั้นเมื่อเขาได้กระทำความผิดต่างๆก็จงขออภัยโทษต่อพระองค์เถิด

และมีฮะดีษของท่านเราะฮ์สุล^ﷺที่พูดถึงคุณลักษณะของการให้อภัยโทษ รายงานจากท่านอบีบักร์แท้จริงเขาได้กล่าวกับท่านเราะฮ์สุล^ﷺว่า

((عَلِمَنِي دُعَاءً أَدْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي، قَالَ: " قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ
نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ
عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ))

(أخرجه البخارى، د.ت.: 834)

ความว่า: “ท่านจงสอนฉันดูอาหนึ่ง ฉันจะอ่านมันในละหมาดของ ฉัน ท่านกล่าวว่า: ท่านจงกล่าวว่า: โอ้อัลลอฮฺ ﷻ แท้จริงฉันได้ธรรม ต่อตัวฉันเองเป็นการอธรรมอย่างมากและความผิดต่างๆจะไม่ถูก อภัยโทษเว้นแต่พระองค์ท่านเท่านั้น ดังนั้นจงอภัยโทษให้แก่ฉันการ อภัยโทษจากพระองค์ท่าน และโปรดเมตตาฉันแท้จริงพระองค์ท่าน เป็นผู้ทรงอภัยโทษทรงเมตตาอย่างยิ่ง”.

(บันทึกโดย al- Bukhāriy, n.d.: 834)

จากอายะฮ์และอะดีษคือพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่กระทำความผิดทั้งหลาย ด้วยการอภัยโทษและเมตตาเสมอแก่ผู้ที่ประสงค์

4. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะการแจกจ่าย หรือ การแผ่ให้กว้างขวางซึ่งปัจจัยยังชีพแก่ บ่าวที่พระองค์ประสงค์ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَعْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعِوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

(الزمر: 52)

ความว่า: “พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮฺทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้คับแคบ แท้จริงในการนั้นย่อม เป็นสัญญาณมากหลายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา”

(อซซุมร: 52)

แท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ คือผู้ทรงแจกจ่าย ผู้ทรงแผ่ปัจจัยยังชีพให้แก่บ่าวของพระองค์ คำบ่งชี้อายะฮ์ (يَبْسُطُ) เป็นคุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮฺ ﷻ พระองค์คือ ผู้ทรงแจกจ่ายหรือผู้ทรงแผ่ ให้อย่างกว้างขวาง พระองค์ทรงแผ่ปัจจัยยังชีพให้แก่บ่าวของพระองค์ทั้งหลายสำหรับผู้ที่พระองค์ทรง ประสงค์และทรงให้คับแคบซึ่งปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่ประสงค์เช่นกัน

ทำให้ทราบได้ว่าเรื่องของปัจจัยยังชีพไม่ได้ขึ้นอยู่กับความฉลาดหรือความโง่หรือการ แสวงหามาได้จากมนุษย์หากแต่ขึ้นอยู่กับการจัดสรรปันส่วนและเคล็ดลับของพระองค์

อัลกูรฎูบีย (al-Qurtubiy, 1964: 15/267) อธิบายอายะฮ์ดังกล่าวไว้ในตีฟฮีรของ เขาว่า: “แท้จริงในอายะฮ์นี้สำหรับกลุ่มคนที่พวกเขาศรัทธา กล่าวคือผู้ศรัทธาโดยเฉพาะก็เพราะว่า เขาเป็นผู้ที่พินิจพิจารณาใคร่ครวญถึงสัญญาณต่างๆและทำให้เกิดประโยชน์ด้วยกับมัน และเขารู้ว่า แท้จริงความมั่งคั่งของปัจจัยยังชีพแน่นอนเป็นกลหลอกกลาง และสิ่งดึงดูดอันร้อนรุ่มและการตระหนี่ มันนั้นสูงส่งและยิ่งใหญ่”

อัลบักฎวี (al-Baghwi, 1997: 7/125) ได้อธิบายว่า: (อัลลอฮฺทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ ที่พระองค์ทรงประสงค์) คือ “พระองค์จะทรงทำให้กว้างขวางของปัจจัยยังชีพสำหรับผู้ที่พระองค์ ทรงประสงค์และเช่นเดียวกันก็ทรงให้คับแคบแก่ผู้ที่ทรงประสงค์เช่นกัน”

จากการกล่าวถึงคุณลักษณะของการแจกแจงปัจจัยยังชีพของพระองค์นั้นทำให้ทราบว่าแท้จริงคุณลักษณะแห่งการประทานปัจจัยยังชีพนั้นจะมาน้อยเพียงใดในแต่ละวันขึ้นอยู่กับพระองค์

อัลลอฮ์ﷻได้ตรัสอีกเช่นกันในสุเราะฮ์อื่นๆว่า

﴿قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾

(سبأ: 39)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด แท้จริง พระเจ้าของฉันทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงให้แคบแก่เขา และอันใดที่พวกเขาบริจาค จากสิ่งใดก็ดีพระองค์จะทรงทดแทนมัน และพระองค์นั้นทรงเป็นผู้ดีเลิศแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัยยังชีพ”

(สะบะอ์: 39)

และมีฮะดีษของท่านเราะสูลﷺที่พูดถึงคุณลักษณะของการแผ่รับการกลับเนื้อกลับตัวของบ่าวของพระองค์ตลอด รายงานจากท่านอับูฮานาฟะฮ์จากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيُتُوبَ مُسِيءَ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيُتُوبَ مُسِيءَ اللَّيْلِ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا﴾

(أخرجه مسلم، د.ت.: 2759)

ความว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์ﷻผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงสูงส่งพระองค์ทรงแผ่พระหัตถ์ของพระองค์ตอนกลางคืนเพื่อผู้ที่กระทำความผิดเวลากลางวันได้กลับเนื้อกลับตัวและทรงแผ่พระหัตถ์พระองค์ตอนกลางวันเพื่อผู้ที่กระทำความผิดเวลากลางคืนได้กลับเนื้อกลับตัว ตราบจนกว่าดวงอาทิตย์จะขึ้นจากทิศตะวันตกของมัน”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 2759)

จากฮะดีษดังกล่าวบ่งบอกให้ทราบว่าอัลลอฮ์ﷻทรงแผ่รับจากการขอภัยโทษจากปวงบ่าวทั้งเวลากลางวันและกลางคืนทุกเวลา

5. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะการตัดสิน หรือ พิพากษาแก่บ่าวที่พระองค์ประสงค์ที่อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾

(الزمر: بعض من آية 3)

ความว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น”

(อฺซุซุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 3)

แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ คือผู้ทรงตัดสิน ผู้ทรงพิพากษาการกระทำของบ่าวของพระองค์ คำบ่งชี้อายะฮ์ (يَحْكُمُ) เป็นคุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮ์ ﷻ พระองค์คือ ผู้ทรงตัดสิน ทรงพิพากษาสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา ในการเคารพสักการะสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์

อฺฏอฎาะบะรีย (al-Tabariy, 2000: 21/252) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์นี้ว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ทรงแยกออกระหว่างพรรคพวกเหล่านั้นในวันกิยามะฮ์ซึ่งพวกเขาได้ยึดถืออย่างอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ ﷻ เป็นที่รักใคร่ช่วยเหลือในศุนยา ในสิ่งที่พวกเขาได้ขัดแย้งกันในสิ่งนั้นในศุนยาจากการอิวาดะฮ์ของพวกเขา สิ่งซึ่งพวกเขาเคารพบูชาในสิ่งนั้นแท้จริงพระองค์จะทรงให้พวกเขาหลงไปอยู่ในไฟนรกญะฮันนัมทั้งหมด เว้นแต่ผู้ที่เขาให้ความบริสุทธิ์ใจต่อศาสนาเพื่ออัลลอฮ์ ﷻ เขาให้ความเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์และเขาจะไม่ตั้งภาคีสิ่งใดกับพระองค์”

และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกเช่นกันในอายะฮ์ที่ 46

﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾

(الزمر: بعض من آية 46)

ความว่า: “พระองค์ท่านจะทรงตัดสินระหว่างปวงบ่าวของพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่”

(อฺซุซุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 46)

และพระองค์ทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน คำว่า **يَحْكُمُ** เป็นคุณลักษณะของพระองค์ อัลลอฮ์ ﷻ จะทรงตัดสินในการกระทำทุกอย่างของปวงบ่าวของพระองค์ พวกมุชริกีนพวกเขาจะรังเกียจเมื่อเอ่ยนามของอัลลอฮ์ ﷻ แต่กลับดีใจเมื่อเอ่ยถึงบรรดาพวกเจวิดแน่นอนพระองค์จะทรงตัดสินชี้ขาดระหว่างเขากับศัตรูของพวกเขา

อิบนุกะซีร (Ibn Kathir, 1999: 7/103) ได้อธิบายว่า (พระองค์ท่านจะทรงตัดสินระหว่างปวงบ่าวของพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่) คือ “ในศุนยาของพวกเขาพระองค์จะทรงแยกระหว่างพวกเขาในวันแห่งการกลับไปของพวกเขา และการฟื้นคืนชีพของพวกเขา และการลุกขึ้นของพวกเขาจากหลุมฝังศพของพวกเขา”

อัลบัยฎอวีย (al-Baydāwī, 1418H.:5/45: ได้อธิบายว่า (พระองค์ท่านจะทรงตัดสินระหว่างปวงบ่าวของพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่) คือ “พระองค์ท่านเพียงผู้เดียวทรงกำหนดผู้ที่จะทรงตัดสินระหว่างฉันและระหว่างพวกเขา”

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสอีกเช่นกันในสุเราะฮ์อื่นๆว่า

﴿اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾

(الحج: 69)

ความว่า: “อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกท่านในวันกิยามะฮ์
ในสิ่งที่พวกท่านได้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น”

(อัลหัจญ์: 69)

และมีชะดีษของท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ที่พูดถึงคุณลักษณะผู้ทรงตัดสิน และพิพากษา
รายงานจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮ์จากท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า

((مَا مِنْ صَاحِبٍ كَنْزٍ لَا يُؤَدِّي زَكَاتَهُ، إِلَّا أُحْمِيَ عَلَيْهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ،
فَيُجْعَلُ صَفَائِحَ فَيُكْوَى بِهَا جَنْبَاهُ، وَجَبِينُهُ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَ عِبَادِهِ،
فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، ثُمَّ يَرَى سَبِيلَهُ، إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ،
وَإِمَّا إِلَى النَّارِ،))

(أخرجه مسلم، د.ت.: 987)

ความว่า: “ไม่มีเจ้าของขุมทรัพย์คนใดที่เขาจะไม่ชำระซะกาต เว้น
แต่เขาจะลี้มรสความร้อนในไฟนรกจนอันนัม ดังนั้นถูกทำให้แนบ
แนบสีข้างทั้งสองของเขาโดนแนบและหน้าผากของเขาจนกว่า
อัลลอฮ์ ﷻ จะทรงตัดสินระหว่างบ่าวของพระองค์ ในวันหนึ่งปรากฏ
ว่าระยะเวลาของมันห้าแสนปี ต่อมาเขาจะเห็นเส้นทางของเขา
บางส่วนไปสวรรค์และบางส่วนไปนรก”

(บันทึกโดย Muslim, n.d.: 987)

จากอายะฮ์และชะดีษดังกล่าวสรุปได้ว่าแท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ คือผู้ที่ทรงชำระตัดสินการ
งานต่างๆ ที่บ่าวได้กระทำเอาไว้ในวันกิยามะฮ์อย่างยุติธรรม พระองค์จะทรงพิพากษาในสิ่งที่พวกเขา
ได้ขัดแย้งและกระทำการเคารพสักการะ พระองค์จะทรงตอบแทนให้แก่ผู้ปฏิเสธคือไฟนรกอัน
ร้อนแรง

6. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะ (เมื่อขวาของพระองค์) ในวันกิยามะฮ์แผ่นดินเป็นเพียงกำ
พระหัตถ์หนึ่งของอัลลอฮ์ ﷻ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาพระองค์ เป็นการแสดง
ความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ ไม่ให้มีการวิจารณ์ ปราศจากคุณลักษณะที่บกพร่องหรือเปรียบเทียบ
เสมือนคุณลักษณะมนุษย์ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(الزمر: 67)

ความว่า: “และพวกเขามีได้ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮ์อันพึงมีต่อ
พระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์
หนึ่งของพระองค์ในวันกิยามะฮ์ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้ง

ด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์และ
พระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี”

(อิซซุมร์: 67)

คำบ่งชี้อายะฮฺ (بَيِّنَاتٍ) “ด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์” คำว่า มือ เป็นคุณลักษณะ
หนึ่งของอัลลอฮฺ ﷻ และเป็นคุณลักษณะหนึ่งของมนุษย์คืออวัยวะที่มีสัดส่วน แต่สำหรับอัลลอฮฺ ﷻ คือ
คุณลักษณะของพระองค์ที่มั่นคงอยู่กับอาดัมตามที่ปรากฏในอัลกุรอานและอัลฮะดีษ เป็นพระหัตถ์ที่
เหมาะสมคู่ควรกับความสูงส่งและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ไม่สามารถเปรียบเทียบกับมนุษย์หรือสิ่ง
ถูกสร้างได้

อัลซะมัดชะรีย (al-Zamakhshariy, n.d.: 4/142) กล่าวไว้ในตีฟฮีรอัลกัซซาฟของ
ท่านว่า “เป้าหมายของคำพูดนี้เป็นการวาดให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์และมีให้
วิพากษ์วิจารณ์แต่ให้หยุดแค่เพียงข้อเท็จจริงเท่านั้น คือมิให้วิจารณ์ถึงกำพระหัตถ์หรือพระหัตถ์ขวา
แต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ มหาบริสุทธิ์ยิ่งจากสิ่งที่พวกมุชริกีนกล่าวหา เช่น คุณลักษณะที่
บกพร่องและไม่มีความสามารถ”

และแน่นอนรายงานนั้นพระหัตถ์ของพระองค์ (พระหัตถ์ขวา) ไม่ใช่อย่างพวกเรา
ความหมายคือ มือที่เป็นอวัยวะ แท้จริงสิ่งนั้นคือคุณลักษณะที่มีมาอย่างแท้จริงสมบูรณ์และเราไม่รู้
เป็นอย่างไรของคุณลักษณะนั้น และเราจะสิ้นสุดโดยการบอกกล่าวของคัมภีร์อัลกุรอานและข่าว
คราวที่สืบทอดรายงานที่ถูกต้อง และนี่คือแนวทางของอะฮฺลิสสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺ และท่านสุฟยาน
บินอฺยูยนะฮฺกล่าวว่า : “ทุกๆ สิ่งที่เป็นคุณลักษณะของอัลลอฮฺ ﷻ พระองค์ทรงให้ลักษณะตัวตนของ
พระองค์ด้วยกับพระองค์เองในคัมภีร์ของพระองค์ การอธิบายของพระองค์ การสาธยายของพระองค์
และการเจียบสงบต่อมัน” (al-Khāzin, ‘Alā’ a, al-Dīn, n.d.: 4/64)

จากอายะฮฺและคำอธิบายดังกล่าวสรุปได้ว่าสำหรับคุณลักษณะของอัลลอฮฺ ﷻ เป็น
คุณลักษณะที่มั่นคงอยู่กับพระองค์ ตามที่พระองค์ทรงแจ้งไว้ในอัลกุรอานและตามที่ ท่านศาสนทูต
ของท่านแจ้งไว้ในอัลฮะดีษนั้น เราได้สามารถทราบถึงวิธีการของมันแต่มันคือคุณลักษณะที่เป็นจริง
ตามความหมายของมันที่ไม่เหมือนกับคุณลักษณะของสิ่งที่ถูกสร้างพระองค์ทรงมีพระหัตถ์อย่าง
สมบูรณ์ที่คู่ควรกับพระองค์

อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ
كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾

(ص: 75)

ความว่า: “พระองค์ตรัสว่า อิบลิสเอ๋ย อะไรเล่าที่ขัดขวางเจ้ามิให้
เจ้าสุญูดต่อสิ่งที่ข้าได้สร้างด้วยมือทั้งสองของข้า เจ้าเยอหยิ่ง
จงหองนักรหรือ หรือว่าเจ้าอยู่ในหมู่ผู้สูงส่ง”

(ศอด: 75)

คำบ่งชี้ของอายะฮ์ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะมือของพระองค์ คือคำที่ความว่า (بِيَدَيْ) “ด้วยมือทั้งสองของข้า” นอกจากอายะฮ์ข้างต้นยังมีอีกหลายอายะฮ์ที่กล่าวถึงคุณลักษณะดังกล่าว ท่านอะนัส บินมาลิกได้รายงานจากท่านเราะสูลﷺ กล่าวว่า ((عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " يُجْمَعُ الْمُؤْمِنُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُونَ: لَوْ اسْتَشَفَعْنَا إِلَى رَبِّنَا فَيُرِيحُنَا مِنْ مَكَانِنَا هَذَا، فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ لَهُ: أَنْتَ آدَمُ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدَيْ))

(أخرجه البخارى، د.ت.: 7516)

ความว่า: “จากท่านอนัสﷺ กล่าวว่า ท่านเราะสูลﷺ กล่าวว่า บรรดาศรัทธาชนถูกรวมกันไว้ในวันสิ้นโลกแล้วพวกเขาจะกล่าวว่า หากพวกเขาขอความช่วยเหลือจากผู้อภิบาลของเราพระองค์ก็จะให้ความสะดวกแก่เรา ณ สถานที่ของเขานี้ แล้วพวกเขาไปพบบีอาดัมﷺ แล้วกล่าวแก่เขาว่า ท่านคือ อาดัมﷺ บิดาของมนุษย์ อัลลอฮ์ﷻ ได้บันดาลท่านด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง”

(บันทึกโดย al- Bukhāriy, n.d. : 7516)

การศรัทธาของอิมามอัซฮาฟีอียี่ในเรื่องนี้ได้รับการยืนยันว่าท่านศรัทธาต่อพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ﷻตามที่พระองค์ทรงให้คุณลักษณะกับมันโดยไม่มีการเปรียบเทียบตามจำกัด คำตรัสของอัลลอฮ์ﷻที่ว่า

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

(الشورى: بعض من آية 11)

ความว่า: “ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์ผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น”

(อัซซุรอ: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 11)

จากอายะฮ์สามารถเข้าใจได้ว่า บรรดาคุณลักษณะของอัลลอฮ์ﷻไม่เหมือนกับ บรรดาคุณลักษณะของสิ่งถูกสร้างทั้งหมด แม้ว่าการกล่าวถึงคุณลักษณะในสำนวนเดียวกันก็ตาม เพราะอัลลอฮ์ﷻได้ยืนยันแล้วว่าคุณลักษณะของพระองค์ไม่เหมือน และพระองค์ก็ได้ปฏิเสธความเหมือนอย่างแน่นอน

อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ

مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾

(المائدة: بعض من آية 64)

ความว่า: “และชาวอิหร่านได้กล่าวว่า พระหัตถ์ของอัลลอฮ์นั้นถูก
ล่ามตรวน มือของพวกเขาต่างหากที่ถูกล่ามตรวนและพวกเขาได้รับ
ละอนัต เนื่องจากสิ่งที่พวกเขา พุดหามีได้พระหัตถ์ทั้งสองของ
พระองค์ถูกแบออกต่างหาก ซึ่งพระองค์จะทรงแจกจ่ายอย่างไรก็ได้
ที่พระองค์ทรงประสงค์”

(อัลมาอิดะฮฺ: ส่วนหนึ่งจากอายะฮฺที่ 64)

อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾

(الفتح: بعض من آية 10)

ความว่า: “แท้จริงบรรดาผู้ที่ให้สัตยาบันกับเจ้านั้นเสมือนกับว่าพวก
เขาได้ให้สัตยาบันกับอัลลอฮ์พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ทรงอยู่เหนือมือ
ของพวกเขา”

(อัลฟัตฮ: ส่วนหนึ่งจากอายะฮฺที่ 10)

การพุดถึงคุณลักษณะของอัลลอฮ์ﷻก็สามารถที่จะพุดเหมือนกันพระองค์ได้กล่าว
ในอัลกุรอานทั้งนี้ท่านเราะสูลﷺก็ได้พุดหรืออธิบายตามที่ระบุไว้ในอัลกุรอาน ท่านอบูซุร็อยเราะฮ์
رضิได้รายงานจากท่านเราะสูลﷺกล่าวว่า

((عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: " يَدُ اللَّهِ

مَلَأَى لَا يَغِيضُهَا نَفَقَةٌ، سَحَاءُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ))

(أخرجه البخارى، د.ت.: 7411)

ความว่า: “พระหัตถ์ของอัลลอฮ์นั้นเต็มไปด้วยสิ่งที่ดี การทุ่มเทใช้
มันทั้งกลางวันและกลางคืนมิได้ทำให้มันขาดหาย”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy, n.d.: 7411)

จากอัลกุรอานและอัลฮะดีษที่ผู้วิจัยกล่าวมานั้นชี้ให้เห็นว่า “พระหัตถ์” เป็น
คุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮ์ﷻพระองค์ทรงมีพระหัตถ์ที่คู่ควรเหมาะสมกับพระองค์

ความจริงนั้นคือ คุณลักษณะของอัลลอฮ์ﷻและลักษณะของมนุษย์นั้นเหมือนกัน
เพียงแต่ชื่อไม่ได้เหมือนกันในระดับของความแท้จริง เพราะฉะนั้นเมื่อใดที่มีการอ้างอิงถึงคุณลักษณะ
อัลลอฮ์ﷻจะต้องรับเอาความหมายทั้งหมดโดยไม่ตีความแต่ต้องปลอดภัยจากการเปรียบเทียบกับ
ความด้อยของมนุษย์ด้วยเช่นกัน

จากอายะฮฺทำให้ทราบว่าแท้จริงความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับผู้สร้างนั้นมีเพียงน้อยนิด
เท่าที่พระองค์ได้เปิดเผยผ่านบรรดาศาสนทูตของพระองค์เท่านั้น เพราะฉะนั้นมนุษย์จำเป็นต้องอยู่ใน
ข้อจำกัดในการรับรู้ที่คับแคบ ดังกล่าวนี้เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ให้อำนาจที่อิสระกับสติปัญญาของตัว

ของเขาเองในการอธิบายลักษณะของพระเจ้าเขาก็ยอมตกอยู่ในความผิดพลาดโดยการไปกำหนดลักษณะของอัลลอฮฺﷻ ด้วยลักษณะของสิ่งที่อัลลอฮฺﷻ สร้าง (บิลาล ฟิลิปส์, 2547: 34-35) และแนวทางของสลัฟในการอธิบายหลักเตฮะดีดอัลอัสมาอ์ วัตศิฟาตที่ชัดเจนจะเปลี่ยนไป (อบูล ลัยษ, 2544: 38)

ทัศนะของ (أهل السنة والجماعة) เขาได้ให้คุณลักษณะของพระองค์ด้วยกับสิ่งที่พระองค์บอกด้วยคุณลักษณะของพระองค์เอง และด้วยกับคุณลักษณะที่เราะสูตﷺ ได้บอกเอาไว้ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงและไม่มีการปฏิเสธและไม่มีการถามถึงวิธีการอย่างไร และพวกเขายืนยันสิ่งที่พระองค์ทรงยืนยันด้วยตัวของพระองค์เองจากคุณลักษณะของพระองค์ และพวกเขาปฏิเสธความเหมือนของสิ่งที่ถูกสร้างต่างๆกับพระองค์ทั้งหมด และพวกเขายืนยันว่าอัลลอฮฺﷻ มีคุณลักษณะต่างๆที่สมบูรณ์แบบเลย และพวกเขาปฏิเสธการหยิบยกตัวอย่างให้เสมอเหมือนกับพระองค์ พวกเขาให้ความบริสุทธิ์ต่อพระองค์ จากความบกพร่องและการปฏิเสธ และจากการเปรียบเทียบและเสมอเหมือนและพวกเขายืนยันโดยไม่มีการเปรียบเทียบและให้ความบริสุทธิ์ไม่มีการปฏิเสธ (لَيْسَ كَمِثْلِهِ) (وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ คำพูดนี้ตอบโต้ผู้เลียนแบบเสมอเหมือน เป็นการตอบโต้ผู้ที่ปฏิเสธ และอัลลอฮฺﷻ คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น (al-Dhahabiy, n.d.: 103)

อาตมันหรือซาตของพระองค์นั้นไม่สามารถเอาตัวของสิ่งใดๆมาเปรียบเปรยได้และคุณลักษณะของพระองค์จะเอาลักษณะใดๆมาเทียบก็ไม่ได้ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่งไม่ทรงมีพระนามเหมือนกับใคร ไม่ทรงมีผู้ใดเท่าเทียม ไม่ทรงมีภาคีคู่เคียง และมีอาจเปรียบเทียบกับมัคลักหรือสรรพสิ่งต่างๆได้ (อับดุลลอฮฺ บิน อับดุลอะหะมัด อัลอะชะรีย, 2545: 65)

สรุปได้ว่า อัลลอฮฺﷻ ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวที่ควรแก่การเคารพภักดี เป็นผู้ที่มีพระนามและคุณลักษณะอันสูงส่ง ที่สมบูรณ์ และสวยงามยิ่ง ตามที่อัลกุรอานได้ระบุไว้ แต่ถึงกระนั้นก็ยังมิมีมนุษย์บางกลุ่มได้มีหลักการศรัทธาเกี่ยวกับพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ที่ผิดและขัดแย้งกับตัวบทหลักฐานที่ชัดเจนซึ่งทำให้เขากลายเป็นผู้ที่หลงผิด ดังนั้นจำเป็นที่เราจะต้องศรัทธาและเชื่อมั่นถึงพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮฺﷻ ตามที่อัลกุรอานและอัลฮะดีษได้ระบุไว้และยึดมั่นต่อแนวทางของอะฮฺล อัสสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺอย่างเคร่งครัด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์หลักอรรถศาสตร์ในสุเราะฮ์อซซุหมัร ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และสรุปผลการวิจัยตามลำดับ ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความหมาย และความสำคัญของหลักอรรถศาสตร์
2. เพื่อศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์อซซุหมัร
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ หลักอรรถศาสตร์ในสุเราะฮ์อซซุหมัร

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่ามีมีความสำคัญและประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ได้ทราบถึง ความหมายและความสำคัญ เกี่ยวกับหลักอรรถศาสตร์
2. ได้ทราบถึงแนวคิดของอุละมาอ์ต่างๆและแนวทางการอธิบายหลักอรรถศาสตร์
3. ได้ทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์อซซุหมัร
4. ได้ทราบถึงรายละเอียดของหลักอรรถศาสตร์ ในสุเราะฮ์อซซุหมัร
5. สามารถนำข้อมูลจากการวิจัย ครั้งนี้เพื่อประโยชน์ของสังคมมุสลิม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาวิจัยเอกสารเชิงพรรณนา(Descriptive Research)

2. แหล่งข้อมูล

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเอกสาร (Documentary Research) มาจากแหล่งข้อมูลที่สำคัญ 3 แหล่งที่สำคัญด้วยกันคือ

2.1 เอกสารปฐมภูมิ

1. หนังสือตฟสีร์และอายะฮ์ต่างๆที่เกี่ยวกับหลักอรรถศาสตร์ เช่น ตฟสีร์ อัลกรุอาน อัลอาศิม ของอิบนุกะษีร์ ตฟสีร์ ญามิอ อัลบะยาน อัน ตะวีลิล อัลกรุอาน ของอิมามอฏเฐาะบารี

2. หนังสือฮะดีษที่ระบุตัวบทฮะดีษเกี่ยวกับหลักอัสเตฮาดจาก กุฎบ 9 เล่ม เช่น เคาะฮียอัลบุดอรียฺ เคาะฮียมุสลิม สุนันอบูดาวูด สุนันอัตติรมีซีย

2.2 เอกสารตุติยุมิ

1. หนังสืออรรถาธิบายอัลกุรอานที่ขยายความอายะฮ์อัลกุรอานที่มีอยู่ในสุเราะฮ์ อัซซุมัร หรืออายะฮ์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือฟัตฮ อัลมะญิด

2. หนังสืออธิบายฮะดีษที่อธิบายเกี่ยวกับหลักอัสเตฮาด ทั้ง 3 ประเภทในสุเราะฮ์ อัซซุมัร เช่น หนังสือฟัตฮ อัลบารีย

3. หนังสืออัสเตฮาดหรือหนังสืออะกิดะฮ์ต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษาหลักอัสเตฮาด ทั้งที่เป็นภาษาอาหรับและภาษาไทย เช่น หนังสือหลักการยึดมั่นของอัสสะละฟุศศอและห์ หนังสือ 99 พระนามของอัลลอฮ์ﷻ

2.3 เอกสารตติยุมิ

1. หนังสือพจนานุกรมอธิบายศัพท์ภาษาอาหรับที่เป็นภาษาอาหรับ และ ภาษาไทย

2. หนังสือการใช้ศัพท์เทคนิคต่างๆทางวิชาการเช่นด้านอะกิดะฮ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์และแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ศึกษาพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานจากฉบับที่มีความหมายภาษาไทย รวบรวม และเรียบเรียงอายะฮ์อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับหลัก อัสเตฮาด ทั้ง 3 ประเภท อันประกอบด้วย เตฮาด อัรรูบียะฮ์ เตฮาดอัลอูลูอียะฮ์ และเตฮาดอัลอัสมาอ์ วัศฟีฟาตพอสังเขปเป็นขอบเขตในการศึกษาแต่ละเรื่อง

2. ศึกษาและรวบรวมฮะดีษที่เกี่ยวกับหลักอัสเตฮาด จากหนังสือฮะดีษ ผู้วิจัยจะยึดถือฮะดีษทั้ง 9 เล่ม ที่เป็นที่ยุ้จักและมีชื่อเสียง ได้แก่ เคาะฮียอัลบุดอรียฺ เคาะฮียมุสลิม สุนันอบูดาวูด สุนันอัตติรมีซีย สุนันอันนะสาอียฺ สุนันอิบนุมาญะฮ์ สุนันอัตติรมียฺ มุวัฏฏะฮ์ของอิมามมาลิก มุสนัดของอิมามอะฮมัด

3. ศึกษาและรวบรวมหนังสืออ้างอิงตำราที่เขียนโดยอุละมาอ์ที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปโดยเฉพาะอุลามาร์อะฮฺล อัสนุนะฮ์ วัอะลญะมาอะฮ์ทั้งมุตะกอดดีมุน (อุละมาอ์ที่มีชีวิตอยู่ในช่วง 300 ปีแรกแห่งฮิจญ์เราะฮ์ศักราช) และอุละมาอ์มุตะอักคิรูน (อุละมาอ์ที่มีชีวิตอยู่หลังจาก 300 ปีแห่งฮิจญ์เราะฮ์ศักราช) ตลอดจนอุลามาร์ปัจจุบันที่อธิบายเรื่องของ หลักอัสเตฮาดที่สอดคล้องกับแนวทางของสะลัฟ

4. รวบรวมทัศนะอุลามาร์ตีฟสีรบีลมะอ์ซูรและทัศนะของอุละมาอ์ฮะดีษและอะกิดะฮ์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยคือ แบบบันทึกซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลเอกสารและข้อมูลเนื้อหาของแต่ละหัวข้อ

5. การจัดกระทำข้อมูล

เมื่อศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลที่ได้มาแยกแยะจัดเก็บเป็นหมวดหมู่ และดำเนินทีละขั้นตอนตามหัวข้อวิจัยที่ได้กล่าวไว้

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้หลักการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์อายุอะลกุรอนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหลัก อัตเตฮีด ทั้ง 3 ประเภท คือ เตฮีดอัรรูบียะฮฺ เตฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ และเตฮีดอัลอัสมาอ์ วัศศิฟาต ที่นำมาใช้เป็นหลักฐานโดยใช้การอธิบายจากหนังสือตัฟซีร์บิลมะอ์ซุรหมายถึงการอธิบายอะลกุรอนโดยการยึดเอาหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดในการอธิบาย และจากคำอธิบายของบรรดานักวิชาการด้านตัฟซีร์
2. การวิเคราะห์หะดีษโดยยึดหลักการของมุศฎาะละฮะฮฺชะฮะฮฺยัคนัฮฺชะฮะฮฺในเศาะฮิฮอัลบุคอรี และมุสลิม
3. ผู้วิจัยจะยึดหะดีษเศาะฮิฮและหะสันเป็นหลักสำคัญในการอธิบายเพื่อยืนยันความถูกต้อง ส่วนหะดีษฎะอ์ฟและหะดีษเมาฎูอ์จะไม่ใช่ในการอ้างอิงไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น
4. วิเคราะห์ทัศนะต่างๆของอุละมาอ์โดยใช้หลักเกณฑ์ คือใช้ทัศนะของอุละมาอ์ที่มีเห็นตรงกันหรือ มีเพียงทัศนะเดียวผู้วิจัยจะถือว่าเป็นทัศนะที่ถูกต้องส่วนทัศนะที่แตกต่างหรือขัดแย้งกันจะพิจารณาทัศนะที่ใกล้เคียงกับหลักฐานอัลกุรอนและอัลหะดีษที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ของอายะฮฺมากที่สุด

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยหัวข้อ “การศึกษาวิเคราะห์หลักอัตเตฮีดในสุเราะฮฺอัซซุมัร” ซึ่งผลการศึกษาระยะนี้ ผู้วิจัยพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอัตเตฮีด

5.1.1.1 ความหมายของอัตเตฮีด

- 1) เตฮีด คือการทำให้สิ่งหนึ่งนั้นเป็นหนึ่งเดียว หรือการพาดพิงสิ่งหนึ่งในความเป็นเอกะ หมายถึงการทำให้อัลลอฮฺﷻเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่มีภาคีในทุกรูปแบบและในทุกสถานการณ์
- 2) เตฮีดคือการให้ความเป็นหนึ่งเดียวกับอัลลอฮฺﷻด้วยกับคุณลักษณะเฉพาะของพระองค์ ไม่ว่าจะด้วยการทำงานต่างๆของพระองค์เอง (อัรรูบียะฮฺ) หรือด้วยการทำงานต่างๆของปวงบ่าวที่กระทำงานต่างๆเพื่อเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงผู้เดียว (อัลอูลูฮียะฮฺ) หรือด้วยการศรัทธามั่นว่าอัลลอฮฺﷻทรงมีพระนามอันวิจิตรและคุณลักษณะอันสูงส่งแต่เพียงผู้เดียว (อัลอัสมาอ์ วัศศิฟาต)
- 3) เตฮีดคือการให้ความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮฺﷻในการอับาดะฮฺทุกอย่างด้วยความบริสุทธิ์ใจ พร้อมกับยึดมั่นความเป็นหนึ่งเดียวในความเป็นตัวตนของพระองค์ คุณลักษณะของพระองค์และการกระทำต่างๆของพระองค์

จากความหมายของเตฮีดที่กล่าวมาข้างต้นกล่าวคือ การศรัทธาว่าอัลลอฮฺﷻคือผู้ทรงเอกะโดยไม่มีภาคีใดๆร่วมในอำนาจการบริหาร การจัดการของพระองค์ต่อสรรพสิ่งทั้งหมด และไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนคล้ายคลึงกับตัวตนหรือลักษณะของพระองค์อีกทั้งไม่มีสิ่งใดที่คู่ควรหรือเหมาะสมที่จะได้รับการเคารพสักการะในฐานะพระเจ้านอกจากพระองค์พระเจ้าแห่งสากลโลก

5.1.1.2 การแบ่งประเภทของอิตเตาฮีด

1) อุละมาอ์ได้แบ่งประเภทของอิตเตาฮีดออกเป็นสองกลุ่มด้วยกัน กลุ่มแรกได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือเตาฮีดอัลมะอริฟะฮฺ วัลอิชบาต และเตาฮีดอัลญุฎะลียะฮฺ วัลกอศดฺ หรือเตาฮีดอัลเกอวาลี และเตาฮีดอัลอะมะลียะฮฺ เป็นการแบ่งของอุละมาอ์ สะลัฟมันฮะญี และเป็นทัศนะที่สนับสนุนโดยอิบนุก็อยยิมและอิบนุตัยมียะฮฺ (al-Tamīmī, 1999: 38-39)

ต่อมาอีกกลุ่มที่สอง ได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภทตามทัศนะของอุละมาอ์สะลัฟส่วนใหญ่คือ 1. เตาฮีดอรรูบียะฮฺ 2. เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ 3. เตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัลศิฟาต เป็นทัศนะของอิมามอบูฮะนีฟะฮฺ, อิมามอัชชาฟีอี, อัลกอฎี อิบูยูสุบ, อิบนุบัฏฏอฮฺ, อัลอักบรียะฮฺ, อิบนุมันดะฮฺ, อิบนุญะรียะฮฺ, อัลญะบะรี (al-Abbād, 1997: 34-45) และเชคมุหัมมัด บิน อับดุลวะฮฮาบ

2) สาเหตุของการแบ่งประเภทของเตาฮีดที่แตกต่างกัน ในบรรดาอุละมาอ์สะลัฟ เนื่องจากสาเหตุ 2 ประการคือ 1. เกิดจากมุมมองที่แตกต่างกัน 2. เกิดจากการใช้สำนวนที่แตกต่างกัน ถึงแม้บรรดาอุละมาอ์จะแบ่งประเภทของเตาฮีดมีความแตกต่างกัน แต่อยู่ในความหมายเดียวกัน มิได้ขัดแย้งกันแต่อย่างใดทั้งนี้ถือว่าทัศนะทั้งสองถูกต้องตามหลักฐานที่ปรากฏในอัลกุรอานและอัลฮะดีษ

3) ตามทัศนะของอุละมาอ์สะลัฟส่วนใหญ่แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. เตาฮีดอรรูบียะฮฺ คือ การยืนยันถึงความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮ์ﷻในฐานะพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบริหารทุกสรรพสิ่ง พระองค์คือ ผู้ทรงให้และทรงยับยั้งทุกสิ่งทุกอย่าง ด้วยความสามารถของพระองค์โดยไม่มีผู้ใดมีความสามารถหรือเทียบเท่า หรือหุนส่วนใด ๆ กับพระองค์

2. เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ คือ การรู้และการยอมรับว่าพระองค์อัลลอฮ์ﷻ นั้นเป็นที่เคารพภักดีของสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย พร้อมทั้งเอกภาพและบริสุทธิ์ใจในการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์อัลลอฮ์ﷻ เพียงองค์เดียวเท่านั้น

3. เตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัลศิฟาต คือ การศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์ﷻ ด้วยพระนามที่ประเสริฐและคุณลักษณะที่สูงส่งยิ่งของพระองค์ตามที่ปรากฏในอัลกุรอานและอัลฮะดีษ ศรัทธาในความหมายและเนื้อหาของทั้งสอง โดยไม่ปฏิเสธ ไม่แปรความหมายหรือตีความหมายไปเป็นอย่างอื่น ไม่นำไปเปรียบเทียบ เสมอเหมือนกับลักษณะของสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหลาย ไม่มีการตัดทอนหรือต่อเติมพระนามและคุณลักษณะของพระองค์

5.1.1.3 หลักการเตาฮีดในยุคท่านนบีมุฮัมมัดﷺ, ยุคเศาะฮาบะฮฺ, ยุคตาบียีน

1) ยุคท่านนบีมุฮัมมัดﷺ แท้จริงหลักการเตาฮีดในยุคสมัยของท่านนบีﷺ นั้นเป็นหลักเตาฮีดที่ถูกต้อง มีความบริสุทธิ์ปราศจากข้อครหาแคลง ข้อสงสัยใดๆ เพราะเหล่าบรรดาเศาะฮาบะฮฺที่ใกล้ชิดกับท่านนบีมุฮัมมัดﷺ พวกเขาเชื่อมั่นและศรัทธาแน่นอ้อมรับตามคำบัญชาของอัลลอฮ์ﷻ และคำสั่งใช้ของท่านนบีมุฮัมมัดﷺ ไม่ว่าจะสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นหรือไม่ก็ตาม จะเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับสติปัญญาหรือไม่ก็ตามแต่พวกเขาก็เชื่อมั่นศรัทธาตามที่ปรากฏในอัลกุรอานและอัสสุนนะฮฺของท่านนบีมุฮัมมัดﷺ ทุกประการ

2) ยุคเศาะฮาบะฮ์ ในยุคของเศาะฮาบะฮ์หลักการเตาฮีดเริ่มมีการเบี่ยงเบนเกิดขึ้น เริ่มมีปัญหาคาญวุ่นวายเกิดขึ้นตามมาหลังจากที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้เสียชีวิตลง เป็นความขัดแย้งที่ไม่เกี่ยวกับเตาฮีดโดยตรงแต่มีผลส่งถึงเตาฮีดเช่น มุสลิมบางคนในสมัยเศาะลีฟะฮ์ท่านอับูบักร์ ﷺ ได้ ตักศาสนาและออกนอกแนวทางอิสลามเนื่องจากไม่ยอมจ่ายซะกาต จนกระทั่งนำไปสู่สงคราม และ เกิดพิตนะฮ์คาญวุ่นวายเกิดขึ้นคือมีการลอบสังหารเศาะลีฟะฮ์อูษมาน บิน อ์ฟฟาน ด้วยน้ำมือของ กลุ่ม สะบะอียะฮ์ ยิ่งกว่านั้นในยุคของท่านเศาะลีฟะฮ์อลี บิน อปีฏอลิบ ﷺ พวกนอกรีตได้ขยาย อิทธิพลไปตามหัวเมืองต่างๆคือกลุ่ม เคาะวาริจญ์ซึ่งพวกเขามีแนวทางที่เบี่ยงเบนอย่างเห็นได้ชัดใน ด้านหลักศรัทธาและความเชื่อ บางกลุ่มในพวกเขาเชื่อว่าท่าน อลี บิน อปีฏอลิบ ﷺ เป็นพระเจ้า จน ในที่สุดท่านอลี บิน อปีฏอลิบ ได้จัดการกับกลุ่มนอกรีตนี้ด้วยการจับเผา

ถึงอย่างไรก็ตามหลักเตาฮีดในยุคเศาะฮาบะฮ์ยังคงเป็นหลักเตาฮีดที่อยู่บนหลักการ ที่ถูกต้องครบถ้วนตามแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ยังไม่มีการใช้แนวทางที่เบี่ยงเบนที่แตกต่างไป จากแนวทางของท่านซึ่งพวกเขาได้ยึดมั่นตามแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ดังที่พวกเขาได้รับการ อบรมสั่งสอนจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ

3) เตาฮีดในยุคสมัยหลังจากบรรดาเศาะฮาบะฮ์นั้นคือยุคของตาบิอิน ซึ่งหลังจากที่ บรรดาเศาะฮาบะฮ์ได้เสียชีวิตไปผู้ที่สืบทอดเจตนารมณ์ต่อคือบรรดาตาบิอิน ซึ่งพวกเขาได้มีชีวิตอยู่ ร่วมกับบรรดาเศาะฮาบะฮ์ พวกเขาได้ดำรงไว้ซึ่งหลักเตาฮีดตามแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ตาม แนวทางของบรรดาเศาะฮาบะฮ์แม้จะมีแนวคิดที่เบี่ยงเบนในเรื่องศาสนาเกิดขึ้นมากมายก็ตาม ซึ่งกลุ่ม ต่างๆที่เกิดขึ้นล้วนแต่มีแนวคิดที่เริ่มเบี่ยงเบนในหลักเตาฮีดโดยเฉพาะในเรื่องของพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ เช่นกลุ่มญะฮมิยะฮ์ได้เผยแพร่ความเชื่อว่าอัลกุรอานเป็นมัดลูก(สิ่งถูกสร้าง)เป็นกลุ่มแรกที่ได้กล่าวถึง เรื่องดังกล่าว พวกเขาปฏิเสธคุณลักษณะและพระนามที่แท้จริงทั้งหมดโดยถือว่าพระนามของอัลลอฮ์ ﷻ เป็นเชิงอุปมา (มะญาฮ) เพราะมิฉะนั้นก็จะเหมือนกับมนุษย์และสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย

ถึงแม้หลักเตาฮีดในยุคนี้เริ่มจะมีแนวทางที่เบี่ยงเบนเกิดขึ้นมากมายแต่ก็ยังคงเป็นที่ ยืนยันจากคำกล่าวของตะบิอินบางท่าน ที่บ่งบอกถึงหลักเตาฮีดที่ดำเนินตามแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และสอดคล้องกับเตาฮีดในยุคของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เช่นกัน

5.1.1.4 ความสำคัญของอัตเตาฮีด

เตาฮีดนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่มุสลิมจะต้องเรียนรู้และมีหลักความเชื่อที่ถูกต้องเป็น สิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตที่เขาผู้นั้นจำเป็นจะต้องดำเนินตามบทบัญญัติของอัลลอฮ์ ﷻ และแบบอย่าง ของท่านเราะสูล ﷺ ซึ่งเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดหากเขาผู้นั้นมีหลักความเชื่อความศรัทธาที่ผิดไปจาก อัลกุรอานและอัลอะดีซแนอนเขาผู้นั้นย่อมล้มเหลวในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และโลกหน้า

ความสำคัญของเตาฮีด คือ 1. เตาฮีดคือเป้าหมายแรกที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสร้างสรรพสิ่ง ทั้งหลายและเป็นสิ่งแรกที่มุสลิมจะต้องเรียนรู้และปฏิบัติ (อัซซาริยาต: 56, มุฮัมมัด: 19) 2. เตาฮีด เป็นหลักธรรมชาติของอัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมชาติของมนุษย์ที่พระองค์สร้างขึ้น มา (อ์รุม: 30) 3. เตาฮีดเป็นเป้าหมายแรกของการตะวะฮ์เรียกร้องเชิญชวนของบรรดาเราะสูล ﷺ ใน ทุกๆยุคสมัย (อัลอันบิยาฮ์: 25) 4. เตาฮีดคือเป้าหมายที่ประธานคัมภีร์มา(ฮุด:1-2) 5. เตาฮีดเป็น กุญแจสำคัญที่จะทำให้อับาดะฮ์ได้รับการตอบรับจากอัลลอฮ์ ﷻ (อัลบัยยินะฮ์: 5) 6. เตาฮีดคือสิ่ง

ที่มาแบ่งแยกผู้ที่ศรัทธาและปฏิเสธ (มุฮัมมัด: 22) 7. เตาฮีดคือสัญลักษณ์แห่งความเป็นเอกภาพและ
 ภาวทรภาพของประชาชาติอิสลาม (อัลอันบิยาอ์: 92)

5.1.1.5 ความประเสริฐของอัตเตาฮีด

เตาฮีดถือเป็นสิ่งที่มีความประเสริฐที่สุด จากความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ที่อัลลอฮ์
 ทรงประทานให้สำหรับมนุษย์ผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์ และประกอบกิจการงานที่ดีทั้งหลายด้วยความ
 บริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์เท่านั้นซึ่งพระองค์จะทรงประทานรางวัลให้เขาได้รับทั้งโลกนี้และโลกหน้า

ความประเสริฐของอัตเตาฮีด คือ 1. เตาฮีดจะลบล้างความผิดบาปต่างๆ (อันนิสาอ์: 48)
 2. เตาฮีดเป็นสาเหตุในการตั้งถิ่นฐานของความจำเริญ (อัลอะฮรอฟ: 96, อีรุม: 41) 3. เตาฮีดเป็น
 เงื่อนไขได้รับการช่วยเหลือและความสามารถ ความมั่นคง (อันนูร: 55, อัลอันฟาล: 26) 4. เตาฮีด
 เป็นเงื่อนไขได้รับความปลอดภัยและทางนำ (อาล อิมรอน: 151, อัลอันอาม: 82) 5. เตาฮีดเป็น
 เงื่อนไขในการชะฟาอะฮ์ (อภัยโทษ) (ฏอฮา: 109, อาล อิมรอน: 85) 6. เตาฮีดคือเงื่อนไขในการเข้า
 สวรรค์และรอดพ้นจากไฟนรกตลอดกาล (อัลมาอิดะฮ์: 72)

5.1.2 ศึกษาเกี่ยวกับสุเราะฮ์อ์ซุซุมัร

5.1.2.1 ความหมายของสุเราะฮ์อ์ซุซุมัร: สุเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่าสุเราะฮ์อ์ซุซุมัร
 เพราะอัลลอฮ์ทรงกล่าวถึงกลุ่มแรกคือกลุ่มของผู้ที่มีความทุกข์ที่เป็นชาวนรกร่วมกับความต่ำ
 ต้อยและการไร้เกียรติ. และทรงกล่าวถึงกลุ่มหลังคือกลุ่มของผู้ที่มีความสุขสำราญที่เป็นชาวสวรรค์
 พร้อมกับการยกย่องให้เกียรติ.

5.1.2.2 การตั้งชื่อสุเราะฮ์: ในการตั้งชื่อสุเราะฮ์อ์ซุซุมัรเนื่องจากมีคำว่า (زُمرًا) ถูก
 กล่าวในสุเราะฮ์อ์ซุซุมัรช่วงท้ายของสุเราะฮ์สองครั้งด้วยกัน คืออายะฮ์ที่ 71 และอายะฮ์ที่ 73

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمرًا﴾

(الزمر: بعض من آية 71)

ความว่า: “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนสู่นรกเป็นกลุ่มๆ”
 (อ์ซุซุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 71)

และอัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمرًا﴾

(الزمر: بعض من آية 73)

ความว่า: “และบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาจะถูกนำสู่สวน
 สวรรค์เป็นกลุ่ม ๆ”

(อ์ซุซุมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 73)

5.1.2.3 รายละเอียดของสุเราะฮฺ : สุเราะฮฺอัซซุหม์รเป็นสุเราะฮฺที่ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮฺมีจำนวน75อายะฮฺ เป็นสุเราะฮฺที่39 ญุซที่23 ถูกประทานลงมาหลังจากสุเราะฮฺสะบะฮ์ สุเราะฮฺอัซซุหม์รเป็นสุเราะฮฺมักกีเยฮฺที่กล่าวถึงหลักการเตาฮีดทั้งสามประเภทคือเตาฮีด ัรรูปูบียะฮฺ เตาฮีดอัลลูลูฮียะฮฺ และเตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัศศิฟาต อย่างละเอียดจนเกือบเป็นแกนหลักของสุเราะฮฺ เป็นรากฐานของการอีมาน เป็นรากฐานของการศรัทธาที่ต้องตลอดจนผลตอบแทนสำหรับผู้ศรัทธาคือสวรรค์และผู้ปฏิเสธคือนรกพระองค์ทรงตัดสินในสิ่งที่พวกเขากระทำอย่างยุติธรรมที่สุด

5.1.2.4 สุเราะฮฺอัซซุหม์รเป็นสุเราะฮฺหนึ่งในอัลกุรอานที่มีความประเสริฐและได้รับผลบุญสำหรับผู้ผู้อ่านเช่นเดียวกับสุเราะฮฺอื่นๆและท่านเราะฮ์สุลﷺก็ได้ให้ความสำคัญในการอ่านเป็นประจำก่อนนอน ดังที่ปรากฏในชะดีษของท่านเราะฮ์สุลﷺ ดังต่อไปนี้

((عَنْ أَبِي لُبَابَةَ، قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ، «كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الزُّمَّرَ، وَبَنِي إِسْرَائِيلَ»))

(أخرجه الترمذي، 1975: 3405)

ความว่า: “จากท่านอบีลูบาบะฮฺกล่าวว่า:ท่านหญิงอาอิชะฮฺกล่าวว่าปรากฏว่าท่านเราะฮ์สุลﷺจะไม่นอนจนกว่าเขาจะอ่านสุเราะฮฺ อัซซุหม์รและสุเราะฮฺบনীอิสรออิล (สุเราะฮฺอิสรออ)”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975: 3405)

5.1.2.5 สุเราะฮฺอัซซุหม์รได้กล่าวถึงสาเหตุของการประทานบางอายะฮฺเพื่อยกให้เห็นถึงความสำคัญของการศรัทธา ตัวอย่างเช่นการเคารพสักการะต่อพระเจ้า

สาเหตุของการประทานอายะฮฺที่ 64 อัลลอลฮฺษะตริสว่า

﴿قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾

(الزمر: 64)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านใช้ให้ฉันเคารพสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอลฮฺษะตริสว่าหรือ โอ้ปวงบ่าวผู้โง่เขลาเอ๋ย”

(อัซซุหม์ร: 64)

อิบนุกะษีร์(ibn-Kathir, 1999: 7/112) กล่าวในตัฟซีร์ของเขาว่า: “ท่านอิบนุอับบาส กล่าวว่: พวกมุชริกีนด้วยความโง่ของพวกเขาก็เรียกร้องเชิญชวนท่านเราะฮ์สุลﷺให้เคารพบูชาบรรดาพระเจ้าของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะเคารพสักการะต่อพระเจ้าของท่าน”อายะฮฺนี้จึงถูกประทานลงมา และอายะฮฺที่ 65 เช่นกัน

และอัลลอลฮฺษะตริสว่า

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ

عَمَلُكَ وَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(الزمر: 65)

ความว่า: “และโดยแน่นอน ได้มีวะฮียมายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายังบรรดานบีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮฺ) แน่แน่นอนการทำงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อัลซุหม์ร: 65)

5.1.2.6 เนื้อหาสรุปของสุเราะฮฺ: สุเราะฮฺได้เริ่มต้นด้วยการประทานคัมภีร์อัลกุรอานด้วยสัจธรรมเพื่อเรียกร้องเชิญชวนให้ท่านนบีﷺและมนุษย์เคารพสักการะต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ และได้ทรงให้มนุษย์นั้นพิจารณาใคร่ครวญสรรพสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ทรงประดิษฐ์ขึ้นมา ทรงควบคุมบริหารจัดการทั้งหมดเพื่อแสดงให้เห็นถึงเดชานุภาพความเป็นเอกภาพของพระองค์ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และทำยสุเราะฮฺได้เรียกร้องให้มนุษย์กลับเนื้อกลับตัว ให้ขอภัยโทษต่ออัลลอฮฺﷻก่อนที่การลงโทษจะเกิดขึ้นกับพวกเขา และจบลงด้วยการกล่าวถึงสภาพของวันกิยามะฮฺการตอบแทนการทำงานของผู้ที่ยำเกรงคือเข้าสู่สวรรค์เป็นกลุ่มๆ และผู้ที่ปฏิเสธเข้าสู่นรกเป็นกลุ่มๆเช่นกัน แต่มีสภาพที่แตกต่างกันผู้ที่ศรัทธาจะเข้าไปในสภาพที่ได้รับการต้อนรับได้รับเกียรติ ส่วนผู้ปฏิเสธจะถูกไล่ต้อนสู่รอกในสภาพที่ต่ำต้อย

5.1.3 ศึกษาเกี่ยวกับหลักอิตเตฮีดในสุเราะฮฺอัลซุหม์ร

สุเราะฮฺอัลซุหม์รได้กล่าวถึงหลักอิตเตฮีดไว้ทั้งสามประเภทซึ่งเป็นแกนหลักของสุเราะฮฺหมายถึง การให้ความเป็นหนึ่งเดียวแก่อัลลอฮฺﷻด้วยกับคุณลักษณะเฉพาะของพระองค์ในเรื่องอรรูปูบียะฮฺ อัลอูลูฮียะฮฺ และอัลอิสมาอ์ วัศคิฟาต

5.1.3.1 เตาฮีดอรรูปูบียะฮฺในสุเราะฮฺ

1) พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวที่ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างและทรงดูแลคุ้มครองทุกสิ่ง (อัลซุหม์ร: 62)

2) พระองค์ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทรงทำให้กลางวันกลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวันและทรงสร้างดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ให้โคจรไปอย่างมีระบบตามวาระที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ด้วยกับอำนาจของพระองค์ (อัลซุหม์ร: 5, 38, 44, 46, 63)

3) พระองค์ทรงสร้างสิ่งมีชีวิตทุกสิ่งทุกอย่างทรงสร้างคุ้มครองนบิอาดัมﷺและนางฮาวาฮ์พร้อมทั้งประทานปศุสัตว์ที่กินได้เป็นคู่คืออูฐ วัว แพะ แกะ จำนวน 8 คู่มีทั้งตัวผู้และตัวเมีย และพระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ในครรภ์ของมารดาอย่างเป็นขั้นตอนจนอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์นั้นคือพระเจ้าองค์เดียวอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและเปิดเผย (อัลซุหม์ร: 6)

4) พระองค์ทรงประทานน้ำฝนลงมาเพื่อให้พืชพันธุ์เจริญงอกงามและกลายเป็นสภาพที่เขียวแห่งจนตาย เปรียบเสมือนชีวิตมนุษย์ในดุนยาถูกกำเนิดมาและสิ้นสุดด้วยความตาย (อัลซุหม์ร: 21)

5) พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพและกำหนดให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงป่าวของพระองค์เรื่องปัจจัยยังชีพขึ้นอยู่กับการจัดสรรปันส่วนและเคล็ดลับของพระองค์ (อัลซุหม์ร: 52)

6) พระองค์ทรงสามารถกำหนดความเป็นและความตายให้เกิดขึ้นตามประสงค์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงปลิดชีวิตที่พระองค์ทรงกำหนดความตายให้แก่มั่นและจะทรงยืดเวลาไปจนกว่าจะถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้เช่นกัน (อชชুমัร: 42, 68)

จากการศึกษาพบว่าอายะฮ์ที่กล่าวถึงหลักเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ที่ปรากฏในสุเราะฮ์ต่างๆแสดงให้เห็นถึงอัลลอฮ์ﷻคือพระเจ้าองค์เดียวที่ทรงอำนาจทรงปรีชาญาณ เป็นผู้ที่ทรงสร้างและทรงประทานซึ่งทุกสิ่งและกำหนดทุกอย่างด้วยพระองค์เอง

5.1.3.2 เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ในสุเราะฮ์ฮ

1) พระองค์ทรงประทานคัมภีร์อัลกุรอานลงมาด้วยสัจธรรมเพื่อเป็นการสั่งใช้ให้ท่านเราะสูลﷺ เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์และศาสนาของพระองค์ (อชชুমัร: 2-3)

2) การเรียกร้องให้มนุษย์นั้นทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ﷻแต่เพียงผู้เดียว เขาจะต้องมีความบริสุทธิ์ใจ และหวังในการตอบแทนจากพระองค์ มิเช่นนั้นการงานทุกอย่างที่ท่านทำไปจะไม่ถูกตอบรับ (อชชুমัร: 11, 14)

3) การกล่าวเตือนให้ระวังจากการตั้งภาคี การยึดเอาสิ่งอื่นมาเทียบเคียงกับพระองค์ในการเคารพสักการะเพื่อแสวงหาความใกล้ชิดพระองค์ (อชชুমัร: 3)

4) การวิงวอนขอความช่วยเหลือต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ﷻจากบรรดารูปปั้นเจว็ดต่างๆไม่สามารถปลดเปลื้องความทุกข์ยากหรือยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้เลยหากเป็นความประสงค์ของพระองค์ (อชชুমัร: 8, 38)

5) การให้ความเกรงกลัวกับสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากอัลลอฮ์ﷻในการเคารพสักการะนั้นเป็นการกระทำที่นำไปสู่การตั้งภาคีกับพระองค์ (อชชুমัร: 36)

6) กล่าวถึงพวกกุเรซได้เรียกร้องให้ท่านเราะสูลﷺ เคารพบูชาพระเจ้าต่างๆของพวกเขา แล้วพวกเขาจะเคารพบูชาพระเจ้าของท่านเราะสูลﷺ ซึ่งเป็นความคิดที่เบาปัญญายิ่ง (อชชুমัร: 64-65)

7) กล่าวถึงสภาพต่างๆของผู้ที่ยำเกรงซึ่งพวกเขาคือผู้ที่พ้นจากการเคารพบูชาเจว็ดต่างๆและมุ่งสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻ พระองค์จะทรงแจ้งข่าวดีให้กับพวกเขา (อชชুমัร: 17, 18, 66)

จากการศึกษาพบว่าอายะฮ์ที่กล่าวถึงหลักเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ที่ปรากฏในสุเราะฮ์แสดงให้เห็นทราบว่าผู้ที่ควรแก่การเคารพสักการะ ผู้ควรอิบาดะฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจคืออัลลอฮ์ﷻเพียงองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น การอิบาดะฮ์ทุกอย่างนั้นจะต้องสอดคล้องกับคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์ﷻ คำสั่งของท่านเราะสูลﷺ ด้วย ฉะนั้นการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยการอิบาดะฮ์ การนอบน้อมหรือการเชื่อฟังก็ตามคือสิ่งยืนยันคำปฏิญาณตน ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ﷻและมุฮัมมัดﷺ เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ﷻ

5.1.3.3 เตาฮีดอัลอิสมาอ์ วัตศิฟาตในสุเราะฮ์ฮ: การยึดมั่นต่อพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ﷻที่มีอยู่ในอัลกุรอานและอัลฮะดีษของท่านเราะสูลﷻที่ถูกต้องตามความหมายที่ปรากฏไว้ อัลกุรอานได้กล่าวยืนยันว่าพระองค์ทรงมีพระนามอันวิจิตร

อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾

(طه : 8)

ความว่า: “อัลลอฮฺไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์
สำหรับพระองค์นั้นทรงพระนามอันสวยงาม”

(ฏอฮา: 8)

1) กล่าวถึงพระนามต่างๆของอัลลอฮฺﷻที่ปรากฏในสุเราะฮ์อัซซุหม์รก็เช่นเดียวกัน
ล้วนเป็นสิ่งที่สวยงามและคู่ควรกับพระองค์ตามที่พระองค์ทรงให้ไว้กับตัวของพระองค์เองมีดังนี้

1. พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ทรงปรีชาญาณ (الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) เกี่ยวกับการประทาน
คัมภีร์อัลกุรอานลงมาด้วยกับสัจธรรม (อัซซุหม์ร:1) 2. พระองค์คือผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต (الْوَاحِدُ
الْمُبْدِي) เกี่ยวกับพระองค์ทรงให้ความบริสุทธิ์กับตัวของพระองค์เองในการมีพระบุตร ทรงเป็นเอกะ
และการพิชิตเป็นการปฏิเสธการมีสิ่งที่คุณ์เคียงกับพระองค์ (อัซซุหม์ร: 4) 3. พระองค์คือ ผู้ทรงอำนาจ ผู้
ทรงอภัยโทษ (الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ) เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺﷻในการสร้างสิ่งต่างๆให้ดำเนินไปตาม
วาระที่กำหนดไว้ และทรงอภัยโทษแก่ผู้กระทำความผิดเมื่อเขาได้กลับเนื้อกลับตัว(อัซซุหม์ร: 5) 4.
พระองค์คือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตายิ่ง (الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ละเมิดและกระทำความ
ความผิดอย่าได้หมดหวังจากความเมตตาและการอภัยโทษ (อัซซุหม์ร: 53) 5. พระองค์คือ ผู้ทรงดูแล
คุ้มครอง (الْكَلِيمُ) กับทุกสิ่งทุกอย่างที่ทรงสร้างมา(อัซซุหม์ร: 62) 6. พระองค์คือ ผู้ทรงรอบรู้ (الْعَلِيمُ)
ต่อทุกสิ่งทุกอย่างแม้กระทั่งภายในจิตใจของมนุษย์(อัซซุหม์ร: 7)

จากการศึกษาถึงพระนามต่างๆของอัลลอฮฺﷻที่ปรากฏในสุเราะฮ์อัซซุหม์ร พบว่า
ทุกๆพระนามๆรวมไว้ซึ่งความงามที่คุณ์ควรกับพระองค์ ผู้ทรงอำนาจเดชาานุภาพในทุกๆอย่าง
พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวในการบริหารจัดการ เป็นผู้ทรงพิชิตทุกสิ่งทุกอย่างต้องยอมจำนนต่อ
พระองค์ผู้ทรงเมตตา ทรงอภัยโทษให้แก่บ่าวของพระองค์เสมอ ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่เร้นลับและ
เปิดเผย ทุกๆพระนามของพระองค์ล้วนมีความสมบูรณ์ปราศจากความบกพร่องหรือความด้อยใดๆ
ทั้งสิ้น

2) กล่าวเกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆของอัลลอฮฺﷻที่ปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อัซซุหม์รซึ่ง
คุณลักษณะต่างๆของพระองค์เป็นคุณลักษณะอันสูงส่งไม่เหมือนกับสิ่งถูกสร้างทั้งหลายมีดังต่อไปนี้

1. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของความเมตตา (رَحْمَةً) ของอัลลอฮฺﷻ เกี่ยวกับพระองค์
จะทรงเมตตาแก่ผู้ที่กระทำอโงะฮ์ต่อพระองค์ในยามค่ำคืน พวกเขาหวังได้รับความเมตตาของ
อัลลอฮฺคือสวนสวรรค์ และคุณลักษณะของความเมตตาที่พระองค์จะตอบแทนให้แก่ผู้ที่ศรัทธา
มีความยำเกรง พระองค์ทรงให้ความเมตตาแก่บ่าวที่พระองค์ประสงค์ ไม่มีใครสามารถจะยับยั้งได้
ดังนั้นอย่าได้สิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮฺﷻ (อัซซุหม์ร: 9, 38, 53) 2. กล่าวถึงคุณลักษณะของ
ความรอบรู้(عِلْمًا) ของอัลลอฮฺﷻ เกี่ยวกับพระองค์ทรงรู้ดียิ่งในทุกๆการกระทำของพวกเขาทั้งความดี

และความชั่ว ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แม้แต่สิ่งที่อยู่ในจิตใจทรงอกของมนุษย์และทรงรู้ทุกสิ่งในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น (อัสซุหมัร: 70, 46) 3. กล่าวถึงคุณลักษณะการอภัยโทษ (يَغْفِرُ) เกี่ยวกับพระองค์ทรงอภัยโทษจากความผิดต่างๆให้แก่บ่าวที่พระองค์ประสงค์ สำหรับผู้ที่กลับเนื้อกลับตัว(อัสซุหมัร: 53) 4. กล่าวถึงคุณลักษณะการแจกจ่าย หรือ การแผ่ให้กว้างขวาง (يُنْسِطُ) เกี่ยวกับปัจจัยยังชีพที่ทรงประทานให้แก่บ่าวที่พระองค์ประสงค์ เรื่องของปัจจัยยังชีพขึ้นอยู่กับการจัดสรรปันส่วนและเคล็ดลับของพระองค์ (อัสซุหมัร: 52) 5. กล่าวถึงคุณลักษณะการตัดสิน หรือ พิพากษา (يُحْكِمُ) แก่บ่าวของพระองค์ เกี่ยวกับพระองค์จะทรงตัดสินพิพากษาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันเรื่องของการศาสนาและการเคารพสักการะของพวกเขาด้วยความยุติธรรม (อัสซุหมัร: 3, 46) 6. กล่าวถึงคุณลักษณะพระหัตถ์ขวาของพระองค์ (يَمِينِهِ) เกี่ยวกับวันกียามะฮฺแผ่นดินอันกว้างใหญ่เป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของอัลลอฮฺﷻ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ เป็นการแสดงถึงความยิ่งใหญ่อัลลอฮฺﷻไม่ให้มีการวิจารณ์ ปราศจากคุณลักษณะที่บกพร่องหรือเปรียบเทียบกับเสมือนคุณลักษณะมนุษย์ (อัสซุหมัร: 67)

จากการศึกษาถึงคุณลักษณะต่างๆของพระองค์ที่ปรากฏในสุเราะฮฺทำให้ทราบว่า คุณลักษณะต่างๆของพระองค์นั้นทรงสูงส่งหาได้มีสิ่งใดเทียบเท่าเสมอเหมือน พระองค์ทรงมีคุณลักษณะแห่งความเมตตา ให้อภัย คุณลักษณะแห่งความรอบรู้ ผู้ทรงประทานทุกสิ่งให้แก่เขาหรือทรงยับยั้งไม่ให้แก่เขา และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งคุณลักษณะแห่งอำนาจตัดสินแต่เพียงผู้เดียว ในการกระทำของบ่าวทั้งหมดอย่างยุติธรรม จากคุณลักษณะต่างๆของพระองค์ทรงมีความสมบูรณ์ยิ่ง อย่าได้มีการตีความหรือวิจารณ์ไปเป็นอย่างอื่นจะต้องเชื่อมั่นอย่างแนบแน่นตามที่กล่าวไว้

5.1.3.4 การศรัทธามั่นต่อพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮฺﷻ จะต้องศรัทธาและยืนยันว่าทั้งหมดที่ปรากฏในอัลกุรอานและอัลฮะดีษเป็นพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮฺﷻอย่างแท้จริงโดยไม่มีการตีความเบี่ยงเบนหรือปฏิเสธการยอมรับแต่อย่างใด

5.1.3.5 การศรัทธาว่าพระองค์ทรงมีพระนามอันสวยงามและคุณลักษณะอันสูงส่ง เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความหมายอันสมบูรณ์ที่สุดปราศจากความด้อยและความบกพร่องใดๆไม่สามารถเปรียบเทียบกับสิ่งถูกสร้างใดๆได้เพราะพระองค์ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนกับพระองค์ทั้งพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ดังที่อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

(الشورى: بعض من آية 11)

ความว่า: “ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น”

(อัสซุรอ: ส่วนหนึ่งจากอายะฮฺ 11)

5.1.3.6 แนวทางของอะฮฺลฺ อัซซุนนะฮฺในเรื่องเตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัศศิฟาตคือยึดมั่นตามตัวบทอัลกุรอาน และอัลฮะดีษทั้งสองประการดังกล่าวเป็นแหล่งที่มาของบทบัญญัติอิสลามและไม่นอญญาตให้ยอมรับที่มาจากแหล่งอื่นๆจะเป็นความคิดแม้แต่การตีความเพราะได้ระบุไว้ชัดเจนแล้ว สมบูรณ์แล้ว

5.2 อภิปรายผล

5.2.3 ความหมายและความสำคัญของอัตเตอาฮีด

การศรัทธามั่นต่อหลักอัตเตอาฮีดคือการยอมรับว่าอัลลอฮฺﷻคือผู้ทรงเป็นเอกภาพในการเป็นพระเจ้าที่ทรงสร้างสิ่งต่างๆ ทรงรอบรู้ทุกอย่างที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินทรงดูแลควบคุมกิจการทั้งหลายเพียงผู้เดียว เป็นผู้ที่มนุษย์สมควรให้การเคารพสักการะและอิบادةด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ โดยไม่ให้นำสิ่งใดๆมาเป็นภาคีหรือหุ้นส่วนกับพระองค์ทั้งนี้ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดเสมอเหมือนคล้ายคลึงกับตัวตนหรือคุณลักษณะของพระองค์ได้เลย อีกทั้งไม่มีสิ่งใดคู่ควรหรือเหมาะสมที่จะได้รับการเคารพบูชาในฐานะพระเจ้าองค์เดียวนอกจากพระองค์เท่านั้น

อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾

(الزمر: 46)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ข้าแต่อัลลอฮฺพระผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย พระองค์ท่านจะทรงตัดสินระหว่างปวงบ่าวของพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันอยู่”

(อิซซูมร์: 46)

และอัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾

(النساء: بعض من آية 36)

ความว่า: “และจงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์”

(อันนิสาอ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 36)

เนื่องจากเตอาฮีด คือการให้ความเป็นหนึ่งเดียวซึ่งมันจะไม่เกิดขึ้นนอกจากจะต้องมีการปฏิเสธและยืนหยัดอยู่ด้วยกันกล่าวคือ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺﷻองค์เดียวที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะ (al-USaimin, 1996: 39) อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

(محمد: بعض من آية 19)

ความว่า: “ฉะนั้นพึงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากอัลลอฮฺ”

(มุฮัมมัด: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 19)

ความสำคัญของเตาฮีดนั้น เป็นสิ่งที่ถูกเชื่อมโยงเข้ากันระหว่างมนุษย์กับอัลลอฮ์ ﷻ คือ การตระหนักหรือดำรงรักษาไว้ซึ่งเอกภาพของอัลลอฮ์ ﷻ ในทุกแห่งทุกมุมของชีวิตมนุษย์ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม การเป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก การเคารพสักการะการอิบาดะฮ์แต่เพียงผู้เดียว และด้านการศรัทธาถึงพระนามและคุณลักษณะอันสูงส่งของพระองค์หาได้มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ นั่นคือแก่นแท้และจุดสูงสุดของเตาฮีด ซึ่งทุกรูปแบบของการอิบาดะฮ์มุสลิมจะต้องมุ่งสู่พระองค์เป็นหนึ่ง ผู้ซึ่งสามารถตอบรับคำวิงวอนขอได้ ซ้ำให้เห็นถึงความใกล้ชิดระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์อย่างยิ่ง

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾

(الفاتحة: 5)

ความว่า: “เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์เคารพอิบาดะฮ์ และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ ขอความช่วยเหลือ”

(อัลฟาตีฮะฮ: 5)

หากเขาไม่เรียนรู้เรื่องพระเจ้า ไม่รู้จักผู้สร้างไม่รู้จักเราะฮ์ฮู ﷻ และเป้าหมายของการมีชีวิตอยู่ของเขา ดังนั้นการมีชีวิตอยู่ของเขา และการปฏิบัติกิจการงานทั้งหลายของเขาก็จะไร้ผล กลายเป็นผู้ที่ขาดทุนทั้งในโลกนี้และโลกหน้า เพราะเตาฮีดจะเป็นตัวบ่งชี้ให้รู้ว่าเขานั้นจะเป็นผู้ที่ศรัทธา หรือผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นผู้ที่ขาดทุนหรือผู้ที่ได้รับกำไรในชีวิต

ดังนั้นเมื่อเตาฮีดได้เข้ามาอยู่ในชีวิตของมนุษย์อย่างแท้จริงก็จะเกิดการสอดคล้องกับหลักธรรมชาติของอัลลอฮ์ ﷻ ในการสร้างของพระองค์ ส่งผลให้การดำเนินชีวิตอยู่ของเขาบนแนวทางแห่งสัจธรรม คุณงามความดี และประสบความสำเร็จ

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

(الرอม: 30)

ความว่า: “ดังนั้น เจ้าจงผินหน้าของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้ (โดยเป็น) ธรรมชาติของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา ไม่มี การเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮ์ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้”

(อรรูม: 30)

บรรดานักวิชาการต่างก็มองเห็นถึงความสำคัญของหลักอิตเตาฮีด เนื่องด้วยมีการให้คำอธิบายถึงรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับหลักการเตาฮีด จากหนังสือ และงานวิจัยหลายเล่มที่ได้ทำการเขียน วิจัยค้นคว้าเพื่ออธิบาย สร้างความเข้าใจให้แก่มุสลิม เช่นหนังสืออิตเตาฮีดของท่าน

มุฮัมมัด บิน อับดุลวะฮฮาบ เป็นต้น หรือจะเป็นงานวิจัยเช่นของท่าน อิสมาแอ สะอิด “แนวคิดของ ชัยยิดกุฎุบเกี่ยวกับเอกภาพ ของอัลลอฮ์ในหนังสือ ตัฟซีร์ ฟิ ซิลาล อัลกุรอาน” เป็นต้น หรือจะเป็นงานเขียนของบุคคลอื่นๆ อีกที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของหลักการเตาฮีด

จากความหมายและความสำคัญที่ได้กล่าวมานั้น ผู้วิจัยก็เห็นด้วยถึงคำกล่าวข้างต้น เพราะหลักอัตรเตาฮีดเป็นสิ่งที่สำคัญมาก มีผลต่อการดำเนินชีวิตของเขาในโลกนี้ เพราะจะส่งผลกระทบต่อเขาในโลกหน้า เขาจะเป็นชาวสวรรค์หรือชาวนรกก็ขึ้นอยู่กับการกระทำของเขาทั้งนั้น ฉะนั้นเขาจะต้องมีหลักความเชื่อและความเข้าใจถึงหลักอัตรเตาฮีดให้เกิดความถูกต้องมากที่สุด

5.2.2 ความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ

สุเราะฮอซซุหม์ เป็นสุเราะฮที่ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮ มีทั้งหมด 75 อายะฮ เป็นสุเราะฮที่ 39 จากสุเราะฮทั้งหมด 114 สุเราะฮ เป็นสุเราะฮที่ถูกประทานลงมาหลังจากสุเราะฮสะบะอ์ ซึ่งเนื้อหาที่ศึกษาของสุเราะฮประกอบไปด้วย ความหมายและความสำคัญของสุเราะฮ การตั้งชื่อของสุเราะฮ ความประเสริฐของสุเราะฮ สาเหตุของการประทานอายะฮบางอายะฮในสุเราะฮ ความสัมพันธ์ระหว่างอายะฮ ความสัมพันธ์ระหว่างสุเราะฮก่อน(ศอด) และสุเราะฮหลัง(ฆอฟิร) และเนื้อหาที่ได้กล่าวถึงหลักอัตรเตาฮีดในสุเราะฮ

การตั้งชื่อสุเราะฮอซซุหม์เนื่องจากมีคำว่า ﴿مُرٌّ﴾ ถูกกล่าวไว้ในสุเราะฮอซซุหม์สองครั้ง คืออายะฮที่ 71 และอายะฮที่ 73 ซึ่งปรากฏอยู่ในช่วงท้ายๆ ของสุเราะฮอซซุหม์ จากอายะฮดังกล่าว ซึ่งมีความหมายว่ากลุ่มๆ ได้อายะฮได้บอกให้ทราบถึงสภาพของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และสภาพของผู้ที่ยำเเกรงต่ออัลลอฮฮ

สุเราะฮอซซุหม์เป็นสุเราะฮหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นที่ทราบว่าเป็นสุเราะฮที่ประทานลงมาที่นครมักกะฮ แน่นอนเป็นสุเราะฮที่ประมวลเนื้อหาไว้ซึ่งเรื่องราวเกี่ยวกับหลักการศรัทธา การอีมาน และหลักอัตรเตาฮีด การให้เอกภาพและเรียกร้องสู่พระเจ้าองค์เดียว อัลกุรอานที่ถูกประทานลงมานั้นเป็นสัจธรรมและข้อเท็จจริง ไม่มีความเท็จหรือสิ่งที่ไร้สาระเจือปนเลย เป็นสิ่งมหัศจรรย์จากพระเจ้าไม่ใช่สิ่งถูกสร้างประมวลไว้ด้วยหลักอัตรเตาฮีดเกือบทุกสุเราะฮ เช่นเดียวกันในสุเราะฮอซซุหม์ได้นำเสนอถึงหลักอัตรเตาฮีดและเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับหลักการศรัทธา ซึ่งได้นำเสนอถึงหลักอัตรเตาฮีดทั้งสามประเภท คือ อรรูปูบียะฮ อัลอูลูฮียะฮ อัลอัสมาอ์ วัตศิฟาต ซึ่งเปรียบเสมือนแกนหลักและหัวใจหลักของสุเราะฮนี้เลย

อัลลอฮฮตรัสว่า

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 2)

ความว่า: “แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮโดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อซซุหม์: 2)

เนื้อหาส่วนใหญ่ได้เน้นให้ทราบถึงหลักอิตเตฮาดคือ การเคารพภักดีต่อพระเจ้าองค์เดียวผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายที่ปรากฏในจักรวาลล้วนเป็นข้อพิสูจน์อย่างชัดเจนแห่งเดชานุภาพและความเป็นเอกภาพของพระองค์ ทั้งนี้เพื่อให้มนุษย์ได้ใคร่ครวญและพิจารณาถึงความสามารถและความปรีชาญาณของพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก พระองค์คือพระเจ้าองค์เดียวที่ควรแก่การเคารพสักการะบูชาโดยเนื้อหาหลายอายะฮ์ที่พระองค์ทรงกล่าวถึงการเรียกร้องสู่การอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจและให้หลีกเลี่ยงจากการนำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์เพราะเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การทำงานของเขทั้งหมดได้รับการตอบรับหรือขาดทุน

อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(الزمر: 65)

ความว่า: “และโดยแน่นอน ได้มีวะฮีย์มายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายังบรรดานะบีก่อนหน้าเจ้า หากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์) แน่แน่นอนการทำงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อัลซุหม์ร: 65)

มุสลิมเขาจะต้องยอมรับในเดชานุภาพของอัลลอฮ์ﷻอำนาจของพระเจ้าไม่มีผู้ใดที่สามารถเทียบเท่าหรือเสมอเหมือนพระองค์ได้เลย ความสามารถของมนุษย์ก็ไม่สามารถเทียบเท่าได้แม้แต่น้อย

สุเราะฮ์ได้กล่าวถึงพฤติกรรมและภาพลักษณ์แห่งการขาดทุนและการลงโทษนานาชนิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และเช่นเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวแฉ่งชาวดีแก่ผู้ที่ศรัทธา ยำเกรง และประกอบคุณงามความดีต่างๆ พระองค์จะทรงตอบแทนการทำงานให้แก่พวกเขาอย่างยุติธรรมทั้งความชั่วและความดีในวันกิยามะฮ์ ไม่ว่าจะเป็นผลบุญหรือการลงโทษ พวกเขาจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วน บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนไปสู่นรกเป็นกลุ่มๆเป็นที่พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล เป็นที่พำนักชั่วช้ายิ่ง ส่วนบรรดาผู้ที่ยำเกรงจะถูกนำไปสู่สวรรค์เป็นกลุ่มๆ เป็นผู้ที่พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล เป็นที่พำนักอันยอดเยี่ยม บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ﷻพระเจ้าแห่งสากลโลก ทุกสิ่งทุกอย่างต่างมุ่งสู่พระองค์ด้วยการสรรเสริญสุดดีต่อความโปรดปรานและความยุติธรรมในการตัดสินของพระองค์

หากพิจารณาเนื้อหาของสุเราะฮ์แล้วชี้ให้เห็นว่ามีการเชื่อมโยงถึงหลักอิตเตฮาดกับอายะฮ์และสุเราะฮ์อื่นๆที่ปรากฏในอัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกันในด้านบริบทของเนื้อหา และการใช้สำนวนที่มีเจตนาเรียกร้องไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ﷻอย่างแท้จริง เช่นสุเราะฮ์อัลซุหม์รกับสุเราะฮ์ฮอฟิร

อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾

(الزمر: 14)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉันเคารพภักดีโดยเป็นผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาของฉันต่อพระองค์”

(อ้อซุซุมร์: 14)

และอัลลอฮ์ﷻตรัสอีกเช่นกัน

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

(غافر: 14)

ความว่า: “ดังนั้นจงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม”

(ขอฟิร: 14)

ดังนั้นทั้งสองสุเราะฮ์มีความสัมพันธ์กันเพราะต่างได้เรียกร้องไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ﷻด้วยความบริสุทธิ์ใจเพียงองค์เดียวโดยไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ ซึ่งให้เห็นความสำคัญของหลักอิตเตฮีดอย่างยิ่ง

5.2.3 การศึกษาวิเคราะห์หลักอิตเตฮีดในสุเราะฮ์อ้อซุซุมร์

การศึกษาวเคราะห์หลักอิตเตฮีด คือการศึกษาถึงหลักอิตเตฮีดอรรูปบียะฮ์ฮ์เตฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ เตฮีดอัลฮัสมาฮ์ วัศตีฟัต พบว่า หลักอิตเตฮีดทั้งสามนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งสำหรับมุสลิม เป็นสิ่งที่จะสร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และศรัทธาในเรื่องของพระเจ้าให้ถูกต้อง เนื้อหาของสุเราะฮ์นี้ส่วนใหญ่จะเน้นหนักและครอบคลุมถึงหลักอิตเตฮีดอย่างละเอียด เนื้อหาของหลักอิตเตฮีดมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับพระเจ้าและบ่าวของพระองค์ นั้นหมายถึงสิทธิระหว่างมนุษย์ที่พึงมีต่อพระเจ้านั่นเอง มีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เมื่อศึกษาถึงหลักอิตเตฮีดอย่างละเอียด และได้นำหลักอิตเตฮีดมาอยู่ในชีวิตของเขาอย่างแท้จริงแล้วก็จะส่งผลให้การดำเนินชีวิตอยู่ของเขาบนหนทางที่ถูกต้อง

หลักอิตเตฮีดในสุเราะฮ์อ้อซุซุมร์ คือสุเราะฮ์อ้อซุซุมร์เป็นหนึ่งในโองการจากคำรัสของอัลลอฮ์ﷻที่ทรงประมวลไว้ซึ่งหลักอะกีดะฮ์เตฮีด การอธิบายถึงหลักการศรัทธา และแนวทางแห่งการเชื่อมั่นที่ถูกต้อง หากมีการศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ทำให้ยอมรับอย่างหาที่ปฏิเสธไม่ได้ว่าอัลลอฮ์ﷻคือผู้ทรงเป็นพระเจ้าของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ต้องยอมรับถึงความยิ่งใหญ่ และเดชานุภาพของพระองค์อย่างแท้จริง หนึ่งในเหตุผลดังกล่าวคือ จากการพิจารณาใคร่ครวญถึงสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและบริหารจัดการที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินก็เพียงพอแล้วที่จะปฏิเสธไม่ได้ว่าโลกและจักรวาลมีผู้ทรงสร้าง มีพระเจ้าที่ทรงดูแลกิจการทั้งหมด เป็นหลักฐานที่พิสูจน์บ่งชี้ถึงพระเจ้าแห่งสากลโลก (อ้อซุซุมร์: 62, 5, 44, 46, 38, 6, 21, 52, 42, 63, 68)

เช่นอัลลอฮ์ﷻตรัสว่า

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

(الزمر: 62)

ความว่า: “อัลลอฮ์ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงดูแล และคุ้มครองทุกสิ่ง”

(อ้อซซุมร์: 62)

สอดคล้องกับสุเราะฮ์อัลฟุรกอน อายะฮ์ที่ 2 อัลลอฮ์ﷻตรัสว่า
 ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
 فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾

(الفرقان: 2)

ความว่า: “สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น ไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ”

(อัลฟุรกอน: 2)

และสอดคล้องกับงานวิจัยของท่าน อิสมาแอ สะอิด (2547) วิจัยเรื่อง “แนวคิดของชัยยิดกฏบเกี่ยวกับเอกภาพ ของอัลลอฮ์ในหนังสือ ตัฟซีร์ ฟี ซิลาล อัลกุรอาน” และนุมาน สะอะ (2550) วิจัยเรื่อง “แนวทางของเชคมุหัมมัด เป็น อับดุลวะฮฮาบในการอธิบายหลักเตาฮีด”

ดังนั้นมุสลิมทุกคนจำเป็นที่จะต้องเชื่อมั่นศรัทธาในการสร้าง การอภิบาล การบริหารและอื่นๆของพระองค์อัลลอฮ์ﷻเป็นการแสดงถึงการศรัทธาในเตาฮีดอรรูปุบียะฮ์

เมื่อเขายอมรับและเชื่อมั่นว่ามีพระเจ้า ฉะนั้นการเคารพภักดีตลอดจนอิบาดะฮ์ต่างๆของเขาต้องมีเจตนามุ่งสู่พระเจ้า ทำไปเพื่อหวังในการตอบแทนจากพระองค์ ต้องให้ความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์เพียงองค์เดียวอย่างแท้จริง เพราะพระองค์คือผู้ที่คู่ควรแก่การได้รับการภักดีเท่านั้น เพราะจากการศึกษาพบว่าหลายอายะฮ์ที่เรียกร้องไปสู่การอิบาดะฮ์ การให้ความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ต่อศาสนาของพระองค์ และทรงเตือนให้ห่างไกลจากการตั้งภาคีหรือการพึ่งพาขอความช่วยเหลือต่อสิ่งอื่นนอกจากพระเจ้า เพราะว่าหากเขายอมรับแล้วว่ามีพระเจ้าแต่ให้การอิบาดะฮ์ต่อสิ่งอื่น แน่นนอนเขาก็ไม่ใช่ผู้ที่ศรัทธาต่อพระเจ้าเช่นเดียวกับสภาพของมุชริกในสุเราะฮ์พวกเขาได้ยึดถือต่อบรรดาเจวีร์ูปปั้นเพื่อเป็นสื่อในการใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ﷻและขอความช่วยเหลือต่อมันซึ่งเขาเป็นผู้ที่อยู่ร่วมกับผู้ปฏิเสธในวันกิยามะฮ์ เช่นเดียวกันแตกต่างกับสภาพของผู้ที่ศรัทธาพวกเขาคือผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ﷻ สดบฟังและปฏิบัติตามคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามของพระองค์ พวกเขาเคารพภักดีต่อพระองค์แม้ในยามคำคืนที่ลุกขึ้นเข้าเฝ้าอัลลอฮ์ﷻเพื่อหวังในความเมตตาของพระองค์และอภัยโทษจากพระองค์ (อ้อซซุมร์: 2, 3, 11, 14-15, 38, 8, 36, 64-66, 17, 18)

เช่น อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(الزمر: 65)

ความว่า: “และโดยแน่นอน ได้มีวะฮีย์มายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายังบรรดานะบีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮฺ) แน่แน่นอนการทำงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่นอนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อัลซุหมัร: 65)

และอัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾

(الزمر: 66)

ความว่า: “แต่จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ และจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู”

(อัลซุหมัร: 66)

การตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺﷻนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เขาได้รับกับความขาดทุนอย่างใหญ่หลวง ดังนั้นเขาควรให้การภักดีต่ออัลลอฮฺﷻเพียงองค์เดียว แล้วเขาจะได้อยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่ชอบคุณ และยำเกรง สอดคล้องกับงานวิจัยของท่านนุมาน สะอะ (2550) วิจัยเรื่อง “แนวทางของเซคมุหัมมัด เป็น อับดุลวะฮฮาบในการอธิบายหลักเตาฮีด” และท่านมุฮัมมัดรุษานี บากา (2544) วิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮฺﷻในสุเราะฮ์อัลอิคลาศ ”

แท้จริงแล้วอัลลอฮฺﷻคือผู้ที่ทรงมีความสูงส่ง พระองค์ทรงยิ่งใหญ่เหนือสิ่งถูกสร้างทั้งหมดพระองค์ทรงเป็นเอกะเป็นที่พึ่งสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างของมนุษย์ พระองค์ทรงให้และยับยั้ง ทรงเมตตาและอภัยโทษเสมอแก่ปวงบ่าวของพระองค์เพราะหลายอายะฮ์ที่ปรากฏในสุเราะฮ์ได้กล่าวถึงพระนามอันสวยงาม (อัลซุหมัร: 1, 4-5, 7, 53, 62) และคุณลักษณะอันสูงส่งของพระองค์ (อัลซุหมัร: 9, 38, 52-53, 70, 3, 46, 67)

เช่น พระองค์คือ (ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ) อัลลอฮฺﷻตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(الزمر: 1)

ความว่า : “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อัลซุหมัร: 1)

และทรงมีคุณลักษณะแห่งความเมตตาของ อัลลอฮ์ ﷻ ตรีที่ว่า

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 53)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์”

(อัลซุมร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 53)

ซึ่งพระนามและคุณลักษณะต่างๆของพระองค์ เป็นสิ่งที่เหมาะสมและคู่ควรกับความหมายแห่งพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ยิ่ง ไม่มีผู้ใดที่จะเสมอเหมือนพระองค์และยิ่งใหญ่ไปกว่าพระองค์อีกแล้ว ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรีที่ว่า

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

(الشورى: 11)

ความว่า: “ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น”

(อัลซุร: 11)

ดังนั้นมุสลิมต้องเป็นผู้ที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อพระองค์ ให้เอกภาพต่อพระองค์ในทุกด้านของการดำเนินชีวิตอยู่ของเขาผูกไว้กับพระองค์เท่านั้น เพราะการนำชีวิตไปผูกไว้กับสิ่งอื่นไม่สามารถช่วยประโยชน์ใดๆให้แก่เขาได้เลย เขาจะต้องปลุกฝังซึ่งหลักศรัทธาเกี่ยวกับพระเจ้าให้มากๆ ต้องอยู่บนหลักอะกิดะฮ์เตาฮีดที่เจริณูรอยตามแนวทางของท่านเราะฮูสูล ﷺ บรรดาเศาะฮาบะฮ์ตลอดจนแนวทางของอะฮฺลุล อัซฮุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์ การยึดหลักคำสอนจากอัลกุรอานและอัซฮุนนะฮ์ของท่านเราะฮูสูล ﷺ ไว้ให้แน่น แล้วเขาจะเป็นผู้ที่ได้รับความสำเร็จทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์ อินชาอัลลอฮ์ อามีน

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์หลักอิตเตาฮีดในสุเราะฮ์อัลซุมร” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะและเห็นสมควรทำการวิจัยในประเด็นหัวข้อต่อไปนี้

1. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์แนวทางของอะฮฺลุล อัซฮุนนะฮ์กับแนวทางของกลุ่มต่างๆเกี่ยวกับการอธิบายและความเข้าใจถึงหลักอิตเตาฮีด
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบหลักการศรัทธาเกี่ยวกับพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ﷻ ตามแนวทางของอะฮฺลุล อัซฮุนนะฮ์กับแนวทางของบิตอะฮ์
3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับอิวาดะฮ์ต่างๆและเรื่องของซิริกที่มีความสัมพันธ์กับการศรัทธาในหลักการเตาฮีด

บรรณานุกรม

หนังสือ

นัศรุลลอฮ์ตุ้ยอียิป. 1422(H). 99 พระนามของอัลลอฮ์ผู้ใดจดจำยอมได้เข้าสวรรค์. สงขลา: อรัริชาละห์

บิลาล ฟิลิปส์. 2547. เตาฮีดเอกภาพของพระเจ้า. องค์การสงเคราะห์มุสลิมนานาชาติสำนักงานประเทศไทย

มัรวาน สะมะฮูน . มปป. 99 พระนามของอัลลอฮ์. กรุงเทพมหานคร. ส. วงศ์เสงี่ยม

มุญีร สมศักดิ์ มุหะหมัด. 2545. หลักเตาฮีด. (2) พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร. สมาคมนักเรียนเก่าศาสนาวิทยา

สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ ประเทศไทย. 2542. พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมายภาษาไทย. อัลมะดีนะฮ์อัลมุเนาะเราะฮ์: ศูนย์กษัตริย์พะฮัดเพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน

อับดุลเลาะกาเรีนา .2556. อะกีดะฮ์อิสลามียะฮ์. ปัตตานี. บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

al-‘Abbād, ‘Abd al-Razāq bin ‘Abdulmuḥsin.1997. al-Qawl al-Sadīd fī al- Radd Alā Man Angkar Taqsīm al- Tawḥīd (القول السديد في الرد على من أنكر تقسيم التوحيد). al-Akrabīyah : Dār Ibn Affān.

Ibn Abdulbar, Ūsuf bin Abdillāh bin Muḥammad. 1387(H). al-Tamhīd lima fī al-Muwaḥḥa‘i min al-Ma‘āniy wa al-Asānīd (التمهيد لما في الموطأ من المعاني والأسانيد). Muqrib : Wizārah Aumūm al-‘Aauqāf.

Abdullah bin Abd al-‘Āziz, n.d. Tashīl al-‘Aqīdat al- Islāmīyah (تسهيل العقيدة الإسلامية). Dār : al-‘Āshimah.

Ibn Abd al-Wahhāb, Muḥammad bin ‘Abd al-Wahhāb. 1413(H). **al-Uṣūl al-Thalāthah** (الأصول الثلاثة) . Riyāḍ : al-Ammah lil Idārat al-Riaāsat al- Buḥūs al- Ilmīyat. wa Iftā wa Dāwat al- Irshād.

Ibn Abī al- Izz, ‘Alī ibn Muḥammad.1984. **Sharḥ al- ‘Aqīdah al-Ṭahāwīyah** (شرح العقيدة الطحاوية) . Bairūt : al- Muktab al- Islāmiy.

Aiṣām al- Bashīr al-Marākishiy,n.d. **Sharḥ Manzūmah al-Īmān** (شرح منظومة الإيمان).

Ahmad bin Hanbal. 1411(H). **Uṣūl al- Sunnah** (أصول السنة) . Dār: Dārul –Mannār al-Su ‘Aūdīyah.

Ahmad bin Muḥammad bin Han bal. 1422(H). **al-Radd ‘Alā al-Jahmīyah wa al-Zanādiqah** (الرد على الجهمية والزندقة) . Dār: al-Thabah.

Ahmad ibn Ḥanbal. 1993. **Musnud al- Imān Ahmad ibn Ḥanbal** (مسند الإمام أحمد بن حنبل) . Bairūt : Dār Iḥyā’ al-Turāth al-Arabiyy.

Asfahānī, al-Ḥusain ibn Muḥammad al- Rāghib.1999. **Mufradāt fī Ghrib al- Qur’ān.**) (مفردات في غريب القرآن) e2. Bairūt : Dār al-M‘arifah.

al- Asqalānī, Ahmad bin Alī bin Muḥammad. nd. **Fatḥ al- Bāriyy bi Sharḥ Ṣaḥīḥ al-bukhāriyy** (فتح الباري بشرح صحيح البخاري) . Bairūt : Dār al-Ma‘rifah.

al-Atharī, ‘Abdullah ibn ‘Abd al-Hamīd.(1422). **Al-Wajīz fi‘Aqīdah al-Salaf al-Ṣāleḥ** (الوجيز في عقيدة السلف الصالح) al-Madīnah:Maktabah al-Malik Fahad al-Waṭaniyah.

Awājī, Ghālīb ibn‘Alī . (1996). **Firaq Mu‘aṣirah Tantasib ila al-Islam wa Bayān Mawqif al-Islamiyah minhā** (فرق معاصرة تنتسب إلى الإسلام وبيان موقف الإسلام منها) . Maktabah Linah.

- Badr al- Dīn Muḥammad bin Abdullah al-Zakārshiy. 2001. **al- Burhān fī ‘Ulūm al- Qur’ān** (البرهان في علوم القرآن). vol.3 Bairūt : Dār al-Kutub al- ‘Ilmiyah.
- al-Baghawī ,Abū Muḥammad al- Ḥusain ibn Mas‘ūd.1993.**Tafsīr al- Baghawī Ma ‘ālim al- Tanzīl** (تفسير البغوي معالم التنزيل). al-Riyāḍ : Dār al- Taiyibah.
- al-Baghdadiy, Abd al-Qāhīr bin Tāhir. (1977). **al-Firaq baina al-Firaq** (الفرق بين الفرق). Bairūt : Dār al- Āfaq al-Jadīdah.
- al-Bayḍāwī, Nāṣiruddīn, abū sa ‘īd, Abdullah bin Umar. 1418(H). **Anwār al-Tanzīl wa Asrār al-Ta’a,wīl** (أنوار التنزيل وأسرار التأويل). Bairūt : Dār al-Iḥyā’ al-Turāth al-Arabiyy.
- al-Barrāk, Shlih al- Barrāk.1997. **Manhaj al- Salafiy** (منهج السلفي). Riyāḍ : Dār al-Sumaieiy.
- al-Bukhārīy, Muḥammad ibn’Ismā ‘īl 1422(H). **Ṣaḥīḥ al-Bukhāriy** (صحيح البخاري). Dār : Tūqu al-Najāt.
- Abu Dāwūd. Sulaimān bin al-Ash‘at. (1973) **Sunan Abī Dāwūd** (سنن أبي داود). Bairūt : Dar al-Kutub.
- al- Dhahabī, Shamsuddīn , Abu Abdullah Muḥammad bin Aḥmad .(1347). **Al-Muntaqā min Minhāj al-l’atidāl** (المنتقى من منهاج الاعتدال).
- al-Dhahabī, Shams al-Dīn Muḥammad ibn Aḥmad.1991. **Mukhtasar al-‘Ulūw li ‘al Aliy al-Azīm**. (مختصر العلو للعلي العظيم). Bairūt : al-Maktab al- Islāmiyah.
- al-Dhahabī, Muḥammad bin Aḥmad.1992. **Siyar-A‘alam al- Nabalā’**(سير أعلام النبلاء). Tahqīq: Shū ‘aib al-Ana ‘ut. 8te ed. Bairūt : Mu’aasat al- Risālat.

- al-Dhahabī, Shams al-Dīn. 2003. **al-‘Aarsh** (العرش) ‘Imādah al-Bāth al-‘ilmī bi al-Jāmi ‘ah al-Islamiyah. al- Madīnah al- Munuawarah.
- Ibn Fāris, Aḥmad. (1979). **Mu‘jam Maqāyīs al-Lughah** (معجم مقاييس اللغة). Bairūt : Dār al-Fikr.
- al-Fauzān, Ṣāleḥ bin Fauzān bin Abdullah.1999. **‘Aqīdah al- Tauḥīd wa Bayān mā Yuḍāduhā** (عقيدة التوحيد وبيان ما يضادها) al- Riyāḍ : Dār al-‘Āṣimah.
- al-Fauzān, Ṣāleḥ bin Fauzān bin Abdullah .1999. **al-‘Irshād ilā Ṣaḥīḥ al-‘atiqād wa al-Rad alā Ahl al-Shirk wa al-‘Ilḥād** (الإرشاد إلى صحيح الاعتقاد والرد على أهل الشرك الإلحاد) (الإلحاد). Dār : Ibn Jauziy.
- Abu al-Fidā’ Ismā’īl bin Kathir.1999. **Tafsīr al-Qur’ān al-Azīm**. (تفسير القرآن العظيم). Bairūt : Dār-al- Ma’rifah.
- al-Fairūz ’Ābādī, Muḥammad ibn Ya‘aqūb 1996. **al-Qāmūs al- Muḥīṭ** (القاموس المحيط). Bairūt: Mu’a,sasat al-Risālah.
- Ibn Hajar, Aḥmad ibn ‘Ali al- Asqalāniy. (1379). **Fatḥ al-Bāriy** (فتح الباري). Bairut : Dār al-Ma’rifah.
- Ḥakamī, Ḥāfiz ibn Aḥmad .1990. **Ma‘ārij al-Qabūl** (معارج القبول).al- Dammām : Dār ibn al- Qaiyim.
- Hasan Aiyūb. (1994). **Tabsīṭ al-Aqīdah al-Islāmīyah** (تبسيط العقيدة الإسلامية).Jiddah : Dār al-Tauzīa wa al-Nushr al- Islāmīyah.
- Ibrāhīm, Muṣṭafā ed 1972. **al-Mu‘jam al-Wasīṭ** (المعجم الوسيط). Istanbūl : al- Maktabah al- Islāmīyah.

Ismā ‘il haqī bin Muṣṭafā al- Iṣṭānabūlī, n.d. **Rūhu al- Bayān** (روح البيان). Bairūt : Dār al-Fikr.

Jalāl al-Dīn, Muḥammad bin Aḥmad n.d. **Tafsīr al-Jalālain** (تفسير الجلالين). al-Qāhirah: Dār al-ḥadīth.

Khalid Muhammad Nur.1995. **Manhaj ahl al-Sunnah wa al-Jamā ‘at wa Manhaj al-Ashā ‘airat fi Tauhidillah Ta‘ala** (منهج أهل السنة والجماعة ومنهج الأشاعرة في توحيد الله تعالى). al-Madinat al-Munauwarat Maktabat : al-Ghuraba al-Athariyat

al-Khumaiyis, Muḥammad ibn ‘Abd al- Raḥmān n.d. **Sabīl al- Hudā wa al-Rashād fī Bayān Ḥaḥiqat Tawḥīd Rabb al-Ibād** (سبيل الهدى والرشاد في بيان حقيقة توحيد رب العباد). al- Imārāt: Maktabat al- Saḥābah.

Ibn Khuzaimah, Muḥammad ibn Ishāq. 1994. **Kitāb al-Tawḥīd wa Ithbat Sifāt al-Rabb ‘Azzawajal** (كتاب التوحيد وإثبات صفات الرب عز وجل). al-Riyāḍ: Maktabat al-Rushd.

al- Lālakā’iy, Hibatullah bin Hasan bin Musur.2003. **Sharḥ Uṣūl I‘atiqād Ahl al-Sunnah wa al-Jamā ‘at** (شرح أصول إعتقاد أهل السنة والجماعة). Dār al- Taiyibat al-Su ‘Aūdīyah.

Ibn Mājah, Muḥammad ibn Yazīd.1997. **Sunan Ibn Mājah** (سنن ابن ماجه). Bairūt : Dār al-Ma‘rifah.

Ibn Mandāt, Muḥammad bin Ishāq bin Yaḥyā.1998. **Kitāb al- Īmān** (كتاب الإيمان). Tahqīq : Alī bin Muḥammad bin Nāṣir.al-Madīnat Muasaṭ al-Risalat.

Ibn Manzūr, Muḥammad bin Mukrim bin Alī.1995. **Lisān al- Arab** (لسان العرب). Bairūt : Dār al-Iḥyā’ al-Turāth al- Arabiy.

Muḥammad bā Karīm Muḥammad bā ‘Abdullah. 1994 . **Wasatīyah Ahl al-Sunnah baina al- Firaq** (وسطية أهل السنة بين الفرق). Riyāḍ : Dār al-Rāyah.

Muḥammad bin Abd al-Wahhāb. 2000. **al-Kalimāt al-Nāfi‘ah fī al-Mukaffirāt al-Wāqi ‘ah** (الكلمات النافعة في المكفرات الواقعة). Riyāḍ : Dār al-Rāyah.

Muḥammad ‘Umār n.d. **Nuzūl al-Qur‘ān wa Tārīkhuhū wa Mā Yata‘allaq bihī** (نزول القرآن وتاريخه وما يتعلق به). Majmū‘al-Mulk Fahud li Tibā ‘Ah, al-Muṣṣḥaf al- Sharif bi al-Madīnah al-Munauwarah.

al- Mukrizī, Aḥmad bin Alī 2002. **Tajrīd al-Tawḥīd al-Mufīd** (تجريد التوحيد المفيد). Makkah al-Mukarramah : Dār Alam al-Fawāeid.

Muslim bin Hajāj.1978.**Ṣaḥīḥ Muslim** (صحيح مسلم). Dār: Iḥyā’ al- Turāth al- Arabiy.

al-Nasā’iy, Abu Abd al- Raḥmān Aḥmad Bin Syu‘aib Bin Alī Bin Sinān Bin Bah.1986. **Sunan al- Nasā’iy** (سنن النسائي). Bairūt Dār : al- Bashā’ir al-Islāmiyah.

al- Qāḍī al-Jabbār,n.d. **al- Muḡhniy fī Abwāb al- Adli wa al-Tawḥīd** (المغني في أبواب العدل والتوحيد). Al-Qāhīrah : al-Muaasah al-Miṣrīyah.

Abd al- Qādir bin Muḥammad. 1423(H). **al- Mufīd fī Muhmāt al- Tauḥīd** (المفيد في مهمات التوحيد). Dār : al-‘Ālam.

Ibn Qaiyim, Muḥammad ibn Qaiyim .1996. **Madāriy al-Sālikīn baina Manāzil ‘Iyāk na ‘abud wa ‘Iyāk nāsta ‘līn** (مدارج السالكين بين إياك نعبد وإياك نستعين). Bairūt : Dār al- Kitāb al-‘Arabiy.

al-Qānnujī, Ṣiddiq ibn Ḥasan ibn ‘Alī al- Ḥusainī.1999. **Fatḥ al- Bayān fī Maqāṣid al-Qur‘ān**. (فتح البيان في مقاصد القرآن). Bairūt : Dār al- Kutub al- Ilmīyah.

- Abu Qāsim al-Taimiy,1999. **al- Ḥujjah fī Bayān al- Maḥajjah wa Sharḥ Aqīdah Ahl al- Sunnah** (الحجة في بيان المحجة وشرح عقيدة أهل السنة) al-Riyāḍ: Dār al- Rayah.
- al-Qattān Mannā .1996. **Mabāḥith fī ‘Ulūm al-Qur’ān** (مباحث في علوم القرآن) al-Riyāḍ : Maktabat al-Ma‘ārif.
- al-Qaznawiy, Shamsuddīn Aḥmad bin Muḥammad bin Saḥīd . 1998. **Usūluddīn** (أصول الدين) Bairūt. Dār: Bashā ‘īrah al-Islāmiyah.
- al-Qurtubiy. Muḥammad bin Aḥmad bin Abī Bakar. 1964. **al-Jāmi’ ‘li Ahkām al- Qur’ān**. (الجامع لأحكام القرآن). Miṣr: Dār al-Kutub.
- Abd al- Raḥmān bin ‘Aḥmad bin Rājab.n.d. **‘Āsbāb al-Maqhfarah** (أسباب المغفرة).
- Abd al-Raḥman bin Nāṣir al-Barrāk. (2011). **Tauḍīḥ Maqāṣid al-Aqīdah al-wāsiṭiyah** (توضيح مقاصد العقيدة الواسطية) al- Riyāḍ : Dār al-Tadmurīdīyah.
- Ibn Rājab, Zain al- Dīn Abdulraḥmān bin Aḥmad. 2001. **Jāmi’ al-‘Ulūm wa al-Ḥikam fī Sharḥ Khamsīn Ḥadīth min Jawāmi’ al-Kalim** (جامع العلوم والحكم في شرح خمسين حديثاً من جوامع الكلم) Bairūt : Mu’assasat al-Risālat
- al-Ramliy,Muḥammad bin Aḥmad. 1994. Ghayaṭ al- Bayān Sharḥ Zubd Ibn Ruslān (غاية غياة) Bairūt : Maktabat al- Kutub al- Saqāfat.
- al-Rāziy, Fakhr al- Dīn Abu Abdullah Muḥammad bin Aūmar 1420(H). **Mafātīḥ al- Ghaib** (مفاتيح الغيب). Bairut : Dār ‘Iḥyā’a, al-Turāb al-‘Arabiyy
- al-Ruhailī,Ibrāhīm bin Amīr.1422(H). **Mauqif Ahl al- Sunnah wa al- Jamā‘at min Ahl al Ahwā’ wa al-Bid’i** (موقف أهل السنة والجماعة من أهل الأهواء والبدع) al- Madīnat al-Munauwarat Maktabat al-‘Ālam wa al- Ḥikam.

al-Sa'diy. Abd-al-Raḥmān bin Nāṣir. 2002. **Tafsīr al-Karīm al-Raḥmān fī Tafsīr Kalām al Mannān.** (تفسير الكرمي الرحمن في تفسير كلام المنان). Mu'assasat al-Risālah.

al-Safarinī, Muḥammad bin Aḥmad bin Sālim.1982. **Lawāmah al- Anwār al-Bahīyah wa Sawaṭi' al-Asrār al- Atharīyah li Sharḥ al- Durrah al-Maḍīyah fī Aqd al-firqah al- Marḍīyah** (لوامة الأنوار البهية وسواطع الأسرار الأثرية لشرح الدرّة المرضية في firqah al- Marḍīyah عقد الفرقة المرضية). Mu'assasah al- khāfiqīn:Dimishq.

Saiyid Quṭb.1412(H). **fi Zilāl al- Qur'an** (في ظلال القرآن). al- Qāhirah: Dār al- Shurūq.

al-Sam 'Ānī, Abu Muẓaffar Manẓur bin Muḥammad.1997.**Tafsīr al-Qur'an** (تفسير القرآن). Dār: al-Waṭan Riyāḍ al-Su'ūdiyyah.

al-Saqqāf, Alwiyy bin 'Abdulqādir.2006. **Sifāt Allah Eizzawajal al- wāridah fī al-Kitāb wa al-Sunnah** (صفات الله عزوجل الواردة في القرآن والسنة).Dār al-Hijrah.

al-Shafī'iy, Muḥammad ibn Idrīs.2005. **al-Risālah** (الرسالة). Bairūt : Dār al-Kutub al-Ilmīyah.

al-Shanqītiy,Muḥammad Amīn al-Shanqītiy. n.d. **Manhaj Dirāsah. al-'Ā,yat al-Asmā' wa al-Ṣifāt** (منهج دراسات الآيات الأسماء والصفات). al-Madīnat al-Munawwarat al-Jāmiat al-Islāmīyah.

al-Shanqīti, Muḥammad al-Amīn ibn Muḥammad .1995. **Aḍwā' al-Bayān fī 'Idāḥ al-Qur'an bi al- Qur'an** (أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن). Bairūt : Dār al-Fikr.

Al-Sheikh, 'Abdulraḥmān bin Ḥasan .nd. **Faḥḥ al- Majīd Shraḥ Kitāb al- Tawḥīd** (فتح المجيد شرح كتاب التوحيد). Mu'assasah Qurtubah.

Sulaimān bin Abdullah bin Muḥammad bin Abd al-Wahhāb.1984. **al-Tawḥīd An Tawḥīd al-Khallāq fī Jawāb 'Ihl al- 'irāq wa tadhkirat 'Uliy al- albab fī**

Ṭarīqah al-Shīkh Muḥammad bin Abdul al-Wahhāb. (التوضيح عن توحيد الخلاق في جواب أهل العراق وتذكرة أولي الألباب في طريقة الشيخ محمد بن عبد الوهاب). Dār: Ṭaiyibah al-Mamlakah al-Su ‘Aūdiyyah.

Sulaimān bin Abdullah bin Muḥammad, 2002. **Taisīr al- ‘Azīz al-Ḥamīd fī Sharḥ Kitāb al-Tawḥīd** (تيسير العزيز الحميد في شرح كتاب التوحيد). Muktabah al-Islāmiy Bairūt- Dimishq.

al-Suyūṭī, Abd al-Raḥmān bin Abu Bakar.1996. **Tadrīb al-Rāwiy fī Sharḥ Taqrīb al-Nawāwiy** (تدريب الراوي في شرح تقريب النواوي). Bairūt : Dār al-Kuṭub al- Saqāfaṭ.

_____ n.d. **‘Asrār tartīb al-Qur’ān** (أسرار ترتيب القرآن). Dār: al-Faḍīlat linnashr wa al-Tauzī‘I,

_____ n.d. **al- Dur al- Manthūr** (الدر المنثور). Bairūt: Dār al-Fikr.

al-Tabarīy, Muhammad ibn Jarīr. 2000. **Jāmi ‘al- Bayan fi Ta’wil Āyi al-Qur’ān**. (جامع البيان في تأويل آي القرآن). al-Qāhirah Maktab Ibn Taimīyah

Ibn Taimīyah, Abū al- Abbās Shaikh al- Islām .1995. **Kitāb al-’Imān** (كتاب الإيمان). Bairūt: Dār al- kutub al- ‘Ilmīyah.

Ibn Taimīyah, Abū al-‘Abbās Shaik al-Islām 2000. **al-Nubūwat** (النبوات). al-Riyāḍ Mamlakah al-Sa‘Aūdiyyah.

al-Tamīmī. Muḥammad ibn Khalīfah. 1999. **Mu’taqad Ahl al-Sunnah Wa al-Jamā’ah fī Tauḥīd al-Asmā’ wa al-Ṣifāt** (معتقد أهل السنة والجماعة في توحيد الأسماء والصفات). al-Riyād. : Maktab adwā’ al-Salaf.

- al-Tha‘a, labiy, Aḥmad bin Muḥammad bin Ibrāhīm. 2002. **al-Kashfu wa al- Bayān ‘An Tāfsīr al- Qur’ān.** (الكشف والبيان عن تفسير القرآن). Bairūt Lubnān : Dār ‘Iḥyā’ al-Turāth.
- al-Tirmidhī, Abu ‘Isā Muḥammad bin ‘Isā bin Sūrāt bin Mūsa bin al-Dahāk al-Sulamiy. 1983. **Sunan al- Tirmidhiy** (سنن الترمذي). Bairut: Dār al- Fikr.
- al-Turkiy, ‘Abdullah bin ‘Abd al- Muḥsin. 1993. **Mujmal liatiqād Aaimmah al-Salaf** (مجمّل إعتقاد أئمة السلف). Bairūt : Mu’assasat al- Risālat.
- al-‘Uthaimīn, Muḥammad bin Ṣāleḥ. 1999. **al-Qawl al- Mufīd alā al- Kitāb al- Tauḥīd** (القول المفيد على كتاب التوحيد) . Dammām : Dār Ibn ‘Affān.
- al-Uthaimīn Muḥammad bin Ṣāliḥ bin Muḥammad. 2003. **‘Asmā’ ,Allah wa Ṣifātih wa Mauqif Ahl al-Sunnah.** Minhā (أسماء الله وصفاته وموقف أهل السنة منها). Dār al- Sharī‘ah.
- al- Wāḥidī, ‘Alī ibn Aḥmad n.d. **Asbāb al-Nuzūl** (أسباب النزول). al-Riyāḍ :Dār al- ‘Āṣimah.
- al-Wāḥdiy, Abū al-Ḥasan Alī bin Aḥmad .1994. **al-Wasīṭ fī Tafsīr al-Qur’ān al-Majīd** (الوسيط في تفسير القرآن المجيد). Bairūt : Dār al-Kuṭub al- ‘Ilmiyah.
- al-Zamakhshariy, Abū Qāsim maḥmūd bin ‘Amr n.d. **al-Kashshāf An Ḥaqā’iq Ghawāmiḍ al-Tanzīl** (الكشاف عن حقائق غوامض التنزيل). Bairūt :Dār al-Kitāb al- Arābiy.
- al- Zuhailī. Wahba bin Muṣṭafā 1418(H). **al- Tafsīr al- Munīr fī al-‘Aqīdah wa al- Sharī‘ah wa al-Manhaj** (التفسير المنير في العقيدة والشريعة والمنهج). Dimishq : Dār al-Fikr al- ‘Āṣimah.

หนังสือแปล

มุฮัมหมัด อิบน์ อับดุลวะฮาบ.1409(H). **หลักสำคัญสามประการพร้อมหลักฐาน**. พิมพ์และเผยแพร่ โดย กระทรวงศาสนกิจ ศาสนสมบัติ เผยแพร่ และแนะนำ : มูลนิธิอิบรอฮีม บินอับดุลอะซีซ อัลบารอฮีม เพื่อการกุศลราชอาณาจักร ซาอุดีอาระเบีย

หะสัน อัลบันนา.มปป. **อะกีตะฮฺอิสลาม**. แปลโดย ชัยนัล อาบิตีน : ชมรมนักศึกษามุสลิม มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อับดุลเราะหมาน อับดุลกะรีม อัซซีหะฮฺ.2014. **สาส์นอิสลาม**. แปลจาก Risalah al-Islam. โดย อิบน์ ร็อมลี ยูนุส กรุงริยาฎ

อับดุลลอฮฺ บิน อับดุลหะมิด อัลอะชะรียฺ.2545.**หลักการยึดมั่นของอัสสะฟุศคอและห์** แปลจาก Al-Wajiz fi'Aqidah al-Salaf al-Ṣāliḥ. โดย นัศรุลลอฮฺตุ้ยยิบ สตุล : มูลนิธิมุฮัมมัด บินญะบัล

อับดุลอะซีซ อิบน์ บ้าซ. 1409(H). **หลักการเชื่อที่ถูกต้องกับสิ่งที่สวนทาง** แปลจาก Al-Aqidah al-ṣaḥīḥah wa māyudādḥā. โดย มุฮัมมัด เหมอนุกูล กรุงเทพฯ

อัลดุลอะซีซ อิบน์ บ้าซ. 1424 (H). **หลักการยึดมั่นตามแนวทางของอิมามฏะฮะฮะวียฺ**. แปลจาก Al-Aqidah al-Taḥāwiy. โดย มุฮัมมัด เหมอนุกูล กรุงเทพฯ

วิทยานิพนธ์

ก้อหรี บุตรหล้า. 2549. “การศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้ศรัทธาในสุเราะฮฺ อัลมูมินูน อายะฮฺ ที่1-11”วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัยอิสลาม สาขาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชัยฟุตติน หะยียูไซยะ. 2552. “การศึกษาวิเคราะห์อะกีตะฮฺอิสลามในสุเราะฮฺอัลฟุรกอน”วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัยอิสลามศึกษา สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นุมาน สะอะ. 2550. “แนวทางของชัยคุมุหัมมัด เบ็ญ อัลดุลวะฮาบในการอธิบายหลักเตาฮีด” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยอิสลามศึกษา สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

มนตรี นะมี. 2544. “การศึกษาวิเคราะห์หลักศรัทธาในชะฮาดะตัยน์” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยอิสลามศึกษา สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มูฮัมมัดรูยานีบากา. 2544. “การวิเคราะห์ความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮ์ในสุเราะฮ์ อัล-อิลลาศ” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยอิสลามศึกษา สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อาแว แมะอูมา. 2552. “อิมามอัชชาฟีอีย์กับการอธิบายเตาฮีดศึกษา กรณี หลักการศรัทธาในอิสลาม” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยอิสลามศึกษา สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อิสมาแอ สะอ์. 2547. “แนวคิดของชัยยิดกุฎบ์เกี่ยวกับเอกภาพ (เตาฮีด)ของอัลลอฮ์ในหนังสือ ตัฟซีร์ (ฟีซึลาล –อัลกุรอาน” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยอิสลามศึกษา สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โปรแกรมสำเร็จรูป

อัลมักตะบะฮ์อัชชามิละฮ์ (المكتبة الشاملة)

เว็บไซต์

www.islamic-dialectic.blogspot.com (สืบค้นเมื่อวันที่ 14 เมษายน 2558)

www.islamforyourlife.blogspot.com (สืบค้นเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2558)

www.moradokislam.org (สืบค้นเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2558)

www.islammore.com (สืบค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2558)

www.islaminthailand.org (สืบค้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2558)

ภาคผนวก

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ก

นิพนธ์ต้นฉบับ

Prince of Songkla University
Pattani Campus

การศึกษาวิเคราะห์หลักอัตรเตฮีดในสุเราะฮ์อ์ซุซุมัร

บุหลัน แอนิม¹, อับดุลฮาดี สะบูดิง²

¹ นักศึกษาปริญญาโท (สาขาอิสลามศึกษา) วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

² ดร. (อิสลามศึกษา) อาจารย์, วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความหมายและความสำคัญของอัตรเตฮีด 2) ศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์อ์ซุซุมัร 3) ศึกษาวิเคราะห์หลักอัตรเตฮีดในสุเราะฮ์อ์ซุซุมัร โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงเอกสารและศึกษาข้อมูลจากอัลกุรอาน อัลฮะดีษ และเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักอัตรเตฮีด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หลักการตีฟีร หลักการฮะดีษ และทัศนะอุละมาอ์อะฮ์ลุลิสสุนนะฮ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. อัตรเตฮีดคือ การให้ความเป็นหนึ่งเดียวแก่อัลลอฮ์ ﷻ ในความเป็นพระเจ้าองค์เดียวแห่งสากลโลก (อรรูปูบียะฮ์) การที่บ่าวกระทำงานต่างๆเพื่อเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียว (อัลอูลูฮียะฮ์) และการศรัทธามั่นว่าพระองค์ทรงมีพระนามต่างๆ อันวิจิตรและคุณลักษณะต่างๆ อันสูงส่ง (อัลอัสมาอ์วัศิฟَات) อัตรเตฮีดเป็นสิ่งสำคัญมากที่มุสลิมจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุด เพื่อสร้างหลักความเชื่อและความเข้าใจที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต หากเขามีหลักความเชื่อและการปฏิบัติที่ผิดไปจากอัลกุรอานและอัลฮะดีษ แน่แน่นอนเขาผู้นั้นย่อมล้มเหลวในการมีชีวิตในโลกนี้และโลกหน้า

2. สุเราะฮ์อ์ซุซุมัรประทานลงมา ณ นครมักกะฮ์ หลังจากสุเราะฮ์สะบะฮ์ มี 75 อายะฮ์ เป็นสุเราะฮ์ที่กล่าวถึงหลักอัตรเตฮีดอย่างละเอียดเกือบเป็นแกนหลักของสุเราะฮ์ เนื้อหาของสุเราะฮ์อธิบายถึงการเรียกร้องสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ ด้วยความบริสุทธิ์ใจปราศจากการตั้งภาคี การพิจารณาใคร่ครวญถึงหลักฐานและข้อพิสูจน์ต่างๆในการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆและทรงบริหารจัดการทั้งหมด แสดงถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ด้วยอำนาจและเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ตลอดจนผลตอบแทนของผู้ที่ยำเกรงและผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันกิยามะฮ์ด้วยความยุติธรรม การศึกษาวิเคราะห์หลักอัตรเตฮีดในสุเราะฮ์อ์ซุซุมัร เป็นการศึกษาถึงความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์ ﷻ ทั้งสามด้าน อรรูปูบียะฮ์ อัลอูลูฮียะฮ์ อัลอัสมาอ์วัศิฟَات พบว่าแท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ คือพระเจ้าองค์เดียวแห่งสากลโลกพระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทรงควบคุมดูแลบริหารกิจการทั้งหลาย พระองค์คือผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพภักดี การอิบาดะฮ์ทั้งหมดต้องมีเจตนามุ่งสู่พระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ต้องหลีกเลี่ยงจากการตั้งภาคี เพราะมีเช่นนั้นงานทั้งหลายของเขาก็จะสูญเปล่า พระองค์คือผู้ทรงมีพระนามต่างๆอันสวยงาม และคุณลักษณะต่างๆที่สูงส่ง ผู้ทรงอำนาจ

ทรงปรีชาญาณอันยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงเต็มไปด้วยความเมตตา การให้ภัยโทษสำหรับปวงบ่าวของพระองค์ ซึ่งไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ การศึกษาวิเคราะห์หลักอรรถศาสตร์ในสุเราะฮ์นี้สามารถสร้างความเข้าใจถึงหลักอรรถศาสตร์ได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่หลักความเชื่อและการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องที่จะเป็นสาเหตุให้เขาได้ดำเนินอยู่บนแนวทางแห่งความสำเร็จทั้งในดunyaและอาคิเราะฮ์

คำสำคัญ: หลักอรรถศาสตร์ , สุเราะฮ์ฮัจญ์

Prince of Songkla University
Pattani Campus

Analytical Study the Principle of al-Tauhīd in Surah al-Zumar

Bulan Aenim¹, Abdulhadee Sabuding²

¹ Student, Master of Arts (Program in Islamic). College of Islamic Studies. Prince of Songkla University Pattani Campus.

² Dr. (Islamic Studies) Lecturer, College of Islamic Studies. Prince of Songkla University Pattani Campus.

ABSTRACT

The aims of this research to 1) study the meaning and importance of al-Tauhīd 2) study the background and importance of Sarah al- Zumar 3) Analytical study the principle of al-Tauhīd in Sarah al- Zumar, by using document research method and studying data from al-Quran al-Hadith, documents and related researches with the Principle of al- Tauhīd, The analyzing data by using the principle of Tafsir, principle of Hadith and opinions of ‘Ulama’ Ahl al-Sunnah.

The results of the research

1) al-Tauhīd is to believe in the unity of Allah as the lord of the universe (al-Rububiyah), to worship and obey just only one God, Allah (al-Uluhiyyah), and to believe in the beautiful names of Allah, and His almighty attributes (al-Asma’ wa al-Sifat), al-Tauhīd of Allah is important for all Muslims to study, and it is the heart to build the true belief principles for the life. If someone has the wrong belief principles and the practices that are not correspondent to al-Quran and al-Hadith, he or she will surely fail in his this world and hereafter day life.

2) Surah al-Zumar was revealed at Mecca after Saba’ chapter, containing 75 verses, relating the Principles of al-Tauhīd in detail that is almost to be the main concept of the chapter. The content of the chapter calls people for the worship of Allah purely without partnership, the deliberation and consideration about the evidence and proof of creation and management of Allah for all creatures that shows his great power, and the just reward for believers and penalty for disbelievers in hereafter day.

3) Analytical study the Principles of al-Tauhd in Surah al-Zumar is a 3-side unity study, al-Rububiyah, al-Uluhiyyah and al-Asma' wa al-Sifat. The results of the study discovers that Allah is only one lord who creates all of the things in this world, in the sky and on the earth, He is only one who manages all affairs, He is who deserves the obedience and worship purely without partnership, and otherwise, all of the worship will fail, and He is who has all beautiful names and almighty attributes, He is who has the great power, who has great mercy, and who gives forgiveness for his servants that is nobody likes him. This analysis study gives the clear understanding the Principles of al-Tauhīd that leads to the true faith and practice that makes him can live on the righteous and successful path in this world and hereafter day peacefully.

Key words: Principle of al-Tauhīd , Surah al-Zumar

*Prince of Songkla University
Pattani Campus*

บทนำ

อิสลามในฐานะศาสนาแห่งพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ แท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงประทานให้แก่นุชนุษชาติทุกยุค ทุกสมัย และเป็นศาสนาเดียวที่อัลลอฮ์ ﷻ ให้การยอมรับดั่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾

(آل عمران: 19)

ความว่า: “แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์ นั้นคือ อัลอิสลามและบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์มิได้ขัดแย้งกันนอกจากหลังจากที่ได้มีความรู้มายังพวกเขาเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากความอิจฉาริษยาระหว่างพวกเขาเอง และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์แล้วไซ้ร้แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ”

(อัล อิมรอน: 19)

ศาสนาอิสลามได้ถือกำเนิดขึ้นมาเพื่อประกาศหลักคำสอนที่สำคัญบนพื้นฐานของหลักศรัทธา อาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า จุดเริ่มต้นของศาสนาอิสลามคือการทำความรู้จักและศรัทธาในพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ นั้นเอง อายะฮ์อัลกุรอานที่ได้ประทานลงมาในช่วงแรกๆ ของการเผยแผ่อิสลามนั้น จะเน้นประเด็นที่เกี่ยวกับหลักการศรัทธาเกือบทั้งสิ้น จุดประสงค์เพื่อเป็นการตอกย้ำให้มนุษย์มีความเชื่อและศรัทธาต่อพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ โดยที่อิสลามมิให้เหตุผลทางปัญญาหรือข้อโต้แย้งอันๆ มากนัก ในการพิสูจน์สถานภาพความมีอยู่ของพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ และคุณลักษณะแห่งความเกรียงไกรของพระองค์ในฐานะความจริงสูงสุด นอกจากนี้เรียกร้องเชิญชวนให้มนุษย์ชาติเชื่อและศรัทธามั่นในพระเจ้าองค์เดียว ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง ผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง ผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก

ดังนั้นการเรียนรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตของมวลมนุษยและเป็นการเรียนรู้ที่เลิศที่สุดในวิทยาการอิสลามและการรู้จักพระเจ้าจะไม่สมบูรณ์เว้นแต่ต้องเข้าใจหลักอัตเตอาฮีด ซึ่งเป็นการเรียนรู้ในเรื่องของพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ พระนามและคุณลักษณะของพระองค์ และหลักการเคารพสักการะต่อพระองค์สำหรับแนวทางที่จะทำให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งคือ การเข้าใจอัลกุรอาน และอัลฮะดีษอย่างถูกต้อง พระองค์ได้ทรงประทานความสมบูรณ์ของศาสนาในทุกด้าน อิสลามเป็นศาสนาสำหรับมนุษย์ชาติทุกยุคทุกสมัยโดยมีศาสนทูตของอัลลอฮ์ ﷻ ตั้งแต่ท่านแรกจนกระทั่งท่านสุดท้ายที่ต่างเรียกร้องไปสู่หลักการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริง ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ บรรดาเศาะฮาบะฮ์ ตลอดจนอูละมาอ์สะลัฟ¹ และ เคาะลีฟ² ได้ย้ำเน้นในเรื่องอะกีดะฮ์เป็นพิเศษ โดยมีได้ตลอดการกิจในการเรียกร้องไปสู่อะกีดะฮ์ที่ถูกต้อง

¹ หมายถึง สมัยก่อน คือ มุสลิมที่มีชีวิตอยู่ในช่วง 300ปี แรกแห่งฮิจญ์เราะฮ์ศักราชประกอบด้วยรุ่นเศาะฮาบะฮ์ รุ่นตาบออิบีน และรุ่นอับตาบออิบีน ฮีดปฏิบัติตามอัลกุรอานและอัลสุนนะฮ์ในทุกๆเรื่องของศาสนาอิสลาม ตามความสามารถของแต่ละคน

ดั่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า
 ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ
 فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسَبِّرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾

(النحل: 36)

ความว่า: “และโดยแน่นอน เราได้ส่งเราะสุลมาในทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงให้ ห่างจากพวกเจว็ด ดั่งนั้น ในหมู่พวกเขามีผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทาง ให้ และในหมู่พวกเขามีผู้ที่การหลงผิดคู่ควรแก่เขาฉะนั้น พวกเจ้า จงตระเวนไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าบั้นปลายของผู้ปฏิเสธนั้นเป็น เช่นใด”

(อันนะฮล: 36)

ด้วยเหตุนี้บรรดาเราะสุลที่ถูกแต่งตั้งจากพระองค์จึงมีหน้าที่หลักสำคัญคือการ เรียกร้องเชิญชวนมนุษย์สู่การเชื่อในความเป็นเอกะของพระองค์อย่างแท้จริง การเรียกร้องสู่หลักอัต เตฮาอีตจึงเป็นหลักสำคัญที่สุดในการเคารพภักดีพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งมีมาโดยตลอด ตั้งแต่สมัยของบรรดา เราะสุล จนกระทั่งปัจจุบัน ในสมัยของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และบรรดาเศาะฮาบะฮ์หลักการและ แนวทางในเรื่องของอัตเตฮาอีตนั้นเป็นหนึ่งเดียว หลังจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้เสียชีวิตความวุ่นวาย พิตนะฮ์ ต่างๆได้เกิดขึ้นแก่สังคมมุสลิมในต้นศตวรรษที่ 12 อิจญ์เราะฮ์ หรือปลายศตวรรษที่ 17 ศาสนาและศีลธรรมของโลกมุสลิมเสื่อมโทรมมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ กล่าวคือมุสลิมในยุคนี้ต่างพา กันละทิ้งศาสนาและหลักความเชื่อในเอกภาพของอัลลอฮ์ ﷻ (มรยัม ญะมีละฮ์, 2524: 9) มุสลิมมี การหลงไหลคลั่งไคล้ในเรื่องไสยศาสตร์ และความมกมายต่างๆ มีการอุตริสิ่งใหม่ๆขึ้นมามากมาย เช่น การเคารพบูชาสุสาน การวิงวอนขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์ ﷻ เป็นต้น

การเรียนรู้และเรียกร้องสู่หลักอัตเตฮาอีตเป็นงานที่สำคัญยิ่งสำหรับมุสลิมทุกคนที่ จำต้องปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาอุละมาอ์³ทั้งหลายเพราะเขาคือ ผู้รับมรดกจากบรรดานะบี ทั้งหลาย ดั่งที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กล่าวไว้ว่า

((وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ))

(أخرجه أبو داود، 1973: 3641)

ความว่า: “แท้จริงบรรดาอุละมาอ์คือผู้รับมรดกสืบทอดจาก บรรดานะบี”

(บันทึกโดย Abu Dawūd , 1973: 3641)

² หมายถึง สมัยหลัง คือ มุสลิมที่มีชีวิตอยู่หลังจาก 300 ปีแห่งอิจญ์เราะฮ์ศักราช จะยึดปฏิบัติตามอัลกุรอานและอัซสุนนะฮ์ในทุกๆเรื่อง ของศาสนาอิสลาม หรือบางเรื่อง ตามความสามารถของแต่ละคน

³ อุละมาอ์ หมายถึง ปรชาญ์หรือผู้ที่มีความรู้ในวิทยาการอิสลามและนำมาปฏิบัติหากปราศจากการปฏิบัติอิสลามไม่ถือว่าเป็นอุละมาอ์

หลักการศรัทธา และหลักอะกีตะฮฺเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง เป็นรากฐานของการดำเนินชีวิตของมุสลิมที่จะต้องยอมรับและให้การสักการะภักดีต่อพระองค์ ดำรงชีวิตก็ต้องเปี่ยมไปด้วยหลักศรัทธาที่ฝังแน่นในจิตใจและปฏิบัติออกมาด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์ ปัจจุบันสังคมมุสลิมเผชิญกับปัญหาต่างๆมากมายไม่ว่าเป็นปัญหาด้านความเชื่อ การศรัทธาที่ปะปนไปด้วยการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ﷻ และแนวคิดที่ก่อเกิดเป็นลัทธิต่างๆมากมายเกิดขึ้น โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักการอิสลามอย่างแท้จริงตลอดจนการดำเนินชีวิตของมุสลิมที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของหลักอิตเตฮีดที่ถูกต้องและห่างไกลจากหลักอิตเตฮีดนั่นเอง

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวถึงหลักอิตเตฮีดไว้ในอัลกุรอานหลายสุเราะฮฺ และหนึ่งในสุเราะฮฺที่กล่าวถึงหลักอิตเตฮีดเช่นเดียวกับสุเราะฮฺอื่นๆ คือ สุเราะฮฺฮัจญุมัร ซึ่งเป็นสุเราะฮฺมักกียะฮฺที่กล่าวถึงหลักอิตเตฮีดอย่างละเอียด จนกระทั่งเกือบจะเป็นแกนหลักของสุเราะฮฺนี้ เพราะมันเป็นรากฐานของการอีมานรากฐานของการศรัทธาที่ถูกต้องและเป็นรากฐานของการทำงานที่ดีที่มีความสำคัญที่มุสลิมจะต้องศึกษา และทำความเข้าใจ เพื่อนำมาปฏิบัติเป็นแนวทางที่ถูกต้อง (สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ ประเทศไทย. 2542: 1167)

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องหลักอิตเตฮีด และจากเท่าที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าตามความสามารถยังไม่พบมีการวิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์หลักอิตเตฮีดในสุเราะฮฺฮัจญุมัร จึงเป็นสาเหตุทำให้ผู้วิจัยเลือกสุเราะฮฺฮัจญุมัร มาเป็นหัวข้อในการศึกษาวิเคราะห์หลักอิตเตฮีดในครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการยึดมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริง และจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้มุสลิมหันตระหนักถึงความสำคัญของหลักอิตเตฮีดมากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องต่อไป

วัตถุประสงค์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 1.3.1 เพื่อศึกษาความหมาย และความสำคัญของหลักอิตเตฮีด
- 1.3.2 เพื่อศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮฺฮัจญุมัร
- 1.3.3 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ หลักอิตเตฮีดในสุเราะฮฺฮัจญุมัร

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. แหล่งข้อมูล

การวิจัยหัวข้อเรื่อง “ การศึกษาวิเคราะห์หลักอิตเตฮีดในสุเราะฮฺฮัจญุมัร ” เป็นงานวิจัยเชิงเอกสาร(Documentary Research) การนำเสนอผลการศึกษาเป็นแบบพรรณนาวิเคราะห์ โดยเก็บข้อมูลจากเอกสารมาจาก 3 แหล่งที่สำคัญด้วยกันคือ

1.1 เอกสารปฐมภูมิ

1. หนังสืออัตตพิสร์ ที่ระบุอายุเฮตต่างๆเกี่ยวกับหลักอัตเตฮิต เช่นตพิสร์ อัลกรอาน อัลอะซีม ของออบนุกะซีร ตพิสร์ญามือ อัลบะยาน อัน ตะอวีล อัลกรอาน ของอีมาม อัญญะบารีย์

2. หนังสืออัลอะดีษที่ระบุตัวบทอะดีษเกี่ยวกับหลักอัตเตฮิตจาก กุตุบ 9 เล่ม เช่น เคาะฮีสอัลบุกอรัย เคาะฮีสมุสลิม สุนันอบูดาวูด สุนันอัตติรมีซี

3. หนังสืออะกีดะฮ์ที่เกี่ยวกับหลักอัตเตฮิต เช่น อะกีดะฮ์อัญญะฮาวีเยฮ์

1.2 เอกสารทุติยภูมิ

1. หนังสืออรรถาธิบายอัลกรอานที่ขยายความอายะฮ์อัลกรอานที่มีอยู่ใน สุเราะฮ์อัจซุมร์ หรืออายะฮ์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือฟิตฮ อัลมะญีด

2. หนังสืออธิบายอัลอะดีษที่อธิบายเกี่ยวกับหลักอัตเตฮิต ทั้ง 3 ประเภทใน สุเราะฮ์อัจซุมร์ เช่น หนังสือฟิตฮ อัลบารีย์

3. หนังสืออัตเตฮิตหรือหนังสืออะกีดะฮ์ต่างๆที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษา หลักอัตเตฮิต ทั้งที่เป็นภาษาอาหรับและภาษาไทย เช่น หนังสือหลักการยึดมั่นของ อัลสะละฟุศคอ และห์ หนังสือ 99 พระนามของอัลลอฮ์

1.3 เอกสารตติยภูมิ

1. หนังสือพจนานุกรมอธิบายศัพท์ภาษาอาหรับที่เป็นภาษาอาหรับ และ ภาษาไทย

2. หนังสือการใช้ศัพท์เทคนิคต่างๆ ทางวิชาการเช่นด้านอะกีดะฮ์

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์และแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ศึกษาพระมหาคัมภีร์อัลกรอานจากฉบับที่มีความหมายภาษาไทย รวบรวม และ เรียบเรียงอายะฮ์อัลกรอานที่เกี่ยวกับหลัก อัตเตฮิต ทั้ง 3 ประเภท อันประกอบด้วย เตฮิต อัจรูกุบียะฮ์ เตฮิตอัลอูลูฮียะฮ์ และเตฮิตอัลฮัสมาอ์ วัศศิฟาท พอสังเขปเป็นขอบเขตในการศึกษา แต่ละเรื่อง

2. ศึกษาและรวบรวมอะดีษที่เกี่ยวกับหลักอัตเตฮิต จากหนังสืออะดีษผู้วิจัยจะ ยึดถืออะดีษทั้ง 9 เล่ม ที่เป็นที่ยุ้จักและมีชื่อเสียงได้แก่ เคาะฮีสอัลบุกอรัย เคาะฮีสมุสลิม สุนันอบูดาวูด สุนันอัตติรมีซี สุนันอันนะสาอีย์ สุนันออบนุมาญะฮ์ สุนันอัตตารีมีย์ มุวัญญะฮ์ของ อีมามมาลิก มุสนัดของอีมามอะฮมัด

3. ศึกษาและรวบรวมหนังสืออ้างอิงตำราที่เขียนโดยอูละมาอ์ที่เป็นที่ยอมรับ โดยทั่วไปโดยเฉพาะอูละมาอ์อะฮล อัลสุนนะฮ์ อะลญะมาอะฮ์ทั้งมุตะกอดดีมุน (อูละมาอ์ที่มีชีวิตอยู่ใน ช่วง 300 ปีแรกแห่งฮิจญ์เราะฮ์ศักราช) และอูละมาอ์มุตะอัคคิรุน (อูละมาอ์ที่มีชีวิตอยู่หลังจาก 300 ปีแห่งฮิจญ์เราะฮ์ศักราช) ตลอดจนอูละมาอ์ปัจจุบันที่อธิบายเรื่องของ หลักอัตเตฮิตที่สอดคล้อง กับแนวทางของสะลัฟ

4. รวบรวมทัศนคติของอุละมาอ์ตัฟสีร์บิลมะอ์ซูลและทัศนคติของอุละมาอ์ฮะดีษและอะกีดะฮ์

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้หลักการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์อายะฮ์อัลกุรอานที่เกี่ยวกับเรื่องหลักอัตรเตาฮีดทั้ง 3 ประเภท คือ เตาฮีดอัรรูบูบียะฮ์ เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ และเตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัศฟีฟาทที่นำมาใช้เป็นหลักฐานโดยใช้การอธิบายจากหนังสือตัฟสีร์บิลมะอ์ซูล หมายถึงการอธิบายอัลกุรอานโดยการยึดเอาหลักฐานที่ชัดเจนที่สุดในการอธิบาย และจากคำอธิบายของบรรดานักวิชาการด้านตัฟสีร์
2. การวิเคราะห์ฮะดีษโดยยึดหลักการของมุศฎาะละฮ์ฮะดีษยกเว้นฮะดีษในเศาะฮียะฮ์ อัลบุคอรีฮ์และมุสลิม
3. ผู้วิจัยจะยึดฮะดีษเศาะฮียะฮ์และฮะสันเป็นหลักสำคัญในการอธิบายเพื่อยืนยันความถูกต้องส่วนฮะดีษฎะอียะฮ์และฮะดีษเมาฎูอ์จะไม่ใช่ในการอ้างอิงไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น
4. วิเคราะห์ทัศนคติต่างๆของอุละมาอ์ โดยใช้หลักเกณฑ์คือใช้ทัศนคติของอุละมาอ์ ที่มีเห็นตรงกันหรือ มีเพียงทัศนคติเดียวผู้วิจัยจะถือว่าเป็นทัศนคติที่ต้องส่วนทัศนคติที่แตกต่างหรือขัดแย้งกันจะพิจารณาทัศนคติที่ใกล้เคียงกับหลักฐานอัลกุรอานและอัลฮะดีษที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ของอายะฮ์มากที่สุด

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยหัวข้อ “การศึกษาวิเคราะห์หลักอัตรเตาฮีดในสูเราะฮ์อัซซุหม์ร” ซึ่งผลการศึกษาระบุว่า ผู้วิจัยพบสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความหมายและความสำคัญของหลักอัตรเตาฮีด
 - 1.1 ความหมายของหลักอัตรเตาฮีด
 - 1) เตาฮีดคือการทำให้สิ่งหนึ่งนั้นเป็นหนึ่งเดียว หรือการพาดพิงสิ่งหนึ่งในความเป็นเอกะ หมายถึงการทำให้อัลลอฮ์^ﷻเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่มีภาคีในทุกรูปแบบและในทุกๆสถานการณ์
 - 2) เตาฮีดคือการให้ความเป็นหนึ่งเดียวกับอัลลอฮ์^ﷻด้วยกับคุณลักษณะเฉพาะของพระองค์ ไม่ว่าจะด้วยการทำงานต่างๆของพระองค์เอง (อัรรูบูบียะฮ์) หรือด้วยการทำงานต่างๆของปวงบ่าวที่กระทำงานต่างๆเพื่อเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงผู้เดียว (อัลอูลูฮียะฮ์) หรือด้วยการศรัทธามั่นว่าอัลลอฮ์^ﷻทรงมีพระนามอันวิจิตรและคุณลักษณะอันสูงส่งแต่เพียงผู้เดียว (อัลอัสมาอ์ วัศฟีฟาท)
 - 3) เตาฮีดคือการให้ความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮ์^ﷻในการอับาดะฮ์ทุกอย่างด้วยความบริสุทธิ์ใจ พร้อมกับยึดมั่นความเป็นหนึ่งเดียวในความเป็นตัวตนของพระองค์ คุณลักษณะของพระองค์และการกระทำต่างๆของพระองค์

1.2 ความสำคัญของอัตเตาฮีด

เตาฮีดนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่มุสลิมจะต้องเรียนรู้และมีหลักความเชื่อที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตที่เขาผู้นั้นจำเป็นจะต้องดำเนินตามบทบัญญัติของอัลลอฮ์ ﷻ และแบบอย่างของท่านเราะสูล ﷺ ซึ่งเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดหากเขาผู้นั้นมีหลักความเชื่อความศรัทธาที่ผิดไปจากอัลกุรอานและอัลชะรีอะฮ์แน่นอนเขาผู้นั้นย่อมล้มเหลวในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และโลกหน้า

ความสำคัญของเตาฮีด คือ 1. เตาฮีดคือเป้าหมายแรกที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายและเป็นสิ่งแรกที่มุสลิมจะต้องเรียนรู้และปฏิบัติ (อัซซาริยาต: 56, มุฮัมมัด: 19) 2. เตาฮีดเป็นหลักธรรมชาติของอัลลอฮ์ ﷻ ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมชาติของมนุษย์ที่พระองค์สร้างขึ้น (อิรรัม: 30) 3. เตาฮีดเป็นเป้าหมายแรกของการตะวะฮ์ เรียกร้องเชิญชวนของบรรดาเราะสูล ﷺ ในทุกยุคสมัย (อัลอันบิยาอ์: 25) 4. เตาฮีดคือเป้าหมายที่ประธานคัมภีร์มา (ฮุด: 1-2) 5. เตาฮีดเป็นคุณแจสำคัญที่จะทำให้อับาดะฮ์ได้รับการตอบรับจากอัลลอฮ์ ﷻ (อัลบัยยนะฮะ: 5) 6. เตาฮีดคือสิ่งที่มาแบ่งแยกผู้ที่ศรัทธาและปฏิเสธ (มุฮัมมัด: 22) 7. เตาฮีดคือสัญลักษณ์แห่งความเป็นเอกภาพและภาพรภาพของประชาชาติอิสลาม (อัลอันบิยาอ์: 92)

2. ศึกษาเกี่ยวกับความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์อัซซุมัร

1) สุเราะฮ์นี้ถูกขนานนามว่าสุเราะฮ์อัซซุมัรเพราะอัลลอฮ์ ﷻ ทรงกล่าวถึงกลุ่มแรกคือกลุ่มของผู้ที่มีความทุกข์ที่เป็นชาวนรกพร้อมกับความต่ำต้อยและการไร้เกียรติ และทรงกล่าวถึงกลุ่มหลังคือกลุ่มของผู้ที่มีความสุขสำราญที่เป็นชาวสวรรค์พร้อมกับการยกย่องให้เกียรติ ในการตั้งชื่อสุเราะฮ์อัซซุมัรเนื่องจากมีคำว่า (زُمر) ถูกกล่าวในสุเราะฮ์อัซซุมัรช่วงท้ายของสุเราะฮ์สองครั้งด้วยกัน คืออายะฮ์ที่ 71 และอายะฮ์ที่ 73 รายละเอียดของสุเราะฮ์ เป็นสุเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮ์มีจำนวน 75 อายะฮ์ เป็นสุเราะฮ์ที่ 39 ณุซที่ 23 ถูกประทานลงมาหลังจากสุเราะฮ์สะบะฮ์ สุเราะฮ์อัซซุมัรเป็นสุเราะฮ์มักกียะฮ์ที่กล่าวถึงหลักการเตาฮีดทั้งสามประเภทคือเตาฮีดอัรรูบูบียะฮ์ เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮ์ และเตาฮีดอัลอัสมَاء์ วัศคิฟาต อย่างละเอียดจนเกือบเป็นแกนหลักของสุเราะฮ์ เป็นรากฐานของการอีมาน เป็นรากฐานของการศรัทธาที่ต้องตลอดจนผลตอบแทนสำหรับผู้ที่ศรัทธาคือสวรรค์และผู้ปฏิเสธคือนรกพระองค์ทรงตัดสินในสิ่งที่พวกเขากระทำอย่างยุติธรรมที่สุด

3. ศึกษาเกี่ยวกับหลักอัตเตาฮีดในสุเราะฮ์อัซซุมัร

สุเราะฮ์อัซซุมัรได้กล่าวถึงหลักอัตเตาฮีดไว้ทั้งสามประเภทซึ่งเป็นแกนหลักของสุเราะฮ์หมายถึง การให้ความเป็นหนึ่งเดียวแก่อัลลอฮ์ ﷻ ด้วยกับคุณลักษณะเฉพาะของพระองค์ในเรื่องอัรรูบูบียะฮ์ อัลอูลูฮียะฮ์ และอัลอัสมَاء์ วัศคิฟาต

3.1 เตาฮีดอัรรูบูบียะฮ์ในสุเราะฮ์

1) พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวที่ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างและทรงดูแลคุ้มครองทุกสิ่ง (อัซซุมัร: 62) 2) พระองค์ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทรงทำให้กลางคืนคาบเกี่ยวเข้าไปในกลางวันและทรงสร้างดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ให้โคจรไปอย่างมีระบบตามวาระที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ด้วยกับอำนาจของพระองค์ (อัซซุมัร: 5, 38, 44, 46, 63) 3) พระองค์ทรงสร้าง

สิ่งมีชีวิตทุกสิ่งทุกอย่างทรงสร้างคู่ครองนปีอาดัม^ﷺและนางฮาวาห์พร้อมทั้งประทานปศุสัตว์ที่กินได้ เป็นคู่คืออูฐ วัว แพะ แกะ จำนวน 8 คู่มีทั้งตัวผู้และตัวเมีย และพระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ในครรภ์ของมารดาอย่างเป็นขั้นตอนจนอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์นั่นคือพระเจ้าองค์เดียวอำนาจเป็นสิทธิของพระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและเปิดเผย (อัซซุหม์ร: 6) 4) พระองค์ทรงประทานน้ำฝนลงมาเพื่อให้พืชพันธุ์เจริญงอกงามและกลายเป็นสภาพที่เขียวแห่งจนตาย เปรียบเสมือนชีวิตมนุษย์ในศุนยาถูกกำเนิดมาและสิ้นสุดด้วยความตาย (อัซซุหม์ร: 21) 5) พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพและกำหนดให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์เรื่องปัจจัยยังชีพขึ้นอยู่กับการจัดสรรปันส่วนและเคล็ดลับของพระองค์ (อัซซุหม์ร: 52) 6) พระองค์ทรงสามารถกำหนดความเป็นและความตายให้เกิดขึ้นตามประสงค์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงปลิดชีวิตที่พระองค์ทรงกำหนดความตายให้แก่มันและจะทรงยืดเวลาไปจนกว่าจะถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้เช่นกัน (อัซซุหม์ร: 42, 68)

จากการศึกษาพบว่าอายะฮ์ที่กล่าวถึงหลักเตาฮีดอัลลฮูฮียะฮ์ที่ปรากฏในสุเราะฮ์ต่างๆแสดงให้เห็นถึงอัลลฮูฮียะฮ์คือพระเจ้าองค์เดียวที่ทรงอำนาจทรงปรีชาญาณ เป็นผู้ที่ทรงสร้างและทรงประทานซึ่งทุกสิ่งและกำหนดทุกอย่างด้วยพระองค์เอง

3.2 เตาฮีดอัลลฮูฮียะฮ์ในสุเราะฮ์

1) พระองค์ทรงประทานคัมภีร์อัลกุรอานลงมาด้วยสัจธรรมเพื่อเป็นการสั่งใช้ให้ท่านเราะฮูล^ﷺเคารพภักดีต่ออัลลฮูฮียะฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์และศาสนาของพระองค์ (อัซซุหม์ร: 2-3) 2) การเรียกร้องให้มนุษย์นั้นทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลฮูฮียะฮ์แต่เพียงผู้เดียว เขาจะต้องมีความบริสุทธิ์ใจ และหวังในการตอบแทนจากพระองค์ มิเช่นนั้นงานทุกอย่างที่ทำไปจะไม่ถูกตอบรับ (อัซซุหม์ร: 11, 14) 3) การกล่าวเตือนให้ระวังจากการตั้งภาคี การยึดเอาสิ่งอื่นมาเทียบเคียงกับพระองค์ในการเคารพสักการะเพื่อแสวงหาความใกล้ชิดพระองค์ (อัซซุหม์ร: 3) 4) การวิงวอนขอความช่วยเหลือต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลฮูฮียะฮ์จากบรรดารูปปั้นเจิวัดต่างๆไม่สามารถปลดเปลื้องความทุกข์ยากหรือยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้เลยหากเป็นความประสงค์ของพระองค์ (อัซซุหม์ร: 8, 38) 5) การให้ความเกรงกลัวกับสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากอัลลฮูฮียะฮ์ในการเคารพสักการะ นั้นเป็นการกระทำที่นำไปสู่การตั้งภาคีกับพระองค์ (อัซซุหม์ร: 36) 6) กล่าวถึงพวกกุเรซได้เรียกร้องให้ท่านเราะฮูล^ﷺเคารพบูชาพระเจ้าต่างๆของพวกเขา แล้วพวกเขาจะเคารพบูชาพระเจ้าของท่านเราะฮูล^ﷺ ซึ่งเป็นความคิดที่บาปญญา ยิ่ง (อัซซุหม์ร: 64-65) 7) กล่าวถึงสภาพต่างๆของผู้ที่ยำเกรงซึ่งพวกเขาคือผู้ที่หันเหจากการเคารพบูชาเจิวัดต่างๆและมุ่งสู่การเคารพภักดีต่ออัลลฮูฮียะฮ์พระองค์จะทรงแจ้งข่าวดีให้กับพวกเขา (อัซซุหม์ร: 17, 18, 66)

จากการศึกษาพบว่าอายะฮ์ที่กล่าวถึงหลักเตาฮีดอัลลฮูฮียะฮ์ที่ปรากฏในสุเราะฮ์แสดงให้เห็นทราบว่าผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะ ผู้ควรอิบาดะฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจคืออัลลฮูฮียะฮ์เพียงองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น การอิบาดะฮ์ทุกอย่างนั้นจะต้องสอดคล้องกับคำสั่งใช้ของอัลลฮูฮียะฮ์คำสั่งของท่านเราะฮูล^ﷺ ด้วย ฉะนั้นการให้เอกภาพต่ออัลลฮูฮียะฮ์ด้วยการอิบาดะฮ์ การนอบน้อมหรือการเชื่อฟังก็ตามคือสิ่งยืนยันคำปฏิญาณตน ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลฮูฮียะฮ์และมุฮัมมัด^ﷺ เป็นศาสนทูตของอัลลฮูฮียะฮ์

3.3 เตาฮีดอัลฮัสมาฮ์ วัตศิฟาตในสุเราะฮะฮ: การยึดมั่นต่อพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮฺﷻที่มีอยู่ในอัลกุรอานและอัลฮะดีษของท่านเราะสูลﷺ ที่ถูกต้องตามความหมายที่ปรากฏไว้ทุกอย่าง

1) กล่าวถึงพระนามต่างๆของอัลลอฮฺﷻที่ปรากฏในสุเราะฮฮ์อัซซุหม์รก็เช่นเดียวกันล้วนเป็นสิ่งที่สวยงามและคู่ควรกับพระองค์ตามที่พระองค์ทรงให้ไว้กับตัวของพระองค์เองมีดังนี้

1. พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ทรงปรีชาญาณ (الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) เกี่ยวกับการประทานคัมภีร์อัลกุรอานลงมาด้วยกับสัจธรรม (อัซซุหม์ร:1) 2. พระองค์คือผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต (الْوَاحِدُ الْجَمُّ) เกี่ยวกับการทรงให้ความบริสุทธิ์กับตัวของพระองค์เองในการมีพระบุตร ทรงเป็นเอกะและการพิชิตเป็นการปฏิเสธการมีสิ่งที่คุณเคียงกับพระองค์ (อัซซุหม์ร: 4) 3. พระองค์คือ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยโทษ (الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ) เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺﷻในการสร้างสิ่งต่างๆให้ดำเนินไปตามวาระที่กำหนดไว้ และทรงอภัยโทษแก่ผู้กระทำความผิดเมื่อเขาได้กลับเนื้อกลับตัว(อัซซุหม์ร: 5) 4. พระองค์คือ ผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตายิ่ง (الْعَفُورُ الرَّحِيمُ) เกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ละเมิดและกระทำความผิดอย่าได้หมดหวังจากความเมตตาและการอภัยโทษ (อัซซุหม์ร: 53) 5. พระองค์คือ ผู้ทรงดูแลคุ้มครอง (الْكَافِي) กับทุกสิ่งทุกอย่างที่ทรงสร้างมา(อัซซุหม์ร: 62) 6. พระองค์คือ ผู้ทรงรอบรู้ (الْعَلِيمُ) ต่อทุกสิ่งทุกอย่างแม้กระทั่งภายในจิตใจของมนุษย์(อัซซุหม์ร: 7)

จากการศึกษาถึงพระนามต่างๆของอัลลอฮฺﷻที่ปรากฏในสุเราะฮฮ์อัซซุหม์ร พบว่าทุกๆพระนามฯรวมไว้ซึ่งความงามตามที่คู่ควรกับพระองค์ ผู้ทรงอำนาจเดชานุภาพในทุกๆอย่าง พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวในการบริหารจัดการ เป็นผู้ทรงพิชิตทุกสิ่งทุกอย่างต้องยอมจำนนต่อพระองค์ผู้ทรงเมตตา ทรงอภัยโทษให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์เสมอ ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่เร้นลับและเปิดเผยทุกๆพระนามของพระองค์ล้วนมีความสมบูรณ์ปราศจากความบกพร่องหรือความด้อยใดๆทั้งสิ้น

2) กล่าวเกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆของอัลลอฮฺﷻที่ปรากฏอยู่ในสุเราะฮฮ์อัซซุหม์รซึ่งคุณลักษณะต่างๆของพระองค์เป็นคุณลักษณะอันสูงส่งไม่เหมือนกับสิ่งถูกสร้างทั้งหลายมีดังต่อไปนี้

1. ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของความเมตตา (رَحْمَةً) ของอัลลอฮฺﷻ เกี่ยวกับพระองค์จะทรงเมตตาแก่ผู้ที่กระทำอโงะฮ์ต่อพระองค์ในยามค่าคืน พวกเขาหวังได้รับความเมตตาของอัลลอฮฺﷻคือสวนสวรรค์ และคุณลักษณะของความเมตตาที่พระองค์จะตอบแทนให้แก่ผู้ที่ศรัทธา มีความยำเกรง พระองค์ทรงให้ความเมตตาแก่บ่าวที่พระองค์ประสงค์ ไม่มีใครสามารถจะยับยั้งได้ตั้งนั้นอย่าได้สิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮฺﷻ (อัซซุหม์ร: 9, 38, 53) 2. กล่าวถึงคุณลักษณะของความรอบรู้ (عِلْمًا) ของอัลลอฮฺﷻ เกี่ยวกับพระองค์ทรงรู้ดียิ่งในทุกๆการกระทำของพวกเขาทั้งความดีและความชั่ว ทรงรอบรู้ในสิ่งที่เร้นลับและสิ่งเปิดเผย แม้แต่สิ่งที่อยู่ในจิตใจทรวงอกของมนุษย์และทรงรู้ทุกสิ่งในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น (อัซซุหม์ร: 70, 46) 3. กล่าวถึงคุณลักษณะการอภัยโทษ (يَغْفِرُ) เกี่ยวกับพระองค์ทรงอภัยโทษจากความผิดต่างๆให้แก่บ่าวที่พระองค์ประสงค์ สำหรับผู้ที่กลับเนื้อกลับตัว(อัซซุหม์ร: 53) 4. กล่าวถึงคุณลักษณะการแจกจ่าย หรือ การแผ่ให้กว้างขวาง (يَبْسُطُ) เกี่ยวกับ

ปัจจัยยังชีพที่ทรงประทานให้แก่บ่าวที่พระองค์ประสงค์ เรื่องของปัจจัยยังชีพขึ้นอยู่กับการจัดสรรปันส่วนและเคล็ดลับของพระองค์ (อัซซุมัร: 52) 5. กล่าวถึงคุณลักษณะการตัดสินใจ หรือ พิพากษา (مَحْكُومًا) แก่บ่าวของพระองค์ เกี่ยวกับพระองค์จะทรงตัดสินพิพากษาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันเรื่องของการศาสนาและการเคารพสักการะของพวกเขาด้วยความยุติธรรม (อัซซุมัร: 3, 46) 6. กล่าวถึงคุณลักษณะพระหัตถ์ขวาของพระองค์ (بِيَمِينِهِ) เกี่ยวกับวันกียามะฮฺแผ่นดินอันกว้างใหญ่เป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของอัลลอฮฺﷻ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ เป็นการแสดงความยิ่งใหญ่อัลลอฮฺﷻ ไม่ให้มีการวิจารณ์ ปราศจากคุณลักษณะที่บกพร่องหรือเปรียบเทียบเสมือนคุณลักษณะมนุษย์ (อัซซุมัร: 67)

จากการศึกษาถึงคุณลักษณะต่างๆของพระองค์ที่ปรากฏในสุเราะฮฺทำให้ทราบว่า คุณลักษณะต่างๆของพระองค์นั้นทรงสูงส่งหาได้มีสิ่งใดเทียบเท่าเสมอเหมือน พระองค์ทรงมีคุณลักษณะแห่งความเมตตา ให้อภัย คุณลักษณะแห่งความรอบรู้ ผู้ทรงประทานทุกสิ่งให้แก่เขาหรือทรงยับยั้งมิให้แก่เขา และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งคุณลักษณะแห่งอำนาจตัดสินแต่เพียงผู้เดียว ในการกระทำของบ่าวทั้งหมดอย่างยุติธรรม จากคุณลักษณะต่างๆของพระองค์ทรงมีความสมบูรณ์ยิ่งยวดได้มีการตีความหรือวิจารณ์ไปเป็นอย่างอื่นจะต้องเชื่อมั่นอย่างแนบแน่นตามที่กล่าวไว้

แนวทางของอะฮฺลุล อัซสุนนะฮฺในเรื่องเตาฮีดอัลอัสมาอ์ วัศศิฟาคคือยึดมั่นตามตัวบทอัลกุรอาน และอัลฮะดีษทั้งสองประการดังกล่าวเป็นแหล่งที่มาของบทบัญญัติอิสลามและมิอนุญาตให้ยอมรับที่มาจากแหล่งอื่นจะเป็นความคิดแม้แต่การตีความเพราะได้ระบุไว้ชัดเจนแล้ว สมบูรณ์แล้ว

การอภิปรายผลการวิจัย

1.1 ความหมายและความสำคัญของอัตเตาฮีด

การศรัทธามั่นต่อหลักอัตเตาฮีดคือการยอมรับว่าอัลลอฮฺﷻเป็นผู้ทรงเป็นเอกภาพในการเป็นพระเจ้าที่ทรงสร้างสิ่งต่างๆ ทรงรอบรู้ทุกอย่างที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินทรงดูแลควบคุมกิจการทั้งหลายเพียงผู้เดียว เป็นผู้ที่มีมนุษย์สมควรให้การเคารพสักการะและอิบาดะฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ โดยมิให้นำสิ่งใดๆมาเป็นภาคีหรือหุ้นส่วนกับพระองค์ทั้งนี้ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดเสมอเหมือนคล้ายคลึงกับตัวตนหรือคุณลักษณะของพระองค์ได้เลย อีกทั้งไม่มีสิ่งใดคู่ควรหรือเหมาะสมที่จะได้รับการเคารพบูชาในฐานะพระเจ้าองค์เดียวนอกจากพระองค์เท่านั้น

อัลลอฮฺﷻตรัสอีกว่า

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾

(النساء: بعض من آية 36)

ความว่า: “และจงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์”

(อันนิสาอ์: ส่วนหนึ่งจากอายะฮฺที่ 36)

เนื่องจากเตาฮีด คือการให้ความเป็นหนึ่งเดียวซึ่งมันจะไม่เกิดขึ้นนอกจากจะต้องมีการปฏิเสธและยืนหยัดอยู่ด้วยกันกล่าวคือ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์พระองค์เดียวที่คู่ควรแก่การเคารพภักดี (al-Ussaimin, 1996: 39)

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

(محمد: بعض من آية 19)

ความว่า: “ฉะนั้นพึงรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเทียงแท้) นอกจากอัลลอฮ์”

(มุฮัมมัด: ส่วนหนึ่งจากอายะฮ์ที่ 19)

ความสำคัญของเตาฮีดนั้น เป็นสิ่งที่ถูกเชื่อมโยงเข้ากันระหว่างมนุษย์กับอัลลอฮ์ ﷻ คือ การตระหนักหรือดำรงรักษาไว้ซึ่งเอกภาพของอัลลอฮ์ ﷻ ในทุกแห่งทุกมุมของชีวิตมนุษย์ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม การเป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก การเคารพสักการะการอิบาดะฮ์แต่เพียงผู้เดียว และด้านการศรัทธาถึงพระนามและคุณลักษณะอันสูงส่งของพระองค์หาได้มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ นั่นคือแก่นแท้และจุดสูงสุดของเตาฮีด ซึ่งทุกรูปแบบของการอิบาดะฮ์มุสลิมจะต้องมุ่งสู่พระองค์เป็นหนึ่ง ผู้ซึ่งสามารถตอบรับคำวิงวอนขอได้ ซึ่ให้เห็นถึงความใกล้ชิดระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์อย่างยิ่ง

หากเขาไม่เรียนรู้เรื่องพระเจ้า ไม่รู้จักผู้สร้างไม่รู้จักเราะฮ์สุล ﷺ และเป้าหมายของการมีชีวิตอยู่ของเขา ดังนั้นการมีชีวิตอยู่ของเขา และการปฏิบัติกิจการงานทั้งหลายของเขาก็จะไร้ผลกลายเป็นผู้ที่ขาดทุนทั้งในโลกนี้และโลกหน้า เพราะเตาฮีดจะเป็นตัวบ่งชี้ให้รู้ว่าเขานั้นจะเป็นผู้ที่ศรัทธา หรือผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นผู้ที่ขาดทุนหรือผู้ที่ได้รับกำไรในชีวิต

บรรดานักวิชาการต่างก็มองเห็นถึงความสำคัญของหลักอัตรเตาฮีด เนื่องด้วยมีการให้คำอธิบายถึงรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับหลักการเตาฮีด จากหนังสือ และงานวิจัยหลายเล่มที่ได้ทำการเขียน วิจัยค้นคว้าเพื่ออธิบาย สร้างความเข้าใจให้แก่มุสลิม เช่นหนังสืออัตรเตาฮีด ของท่านมุฮัมมัด บิน อับดุลวะฮฮาบ เป็นต้น หรือจะเป็นงานวิจัยเช่นของท่าน อิสมาแอ สะอิด “แนวคิดของชัยยิดกุฎบ์เกี่ยวกับเอกภาพ ของอัลลอฮ์ในหนังสือ ตัฟซีร์ ฟิ ซิลาล อัลกุรอาน” เป็นต้น หรือจะเป็นงานเขียนของบุคคลอื่นๆ อีกที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของหลักการเตาฮีด

จากความหมายและความสำคัญที่ได้กล่าวมานั้น ผู้วิจัยก็เห็นด้วยถึงคำกล่าวข้างต้น เพราะหลักอัตรเตาฮีดเป็นสิ่งที่สำคัญมาก มีผลต่อการดำเนินชีวิตของเขาในโลกนี้ เพราะจะส่งผลกับเขาในโลกหน้า เขาจะเป็นชาวสวรรค์หรือชาวนรกก็ขึ้นอยู่กับการกระทำของเขาทั้งนั้น ฉะนั้นเขาจะต้องมีหลักความเชื่อและความเข้าใจถึงหลักอัตรเตาฮีดให้เกิดความถูกต้องมากที่สุด

2. ความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์

สุเราะฮ์อัซซุมร์ เป็นสุเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮ์ มีทั้งหมด 75 อายะฮ์ เป็นสุเราะฮ์ที่ 39 จากสุเราะฮ์ทั้งหมด 114 สุเราะฮ์ เป็นสุเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาหลังจากสุเราะฮ์สะบะอ์

ซึ่งเนื้อหาที่ศึกษาของสุเราะฮฺประกอบไปด้วย ความหมายและความสำคัญของสุเราะฮฺ การตั้งชื่อของสุเราะฮฺ ความประเสริฐของสุเราะฮฺ สาเหตุของการประทานอายะฮฺบางอายะฮฺในสุเราะฮฺ ความสัมพันธ์ระหว่างอายะฮฺ ความสัมพันธ์ระหว่างสุเราะฮฺก่อน(ศอด) และสุเราะฮฺหลัง(ฆอฟิร) และเนื้อหาที่ได้กล่าวถึงหลักอิตเตฮีดในสุเราะฮฺ การตั้งชื่อสุเราะฮฺอ้อซซุมร์เนื่องจากมีคำว่า **مُرٌّ** ถูกกล่าวไว้ในสุเราะฮฺอ้อซซุมร์สองครั้งคืออายะฮฺที่ 71 และอายะฮฺที่ 73 ซึ่งปรากฏอยู่ในช่วงท้ายๆของสุเราะฮฺอ้อซซุมร์ จากอายะฮฺดังกล่าวซึ่งมีความหมายว่ากลุ่มๆคืออายะฮฺได้บอกให้ทราบถึงสภาพของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และสภาพของผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮฺ **ﷻ**

สุเราะฮฺอ้อซซุมร์เป็นสุเราะฮฺหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นที่ทราบว่าเป็นสุเราะฮฺที่ประทานลงมาที่นครมักกะฮฺ แน่นอนเป็นสุเราะฮฺที่ประมวลเนื้อหาไว้ซึ่งเรื่องราวเกี่ยวกับหลักการศรัทธา การอีมาน และหลักอิตเตฮีด การให้ออกภาพและเรียกร้องสู่พระเจ้าองค์เดียว อัลกุรอานที่ถูกประทานลงมานั้นเป็นสัจธรรมและข้อเท็จจริง ไม่มีความเท็จหรือสิ่งที่ไร้สาระเจือปนเลย เป็นสิ่งมหัศจรรย์จากพระเจ้าไม่ใช่สิ่งถูกสร้างประมวลไว้ด้วยหลักอิตเตฮีดเกือบทุกสุเราะฮฺ เช่นเดียวกันในสุเราะฮฺอ้อซซุมร์ได้นำเสนอถึงหลักอิตเตฮีดและเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับหลักการศรัทธา ซึ่งได้นำเสนอถึงหลักอิตเตฮีดทั้งสามประเภท คือ อรรูปูบียะฮฺ อัลอูลูฮียะฮฺ อัลอัสมาอ์ วัคศิฟาท ซึ่งเปรียบเสมือนแกนหลักและหัวใจหลักของสุเราะฮฺนี้เลย

อัลลอฮฺ **ﷻ** ตรัสว่า

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾

(الزمر: 2)

ความว่า: “แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺโดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์”

(อ้อซซุมร์: 2)

เนื้อหาส่วนใหญ่ได้เน้นให้ทราบถึงหลักอิตเตฮีดคือ การเคารพภักดีต่อพระเจ้าองค์เดียวผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายที่ปรากฏในจักรวาลล้วนเป็นข้อพิสูจน์อย่างชัดเจนแห่งเดชานุภาพและความเป็นเอกภาพของพระองค์ ทั้งนี้เพื่อให้มนุษย์ได้ใคร่ครวญและพิจารณาถึงความสามารถและความปรีชาญาณของพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก พระองค์คือพระเจ้าองค์เดียวที่ควรแก่การเคารพสักการะบูชาโดยเนื้อหาหลายอายะฮฺที่พระองค์ทรงกล่าวถึงการเรียกร้องสู่การอิบาดะฮฺต่อพระองค์ด้วยความบริสุทธิ์ใจและให้หลีกเลี่ยงจากการนำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์เพราะเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การทำงานของเขทั้งหมดได้รับการตอบรับหรือขาดทุน

มุสลิมเขาจะต้องยอมรับในเดชานุภาพของอัลลอฮฺ **ﷻ** อำนาจของพระเจ้าไม่มีผู้ใดที่สามารถเทียบเท่าหรือเสมอเหมือนพระองค์ได้เลย ความสามารถของมนุษย์ก็ไม่สามารถเทียบเท่าได้ แม้แต่น้อย สุเราะฮฺได้กล่าวถึงพฤติกรรมและภาพลักษณ์แห่งการขาดทุนและการลงโทษนานาชนิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และเช่นเดียวกันพระองค์ทรงกล่าวแจ้งข่าวดีแก่ผู้ที่ศรัทธา ยำเกรง และประกอบคุณงามความดีต่างๆ พระองค์จะทรงตอบแทนการทำงานให้แก่พวกเขาอย่างยุติธรรมทั้งความ

ชั่วและความดีในวันกียามะฮฺ ไม่ว่าจะเป็ผลบุญหรือการลงโทษ พวกเขาจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วน บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนไปสู่นรกเป็นกลุ่มๆเป็นที่พำนักอยู่ในน้ันตลอดกาล เป็นที่พำนักชั่วช้ายิ่ง ส่วนบรรดาผู้ที่ยำเกรงจะถูกนำไปสู่สวรรค์เป็นกลุ่มๆ เป็นผู้ที่พำนักอยู่ในน้ันตลอดกาล เป็นที่พำนักอันยอดเยี่ยม บรรดาการสรรเสริญทั้งมวลเป็นของอัลลอฮฺ ﷻพระเจ้าแห่งสากลโลก ทุกสิ่งทุกอย่างต่างมุ่งสู่พระองค์ด้วยการสรรเสริญสุดดีต่อความโปรดปรานและความยุติธรรมในการตัดสินของพระองค์

5.2.3 การศึกษาวิเคราะห์หลักอ้ตเตอาฮิดในสุเราะฮ์อัซซุหม์ร

การศึกษาวิเคราะห์หลักอ้ตเตอาฮิด คือการศึกษาถึงหลักเตอาฮิดอ้รรูปุเบียยะฮฺ เตอาฮิดอัลอูลูฮียะฮฺ และเตอาฮิดอัลอัสมาอ์ วัศคิฟาต พบว่า หลักอ้ตเตอาฮิดทั้งสามนั้นเป็สิ่งที่สำคัญยิ่งสำหรับมุสลิม เป็สิ่งที่จะสร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และศรัทธาในเรื่องของพระเจ้าให้ถูกต้อง เนื้อหาของสุเราะฮ์นี้ส่วนใหญจะเน้นหนักและครอบคลุมถึงหลักอ้ตเตอาฮิดอย่างละเอียด เนื้อหาของหลักอ้ตเตอาฮิดมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับพระเจ้าและบ่าวของพระองค์ นั้นหมายถึงสิทธิระหว่างมนุษย์ที่พึงมีต่อพระเจ้านั้นเอง มีความสำคัญที่เกี่ยวข้กับการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เมื่อศึกษาถึงหลักอ้ตเตอาฮิดอย่างละเอียด และได้นำหลักอ้ตเตอาฮิดมาอยู่ในชีวิตของเขาอย่างแท้จริงแล้วก็จะส่งผลให้การดำเนินชีวิตอยู่ของเขาบนหนทางที่ถูกต้อง

หลักอ้ตเตอาฮิดในสุเราะฮ์อัซซุหม์ร คือสุเราะฮ์อัซซุหม์รเป็หนึ่งในโองการจากคำรัสของอัลลอฮฺ ﷻที่ทรงประมวลไว้ซึ่งหลักอะกิดะฮฺเตอาฮิด การอธิบายถึงหลักการศรัทธา และแนวทางแห่งการเชื่อมั่นที่ถูกต้อง หากมีการศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ทำให้ยอมรับอย่างหาที่ปฏิเสธไม่ได้ว่าอัลลอฮฺ ﷻคือผู้ทรงเป็พระเจ้าของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ต้องยอมรับถึงความยิ่งใหญ่และเดชานุภาพของพระองค์อย่างแท้จริง หนึ่งในเหตุผลดังกล่าวคือ จากการพิจารณาใคร่ครวญถึงสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างและบริหารจัดการทีอยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินก็เพียงพอแล้วทีจะปฏิเสธไม่ได้ว่าโลกและจักรวาลมีผู้ทรงสร้าง มีพระเจ้าทีทรงดูแลกิจการทั้งหมด เป็หลักฐานทีพิสูจน์บ่งชี้ถึงพระเจ้าแห่งสากลโลก (อัซซุหม์ร: 62, 5, 44, 46, 38, 6, 21, 52, 42, 63, 68)

เช่นอัลลอฮฺ ﷻตรัสว่า

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

(الزمر: 62)

ความว่า: “อัลลอฮฺ คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์เป็ผู้ทรงดูแลและคุ้มครองทุกสิ่ง”

(อัซซุหม์ร: 62)

สอดคล้องกับสุเราะฮ์อัลฟุรกอน อายะฮ์ที 2 อัลลอฮฺ ﷻตรัสว่า

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا ۖ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ

بِالنُّكْحِ ۚ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ۝﴾

(الفرقان: 2)

ความว่า: “สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น ไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ”

(อัลฟุรกอน: 2)

และสอดคล้องกับงานวิจัยของท่าน อิสมาแอ สะอิด (2547) วิจัยเรื่อง “แนวคิดของชัยยิดกฏบเกี่ยวกับเอกภาพ ของอัลลอฮ์ในหนังสือ ตัฟซีร์ ฟิ ซิลาล อัลกุรอาน” และนุมาน สะอะ (2550) วิจัยเรื่อง “แนวทางของเชคมุหัมมัด เบ็น อับดุลวะฮฮาบในการอธิบายหลักเตฮิด”

ดังนั้นมุสลิมทุกคนจำเป็นที่จะต้องเชื่อมั่นศรัทธาในการสร้าง การอภิบาล การบริหารและอื่นๆของพระองค์อัลลอฮ์เป็นการแสดงถึงการศรัทธาในเตฮิดอรัรบุเบียฮะฮ์

เมื่อเขายอมรับและเชื่อมั่นว่ามีพระเจ้า ฉะนั้นการเคารพภักดีตลอดจนอิบาดะฮ์ต่างๆของเขาต้องมีเจตนามุ่งสู่พระเจ้า ทำไปเพื่อหวังในการตอบแทนจากพระองค์ ต้องให้ความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์เพียงองค์เดียวอย่างแท้จริง เพราะพระองค์คือผู้ที่คู่ควรแก่การได้รับการภักดีเท่านั้น เพราะจากการศึกษาพบว่าหลายอายะฮ์ที่เรียกร้องไปสู่การอิบาดะฮ์ การให้ความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ต่อศาสนาของพระองค์ และทรงเตือนให้ห่างไกลจากการตั้งภาคีหรือการพึ่งพาขอความช่วยเหลือต่อสิ่งอื่นนอกจากพระเจ้า เพราะว่าหากเขายอมรับแล้วว่ามีพระเจ้าแต่ให้การอิบาดะฮ์ต่อสิ่งอื่น แน่نونเขาก็ไม่ใช่ผู้ที่ศรัทธาต่อพระเจ้าเช่นเดียวกับสภาพของมุชริกในสุเราะฮ์พวกเขาได้ยึดถือต่อบรรดาเจวีร์รูปปั้นเพื่อเป็นสื่อในการใกล้ชิดกับอัลลอฮ์และขอความช่วยเหลือต่อมันซึ่งเขาคือผู้ที่อยู่ร่วมกับผู้ปฏิเสธในวันกิยามะฮ์ เช่นเดียวกันแตกต่างกับสภาพของผู้ที่ศรัทธาพวกเขาคือผู้ที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ สดบฟังและปฏิบัติตามคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามของพระองค์ พวกเขาเคารพภักดีต่อพระองค์แม้ในยามค่าคืนที่ลุกขึ้นเข้าเฝ้าอัลลอฮ์เพื่อหวังในความเมตตาของพระองค์และอภัยโทษจากพระองค์ (อัซซุมัร: 2, 3, 11, 14-15, 38, 8, 36, 64-66, 17, 18)

เช่น อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ
عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(الزمر: 65)

ความว่า: “และโดยแน่อน ได้มีวะฮียมายังเจ้า (มุฮัมมัด) และมายังบรรดานะบีก่อนหน้าเจ้าหากเจ้าตั้งภาคี (กับอัลลอฮ์) แน่อนการทำงานของเจ้าก็จะไร้ผล และแน่อนเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อัซซุมัร: 65)

การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์นั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เขาได้รับกับความขาดทุนอย่างใหญ่หลวง ดังนั้นเขาควรให้การภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว แล้วเขาจะได้เข้าร่วมกับบรรดาผู้ที่

ขอบคุณและยำเกรง สอดคล้องเช่นกันกับงานวิจัยของท่านนุมาน สะอะ (2550) วิจัยเรื่อง “แนวทางของเชคมุหัมมัด เป็น อับดุลวะฮฮาบในการอธิบายหลักเตอาฮีด” และท่านมุฮามมัดรฺยานี บากา (2544) วิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮฺ ﷻ ในสุเราะฮฮ์ อัลอิลลาศ”

แท้จริงแล้วอัลลอฮฺ ﷻ คือผู้ที่ทรงมีความสูงส่ง พระองค์ทรงยิ่งใหญ่เหนือสิ่งถูกสร้างทั้งหมดพระองค์ทรงเป็นเอกะเป็นที่พึ่งสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างของมนุษย์ พระองค์ทรงให้และยับยั้ง ทรงเมตตาและอภัยโทษเสมอแก่ปวงบ่าวของพระองค์เพราะหลายอายะฮฮ์ที่ปรากฏในสุเราะฮฮ์ได้กล่าวถึงพระนามอันสวยงาม (อัลชูมัร: 1, 4-5, 7, 53, 62) และคุณลักษณะอันสูงส่งของพระองค์ (อัลชูมัร: 9, 38, 52-53, 70, 3, 46, 67)

เช่น พระองค์คือ (ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ) อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(الزمر: 1)

ความว่า: “คัมภีร์นี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮฺ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อัลชูมัร: 1)

และทรงมีคุณลักษณะแห่งความเมตตาของ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾

(الزمر: بعض من آية 53)

ความว่า: “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮฺ”

(อัลชูมัร: ส่วนหนึ่งจากอายะฮฮ์ที่ 53)

ซึ่งพระนามและคุณลักษณะต่างๆของพระองค์ เป็นสิ่งที่เหมาะสมและคู่ควรกับความหมายแห่งพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ยิ่ง ไม่มีผู้ใดที่จะเสมอเหมือนพระองค์และยิ่งใหญ่ไปกว่าพระองค์อีกแล้ว ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

(الشورى: 11)

ความว่า: “ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น”

(อัลชูรอ: 11)

ดังนั้นมุสลิมต้องเป็นผู้ที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อพระองค์ ให้เอกภาพต่อพระองค์ในทุกด้านของการดำเนินชีวิตอยู่ของเขาผูกไว้กับพระองค์เท่านั้น เพราะการนำชีวิตไปผูกไว้กับสิ่งอื่นไม่สามารถช่วยประโยชน์ใดๆให้แก่เขาได้เลย เขาจะต้องปลุกฝังซึ่งหลักศรัทธาเกี่ยวกับพระเจ้าให้มากๆ ต้องอยู่บนหลักอะกัตะฮฺเตาฮีดที่เจริญรอยตามแนวทางของท่านเราะสูล ﷺ บรรดาเคาะฮาบะฮฺตลอดจนแนวทางของอะฮฺลฺ อัซสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ การยึดหลักคำสอนจากอัลกุรอานและอัซสุนนะฮฺของท่านเราะสูล ﷺ ไว้ให้แน่น แล้วเขาจะเป็นผู้ที่ได้รับความสำเร็จทั้งในดunyaและอาคิเราะฮฺ อินชาอัลลอฮฺ อามีน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์หลักอัสเตอฮีดในสุเราะฮฺอัซซุมัร” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะและเห็นสมควรทำการวิจัยในประเด็นหัวข้อต่อไปนี้

1. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์แนวทางของอะฮฺลฺ อัซสุนนะฮฺกับแนวทางของกลุ่มต่างๆเกี่ยวกับการอธิบายและความเข้าใจถึงหลักอัสเตอฮีด
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบหลักการศรัทธาเกี่ยวกับพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮฺ ﷻ ตามแนวทางของอะฮฺลฺ อัซสุนนะฮฺกับแนวทางของบิโดอะฮฺ
3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับอิวาตะฮฺต่างๆและเรื่องของซิริทที่มีความสัมพันธ์กับการศรัทธาในหลักการเตาฮีด

บรรณานุกรม

หนังสือ

บิลาล ฟิลิปส์. 2547. **เตาฮีดเอกภาพของพระเจ้า**. องค์การสงเคราะห์มุสลิมนานาชาติสำนักงานประเทศไทย

มัรวาน สะมะอูน . มปป. **99 พระนามของอัลลอฮ์**. กรุงเทพมหานคร. ส. วงศ์เสงี่ยม

มุนีร์ สมศักดิ์ มุหะหมัด. 2545. **หลักเตาฮีด. (2)** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร. สมาคมนักเรียนเก่าศาสนาวิทยา

สมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ ประเทศไทย. 2542. **พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมายภาษาไทย**. อัลมะดีนะฮ์อัลมุเนาะเราะฮ์ฮ: ศูนย์กษัตริย์พะฮัดเพื่อการพิมพ์อัลกุรอาน

อับดุลละาะการีนนา .2556. **อะกีตะฮ์อิสลามียะฮ์**. ปัตตานี. บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Asfahānī, al-Ḥusain ibn Muḥammad al- Raḡhib.1999. **Mufradāt fi Ghrib al- Qur’ān.**)
(مفردات في غريب القرآن) e2. Bairūt : Dār al-M’arifah.

al- Asqalānī, Aḥmad bin Alī bin Muḥammad. nd. **Fatḥ al- Bāriy bi Sharḥ Ṣaḥīḥ al- bukhāriy**(فتح الباري بشرح صحيح البخاري). Bairūt : Dār al-Ma’rifah.

al-Dhahabī, Shams al-Dīn Muḥammad ibn Aḥmad.1991. **Mukhtasar al-‘Ulūw li ‘al Aliy al-Azīm.** (مختصر العلو للعلي العظيم). Bairūt : al-Maktab al- Islāmiyah.

al-Fauzān, Ṣāleḥ bin Fauzān bin Abdullah.1999. **‘Aqīdah al- Tauḥīd wa Bayān mā Yuḍāduhā** (عقيدة التوحيد وبيان ما يضادها) al- Riyāḍ : Dār al-‘Āṣimah.

Abu al-Fidā’ Ismā’īl bin Kathir.1999. **Tafsīr al-Qur’ān al-Azīm.** (تفسير القرآن العظيم).
Bairūt : Dār-al- Ma’rifah.

- Khalid Muhammad Nur.1995. *Manhaj ahl al-Sunnah wa al-Jamā ‘at wa Manhaj al-Ashā ‘airat fi Tauhidillah Ta‘ala* (منهج أهل السنة والجماعة ومنهج الأشاعرة في توحيد الله تعالى). al-Madinat al-Munauwarat Maktabat : al-Ghuraba al-Athariyat
- Ibn Khuzaimah, Muḥammad ibn Isḥāq. 1994. *Kitāb al-Tauḥīd wa Ithbāt Sifāt al-Rabb ‘Azzawajal* (كتاب التوحيد وإثبات صفات الرب عز وجل). al-Riyāḍ: Maktabat al-Rushd.
- Ibn Manẓūr, Muḥammad bin Mukrim bin Alī.1995. *Lisān al- Arab* (لسان العرب). Bairūt : Dār al-Ḥyā’ al-Turāth al- Arabiy.
- al- Saqqāf, Alwi bin ‘Abdulqādir.2006. *Sifāt Allah Eizzawajal al- wāridah fī al-Kitāb wa al-Sunnah* (صفات الله عزوجل الواردة في القرآن والسنة). Dār al-Hijrah.
- Sulaimān bin Abdullah bin Muḥammad, 2002. *Taisīr al- ‘Azīz al-Ḥamīd fī Sharḥ Kitāb al-Tawḥīd* (تيسير العزيز الحميد في شرح كتاب التوحيد). Muktabah al-Islāmiy Bairūt- Dimishq.
- al-Tabariy, Muhammad ibn Jarīr. 2000. *Jāmi ‘al- Bayan fi Ta’wil Āyi al-Qur’ān*. (جامع البيان في تأويل آي القرآن). al-Qāhirah Maktab Ibn Taimīyah.
- al-Uthaimīn Muḥammad bin Ṣāliḥ bin Muḥammad. 2003. *‘Asmā’ ,Allah wa Ṣifātih wa Mauqif Ahl al-Sunnah*. Minhā (أسماء الله وصفاته وموقف أهل السنة منها). Dār al- Sharī ‘ah.

หนังสือแปล

- มุฮัมหมัด อิบน์ อับดุลวะฮาบ.1409(H). **หลักสำคัญสามประการพร้อมหลักฐาน**. พิมพ์และเผยแพร่ โดย กระทรวงศาสนา ศาสนสมบัติ เผยแพร่ และแนะนำ : มูลนิธิอิบรอฮีม บินอับดุลอะซีซ อัลบารอฮีม เพื่อการกุศลราชอาณาจักร ซาอุดีอาระเบีย

หะสัน อัลบันนา.มปป. **อะกีตะฮฺอิสลาม**. แปลโดย ชัยนัล อาบิตีน : ชมรมนักศึกษามุสลิม มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อับดุลลอฮฺ บิน อับดุลหะมิด อัลอะชะรียฺ.2545.**หลักการยึดมั่นของอัสสะฟุศศอและท์** แปลจาก Al-Wajiz fi' Aqidah al-Salaf al-Ṣalīh. โดย นัศรุลลอฮฺดีอยยิบ สตุล : มุลนิธิมุฮัมมัด บินญะบัล

อับดุลอะซีซ อิบน์ บ้าซ. 1409(H). **หลักการเชื่อที่ถูกต้องกับสิ่งที่สวนทาง** แปลจาก Al-Aqidah al-sahībah wa mayudādha. โดย มุฮัมมัด เหมอนุกูล กรุงเทพฯ

วิทยานิพนธ์

ชัยฟุตติน หะยียูไซยะ. 2552. “การศึกษาวิเคราะห์อะกีตะฮฺอิสลามในสุเราะฮฺอัลฟุรกอน”วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัยอิสลามศึกษา สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นุมาน สะอะ. 2550. “แนวทางของชัยคุมุหัมมัด เบ็ญ อัลดุลวะฮฺฮาบในการอธิบายหลักเตาฮีด” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยอิสลามศึกษา สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

มุหัมมัดรุษานีบากา. 2544. “การวิเคราะห์ความเป็นหนึ่งเดียวของอัลลอฮฺในสุเราะฮฺ อัล-อิคลาศ” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยอิสลามศึกษา สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อาแว แมะอูมา. 2552. “อิมามอัชชาฟีอีย์กับการอธิบายเตาฮีดศึกษา กรณี หลักการศรัทธาในอิสลาม” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยอิสลามศึกษา สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อิสมาแอ สะออิ. 2547. “แนวคิดของชัยยิดกูฎบ์เกี่ยวกับเอกภาพ (เตาฮีด)ของอัลลอฮฺในหนังสือ ตัฟซีร์ ฟิซึลาล อัลกูรอาน” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยอิสลามศึกษา สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์

